

17000
ΘΕΟΔ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων τῶν Γυμνασίων
καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν τάξεων τῶν λοιπῶν Σχολείων
τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.
38, ΟΔΟΣ ΤΕΡΤΣΙΑ, 38

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων
τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων τάξεων
τῶν λοιπῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως

« Τὸ βιβλίον τοῦτο διακρίνει ὁρθότης,
ἀκρίβεια, σαφήνεια, συστηματικότης,
πρακτικότης ἐφαρμογῆς . . . »

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ
ΚΡΙΤΩΝ ΥΠΟ ΗΜΕΡ. 23 ΜΑΪΟΥ 1928

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.
38, ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΛ, 38

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουν τὴν κάτωθι ὑπογραφὴν
τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς
« Ἑστίας ».

Μίλητος

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

§ 1. *Μέρη τοῦ λόγου.*— Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν εἶναι δέκα :

τὸ ἄρθρον (l'article),

τὸ ὄνομα ἢ οὐσιαστικόν (le nom ou substantif),

τὸ ἐπίθετον (l'adjectif),

ἡ ἀντωνυμία (le pronom),

τὸ ῥῆμα (le verbe),

ἡ μετοχή (le participe),

ἡ πρόθεσις (la préposition),

τὸ ἐπίρρημα (l'adverbe),

ὁ σύνδεσμος (la conjonction),

τὸ ἐπιφώνημα (l'interjection).

§ 2. *Γένη καὶ ἀριθμοί.*— Τὰ γένη (les genres) εἶναι δύο :
τὸ ἀρσενικόν (le masculin) καὶ τὸ θηλυκόν (le féminin).

Οἱ ἀριθμοὶ (les nombres) εἶναι δύο : ὁ ἐνικός (le singulier)
καὶ ὁ πληθυντικός (le pluriel).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ. L'ARTICLE.

§ 3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διακρίνονται τρία ἄρθρα, τὸ *ὀριστικὸν ἄρθρον* (*l'article défini*), τὸ *ἀόριστον ἄρθρον* (*l'article indéfini*) καὶ τὸ *μεριστικὸν ἄρθρον* (*l'article partitif*).

ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 4. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον (*article défini*) εἶναι :

le, διὰ τὸν ἐνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ : **le** père ὁ πατήρ, **le** frère ὁ ἀδελφός,

la, διὰ τὸν ἐνικὸν τοῦ θηλυκοῦ : **la** mère ἡ μήτηρ, **la** sœur ἡ ἀδελφή,

les, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν : **les** pères οἱ πατέρες, **les** mères αἱ μητέρες.

§ 5. Τὸ φωνῆεν τῶν ἄρθρων **le** καὶ **la** πρὸ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου ἐκθλίβεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τίθεται ἡ ἀπόστροφος : **P**enfant τὸ παιδί ἀντὶ **l**e enfant, **P**homme ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ **l**e homme, **P**encre ἡ μελάνη ἀντὶ **l**a encre, **P**histoire ἡ ἱστορία ἀντὶ **l**a histoire.

§ 6. Αἱ πτώσεις εἶναι ἕξ : ὀνομαστικὴ (*nominatif*), γενική (*génitif*), δοτικὴ (*datif*), αἰτιατικὴ (*accusatif*), κλητικὴ (*vocatif*) καὶ ἀφαιρετικὴ (*ablatif*). Ἡ ὀνομαστικὴ εἶναι ὁμοία μετὴν αἰτιατικῆς, ἡ δὲ γενικὴ ὁμοία μετὴν ἀφαιρετικῆς.

§ 7. Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα στερεῖται πτωτικῶν καταλήξεων, τὸ ἄρθρον ἐν τῇ κλίσει οὐδεμίαν μεταβολὴν πάσχει, ὡς οὐδὲ τὸ ὄνομα. Πρὸς δήλωσιν δὲ τῆς σχέσεως τῶν πτώσεων, προ-

Θέμα. — Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

1. Ὁ σκύλος εἶναι ὁ φίλος τοῦ ἀνθρώπου. 2. Τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι πράσινα. 3. Ὁ διδάσκαλος ἔδωκε τὴν εἰκόνα εἰς τὸν μαθητὴν. 4. Ἐλαβα τὰ ἄνθη παρὰ τῆς κηπουροῦ. 5. Ὁ ἵππος εἶναι χρήσιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον. 6. Ὁ χωρικὸς πηγαίνει εἰς τὸν ἀγρόν. 7. Ἐλάβομεν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ γείτονος.

τάσσεται τοῦ ἄρθρου εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἢ πρόθεσις **de**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἢ πρόθεσις **à** :

de l'enfant	à l'enfant
de l'homme	à l'homme
de la mère	à la mère
de l'église	à l'église

§ 8. Πρὸ τῶν **ἀρσενικῶν** ὀνομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ **συμφώνου** ἢ **h** δασέος, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἢ πρόθεσις **de** μετὰ τοῦ ἄρθρου **le** συγχωνεύονται εἰς **du**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἢ πρόθεσις **à** μετὰ τοῦ ἄρθρου **le** συγχωνεύονται εἰς **au** :

du père	au père
du frère	au frère
du héros	au héros

§ 9. Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἢ πρόθεσις **de** μετὰ τοῦ ἄρθρου **les** συγχωνεύονται εἰς **des**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἢ πρόθεσις **à** μετὰ τοῦ ἄρθρου **les** συγχωνεύονται εἰς **aux**, πρὸ **πάντων** τῶν ὀνομάτων, ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν :

des pères	aux pères
des mères	aux mères

ΤΟ ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 10. Τὸ ἀόριστον ἄρθρον (article indéfini) εἶναι :

un, διὰ τὸ ἀρσενικόν : **un** homme ἕνας ἄνθρωπος, ἄνθρωπος τις,

une, διὰ τὸ θηλυκόν : **une** femme μία γυνή, γυνή τις,

des, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν : **des** hommes ἄνθρωποι, **des** femmes γυναῖκες.

8. Ποῦ ἦσθε χθές ; — Ἡμῖν εἰς τὸ θέατρον. 9. Ἔχετε τὸ κλειδί τῆς θύρας ; 10. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας εἶναι ἀνοικτή. 11. Ἴδου τὰ βιβλία τῶν καθηγητῶν καὶ τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν. 12. Ἐστεῖλα τὰ βιβλία εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ γείτονος.

Ἀσκησις. — Τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου ἀορίστου ἄρθρου.

1. J'ai...sœur. 2. La tante a...frère. 3. Nous avons...bonne mère. 4. Notre oncle a acheté...maison et...jar-

ΤΟ ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 11. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς μερισμόν, ὅταν ταῦτα σημαίνουν μέρος ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος, τίθεται τὸ μεριστικὸν ἄρθρον (article partitif).

Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον εἶναι :

du, διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου,
de l' διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντος,
de la (πρὸ φωνήεντος **de l'**) διὰ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα,
des δι' ὅλα τὰ πληθυντικὰ ὀνόματα.

din. 5. Donnez - moi . . . livre. 6. Voici le livre d' . . . élève.
7. Avez - vous reçu . . . lettres ?—J'ai reçu . . . lettre d' . . . ami.

Θέμα. — Τὸ ἀόριστον ἄρθρον.

1. Ἔχομεν ἓν μῆλον καὶ ἓν ἀχλάδι. 2. Ἔχετε μίαν γραφίδα ; Ἔχω μίαν γραφίδα, ἓν τετράδιον καὶ ἓν βιβλίον. 3. Εἰς τὴν ὁδὸν εἶδομεν ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ. 4. Ἡ ὁκνηρία εἶναι ἀσθένεια. 5. Ἡ μέταξα εἶναι τὸ προῖον μικροῦ σκόληκος. 6. Ἡ ἀλώπηξ εἶναι ζῶον πονηρόν.

Ἀσκησις. — Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου μεριστικοῦ ἄρθρου.

1. Nous avons . . . pain et . . . fromage. 2. Avez-vous acheté . . . café ? 3. J'ai acheté . . . thé. 4. J'ai reçu . . . argent hier. 5. Avez-vous . . . vin ?—J'ai . . . bière. 6. Nous avons mangé . . . fruits hier.

Θέμα. — Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

1. Ἔχω ἄρτον, τυρὸν καὶ βούτυρον. 2. Ἔχομεν οἶνον καὶ ὕδωρ. 3. Ἐφαγα σοῦπαν, κρέας καὶ σαλάταν. 4. Ἔχετε χάρτην ; 5. Εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα πωλοῦν (on vend) χάρτην, μελάνην καὶ γραφίδας. 6. Δόσατέ μου χρήματα.

Παραδείγματα.

Donnez-moi du pain.	Δόσατέ μου ἄρτον.
J'ai de l'argent.	Ἔχω χρήματα.
J'ai mangé de la viande.	Ἐφαγα κρέας.
J'ai acheté de l'encre.	Ἠγόρασα μελάνην.
Nous avons mangé des pommes.	Ἐφάγομεν μῆλα.

Ἀντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως de.*

§ 12. Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de** εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις :

1ον Ὅταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγῇται ἐπίθετον :	
Voici de bon vin.	Ἴδου καλὸς οἶνος.
J'ai mangé de bonnes pommes.	Ἐφαγα καλὰ μῆλα.

2ον Ὅταν ἡ πρότασις εἶναι ἀρνητική :	
Je n'ai pas d' argent.	Δὲν ἔχω χρήματα.
Je ne rencontre pas d' amis.	Δὲν συναντῶ φίλους.

* Εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de** καὶ τὸ δόριστον πληθυντικὸν ἄρθρον **des**.

Ἀσκησις.—Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ἢ διὰ τῆς προθέσεως **de**.

1. J'ai passé . . . jours heureux à la campagne. 2. . . lait, . . . pain, . . . fromage sont la nourriture la plus habituelle à la campagne. 3. La France produit . . . bons vins ; l'Angleterre fabrique . . . excellente bière. 4. Dans le jardin il y a . . . grands arbres. 5. Un ami n'a point . . . défauts, un ennemi n'a point . . . vertus. 6. Beaucoup . . . hommes parlent de choses qu'ils ne connaissent pas. 7. Combien . . . pommes avez-vous mangées ? — J'ai mangé bien . . . pommes. 8. Voulez-vous un verre . . . bière ? — Donnez - moi, s'il vous plaît (σᾶς παρακαλῶ), un verre . . . vin et un morceau . . . pain.

3ον "Όταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγῇται ποσοτικὸν ἐπίρρημα, π. χ. combien πόσον, beaucoup πολύ, trop πάρα πολύ, assez ἄρκετά, plus περισσότερον, moins ὀλιγώτερον, κλπ. :

Combien **de** livres avez-vous?
J'ai *beaucoup de* livres.
Nous avons *trop de* pain.
Il a *assez d'*argent.
Nous avons *peu d'*amis.

Πόσα βιβλία ἔχετε ;
"Εχω πολλὰ βιβλία.
"Εχομεν πάρα πολὺν ἄρτον.
"Εχει ἄρκετὰ χρήματα.
"Εχομεν ὀλίγους φίλους.

Παρατήρησις. — Ἐξαιρεῖται τὸ ποσοτικὸν ἐπίρρημα *bien* πολύ, πολλοί, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πάντοτε τὸ ἄρθρον :

Elle a *bien de* l'esprit.
J'ai tué *bien des* oiseaux.

"Εχει πολὺ πνεῦμα.
Ἐφόνευσα πολλὰ πτηνά.

4ον Μετὰ οὐσιαστικὸν ἐκφράζον μέτρον, βάρος, ἀριθμὸν :

Un *verre de* lait.
Un *morceau de* viande.
Une *ocque de* café.

"Εν ποτῇρι γάλακτος.
"Εν τεμάχιον κρέατος.
Μία ὀκὴ καφέ.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Χρησις τοῦ ὀριστικοῦ ἁρθρου πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων.

§ 13. Εἰς τὴν Γαλλικὴν, τὰ κύρια ὀνόματα προσώπων καὶ πόλεων ἐκφέρονται **ἀνάρθως** : Pierre ὁ Πέτρος, Paris οἱ Παρίσιοι.

Ἐξαίρεσις. — Ἐξαίρουνται καὶ λαμβάνουν τὸ ἄρθρον :

1ον Τὰ ὀνόματα Ἰταλῶν τινων ποιητῶν καὶ ζωγράφων : *le* Dante ὁ Δάντης, *le* Tasse ὁ Τάσσος, *le* Titien ὁ Τιτσιανός, κλπ.

Θέμα. — Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

1. Ἴδου χάρτης, γραφίδες καὶ μελάνη. 2. Εἰς τὸν κῆπον μας ὑπάρχουν ὠραῖα ἄνθη καὶ καλοὶ καρποί. 3. "Εφαγα πολλὰ μῆλα. 4. "Εχομεν πολλοὺς φίλους. 5. Φέρετέ μου (*Apportez-moi*) καφέν. 6. Ἐὰν δὲν ἔχετε καλὸν ζῦθον, δόσατέ μου οἶνον. 7. "Εχομεν πάρα πολὺν ἄρτον καὶ πάρα πολὺ κρέας. 8. Ἐφάγομεν ἐξαιρετον κρέας καὶ ἐπίομεν καλὸν οἶνον. 9. "Εχω ἄρκετὰ χρήματα. 10. Δόσατέ μου ἓν φύλλον χάρτου.

2ον Τὰ ὀνόματα πόλεων τινων : *le Pirée* ὁ Πειραιεύς, *le Caire* τὸ Κάϊρον, *le Havre* ἡ Χάβρη, κλπ.

§ 14. Ἐκφέρονται **ἐνάριθρος** τὰ κύρια ὀνόματα χωρῶν, ἐπαρχιῶν, ὁρέων, θαλασσῶν, ποταμῶν καὶ τῶν πλείστων νήσων : *l'Europe* ἡ Εὐρώπη, *la France* ἡ Γαλλία, *la Lorraine* ἡ Λωρραίνη, *les Alpes* αἱ Ἀλπεις, *la Méditerranée* ἡ Μεσόγειος θάλασσα, *la Seine* ὁ Σηκουάνας, *la Sicile* ἡ Σικελία.

Ὅταν ὅμως πρὸ τῶν ὀνομάτων χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν ὑπάρχῃ ἡ πρόθεσις *en*, τὸ ἄρθρον παραλείπεται : *Nous sommes en Grèce* εἵμεθα ἐν Ἑλλάδι, *je vais en France* πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

§ 15. Λέξεις τινές, λαμβάνουσαι τὸ ἄρθρον εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ἐκφέρονται εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀνάρθρως. Αὗται εἶναι :

1ον Αἱ λέξεις *Dieu* ὁ Θεός, ὡς καὶ τὰ *monsieur, madame*,

Θέμα. — Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

1. Οἱ Παρίσιοι εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας. 2. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος εἶναι αἱ Ἀθῆναι. 3. Ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρικὴ, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία εἶναι τὰ πέντε μέρη τοῦ κόσμου. 4. Ὁ Νεῖλος εἶναι μέγας ποταμὸς ὅστις ῥέει εἰς τὴν Αἴγυπτον. 5. Ὁ Σηκουάνας εἶναι ποταμὸς τῆς Γαλλίας. 6. Τὸ Κάϊρον εἶναι πλησίον τοῦ Νείλου. 7. Ὁ Πειραιεύς εἶναι τὸ ἐπίνειον (*le port*) τῶν Ἀθηνῶν. 8. Τὸ Λονδῖνον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας.

Θέμα. — Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον.

1. Ὁ Θεός εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. 2. Ὁ Ἀπρίλιος, ὁ Ἰούνιος, ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Νοέμβριος ἔχουν τριάκοντα ἡμέρας. 3. Εἶδα τὸν κύριον Κάρολον. 4. Ἡ κυρία Σοφία εἶναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 5. Γουλιέλμος ὁ τρίτος, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐνυμφεύθη τὴν Μαρίαν, θυγατέρα τοῦ Ἰακώβου τοῦ δευτέρου. 6. Αὐτὸ τὸ βιβλίον εἶναι ἡ γαλλικὴ γραμματικὴ μου. 7. Ὁ πλοῦτος δὲν εἶναι ἀρετὴ. 8. Ἡ δυσπιστία εἶναι μὴτηρ τῆς ἀσφαλείας.

mademoiselle συνοδεύοντα κύριον ὄνομα : *Dieu* est grand ὁ Θεὸς εἶναι μέγας. — *Monsieur* Jean ὁ κύριος Ἰωάννης, *madame* Marie ἡ κυρία Μαρία, *mademoiselle* Sophie ἡ δεσποινὶς Σοφία.

2ον Τὰ οὐσιαστικά τῶν ὁποίων προηγοῦνται τὰ κτητικά ἐπίθετα *mon*, *ton*, *son*, κλπ. (ἴδε § 77), ἢ τὰ δεικτικά ἐπίθετα *ce*, *cette*, *ces* (ἴδε § 76) : *mon* père ὁ πατήρ μου, *notre* maison ἡ οἰκία μας, *ce* livre αὐτὸ τὸ βιβλίον, *ces* enfants αὐτὰ τὰ παιδιά, κλπ.

3ον Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν : *avril* a trente jours ὁ Ἀπρίλιος ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, *dimanche* prochain τὴν προσεχῇ Κυριακῇν.

4ον Τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἑορτῶν Noël τὰ Χριστούγεννα καὶ Pâques τὸ Πάσχα.

5ον Τὰ ἀριθμητικά συνοδεύοντα κύρια ὀνόματα βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν : *Henri quatre* Ἑρρῖκος ὁ Δ', *Louis XIV* Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'.

6ον Ἀφηρημένα οὐσιαστικά εἰς παροιμιώδεις τινὰς φράσεις : *Pauvreté* n'est pas vice ἡ πτωχεία δὲν εἶναι ἐλάττωμα. *Noblesse* oblige ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλει καθήκοντα, ὁ ἐπαγγελλόμενος τὸν εὐγενῆ ὀφείλει εὐγενῶς νὰ φέρεται, κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ. LE SUBSTANTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ 16. Τὸ θηλυκὸν τῶν πλείστων οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ ἐνὸς ἀφώνου **e** εἰς τὸ ἀρσενικόν : l'amī ὁ φίλος, l'amie, le marchand ὁ ἔμπορος, la marchande, le cousin ὁ ἐξάδελφος, la cousine.

§ 17. *Οὐσιαστικά εἰς e.* — Τὰ οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς ἄφωνον **e** μένουσι ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν : un Russe Ρῶσος, une Russe Ρωσίς, un élève μαθητής, une élève μαθήτρια.

Οὐσιαστικά τινὰ λήγοντα εἰς ἄφωνον **e** σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **esse** : l'âne ὁ ὄνος, l'ânesse, le comte ὁ κόμης, la comtesse, le prince ὁ πρίγκιψ, la princesse, le maître ὁ διδάσκαλος, la maîtresse, le prêtre ὁ ἱερεὺς, la prêtresse, le tigre ὁ τίγρις, la tigresse, κλπ.

Κατ' ἀναλογίαν, τὰ abbé ἡγούμενος, dieu θεός, duc δούξ, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν abbesse, déesse, duchesse.

§ 18. *Οὐσιαστικά εἰς an, en, on, at, et.* — Τὰ εἰς an, en, on, at, et λήγοντα οὐσιαστικά σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον (n, t) πρὸ τοῦ ἀφώνου **e** : le paysan ὁ χωρικός, la paysanne, le chien ὁ κύων, la chienne, le lion ὁ λέων, la lionne, le chat ὁ γάτος, la chatte, le poulet τὸ ὀρνίθιον, la poulette.

§ 19. *Οὐσιαστικά εἰς f.* — Τὰ εἰς **f** λήγοντα οὐσιαστικά

Ἀσκησις. — Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν.

Ἀντικαταστήσατε τὸ ἀρσενικὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου θηλυκοῦ.

1. Le laitier vend du lait.
2. L'infirmier a soigné le malade.
3. Le fondateur d'un hôpital est un bienfaiteur de l'humanité.
4. L'ouvrier respecte le patron.
5. Les moissonneurs fauchent le blé.
6. Un villageois a tué le chat du boulanger.
7. Où est le maître de cette maison ?
8. Un visiteur est dans le salon.

σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς v : le veuf ὁ χήρος, la veuve.

§ 20. Οὐσιαστικά εἰς x. — Τὰ εἰς x λήγοντα οὐσιαστικά σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς se : l'époux ὁ σύζυγος, l'épouse.

§ 21. Οὐσιαστικά εἰς eur. — Πλεῖστα οὐσιαστικά λήγοντα εἰς eur σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς euse : le voyageur ὁ ταξιδιώτης, la voyageuse, le danseur ὁ χορευτής, la danseuse, le vendeur ὁ πωλητής, la vendeuse.

§ 22. Οὐσιαστικά εἰς teur. — Ἐκ τῶν εἰς teur ληγόντων οὐσιαστικῶν τὰ μὲν πλεῖστα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ teur εἰς trice, τινὰ δὲ τρέποντα τὸ teur εἰς teuse : l'acteur ὁ ἡθοποιός, l'actrice, le bienfaiteur ὁ εὐεργέτης, la bienfaitrice, le directeur ὁ διευθυντής, la directrice, — le visiteur ὁ ἐπισκέπτης, la visiteuse, l'acheteur ὁ ἀγοραστής, l'acheteuse, le menteur ὁ ψεύστης, la menteuse.

Κατ' ἀναλογίαν, τοῦ ambassadeur πρεσβευτής, τὸ θηλυκὸν σχηματίζεται ambassadrice.

Παρατήρησις. — Τὸ chanteur αἰδός, ἔχει εἰς τὸ θηλυκὸν διπλοῦν τύπον : chanteuse ἐν τῇ κοινῇ χρήσει, καὶ cantatrice ἐπὶ ἐξόχῳ αἰδοῦ.

§ 23. Οὐσιαστικά εἰς er, ier. — Τὰ εἰς er, ier λήγοντα οὐσιαστικά σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς ère, ière : le berger ὁ ποιμήν, la bergère, le jardinier ὁ κηπουρός, la jardinière.

§ 24. Οὐσιαστικά τινὰ σχηματίζουν ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν :

Le fils ὁ υἱός,
Le héros ὁ ἥρωας,
Le neveu ὁ ἀνεψιός,
Le loup ὁ λύκος,
Le roi ὁ βασιλεὺς,
L'empereur ὁ αὐτοκράτωρ,
Le serviteur ὁ ὑπηρέτης,

La fille ἡ θυγάτηρ.
L'héroïne ἡ ἡρώϊς.
La nièce ἡ ἀνεψιά.
La louve ἡ λύκαινα.
La reine ἡ βασίλισσα.
L'impératrice ἡ αὐτοκράτειρα.
La servante ἡ ὑπηρετρία, κλπ.

§ 25. Οὐσιαστικά τινὰ ἔχουν τὸ θηλυκὸν βραχύτερον τοῦ ἀρσενικοῦ :

Le dindon ὁ ἰνδικὸς ὄρνις,
Le compagnon ὁ σύντροφος,
Le canard ἡ πάπια,
Le mulet ὁ ἡμίονος,
Le vieillard ὁ γέρων,

La dinde ἡ ἰνδική ὄρνις.
La compagne ἡ σύντροφος.
La cane ἡ θήλεια πάπια.
La mule ἡ ἡμίονος.
La vieille ἡ γραῖα, κλπ.

§ 26. Οὐσιαστικά τινα ἔχουν εἰς τὸ θηλυκὸν ὅλως διάφορον
τύπον τοῦ ἀρσενικοῦ :

L'homme ὁ ἀνὴρ,

Le père ὁ πατήρ,

Le frère ὁ ἀδελφός,

L'oncle ὁ θείος,

Le parrain ὁ ἀνάδοχος,

Le garçon τὸ ἀγόρι,

Le coq ὁ ἀλέκτωρ,

Le cerf ἡ ἔλαφος, *σὲς ου cerf*

La femme ἡ γυνή.

La mère ἡ μήτηρ.

La sœur ἡ ἀδελφή.

La tante ἡ θεία.

La marraine ἡ ἀνάδοχος.

La fille τὸ κοράσιον.

La poule ἡ ὄρνις.

La biche ἡ θήλεια ἔλαφος, κλπ.

§ 27. Οὐσιαστικά ^{ἰατροῦ} τινα, δηλωτικά ἐπαγγελεμάτων προωρι-
σμένων ἰδίως διὰ τοὺς ἀνδρας, μένουσι ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκὸν :
Une femme *auteur* γυνή συγγραφεύς, une femme *peintre* γυνή
ζωγράφος, une femme *médecin* γυνή ἰατρός, une femme *écrivain*
γυνή συγγραφεύς, κλπ.

Διγενῇ ὀνόματα.

§ 28. Αἱ λέξεις **amour** ἔρως, στοργή, **délíce** ἡδονή, καὶ
orgue ὄργανον (τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας) εἶναι ἀρσενικοῦ γένους
εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ θηλυκοῦ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν :
Un *fol amour* τρελλὸς ἔρως, de *folles amours*. — Un *grand*
délíce μεγάλη ἡδονή, de *grandes délices*. — Un *bel orgue* ὡ-
ραῖον ὄργανον, de *belles orgues*.

§ 29. Ἡ λέξις **aigle** ἀετός, εἶναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν ση-
μαίνῃ τὸ ἄρρεν πτηνὸν ἢ ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, θηλυκοῦ
δέ, ὅταν σημαίνῃ τὸ θῆλυ πτηνὸν ἢ σημαίαν : L'aigle est *fier*

Θέμα. — Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν.

1. Ἡ Ἀφροδίτη ἦτο ἡ θεὰ τῆς καλλονῆς. 2. Αὕτῃ ἡ νεαρὰ
κόρη εἶναι ποιμενίς. 3. Εἶδομεν πολλοὺς λέοντας καὶ πολλὰς
λεαίνας εἰς τὸν ζωολογικὸν κῆπον. 4. Ἡ προστάτις μου εἶναι
χήρα. 5. Ὁ ἡθοποιὸς ἔδωκε ἓν βιβλίον εἰς τὴν ἡθοποιόν. 6. Ὁ
βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπεσκέψθη τὴν βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας.
7. Ὁ δοῦξ καὶ ἡ δούκισσα ἠκολούθουν τὸν πρίγκιπα καὶ τὴν
πριγκίπισσαν. 8. Ἡ Πυθία ἦτο ἡ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος. 9. Αὕτῃ
ἡ γυνὴ εἶναι ποιήτρια.

ὁ ἀετός εἶναι ὑπερήφανος. — Les aigles romaines οἱ ἀετοὶ τῆς Ρώμης, αἱ Ρωμαϊκαὶ σημαῖαι.

§ 30. Ἡ λέξις **foudre** κεραυνός, ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας σήμασις εἶναι θηλυκοῦ, ἐπὶ δὲ μεταφορικῆς ἀρσενικοῦ γένους : *La foudre tue* ὁ κεραυνός φονεύει. — *Un foudre d'éloquence* εὐγλωττος ρήτωρ. *Un foudre de guerre* μέγας πολεμιστής.

§ 31. Ἡ λέξις **hymne**, ὅταν σημαίνῃ ὕμνον ἐκκλησιαστικόν, εἶναι θηλυκοῦ γένους : *Une hymne sacrée* ἱερὸς ὕμνος.

Εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν εἶναι ἀρσενικοῦ γένους : *Un hymne guerrier* πολεμικὸς ὕμνος. *Un hymne national* ἐθνικὸς ὕμνος.

§ 32. Ἡ λέξις **pâque**, πάσχα τῶν Ἑβραίων, εἶναι γένους θηλυκοῦ καὶ γράφεται μὲ μικρὸν ρ. — Ἡ λέξις **Pâques**, Πάσχα τῶν Χριστιανῶν, εἶναι ἀρσενικοῦ γένους καὶ γράφεται μὲ κεφαλαῖον Ρ : *'A Pâques prochain* τὸ προσεχὲς Πάσχα.

Εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ Pâques εἶναι θηλυκοῦ γένους εἰς τὰ Pâques *fleuries* ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων, Pâques *closes* ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ ὅταν δηλοῖ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὴν γινομένην κατὰ τὸ Πάσχα : *Faire de bonnes Pâques* μεταλαμβάνω κατὰ τὸ Πάσχα.

§ 33. Ἡ λέξις **gens** ἄνθρωποι, ἀπαιτεῖ κατὰ θηλυκὸν μὲν γένος τὰ ἀμέσως προτασσόμενα αὐτῆς ἐπίθετα, κατ' ἀρσενικὸν δὲ τὰ ἐπιτασσόμενα : *Voilà de bonnes gens* ἰδοὺ καλοὶ ἄνθρωποι.

Θέμα. — Διγενῆ ὀνόματα.

1. Οἱ στρατιῶται ἐψαλλον τὸν ἐθνικὸν τῶν ὕμνον. 2. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ εἶναι τρομερά. 3. Ὁ ἀετός εἶναι ὑπερήφανος καὶ θαρραλέος. 4. Οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι εἶναι εὐτυχεῖς. 5. Ἡ ἀνεψιά μου εἶναι ὠραῖον κοράσιον. 6. Τὸ ὄργανον αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας εἶναι ἐξαίρετον. 7. Ἀνέγνωσα καὶ ἐθαύμασα τὰ ὠραῖα ἔργα τοῦ Ρακίνα. 8. Οἱ γέροντες (ἄνθρωποι) εἶναι φιλόπομποι. 9. Περιφρονῶ τὰς ἀπατηλὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου. 10. Οἱ ἀρχαῖοι ὕμνοι τῆς ἐκκλησίας ἔχουν τὸ προτέρημα τῆς ἀπλότητος. 11. Θ' ἀναχωρήσω τὸ προσεχὲς Πάσχα. 12. Αἱ Ρωμαϊκαὶ σημαῖαι ἐπανήρχοντο πάντοτε νικηφόροι.

ποι. — Les gens *souffonneux* οἱ φιλύποπτοι ἄνθρωποι. Les gens *ignorants* οἱ ἀμαθεῖς ἄνθρωποι.

Παρατήρησις.— Ὅταν ἡ λέξις *gens* σημαίνη ἐπάγγελμα, τάξιν ἀνθρώπων, ὡς εἰς τὰ *gens de lettres* λόγιοι, *gens d'armée* στρατιωτικοί, κλπ., τὰ ἐπίθετα, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ θέσις των, τίθενται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν φράσιν *jeunes gens* νέοι : Les **vrais** *gens de lettres* οἱ ἀληθεῖς λόγιοι. Ces **bons** *jeunes gens* αὐτοὶ οἱ καλοὶ νέοι.

§ 34. Ἡ λέξις **enfant** εἶναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν ἀναφέρεται εἰς ἀγόρι, θηλυκοῦ δὲ ὅταν ἀναφέρεται εἰς κοράσιον : *Un charmant enfant* χαριτωμένο ἀγόρι, *une charmante enfant* χαριτωμένο κοράσιον.

§ 35. Ἡ λέξις **œuvre** ἔργον, πρᾶξις, εἶναι σχεδὸν πάντοτε θηλυκοῦ γένους : *Une bonne œuvre* μία καλὴ πρᾶξις.

Ὅταν ὅμως σημαίνη τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων μουσικοῦ τινος, ζωγράφου, κλπ., εἶναι ἀρσενικοῦ γένους : *L'œuvre entier de Mozart* ἡ συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ Mozart.

§ 36. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουν πλεῖστα διγενῆ ὀνόματα τῶν ὁποίων τὰ ἀρσενικά διαφέρουν τῶν θηλυκῶν κατὰ τὴν σημασίαν. Τινὰ δὲ τούτων παράγονται καὶ ἀπὸ ὅλως διάφορον ρίζαν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι :

Ἀρσενικόν.

Un aide βοθηός.

Un couple ζευγος (ἐπὶ διαρκούς φυσικῆς ἢ ἡθικῆς ἐνώσεως) : un couple d'amis, un couple de pigeons.

Θηλυκόν.

Une aide βοθήθεια.

Une couple ζευγος (ἐπὶ τυχαίου συνδυασμοῦ δύο πρᾶγματων τοῦ αὐτοῦ εἶδους) : une couple d'œufs.

"Ασκησις. — Διγενῆ ὀνόματα.

1. Avec l'aide (*divin*), on est toujours fort. 2. L'enseigne du régiment a été (*tué*). 3. Les *gardes* des forêts sont quelquefois (*attaqué*) par les braconniers. 4. J'ai acheté (*un, une*) *livre* de viande. 5. (*Un, une*) *couple* d'œufs ne suffit pas pour le déjeuner d'un homme robuste. 6. (*Un, une*) *vase* (*épais*) était (*accumulé*) au fond de la mare.

le porte-bannière
 le porte-enseigne } 16 = σημαιοφόρος
 le porte-trapeau } 2) ἰστανιστ
 le porte-étendard } Ἀρσενικόν. ἠηλυκόν.

Un enseigne σημαιοφόρος.

Un garde φρουρός.

Un livre βιβλίον.

Un manche λαβὴ ἐργαλείου.

Un mémoire υπόμνημα.

Un mode τρόπος· ἔγκλισις.

Un mousse ναυτόπαις.

Un office καθήκον· ὑπηρεσία.

Un page ὑπηρέτης, ἀκόλουθος.

Un pendule τὸ ἐκκρεμές.

Un poêle θερμάστρα.

Un poste θέσις.

Un somme βραχὺς ὕπνος.

Un souris μειδίαμα.

Un tour περιφέρεια, γῦρος.

Un trompette σαλπικτής.

Un vase ἀγγεῖον.

Un voile πέπλος.

Une enseigne σημείον, σῆμα·
ἐπιγραφή (καταστήματος).

Une garde φρουρήσις· φρου-
ρά. [σμη].

Une livre λίτρα· λίβρα (νόμι-)

Une manche χειρίς (μανίκι).

Une mémoire μνήμη.

Une mode συρμός, μόδα.

Une mousse βρῦον· ἀφρός.

Une office ὑποφυλάκιον.

Une page σελίς.

Une pendule ὠρολόγιον ἐκ-
κρεμές.

Une poêle τηγάνι.

Une poste ταχυδρομεῖον.

Une somme ἄθροισμα· φορ-
τίον.

Une souris ποντικός.

Une tour πύργος.

Une trompette σάλπιγξ.

Une vase βόρβορος.

Une voile ιστίον.

Θέμα. — Διγενῇ ὀνόματα.

1. Τὸ ταχυδρομεῖον εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐδῶ (d'ici). 2. Ἡ φρου-
ρά διέρχεται. 3. Ὁ ἀληθὴς στρατιώτης δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ
τὴν θέσιν του. 4. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πεπρωτισμένοι μὲ μνή-
μην καταπληκτικὴν. 5. Ἄς ὑπάγωμεν νὰ κάμωμεν (Allons faire)
ἓνα γῦρον.

^{αβαίσσειν} ~~laisser~~ le pavillon } αβαίσσειν
^{αποστέλλειν} ~~envoyer~~ „ „ } αποστέλλειν
^{κατασκευάζειν} ~~bâtir~~ „ „ } κατασκευάζειν

le pavillon
 le drapeau
 une église
 la fleur
 la bandière
 la boutique

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ 37. *Γενικός κανών.* — Ὁ πληθυντικός τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ τοῦ **s** εἰς τὸν ἐνικόν: le livre τὸ βιβλίον, les livres, une maison οἰκία, des maisons.

Ἐξαιρέσεις.

§ 38. *Οὐσιαστικά εἰς s, x, z.* — Τὰ εἰς s, x, z λήγοντα οὐσιαστικά μένουں ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν: le fils ὁ υἱός, les fils, la voix ἡ φωνή, les voix, le nez ἡ ρίς, les nez.

§ 39. *Οὐσιαστικά εἰς au, eau, eu.* — Τὰ εἰς au, eau, eu λήγοντα οὐσιαστικά λαμβάνουν **x** εἰς τὸν πληθυντικόν: le noyau ὁ πυρὴν (καρποῦ), les noyaux, le bateau τὸ πλοῖον, les bateaux, le lieu τὸ μέρος, les lieux.

§ 40. *Οὐσιαστικά εἰς ou.* — Τὰ εἰς ou λήγοντα οὐσιαστικά ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: un clou καρφίον, des clous, un trou ὀπή, des trous.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς ἑπτὰ: bijou κόσμημα, caillou χαλίκι, chou λάχανον, genou γόνυ, hibou γλαῦξ, joujou ἄθουρα, παργινίδι, pou φθεῖρ, ψεῖρα, τὰ ὅποια λαμβάνουν **x** εἰς τὸν πληθυντικόν: bijoux, cailloux, choux, genoux, κλπ.

§ 41. *Οὐσιαστικά εἰς al.* — Τὰ εἰς al λήγοντα οὐσιαστικά

Ἀσκησης. — Πληθυντικός.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. Les (*général*) commandent les armées de terre.
2. Les (*amiral*) commandent les flottes.
3. Les (*bal*) ont été nombreux cet hiver.
4. Ces (*tableau*) ont une grande valeur.
5. Ces (*animal*) sont méchants.
6. Les (*pays*) ont des (*canal*).
7. On soigne les (*malade*) dans les (*hôpital*).
8. Les (*coucou*) sont des (*oiseau*).
9. Les (*chou*) sont des (*légume*).
10. Ces (*bijou*) sont chers.
11. Les (*guerre*) sont des (*fléau*).
12. On place des (*épouvantail*) sur les (*cerisier*) pour effrayer les (*moineau*).
13. Les (*cheveu*) sont l'ornement de la tête.
14. Les (*travail*) des champs sont très agréables.

τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ al εἰς **aux**: le journal ἡ ἐφημερίς, les journaux, le cheval ὁ ἵππος, les chevaux.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς ἑξ: bal χορός, cal κάλος, carnaval ἀπόκρως, chacal θῶς, pal πάσσαλος, régál εὐωχία, τὰ ὅποια λαμβάνουν s εἰς τὸν πληθυντικόν: des bals, des cals, κλπ.

§ 42. **Οὐσιαστικά εἰς ail.**— Τὰ εἰς ail λήγοντα οὐσιαστικά ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: l'éventail τὸ ριπίδιον, les éventails, le détail ἡ λεπτομέρεια, les détails.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς: bail ἐκμίσθωσις, corail κοράλλιον, émail μίλτος, soupirail φεγγίτης (ὑπογείου), travail ἐργασία, vantail θυρόφυλλον, vitrail μέγα ὑαλοστάσιον, τὰ ὅποια τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ail εἰς **aux**: baux, coraux, émaux, κλπ.

Οὐσιαστικά σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικόν.

§ 43. 1. Τὸ aïeul πάππος, σχηματίζει τὸν πληθυντικὸν aïeuls, ὅταν σημαίνει τοὺς πάππους (τὸν πρὸς πατρός καὶ τὸν πρὸς μητρός), καὶ aïeux, ὅταν σημαίνει τοὺς προγόνους.

2. Τὰ ciel οὐρανός καὶ œil ὀφθαλμός, ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ἀνωμάλως: **cieux** οὐρανοί, **yeux** ὀφθαλμοί: les étoiles brillent dans les **cieux** οἱ ἀστέρες λάμπουν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. J'ai mal aux **yeux** ἀλγῶ τοὺς ὀφθαλμούς, πονοῦν τὰ μάτια μου.

Ἐπὶ μεταφορικῆς ὅμως σημασίας ἢ ἐν συνθέσει, σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ὀμαλῶς **ciels, œils**: des **ciels** de lit οὐ-

Θέμα. — Πληθυντικός.

1. Αἱ γλαῦκες εἶναι πτηνὰ ὠφέλιμα εἰς τοὺς γεωργούς. 2. Αὐτὰ τὰ μέταλλα εἶναι πολύτιμα. 3. Αἱ διώρυγες εἶναι χρησιμώταται εἰς τὸ ἐμπόριον. 4. Ἡγόρασα παιγνίδια διὰ τοὺς ἀνεψιούς σας καὶ κοσμήματα διὰ τὰς ἀνεψιάς σας. 5. Οἱ ἵπποι εἶναι οἱ ὑπηρεταὶ καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἀνθρώπου. 6. Αἱ ἐργασίαι εἶναι φόβητρα διὰ τοὺς ὀκνηρούς. 7. Τὰ κοράλλια εἶναι ἐρυθρά. 8. Οἱ δύο πάπποι του παρίσταντο εἰς τὸν γάμον του. 9. Ἡγεῖρε τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὸν οὐρανόν. 10. Ἡ δόξα τῶν προγόνων δὲν ἀντικαθιστᾷ τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας. 11. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν (la gloire) Θεοῦ. 12. Αἱ οἰκίαι σήμερον ἔχουν σπανίως φεγγίτας.

ρανοί, σκέπαι κλινῶν, *des ciels de carrières* ^{ἀετοί} θόλοι λατομείων, *les ciels de la Grèce* τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος, *des ails-de-bœuf* φεγγῦται, κλπ.

Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

§ 44. Τὰ σύνθετα ὀνόματα (*les noms composés*) τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τῶν ὁποίων τὰ συνθετικά μέρη συνδέονται δι' ἐνωτικοῦ, ἀκολουθοῦν εἰς τὸν πληθυντικὸν τοὺς ἐξῆς κανόνας :

1ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκειται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν ἢ ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ἀμφοτέρω ταῦτα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ : *un chou-fleur* ἀνθοκράμβη (κουνουπίδι), *des choux-fleurs*, *une basse-cour* ὀρνιθῶν, *des basses-cours*.

Παρατήρησις.— Τὰ **grand-père** πάππος, **grand-oncle** θείος ἐκ πάππου ἢ μᾶμης, κλπ., σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν **grands-pères**, **grands-oncles**, κλπ. Τὰ θηλυκὰ ὅμως τούτων **grand'mère**, **grand'tante**, κλπ. σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν **grand'mères**, **grand'tantes**, κλπ.

2ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκειται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν

Ἀσκησις. — Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. *Les (oiseau-mouche)* habitent les contrées chaudes du nouveau monde.
2. Quand ils sont irrités, les (*chat-tigre*) et les (*chien-loup*) sont terribles.
3. Nous avons vu deux (*arc-en-ciel*).
4. La magnanerie est l'endroit où l'on élève les (*ver à soie*).
5. Les (*contre-porte*) préservent du froid et du bruit.
6. Les (*cerf-volant*) récréent les enfants.
7. Les (*tremblement de terre*) sont les (*avant-coureur*) des éruptions volcaniques.
8. Ces (*essuie-main*) sont faits d'une toile très fine.

Θέμα — Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

1. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθοκραμβῶν ἀπαιτεῖ λιπάσματα ἄφθονα.
2. Αὐτὸς ὁ σύλλογος ἔχει ἓνα πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους.
3. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὰ δύο ἐρείσματα τῆς κοινωνίας.
4. Ἐντὸς τῶν ὀρνιθῶνων ὑπάρχουν ζῶα ὠφέλιμα.
5. Αἱ εἰκόνες τούτου τοῦ ζωγράφου εἶναι ἀριστουργήματα.

συνδεομένων διὰ προθέσεως, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ : un ver à soie μεταξοσκώληξ, des vers à soie, un chef-d'œuvre ἀριστούργημα, des chefs-d'œuvre.

3ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκειται ἐξ ἀκλίτου λέξεως (προθέσεως, ἐπιρρήματος) καὶ οὐσιαστικοῦ, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ : un contre-ordre ἀντιδιαταγή, des contre-ordres, un avant-coureur πρόδρομος, des avant-coureurs.

4ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκειται ἐκ ρήματος καὶ οὐσιαστικοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου, τὸ μὲν ρῆμα μένει πάντοτε ἀμετάβλητον, τὸ δὲ οὐσιαστικὸν συνήθως γράφεται χωρὶς s εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ μὲ s εἰς τὸν πληθυντικόν : un tire-bouchon ἐκπωματιστήρ, des tire-bouchons, un cure-dent ὀδοντογλυφίς, des cure-dents.

Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

§ 45. Τὰ κύρια ὀνόματα (les noms propres) δὲν λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ :

Les deux Corneille sont nés à Rouen οἱ δύο Κορνήλιοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ρουένην.

§ 46. Τὰ κύρια ὀνόματα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ :

Ἀσκησις. — Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν ἢ ἀφήσατε ἀμετάβλητα τὰ ἐντὸς παρεθέσεων ὀνόματα.

1. La légende du combat de trois (Horace) contre les trois (Curiace) fournit à Corneille le sujet d'un de ses (chef-d'œuvre). 2. Si l'antiquité a eu ses (Alexandre) et ses (César), la France a eu ses (Charlemagne) et ses (Napoléon). 3. Les (Inde) orientales sont les deux grandes presqu'îles de l'Asie méridionale. 4. Le siècle de Louis XIV fut aussi celui des (Corneille), des (Racine), des (Bossuet), et des (Fénelon). 5. Les (Socrate), les (Platon), les (Newton) étaient des hommes profondément religieux.

1ον "Οταν σημαίνουν πρόσωπα ὁμοιάζοντα κατὰ τινὰ ἀρετὴν ἢ κακίαν πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὑποῖα ἀναφέρομεν :

Les *Corneilles* sont rares οἱ Κορνήλιοι (δηλ. ποιηταὶ ὡς ὁ Κορνήλιος) εἶναι σπάνιοι.

2ον "Οταν δεικνύουν ἐπιφανεῖς τινὰς οἴκους : les *Bourbons* οἱ Βουρβῶνοι, les *Horaces* οἱ Ὁράτιοι, κλπ.

3ον "Οταν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν προσώπων φανερώνουν τὰ ἔργα ἢ ἐφευρέσεις αὐτῶν :

J' ai trois *Racines* dans ma bibliothèque ἔχω τρεῖς Ρακίνας (δηλ. τρία ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Ρακίνα) εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου.

4ον "Οταν παριστοῦν ὀνόματα χωρῶν : Les deux *Amériques* αἱ δύο Ἀμερिकाί.

Ὀνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν.

§ 47. Ὀνόματά τινὰ μεταβάλλουν σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὰ ἐξῆς :

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Le ciseau ἡ σμίλη, τὸ γλύφανον.

Les ciseaux τὸ ψαλίδι.

La lunette *l'approche* τὸ τηλεσκόπιον.

Les lunettes τὰ δίοπτρα.

Le fer ὁ σίδηρος.

Les fers τὰ δεσμά. *ταὐτὰ μαιά*

Le gage τὸ ἐνέχυρον.

Les gages ὁ μισθός.

La troupe ὁ ὄμιλος.

Les troupes τὰ στρατεύματα.

La défense ἡ ἀμυνα.

Les défenses οἱ χαυλιόδοντες.

Θέμα.— Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

1. Οἱ δύο Κορνήλιοι δὲν εἶναι ἐξίσου διάσημοι. 2. Οἱ Μολιέροι καὶ οἱ Ρακίνοι εἶναι σπάνιοι. 3. Οἱ Νέρωνες θὰ εἶναι πάντοτε μισητοί. 4. Ὁ ἰσθμὸς τοῦ Παναμαᾶ συνδέει τὰς δύο Ἀμερिकास. 5. Ἡ τραγωδία τῶν Ὁρατίων εἶναι μία τῶν ὠραιότερων (des plus belles) τοῦ Κορνήλιου.

des annales = ouvrage qui rapporte les événements
année par année: les Annales de Tacite

— 22 —

Ὄνόματα εὐχρηστα μόνον κατὰ πληθυντικόν.

§ 48. Ὄνόματά τινα εὐρίσκονται μόνον εἰς τὸν πληθυντικόν ἀριθμὸν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι τὰ ἑξῆς :

alentours adv. αὐτὴν environs

m. — Les alentours τὰ περίχωρα.

m. Les frais τὰ ἐξοδα.

f. — Les annales τὰ χρονικά.

f. — Les funérailles ἡ κηδεῖα.

f. — Les broussailles οἱ θάμνοι.

m. — Les matériaux τὰ ὕλικά.

f. — Les catacombes αἱ κατακόμβαι. = f. *ἡ κατα*

f. — Les mœurs τὰ ἥθη. *2 51*

m. — Les décombres τὰ ἐρείπια.

f. — Les obsèques ἡ κηδεῖα.

m. — Les dépens ἡ δαπάνη. *(δὲ δαπάνη)*

m. — Les pleurs τὰ δάκρυα.

f. — Les entrailles τὰ σπλάγχνα.

f. — Les ténèbres τὸ σκότος. *ἡ σκία*

f. — Les épousailles οἱ γάμοι. *νύμφη*

f. — Les vèpres ὁ ἐσπερινός.

f. — Les fiançailles οἱ ἀρραβῶνες.

m. — Les vivres τὰ τρόφιμα.

f. — Les castagnettes *καρότα*

Deux circonvoisins:

Les alentours d'une ville (f.g. — de la vérité.

phrase avec cela, parcourez les annales de l'histoire de tous les peuples.

Souterrains où l'on enterrait les morts

flois il en procès: les dépens sont payés par la partie qui succombe.

homme sans entrailles

épousailles = célébration du mariage

avoir des mœurs régulières

pleur m.m. larmes: ne s'emploie au singulier qu'en poésie ou pour plaindre.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ. L'ADJECTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ 49. *Γενικός κανών.*—Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται προσθήκῃ ἑνὸς ἀφώνου **e** εἰς τὸ ἀρσενικόν: Un homme prudent ἀνὴρ συνετός, une femme prudente γυνὴ συνετή. Un fils poli υἱὸς φιλόφρων, une fille polie κόρη φιλόφρων.

Ἐξαιρέσεις.

§ 50. *Ἐπίθετα εἰς gu.*—Τὰ εἰς *gu* λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν εἰς τὸ θηλυκὸν ἄφωνον **e** φέρον διακριτικὸν σημεῖον: aigu ὀξύς, aiguë, contigu συνεχής, contiguë.

§ 51. *Ἐπίθετα εἰς e.*—Τὰ εἰς ἄφωνον **e** λήγοντα ἐπίθετα μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν: Un homme juste ἀνὴρ δίκαιος, une femme juste γυνὴ δίκαια. Un homme aimable ἀνὴρ ἀγαπητός, une femme aimable γυνὴ ἀγαπητή.

§ 52. *Ἐπίθετα εἰς el, eil, en, on, et.*—Τὰ εἰς *el, eil, en, on, et* λήγοντα ἐπίθετα διπλασιάζουν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ τελικὸν σύμφωνον (*l, n, t*) πρὸ τοῦ ἀφώνου **e**: Un homme cruel ἀνὴρ σκληρός, une femme cruelle γυνὴ σκληρά. — Un habit pareil ἔνδυμα ὅμοιον, une robe pareille ἐσθὴς ὁμοία. — Un ancien usage παλαιὰ συνήθεια, une ancienne loi ἀρχαῖος νόμος. — Un homme bon ἀνὴρ ἀγαθός, une femme bonne γυνὴ ἀγαθή. — Un frère cadet νεώτερος ἀδελφός, une sœur cadette νεωτέρα ἀδελφή.

Ἐξαιρέσεις. — Ἐξ ἐπίθετα λήγοντα εἰς *et* σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ète**. Ταῦτα εἶναι: complet πλήρης, concret συγκεκριμένος, discret ἐχέμυθος, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐτραφής, secret μυστικός, ἄτινα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **complète, concrète, discrète, inquiète, replète, secrète.**

Παρατήρησις.—Τὰ ἐπίθετα beau ὥραῖος, nouveau νέος, fou τρελλός, παράφρων, mou μαλακός, vieux παλαιός, ἔχουν εἰς τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἕτερον τύπον **bel, nouvel, fol, mol, vieil,**

ἐν χρήσει πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἀπὸ ἡ ἀφώνου: Un **beau** jardin ὠραῖος κήπος, un **bel** oiseau ὠραῖον πτηνόν, un **bel** homme ὠραῖος ἀνὴρ. — Un **nouveau** livre νέον βιβλίον, un **nouvel** ami νέος φίλος. — Un **vieux** palais παλαιὸν ἀνάκτορον, un **vieil** habit παλαιὸν ἔνδυμα. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν belle, nouvelle, folle, molle, vieille: Une **belle** promenade ὠραῖος περίπατος. Une **nouvelle** maison νέα οἰκία. Une **vieille** église παλαιὰ ἐκκλησίαι.

Κατ' ἀναλογίαν, τὸ ἐπίθετον jumeau δίδυμος, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ jumelle.

§ 53. Τὰ ἐπίθετα bas χαμηλός, gras παχύς, gros ὀγκώδης, las κουρασμένος, épais πυκνός, gentil χαρίεις, nul οὐδείς, sot ἀνόητος, vieillot ὁμοιάζων πρὸς γέροντα, paysan χωρικός, exprès ρητός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν basse, grasse, grosse, lasse, épaisse, gentille, nulle, sottte, vieillotte, paysanne, expresse.

Πάντα τὰ λοιπὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς as, ot, an σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα: dévot εὐσεβής, dévotte.

§ 54. **Ἐπίθετα εἰς f.** — Τὰ εἰς f λήγοντα ἐπίθετα σχηματί-

Ἄσκησις. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. La géographie est (*intéressant*) et (*agréable*).
2. La langue du cœur est la langue (*universel*).
3. Ma tante est (*bon*) et (*obligeant*).
4. La gloire de Christophe Colomb sera (*immortel*).
5. L'armée (*ennemi*) a subi une défaite (*complet*).
6. Une (*mauvais*) action rend la conscience (*inquiet*).
7. Que la campagne est (*beau*)!

Θέμα. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

1. Ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη.
2. Αὕτη ἡ καρτέκλα εἶναι χαμηλή.
3. Ἡ ἐργασία εἶναι ἡ ἀληθὴς πηγὴ τῆς εὐτυχίας.
4. Ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος.
5. Ἡ θυγάτηρ τοῦ γείτονος εἶναι βωβή.
6. Ἡ ἀδελφὴ μου εἶναι πολὺ χαρίεσσα.
7. Αὕτη ἡ ἐκκλησία εἶναι παλαιά.
8. Ἡ χλόη εἶναι πυκνή.
9. Ἡ μουσικὴ εἶναι γλῶσσα παγκόσμιος.
10. Τί (quelle) ὠραῖον ἄνθος!

ζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς **ve**: Un homme *actif* ἀνὴρ δραστήριος, une femme *active* γυνὴ δραστηρία.

Τὸ ἐπίθετον *bref* βραχύς, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ *brève*, μετὰ βαρείας.

§ 55. **Ἐπίθετα εἰς x**.—Τὰ εἰς x λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς **se**: Un homme *heureux* ἀνὴρ εὐτυχής, une femme *heureuse* γυνὴ εὐτυχής.

Ἐξαίρεσις.—Τὰ ἐπίθετα *doux* γλυκύς, *faux* ψευδής, *préfix* ὠρισμένος, *roux* πυρρός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν *douce*, *fausse*, *préfixe*, *rousse*.

§ 56. **Ἐπίθετα εἰς eur**.—Τὰ εἰς eur λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν ἐν γένει τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς **euse**: travailleur ἐργατικός, travailleuse.

Παρατηρήσεις.—1. Τὰ πλεῖστα τῶν εἰς **teur** ληγόντων ἐπιθέτων σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **trice**: destructeur καταστρεπτικός, destructrice, protecteur προστατευτικός, protectrice.

2. Τὰ enchanteur γοητευτικός, pêcheur ἁμαρτωλός, vengeur ἐκδικητής, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν enchanteresse, pécheresse, vengeresse.

3. Τὰ ἐπίθετα majeur μείζων ἢ ἐνήλικος, meilleur καλλί-

Ἀσκήσις. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les fruits de cette (*vieux*) plante sont doux. 2. Cette eau est très (*frais*). 3. Le commerce est une profession (*utile*) et (*lucratif*). 4. La sagesse est plus (*précieux*) que la science. 5. Jeanne est une petite fille (*docile*), (*silencieux*), (*obéissant*), (*attentif*), (*laborieux*) ; elle est souvent la (*premier*) de sa classe. 6. Une figure (*doux*) est une (*bon*) recommandation. 7. Nous devons à nos parents une obéissance (*entier*). 8. Comme cette rose (*blanc*) est (*frais*) et (*odorant*) ! 9. Une figue (*frais*) est (*meilleur*) qu'une figue (*sec*). 10. La justice est la mère de la paix (*public*). 11. J'ai acheté la traduction (*grec*) des ouvrages de Cicéron. 12. Cette pièce est (*faux*).

τερος, mineur ἐλάσσων ἢ ἀνήλικος, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν majeure, meilleure, mineure.

4. Πάντα τὰ εἰς **érieur** λήγοντα ἐπίθετα ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα : extérieur ἐξωτερικός, extérieure.

§ 57. **Επίθετα εἰς er.**—Τὰ εἰς er λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ère** : léger ἐλαφρός, légère, entier ὁλόκληρος, entière.

§ 58. Ἐπίθετά τινα σχηματίζουν ὅλως ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν :

Τὰ ἐπίθετα blanc λευκός, franc ἐλεύθερος, εἰλικρινής, sec ξηρός, frais νωπός, δροσερός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν blanche, franche, sèche, fraîche.

Τὰ ἐπίθετα public δημόσιος, caduc ὑπέργηρος, ture Τοῦρκος, Τουρκικός, grec Ἕλλην, Ἑλληνικός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν publique, caduque, turque, grecque.

Τὰ ἐπίθετα bénin ἡπιος, πρᾶος, malin μοχθηρός, πονηρός, long μακρός, oblong ἐπιμήκης, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν bénigne, maligne, longue, oblongue.

Τὸ ἐπίθετον favori εὐνοούμενος, ἀγαπητός, σχηματίζει θηλυκὸν favorite.

Αἱ ἐπιθετικαὶ μετοχαὶ absous ἀθωωθεῖς, dissous διαλυμένος, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν absoute, dissoute.

Τὸ ἐπίθετον tiers τρίτος, σχηματίζει θηλυκὸν tierce.

Θέμα. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

1. Ἡ ἱστορία εἶναι διδακτικὴ καὶ ὠφέλιμος. 2. Ἰδοὺ μία ὠραία οἰκία· εἶναι ἀκόμη καινούργη. 3. Ἡ ὑποκρισία εἶναι μισητή. 4. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν πρῶτον ἄνδρα καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα. 5. Ὁ χάρτης εἶναι λευκός· ἡ κιμωλία εἶναι ἐπίσης λευκή. 6. Αὕτη ἡ γυνὴ φορεῖ πάντοτε μακρὰν ἐσθῆτα. 7. Αὐτὸ τὸ ὑπόγειον εἶναι θερμὸν κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸν κατὰ τὸ θέρος. 8. Οἱ ποιμένες κόπτουν τὸ λευκὸν καὶ μαλακὸν ἔριον τῶν προβάτων.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ 59. **Γενικός κανών.**—Ὁ πληθυντικός τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται, ὅπως ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, προσθήκῃ τοῦ **s** εἰς τὸν ἑνικόν : *Le grand jardin* ὁ μέγας κήπος, *les grands jardins*.

Παρατήρησις.—Τὰ εἰς *eu* καὶ *ou* λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω γενικὸν κανόνα : *Un œil bleu* ὀφθαλμὸς κυανοῦς, *des yeux bleus*, *un chapeau mou* πῖλος μαλακός, *des chapeaux mous*.

Ἐξαιρέσεις.

§ 60. Τὰ εἰς **s** ἢ **x** λήγοντα ἐπίθετα μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν : *Le gros chien* ὁ μέγας κύων, *les gros chiens*. *Un fruit doux* γλυκὺς καρπός, *des fruits doux*.

§ 61. Τὰ εἰς **eau** λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν **x** εἰς τὸν πληθυντικόν : *Un beau chapeau* ὠραῖος πῖλος, *de beaux chapeaux*.

§ 62. Τὰ εἰς **al** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ **al** εἰς **aux** : *Un conseil amical* φιλικὴ συμβουλή, *des conseils amicaux*.

Ἀσκήσις. — Πληθυντικός τῶν ἐπιθέτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. *Les chevaux (sauvage)* sont plus (*beau*), plus (*nerveux*), plus (*léger*) mais beaucoup plus (*petit*) que nos chevaux (*domestique*). 2. *Ces (jeune)* garçons sont (*paresseux*), (*niais*), (*ignorant*) et (*gourmand*). 3. Nous avons admiré les palais (*royal*). 4. Ces livres sont (*moral*). 5. Les hommes sont (*égal*). 6. Ce navigateur intrépide a exploré les océans (*glacial*). 7. Les adjectifs (*numéral*) sont (*cardinal*) ou (*ordinal*). 8. Ces rideaux sont (*bleu*).

Θέμα. — Πληθυντικός τῶν ἐπιθέτων.

1. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶναι φθονερά. 2. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος εἶναι φιλόπονοι. 3. Οἱ ἵπποι εἶναι ζῶα εὐγενῆ, θυμοειδῆ καὶ ἀτρόμητα. 4. Οἱ ὠραῖοι στίχοι θέλγουν τὸν νοῦν καὶ τὴν ἀκοήν. 5. Αὐτὰ τὰ διηγήματα εἶναι ἡθικά. 6. Εἶδομεν τὰ βασιλικὰ (2) ἀνάκτορα (1).

Ἐν τούτοις τὰ fatal μοιραῖος, ὀλέθριος, final τελικός, glacial παγετώδης, nasal ἔρρινος, naval ναυτικός, pascal πασχαλινός, théâtral θεατρικός, λαμβάνουν **s** εἰς τὸν πληθυντικόν: Un froid glacial ψυχρός παγετώδης, des froids glacials.

§ 63. Τὸ tout πᾶς, ἀποβάλλει τὸ t εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: tous.

ΒΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ DEGRÉS DE SIGNIFICATION

§ 64. **Συγκριτικός (comparatif).** — Συγκριτικῶν ὑπάρχουν τρία εἴδη:

1ον **Τὸ συγκριτικὸν ὑπεροχῆς** (le comparatif de supériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **plus**:

Jean est *plus riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶναι πλουσιώτερος τοῦ Γεωργίου. La rose est *plus belle* que la violette τὸ ρόδον εἶναι ωραιότερον τοῦ ἴου.

2ον **Τὸ συγκριτικὸν ἰσότητος** (le comparatif d'égalité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **aussi**:

Jean est *aussi riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶναι τόσον πλούσιος ὅσον ὁ Γεώργιος. L'argent est *aussi utile* que l'or ὁ ἄργυρος εἶναι τόσον ὠφέλιμος ὅσον ὁ χρυσός.

Παρατήρησις. — Εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις ἀντὶ τοῦ *aussi* τίθεται πολλάκις τὸ *si*: *Philippe n'est pas si appliqué que Paul* ὁ Φίλιππος δὲν εἶναι τόσον ἐπιμελής ὅσον ὁ Παῦλος.

Θέμα. — Συγκριτικόν.

1. Ὁ μόλυβδος εἶναι ὀλιγώτερον σκληρὸς τοῦ σιδήρου· εἶναι ἐπίσης ὀλιγώτερον ὠφέλιμος καὶ ὀλιγώτερον πολύτιμος. 2. Τὰ ὄρη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι γενικῶς ὑψηλότερα ἢ τὰ τῆς Εὐρώπης. 3. Ὁ ἥλιος εἶναι μεγαλειότερος τῆς γῆς. 4. Ὁ Ἰωάννης εἶναι ἐπιμελέστερος ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του. 5. Ἡ τίγρις εἶναι ὀλιγώτερον ἰσχυρὰ τοῦ λέοντος. 6. Ἡ βροχὴ εἶναι τόσον ἀναγκαία ὅσον ὁ ἥλιος. 7. Αὐτὸ τὸ δένδρον εἶναι ὀλιγώτερον ὑψηλὸν ἀπὸ τὴν οἰκίαν μας. 8. Τὸ οἰνόπνευμα εἶναι χειρότερον ἀπὸ τὸν οἶνον.

3ον **Τὸ συγκριτικὸν μειονότητος** (le comparatif d'infériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **moins** :

Jean est *moins riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶναι ὀλιγώτερον πλούσιος τοῦ Γεωργίου. L'hiver est *moins agréable* que l'été ὁ χειμὼν εἶναι ὀλιγώτερον εὐχάριστος τοῦ θέρους.

Παρατήρησις. — Ὡς βλέπομεν εἰς τὰ ἄνω παραδείγματα, ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ τοῦ συνδέσμου **que**.

Ἐξαίρέσεις. — Τὰ ἐξῆς ἐπίθετα σχηματίζουν ἀνωμάλως τὸ συγκριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς :

Bon καλός, meilleur καλλίτερος.

Mauvais κακός, pire χειρότερος.

Petit μικρός, moindre μικρότερος.

Ἀντὶ τῶν pire καὶ moindre εὐχρηστοῦν καὶ οἱ ὁμαλοὶ τύποι plus mauvais καὶ plus petit, ἀλλ' ὁ plus bon εἶναι ἐντελῶς ἄχρηστος.

§ 65. **Ὑπερθετικὸς (Superlatif).** — Ὑπερθετικῶν ὑπάρχουν δύο εἴδη :

1ον **Τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικὸν** (le superlatif absolu), ὅπερ

Ἀσκήσις. — Ὑπερθετικόν.

Θέσατε εἰς τὸ ὑπερθετικόν τὰ ἐπίθετα τῶν ὁποίων προηγούνται τελεῖαι.

1. L'Europe est ... petite des cinq parties du monde.
2. La Russie est ... grand de tous les États de l'Europe.
3. L'éléphant est ... gros de tous les animaux. 4. La montagne ... élevée du globe se trouve dans l'Asie centrale.
5. Janvier est le mois ... chaud de toute l'année. 6. Les hommes ... riches ne sont pas toujours ... heureux. 7. Londres et Paris sont les villes ... grandes et ... peuplées de l'Europe.

Θέμα. — Ὑπερθετικόν.

1. Ὁ χρόνος εἶναι ἀγαθὸν πολυτιμότερον. 2. Ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων. 3. Ἡ ἐγκράτεια εἶναι ὁ κάλλιστος ἱατρός. 4. Ὁ κύων εἶναι τὸ πιστότατον ὄλων τῶν ζώων. 5. Ἡ θεία σας εἶναι εὐσεβεστάτη. 6. Ἡ ὑπερφημία εἶναι ἡ χειρίστη τῶν κακιῶν.

σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου ἐν τῶν ἐπιρρημάτων *très λίαν, fort λίαν, bien πολύ, trop πάρα πολύ, κλπ.* :

Athènes est une *très belle* ville αἱ Ἀθηναὶ εἶναι ὡραιό-
τάτῃ πόλιν. Cet homme est *fort riche* αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι
πλουσιώτατος.

2ον *Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν* (le superlatif relatif), ὅπερ
σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ συγκριτικοῦ τῆς ὑπεροχῆς ἢ
μειονότητος τὰ *le, la, les, mon, ton, son, notre, votre, leur* :

La rose est *la plus belle* des fleurs τὸ ρόδον εἶναι τὸ ὡραι-
ότατον τῶν ἀνθέων. L'hiver est la saison *la moins agréable*
ὁ χειμὼν εἶναι ἡ ἥκιστα εὐχάριστος ὥρα (τοῦ ἔτους). C'est *le*
meilleur homme du monde εἶναι ὁ κάλλιστος ἄνθρωπος τοῦ
κόσμου. *Son plus beau* chapeau ὁ κάλλιστος πῖλος του.

Παρατήρησις.— Ὡς βλέπομεν εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα,
ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως εἰς τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν ἐκ-
φέρεται διὰ γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ 66. Τὸ ἐπίθετον, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, συμφωνεῖ
κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὁποῖον προσδιο-
ρίζει.

§ 67. Ὅταν τὸ ἐπίθετον προσδιορίζῃ δύο ἢ περισσότερα
οὐσιαστικὰ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ
συμφωνεῖ κατὰ γένος πρὸς τὰ ὀνόματα ταῦτα :

L'oncle et le neveu *intelligents* (εὐφυεῖς).

La tante et la nièce *intelligentes*.

Ἐὰν δὲ τὰ ὀνόματα εἶναι διαφόρων γενῶν, τὸ πληθυντικὸν
ἐπίθετον τίθεται κατ' ἀρσενικὸν γένος :

Le neveu et la nièce *intelligents*.

Ἀσκησις. — Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. L'histoire et la géographie sont (*intéressant*). 2. Cette
fille a une robe et une blouse (*blanc*). 3. Cette dame a une
robe et un chapeau (*blanc*). 4. Mon père et ma mère sont
(*content*). 5. Le lion et la panthère sont (*fort*) et (*courageux*).

§ 68. Τὸ ἐπίθετον, προσδιορίζον *ρῆμα* ἢ *μετοχήν*, λαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς καὶ μένει ἀμετάβλητον :

Ces enfants parlent *haut* αὐτὰ τὰ παιδιὰ ὁμιλοῦν μεγαλοφώνως. Ces livres coûtent *cher* αὐτὰ τὰ βιβλία στοιχίζουν ἀκριβά. Ces fleurs sentent *bon* αὐτὰ τὰ ἄνθη εὐωδιάζουν.

§ 69. **Σύνθετα ἐπίθετα.**—“Ὅταν τὸ σύνθετον ἐπίθετον σύγκειται ἐκ δύο ἐπιθέτων ἡνωμένων δι’ ἐνωτικοῦ σημείου, ἀμφοτέρωτα ταῦτα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὅταν ἐκάτερον προσδιορίζῃ τὸ οὐσιαστικόν : Des fruits *aigres-doux* καρποὶ γλυκοξινοὶ (δηλ. *aigres et doux*).

Ἐὰν ὅμως τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶναι ἀντὶ ἐπιρρήματος, μένει ἀμετάβλητον : Des enfants *nouveau-nés* παιδιὰ νεογέννητα (δηλ. *nouvellement nés*). Une fille *mort-née* κόρη νεκρογενής.

Περὶ τῶν ἐπιθέτων *nu, demi, feu, κλπ.*

§ 70. **Nu, demi.**—Τὰ ἐπίθετα *nu* γυμνός καὶ *demi* ἡμι-, προτασσόμενα μὲν τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεθ’ οὗ καὶ συνδέονται δι’ ἐνωτικοῦ, μένουν ἀμετάβλητα :

Il a marché *nu-pieds et nu-tête* pendant une *demi-heure* ἐβάδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπής ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἐπιτασσόμενα δὲ τῷ οὐσιαστικῷ, συμφωνοῦν πρὸς αὐτό, τὸ

Θέμα. — Ἐπίθετα ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα.

1. Ἐπληρώσατε πολὺ ἀκριβὰ τὴν οἰκίαν σας. 2. Αὐτὴ ἡ ἀνθοδέσμη εὐωδιάζει. 3. Αὐτὴ ἡ νέα ἔχει τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ ὁμιλῇ μεγαλοφώνως. 4. Μοῦ ἐκόψατε τὰ μαλλιά πολὺ κοντά. 5. Αὐτὰ παιδιὰ ψάλλουν ὀρθῶς.

Ἀσκησις. — Σύνθετα ἐπίθετα.

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Ces enfants sont (*léger-vêtu*). 2. Voici un panier de cerises (*frais-cueilli*), en voulez-vous ?—Merci, je préfère des fruits (*aigre-doux*). 3. Les étrangers (*nouveau débarqué*) à Paris admiraient la foule qui encombrait les rues. 4. Ces deux filles sont (*sourd-muet*).

μὲν *nu* κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, τὸ δὲ *demi* μόνον κατὰ γένος :

Il a marché pieds *nus* et tête *nue* pendant une heure et *demie* ἐβάδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπὴς ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Il est cinq heures et *demie* εἶναι ἡ ὥρα πέντε καὶ ἡμίσεια.

§ 71. **Feu.**— Τὸ ἐπίθετον *feu* μακαρίτης, προτχασόμενον μὲν ἀμέσως τοῦ οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, χωριζόμενον δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου ἢ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου, μένει ἀμετάβλητον :

La *feue* reine, *feu* la reine ἡ μακαρίτις βασίλισσα.

§ 72. **Possible.**— Τὸ ἐπίθετον *possible* δυνατός, προσδιορίζον ὄνομα, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτό :

Il a éprouvé tous les malheurs *possibles* ὑπέστη πάσας τὰς δυνατὰς συμφοράς.

Μετὰ τὰ *le plus*, *le mieux*, *le moins*, ἐπομένου ἀορίστου πληθυντικοῦ ὀνόματος, τὸ *possible* μένει ἀμετάβλητον :

Faites *le plus* d'aumônes *possible* κάμνετε ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρας ἐλεημοσύνας.

Ἑπίθετα *nu*, *demi*, *feu*, κλπ.

Γράψατε ὁρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Il faut habituer les enfants à coucher (*nu*)-tête.
2. Diogène marchait (*nu*)-pieds et couchait dans un tonneau.
3. Ce malheureux marche pieds (*nu*).
4. Je vous attends depuis une heure et (*demi*).
5. Mon cheval a parcouru une lieue et (*demi*) dans une (*demi*)-heure.
6. Ma (*feu*) tante parlait très bien le français.
7. (*Feu*) votre mère avait une grande prudence.
8. Les peuples ne songent qu'à payer le moins d'impôts (*possible*).
9. Il lui adressa toutes les remontrances (*possible*).

Θέμα.—Ἑπίθετα *nu*, *demi*, *feu*, κλπ.

1. Θὰ τελειώσω τὸ θέμα μου μετὰ ἡμίσειαν ὥραν.
2. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσε δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν.
3. Αὐτὸ τὸ παιδί πηγαίνει (*va*) ἀσκεπὴς.
4. Οἱ ἐπαῖται βαδίζουν (*vont*) γυμνόποδες.
5. Ἡ μακαρίτις θεία σας καὶ ἐγὼ ἐγέννηθην (*naquit*) τὴν αὐτὴν ἡμέραν.
6. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος συνήθροισεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα βιβλία.

Ἐπομένου ὅμως ὀρισμένου πληθυντικοῦ ὀνόματος, τὸ possible τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν : *Faites les plus grandes aumônes possibles.*

Σημείωσις. — *Περὶ τῶν excepté, supposé, approuvé, ci-inclus, ci-joint, κλπ., ἴδε εἰς τὸ περὶ Μετοχῆς Κεφάλαιον.*

Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα.

§ 73. Οὐσιαστικά τινα, λαμβανόμενα ἐπιθετικῶς πρὸς δῆλωσην χρωμάτων, μένουν ἀμετάβλητα : *Des habits marron* ἐνδύματα καστανόχροα. *Des gants paille* χεῖρόκτια ἀχυρόχροα.

Ὅμοιως, δύο ἐπίθετα, συναπτόμενα πρὸς δῆλωσην χρώματος, μένουν ἀμετάβλητα : *Des cheveux châtain clair* μαλλιά καστανόχροα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ 74. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν τὸ ἐπίθετον ἄλλοτε μὲν προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἄλλοτε δ' ἐπιτάσσεται· κανόνες ὀρισμένοι περὶ τούτου δὲν ὑπάρχουν· ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐφωνίας ἢ ἐκ τῆς σημασίας.

Προτάσσονται ἐν γένει τῶν οὐσιαστικῶν τὰ μονοσύλλαβα ἐπίθετα ὥς καὶ τὰ μεταφορικῶς λαμβανόμενα : *Un vieux pa-*

Ἀσκησις.

Γράψατε ὀρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων οὐσιαστικὰ ἢ ἐπίθετα.

1. Les hommes du Nord ont en général les cheveux (*blond doré*). 2. Cette soie a des reflets (*vert doré*). 3. Elle préfère les robes (*bleu clair*) à (ἀπὸ) toutes les autres. 4. Les ceintures (*bleu pâle*) furent quelque temps à la mode. 5. Elle porte toujours des robes (*noisette*).

Θέμα. — Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.

1. Ἡ μουσικὴ εἶναι παγκόσμιος γλῶσσα. 2. Ὁ πολικὸς ἀστὴρ εἶναι ἀκίνητος. 3. Ὅλαι αἱ ὀρθαὶ γωνίαι εἶναι ἴσαι. 4. Τὸ θέρος (En été) φορῶ ὠραῖα φαιὰ ἐνδύματα. 5. Δὲν ἀγαπῶ τοὺς ὀκνη-

lais παλαιὸν ἀνάκτορον. Un beau paysage ὠραῖον τοπίον. Une tendre amitié τρυφερά φιλία.

Ἐπιτάσσονται δ' ἐν γένει τὰ πολυσύλλαβα ἐπιθετα, ὡς καὶ τὰ δηλοῦντα χροῶμα, σχῆμα, γεῦσιν, ἐθνικότητα· προσέτι δὲ τὰ λήγοντα εἰς able, al, el, ile, ule, ie, ique, ὡς καὶ αἱ ἐπιθετικῶς λαμβανόμεναι μετοχαί :

Un malade *imaginaire* κατὰ φαντασίαν ἀσθενής. Un habit noir μέλαν ἔνδυμα. Une table ronde στρογγύλη τράπεζα. Un fruit amer πικρὸς καρπός. Un livre *français* Γαλλικὸν βιβλίον. La langue *grecque* ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσαι. Une chose *incroyable* πρᾶγμα ἀπίστευτον. Un homme *loyal* χρηστὸς ἀνὴρ. Un accident *mortel* δυστύχημα θανάσιμον. Un thème *facile* θέμα εὐκόλον. Une femme *crédule* εὐπιστος γυνή. Un jardin *public* δημόσιος κήπος. Un homme *énergique* ἄνθρωπος δραστήριος. Un homme *instruit* πεπαιδευμένος ἀνὴρ. Un livre *amusant* τερπνὸν βιβλίον.

§ 75. Ἐπιθετά τινα μεταβάλλουν σημασίαν ἀναλόγως τῆς θέσεως αὐτῶν πρὸ τοῦ ὀνόματος ἢ μετὰ τὸ ὄνομα :

Un <i>bon</i> homme ἀπλοῦς, ἀφελὲς ἄνθρωπος.	Un homme <i>bon</i> καλὸς ἄνθρωπος.
Un <i>brave</i> homme χρηστὸς ἄνθρωπος.	Un homme <i>brave</i> ἀνδρεῦς ἄνθρωπος.
Un <i>cher</i> livre προσφιλὲς βιβλίον.	Un livre <i>cher</i> ἀκριβὸν βιβλίον.
Un <i>grand</i> homme μέγας, διδάσκημος ἄνθρωπος.	Un homme <i>grand</i> ὑψηλὸς ἄνθρωπος.
Un <i>honnête</i> homme τίμιος ἄνθρωπος.	Un homme <i>honnête</i> εὐγενὲς ἄνθρωπος.
Un <i>pauvre</i> homme ταλαίπωρος ἄνθρωπος,	Un homme <i>pauvre</i> πτωχὸς ἄνθρωπος,

κλπ.

ροὺς ἀνθρώπους. 6. Ὁ χρόνος παρέρχεται (s'enfuit) με καταπληκτικὴν ταχύτητα. 7. Ὑπάρχει χιὼν ἐπὶ τοῦ ἄνω (supérieure) μέρους τοῦ ὄρους. 8. Ὁ Ἰωάννης λούεται (se baigne) εἰς τὸ δροσερὸν ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ. 9. Ἐχασα τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικὴν μου. 10. Ἰδοὺ εὐτυχὲς γυνή !

ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ
ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS

§ 76. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα εἶναι :

Ce οὗτος, αὐτός, πρὸ ἀρσενικοῦ ὀνόματος ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέος : *ce père, ce héros.*

Cet οὗτος, αὐτός, πρὸ ἀρσενικοῦ ὀνόματος ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου : *cet enfant, cet homme.*

Cette αὕτη, αὕτη, πρὸ θηλυκοῦ ὀνόματος ἐνικοῦ ἀριθμοῦ : *cette femme, cette histoire.*

Ces οὗτοι, αὗται, αὐτοί, αὐταί, πρὸ πάντων τῶν πληθυντικῶν ὀνομάτων : *ces enfants, ces hommes, ces femmes, ces histoires.*

Παρατηρήσεις. — 1. Ὡς βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ οὐσιαστικά, ἐκφερόμενα μετὰ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων, δὲν λαμβάνουν πρὸ αὐτῶν ἄρθρον.

2. Πρὸς δεῦξιν τῶν πλησίων κειμένων προσώπων ἢ πραγμάτων, τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, οὕτινος προτάσσεται τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον, τὸ ἐπίρρημα **ci** συναπτόμενον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου : *cet homme-ci* αὐτός ὁ ἄνθρωπος,

Ἄσκησις. — Δεικτικὰ ἐπίθετα.

Συμπληρώσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου δεικτικοῦ ἐπιθέτου.

1. C... champ n'était pas cultivé l'année dernière.
2. C... histoire est amusante.
3. C... maison est à mon père (τοῦ πατρός μου).
4. C... îles sont désertes.
5. C... ami m'a écrit c... lettre.
6. C... plante est nuisible.
7. C... oiseau a son nid dans c... arbre.

Θέμα. — Δεικτικὰ ἐπίθετα.

1. Αὐτός ὁ ἀγρός εἶναι εὐφορος.
2. Αὕτη ἡ ἐκκλησία εἶναι παλαιά.
3. Αἱ κάμποι ἔφαγον τὰ φύλλα αὐτῶν τῶν δένδρων.
4. Αὐτός ὁ μαθητής εἶναι προσεκτικός.
5. Αὐταὶ αἱ οἰκίαι εἶναι πολὺ ὠραῖαι.
6. Αὐτός ὁ ἵππος εἶναι ὠραιότερος ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἵππον.
7. Αὐτὸ τὸ δένδρον εἶναι τόσον ὑψηλὸν ὅσον ἐκεῖνο τὸ δένδρον.
8. Τοῦτο τὸ μῆλον εἶναι ὠριμώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μῆλον.
9. Αὐτὰ τὰ σταφύλια εἶναι ὀλιγώτερον γλυκὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ σταφύλια.

ce livre-ci αὐτὸ τὸ βιβλίον. — Πρὸς δεῖξιν δὲ τῶν μακρὰν
κειμένων, τίθεται τὸ ἐπίρρημα **là** : cet homme-*là* ἐκεῖνος ὁ
ἄνθρωπος, ce livre-*là* ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.

Τὸ εἰ καὶ τὸ *là* τίθενται πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ ἰδίως
ἐπὶ ἀντιθέσεως.

ΚΤΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS POSSESSIFS.

§ 77. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἶναι :

Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ ἀρσενικά : mon, ton, son, notre, votre, leur.

Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ θηλυκά : ma, ta, sa, notre, votre, leur.

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ κοινοῦ γένους : mes, tes, ses, nos, vos,
leurs.

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ.

Ἀρσενικά.

Θηλυκά.

Mon père ὁ πατήρ μου.

Ton frère ὁ ἀδελφός σου.

Son livre τὸ βιβλίον του, -της.

Notre oncle ὁ θεῖος μας.

Votre jardin ὁ κήπος σας.

Leur ami ὁ φίλος των.

Ma mère ἡ μήτηρ μου.

Ta sœur ἡ ἀδελφή σου.

Sa plume ἡ γραφίς του, -της.

Notre tante ἡ θεία μας.

Votre école ἡ σχολή σας.

Leur maison ἡ οἰκία των.

Ἀσκησις. — Κτητικὰ ἐπίθετα.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου κτητι-
κοῦ ἐπιθέτου.

1. J'ai perdu ... couteau. 2. Tu as appris ... leçon.
3. Elle a déchiré ... robe. 4. Nous aimons ... parents.
5. Nous pensons souvent à ... père et à ... mère. 6. Ils
lavent ... mains. 7. Vous brossez ... habits. 8. Les parents
aiment ... enfants. 9. Les domestiques ont fini ... travail.
10. La poule réchauffe ... poussins sous ... ailes.

Θέμα. — Κτητικὰ ἐπίθετα.

1. Ἐὰν τιμᾶτε τοὺς γονεῖς σας, ὁ βίος σας θὰ εἶναι εὐτυχής.
2. Ἐνας καλὸς πατὴρ ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του. 3. Ἴδου ἡ βιβλιοθήκη

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Κοινοῦ γένους.

Mes frères οἱ ἀδελφοί μου.
Tes livres τὰ βιβλία σου.
Ses amis οἱ φίλοι του, -της.
Nos cahiers τὰ τετράδιά μας.
Vos jardins οἱ κῆποι σας.
Leurs chevaux οἱ ἵπποι των.

Mes sœurs αἱ ἀδελφαί μου.
Tes plumes αἱ γραφίδες σου.
Ses maisons αἱ οἰκίαι του, -της.
Nos leçons τὰ μαθήματά μας.
Vos tantes αἱ θεῖαι σας.
Leurs plumes αἱ γραφίδες των.

Παρατηρήσεις. — 1. Ὡς βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ κτητικὰ ἐπίθετα προηγοῦνται πάντοτε τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ δὲν λαμβάνουν πρὸ αὐτῶν ἄρθρον.

2. Πρὸ θηλυκοῦ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἀπὸ ἡ ἀφώνου, τὰ ἐπίθετα *ma, ta, sa* ἀντικαθίστανται, χάριν εὐφωνίας, ὑπὸ τῶν *mon, ton, son* :

mon ἄμε ἡ ψυχὴ μου, ἀντὶ *ma âme*,
ton écriture ἡ γραφή σου, ἀντὶ *ta écriture*,
son histoire ἡ ἱστορία του, ἀντὶ *sa histoire*.

τοῦ ἀδελφοῦ μου. 4. Ἐνα καλὸ παιδὶ ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τὴν μητέρα του. 5. Ἡ ψυχὴ μου εἶναι ἀθάνατος. 6. Ἡ ἱστορία του εἶναι ἐνδιαφέρουσα. 7. Ἡ φίλη του εἶναι ἀσθενής. 8. Τὰ βιβλία μας εἶναι διδακτικά. 9. Οἱ γείτονές μου εἶναι πλούσιοι· αἱ οἰκίαι των εἶναι μέγισται. 10. Τὸ θέμα των εἶναι εὐκόλον.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS NUMÉRAUX.

§ 78. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἶναι δύο εἰδῶν : ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ (adjectifs numéraux cardinaux) καὶ τακτικὰ (adjectifs numéraux ordinaux).

1. Ἀπόλυτα (*adjectifs numéraux cardinaux*).

§ 79. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἶναι :

1 Un, ἑθλ. une.	70 Soixante-dix.
2 Deux.	71 Soixante et onze.
3 Trois.	72 Soixante-douze.
4 Quatre.	73 Soixante-treize.
5 Cinq.	75 Soixante-quinze, κλπ.
6 Six.	80 Quatre-vingts.
7 Sept.	81 Quatre-vingt-un.
8 Huit.	82. Quatre-vingt-deux.
9 Neuf.	83 Quatre-vingt-trois, κλπ.
10 Dix.	90 Quatre-vingt-dix.
11 Onze.	91 Quatre-vingt-onze.
12 Douze.	92 Quatre-vingt-douze.
13 Treize.	93 Quatre-vingt-treize, κλπ.
14 Quatorze.	100 Cent.
15 Quinze.	101 Cent un.
16 Seize.	102 Cent deux, κλπ.
17 Dix-sept.	200 Deux cents.
18 Dix-huit.	201 Deux cent un.
19 Dix-neuf.	202 Deux cent deux.
20 Vingt.	250 Deux cent cinquante.
21 Vingt et un.	300 Trois cents.
22 Vingt-deux.	400 Quatre cents.
23 Vingt-trois, κλπ.	500 Cinq cents.
30 Trente.	1000 Mille.
31 Trente et un.	1001 Mille un.
40 Quarante.	1002 Mille deux, κλπ.
41 Quarante et un.	1100 Mille cent ἡ ὀνзе cents.
50 Cinquante.	1200 Mille deux cents ἡ
60 Soixante.	douze cents.

1300 Mille trois cents ἢ	10.000 Dix mille.
treize cents.	100.000 Cent mille.
2000 Deux mille.	200.000 Deux cent mille.
3000 Trois mille.	1.000.000 Un million.

§ 80. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά δὲν μεταβάλλονται : Voici mes cinq fils ἰδοὺ οἱ πέντε υἱοί μου. — Ἐξαίρουσιν τὸ un, ὅπερ λαμβάνει τὸν θηλυκὸν τύπον une, τὸ vingt καὶ τὸ cent.

§ 81. **Vingt καὶ cent.** — Τὸ vingt καὶ τὸ cent, ὅταν πολλὰ πλασιαῖζωνται ἐπὶ προηγούμενον ἀριθμὸν, λαμβάνουν s : Quatre-vingts francs ὀγδοήκοντα φράγκα. — Deux cents soldats διακόσιοι στρατιῶται.

Δὲν λαμβάνουν ὁμῶς s :

1ον Ἐὰν ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἐτέρου ἀριθμοῦ : Quatre-vingt-douze francs ἐνενήκοντα δύο φράγκα. — Deux cent trente soldats διακόσιοι τριάκοντα στρατιῶται.

2ον Ὅταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἀντὶ τῶν τακτικῶν : Page quatre-vingt σελὶς ὀγδοηκοστή. — L'an neuf cent τὸ ἐννεακοσιστὸν ἔτος.

Ἄσκησις. — Ἀπόλυτα Ἀριθμητικά.

Γράψατε ὁλογράφως ἢ ἀναγνώσατε γαλλιστί.

104. — 182. — 998. — 7 840. — 152 004. — 3 333. — 44 444. — 1891. — 77 202. — 5 300 — 770 198. — 73 985. — 8 584. — 32 982.

Θέμα. — Ἀριθμητικά ἐπίθετα.

1. Ἡ ἡμέρα ἔχει 24 ὥρας, ἡ ὥρα ἔχει 60 λεπτά. 2. Ἡ πόλις μας ἔχει 30.000 κατοίκων. 3. Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει 365 ἢ 366 ἡμέρας. 4. Ἡ καθόδος τῶν μυρίων εἶναι διάσκημος εἰς τὴν ἱστορίαν. 5. Αὐτὸς ὁ ἵππος στοιχίζει 39720 φράγκα. 6. Ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1492. 7. Ὁ Λυκούργος ἔζη (vivait) τῷ 880 πρὸ Χριστοῦ. 8. Ἔχω 6000 τόμους εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου. 9. Ὁ ἥλιος εἶναι 1 300 000 φορὰς μεγαλειότερος τῆς σφαίρας μας. 10. Ἐρευνήσατε εἰς τὴν 80ὴν σελίδα τοῦ βιβλίου σας. 11. Ὁ πατὴρ μου ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν (à l'âge) 81 ἐτῶν καὶ ἡ μήτηρ μου εἰς ἡλικίαν 83 ἐτῶν.

§ 82. **Mille.** — Τὸ mille χίλιοι, -αι, -α, εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητον : trois mille hommes τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες. Vingt mille francs εἴκοσι χιλιάδες φράγκα.

Εἰς τὰς χρονολογίας ἀντὶ τοῦ mille μεταχειρίζομεθα τὸ mil : En mil neuf cent cinquante τῷ 1950.

2. Τακτικά (adjectifs numéraux ordinaux).

§ 83. Τὰ τακτικά ἀριθμητικά εἶναι :

1 ^{er} Premier.	30 ^e Trentième.
2 ^e Deuxième ἢ second.	31 ^e Trente et <i>unième</i> , κλπ.
3 ^e Troisième.	40 ^e Quarantième.
4 ^e Quatrième	50 ^e Cinquantième.
5 ^e Cinquième.	60 ^e Soixantième.
6 ^e Sixième.	70 ^e Soixante-dixième.
7 ^e Septième.	80 ^e Quatre-vingtième.
8 ^e Huitième.	90 ^e Quatre-vingt-dixième.
9 ^e Neuvième.	100 ^e Centième.
10 ^e Dixième.	200 ^e Deux-centième.
11 ^e Onzième, κλπ.	1000 ^e Millième.
20 ^e Vingtième.	2000 ^e Deux-millième.
21 ^e Vingt et <i>unième</i> .	3000 ^e Trois-millième.
22 ^e Vingt-deuxième, κλπ.	1000000 ^e Millionième.

§ 84. Τὰ τακτικά ἀριθμητικά συμφωνοῦν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τὸ ὁποῖον προσδιορίζουν : Le *premier* chemin ὁ πρῶτος δρόμος, la *première* rue ἡ πρώτη ὁδός.

Θέμα. — Ἀριθμητικά ἐπίθετα.

1. Ὁ Νοέμβριος εἶναι ὁ ἐνδέκατος μὴν τοῦ ἔτους. 2. Ἡ ἐβδομάς εἶναι τὸ πεντηκοστὸν δεῦτερον μέρος τοῦ ἔτους. 3. Ἡ Παρασκευὴ εἶναι ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος καὶ ἡ Τετάρτη εἶναι ἡ τρίτη. 4. Ὁ Ἀπρίλιος εἶναι ὁ τέταρτος, ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ ἑνατὸς μὴν τοῦ ἔτους. 5. Ὁ Γεώργιος εἶναι ὁ δέκατος ἐβδομος τῆς τάξεώς του. 6. Ὁ πατὴρ μου ἀπέθανε κατὰ τὸ ἐβδομηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. 7. Ζῶμεν (Nous vivons) εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

Παρατηρήσεις. — 1. Εἰς τὰ σύνθετα τακτικά ἀριθμητικά, τὸ premier καὶ τὸ second ἀντικαθίστανται διὰ τῶν unième καὶ deuxième : vingt et unième, vingt-deuxième, κλπ.

2. Τοῦ second γίνεται χρῆσις ἐπὶ δύο προσώπων ἢ πραγμάτων, τοῦ δὲ deuxième ἐπὶ πολλῶν : Le premier et le second volume ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος τόμος. Le deuxième et le troisième volume ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος τόμος.

Ἀπόλυτα ἀριθμητικά ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

§ 85. Ἀντὶ τῶν τακτικῶν, τίθενται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις :

1ον Πρὸς δεῦξιν ὥρας, ἡμερολογίας : Venez à six heures ἔλθετε τὴν ἕκτην ὥραν. Le quatre avril τὴν τετάρτην Ἀπριλίου.

2ον Πρὸς ἐνδειξιν σελίδος, βιβλίου, κεφαλαίου συγγράμματός τινος : À la page trente εἰς τὴν τριακοστὴν σελίδα. Au livre quatre εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον. Au chapitre cinq εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον.

3ον Πρὸς δεῦξιν τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν : Louis quatorze Λουδοβῆκος ὁ δέκατος τέταρτος. Pie neuf Πῖος ὁ ἑνατος.

Παρατήρησις. — Τὸ τακτικὸν premier οὐδέποτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀπολύτου un : Le premier juillet τὴν πρώτην Ἰουλίου, Napoléon premier Ναπολέον ὁ πρῶτος.

Θέμα. — Ἀριθμητικά ἐπίθετα.

1. Λουδοβῆκος ὁ δέκατος τέταρτος ὑπῆρξε μέγας βασιλεὺς. 2. Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολὴν σας τὴν ἕκτην Μαΐου. 3. Ἡ ἄνοιξις ἀρχίζει τὴν εἰκοστὴν πρώτην Μαρτίου. 4. Κάρολος ὁ 5' ἔγινε βασιλεὺς τῆς Γαλλίας τῷ 1380, Κάρολος ὁ Ζ' τῷ 1422. 5. Δειπνοῦμεν τὴν ἐνάτην ὥραν. 6. Ἀνοίξατε τὴν δεκάτην σελίδα τοῦ βιβλίου σας. 7. Ὁμιλῶ περὶ Ναπολέοντος τοῦ τρίτου : Καὶ ἐγὼ περὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου.

**Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικά καὶ κλασμα-
τικά ἐπίθετα.**

§ 86. Ἐκτὸς τῶν ἀπολύτων καὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν, ὑπάρχουν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὰ ἐξῆς ἀριθμητικά :

1ον Τὰ πολλαπλασιαστικά (les adjectifs multiplicatifs) : double διπλοῦς, triple τριπλοῦς, quadruple τετραπλοῦς, quintuple πενταπλοῦς, sextuple ἑξαπλοῦς, septuple ἑπταπλοῦς, octuple ὀκταπλοῦς, nonuple ἑννεαπλοῦς, décuple δεκαπλοῦς, centuple ἑκατονταπλοῦς, κλπ.

2ον Τὰ περιληπτικά (les adjectifs collectifs) : une dizaine δεκάς, une douzaine δωδεκάς, une vingtaine εἰκοσάς, une centaine ἑκατοντάς, κλπ.

3ον Τὰ κλασματικά (les adjectifs fractionnaires) : la moitié τὸ ἥμισυ, le tiers τὸ τρίτον, le quart τὸ τέταρτον, le cinquième τὸ πέμπτον, le sixième τὸ ἕκτον, le vingtième τὸ εἰκοστόν, le centième τὸ ἑκατοστόν, κλπ.

Παρατήρησις. — Τὸ ἥμισυς λέγεται καὶ demi, οὕτως ἴδε τὸν κανόνα ἐν § 70.

ΑΟΡΙΣΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS INDÉFINIS.

§ 87. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα εἶναι :

Aucun οὐδείς, κανείς, θηλ.
aucune.

Certain τις, θηλ. certaine.

Maint πολλοί, θηλ. mainte.

Nul οὐδείς, θηλ. nulle.

Quel τίς, ποῖος, ὁποῖος, θηλ.
quelle.

Tel τοιοῦτος, οἷος, θηλ. telle.

Tout πᾶς (πληθ. tous), θηλ.
toute.

Un εἷς, τις, θηλ. une.

Θέμα. — Ἀριθμητικά ἐπίθετα.

1. Πέντε εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ δέκα. 2. Ἐξ εἶναι τὸ τρίτον τοῦ δέκα ὀκτώ. 3. Δύο εἶναι τὸ εἰκοστόν τοῦ τεσσαράκοντα. 4. Τὸ ἥμισυ τοῦ 46820 εἶναι 23410. 5. Δέκα χιλιάδες εἶναι τὸ ἑκατονταπλάσιον τοῦ ἑκατόν. 6. Εἰκοσι εἶναι τὸ τετραπλάσιον τοῦ πέντε. 7. Δόσατέ μου ἐν μέτρον καὶ τρία τέταρτα.

Κοινοῦ γένους :

Autre ἄλλος, -η.

Chaque ἕκαστος, ἑκάστη.

Même ὁ αὐτός, ἡ -ή.

Plusieurs πολλοί, -αί.

Quelque τις.

Quelconque οἷοσδήποτε, οἷα-
[δῆποτε.

Παρατηρήσεις.— 1. Τὸ ἀόριστον ἐπίθετον un, une, πλ. des καλεῖται καὶ ἀόριστον ἄρθρον (ἴδε § 10).

2. Τὸ ἐπίθετον quel δύναται νὰ εἶναι καὶ ἐρωτηματικὸν (interrogatif):

Quels livres avez-vous? ποῖα βιβλία ἔχετε ;

Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout.

§ 88. **Même.** — Τὸ même ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἄντωνυμίαν, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά:

Les mêmes causes produisent les mêmes effets τὰ αὐτὰ αἷτια παράγουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Ses ennemis eux-mêmes l'estimaient καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐχθροὶ του τὸν ἐξετίμων.

Τὸ même, προσδιορίζον ἐπίθετον, ῥῆμα ἢ ἐπίρρημα, εἶναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει καὶ αὐτοί, ἀκόμη καί :

Les guerres, même justes, sont toujours funestes οἱ πόλεμοι, ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι δίκαιοι, εἶναι πάντοτε ὑλέθριοι.

Θέμα. — Ἀόριστα ἐπίθετα.

1. Ὁ Κάρολος δὲν ἔχει κανὲν λάθος εἰς τὸ θέμα του. 2. Ἐκαστῇ ἡλικίᾳ ἔχει τὰς τέρψεις της. 3. Ἀνέγνωσα πολλὰ βιβλία. 4. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὰ τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. 5. Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἀγνοεῖ τοῦτο. 6. Τοιαύτη κακία εἶναι ἀπίστευτος. 7. Εἶδον ὅλα τὰ δωμάτια αὐτῆς τῆς οἰκίας. 8. Αὐτὸ τὸ ρόδον ἔχει πολλὰς (maint) ἀκάνθας κεκρυμμένας ὑπὸ τὰ φύλλα του. 9. Συγγραφεῖς (certain) τινες ὕμνησαν τὸν ἀγροτικὸν βίον. 10. Δόσατέ μου καλὰ τινά (quelques) βιβλία. 11. Δανεῖσατέ μου ἓν βιβλίον οἷονδήποτε.

Nous devons *aimer même* nos ennemis ὁφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς μας.

Εἶναι ἐπίσης ἀμετάβλητον ὅταν εὐρίσκεται κατόπιν πολλῶν οὐσιαστικῶν :

On égorgea les vieillards, les femmes, les enfants *même* ἔσφαξαν τοὺς γέροντας, τὰς γυναῖκας καὶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ.

§ 89. **Quelque.** — Τὸ *quelque* τις, τι, *τινες*, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον συνοδευόμενον ὑπὸ οὐσιαστικοῦ, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Le vent a déraciné *quelques arbres* ὁ ἄνεμος ἐξερρίζωσε δένδρα τινά. Choisissons *quelques vrais* amis ὡς ἐκλέγωμεν καλοὺς τινας φίλους.

Τὸ *quelque*, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει ὅσον καὶ ἂν, ὅσονδήποτε :

Quelque puissants que vous soyez ὅσον ἰσχυροὶ καὶ ἂν εἴσθε. *Quelque corrompues* que soient les mœurs ὅσον διεφθαρμένα καὶ ἂν εἶναι τὰ ἥθη. *Quelque vite* que vous marchiez ὅσον ταχέως καὶ ἂν βαδίσετε.

"Ασκησις. — Même.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *même*.

1. Les méchants (*même*) respectent la vertu. 2. Vous retombez sans cesse dans les (*même*) fautes. 3. Les rois eux-
(*même*) doivent respecter les lois. 4. Les oiseaux (*même*) chantent la gloire de Dieu. 5. Les famines, les épidémies, les guerres (*même*) sont moins funestes que l'intempérance.

"Ασκησις. — Quelque.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *quelque*.

1. Il a (*quelque*) amis. 2. Pouvez-vous me prêter (*quelque*) bons livres ? 3. (*Quelque*) riches, (*quelque*) puissants que soient les hommes, ils ont souvent besoin d'un plus petit qu'eux. 4. (*Quelque*) prudemment qu'ils agissent, ils échoueront. 5. Il y a (*quelque*) cinq cents ans qu'un Napolitain découvrit la boussole.

Τὸ *quelque* εἶναι ἐπίσης ἐπίρρημα ὅταν προηγῇται ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου, ὅποτε σημαίνει περίπου, σχεδόν :

J'ai rencontré *quelque* vingt personnes συνήντησα εἴκοσι περίπου πρόσωπα. Il y a *quelque* dix ans εἶναι περίπου δέκα ἔτη.

Παρατήσεις.—Τὸ *quelque* ἀκολουθοῦμενον ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ρήματος εἶτε εἰς τὴν ὑποτακτικὴν, γράφεται διὰ δύο λέξεων : **quel que**. Καὶ τὸ μὲν **quel**, ὃν ἐπίθετον, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ρήματος, τὸ δὲ **que**, ὃν σύνδεσμος, μένει ἀμετάβλητον :

Quelle que soit votre intention ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ σκοπός σας.

§ 90. **Tout.** — Τὸ *tout*, πᾶς, ὅλος, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Tous les hommes sont mortels ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι θνητοί. *Nous sommes tous mortels* (nous tous) εἴμεθα ὅλοι θνητοί.

Τὸ *tout*, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει ἐντελῶς, ὅλως, μετὰ δὲ τοῦ *que* ὅσον καὶ ἂν :

Ils sont *tout jeunes* εἶναι νεώτατοι. Il le dit *tout nettement* τὸ λέγει καθαρώτατα. Elle resta *tout étonnée* αὐτῇ ἔμεινε

Ἄσκησις. — Tout.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *tout*.

1. (*Tout*) les serpents ne sont pas venimeux. 2. La rivière coule (*tout*) doucement. 3. Dans les pays du Nord, on trouve des loups (*tout*) blancs et (*tout*) noirs. 4. Cette étoffe est (*tout*) mangée par les souris. 5. (*Tout*) pauvre qu'est cette famille, elle soulage bien des misères. 6. Une mère est (*tout*) heureuse de la bonne conduite de ses enfants.

Θέμα. — Même, quelque, tout.

1. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ του τὸν ἐκτιμοῦν. 2. Μία λέξις, ἐν βλέμμα, αὐτὴ ἡ σιωπὴ δύναται νὰ μᾶς προδώσῃ. 3. Οἱ ἄνθρωποι, ὅσον θαρραλέοι καὶ ἂν εἶναι, φοβοῦνται τὸν θάνατον. 4. Ὑπῆρχον ἐκεῖ περίπου τριάκοντα ἄτομα. 5. Ὅσον ἐπαινετὴ καὶ ἂν εἶναι ἡ διαγωγὴ σας, θὰ κατακριθῇ. 6. Ὅσαδήποτε πλούτη καὶ ἂν ἔχουν, δὲν εἶναι εὐτυχεῖς. 7. Ἡ ἀδελφὴ σας ἦτο ὅλως περιχαρὴς ὅτε εἰσῆλθον. 8. Αὐταὶ αἱ νεάνιδες εἶναι κατεντροπιασμένοι.

κατάπληκτος. *Tout aimable* qu'elle est ὅσον ἀξιέραστος καὶ ἂν εἶναι αὕτη.

Ἐξαίρεσις. — Λόγω εὐφωνίας, τὸ tout, καίτοι ἐπίρρημα, εὐρισκόμενον πρὸ θηλυκοῦ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἀπὸ ἡ δασέος, συμφωνεῖ πρὸς αὐτό :

Elle est *toute* surprise, *toute* honteuse εἶναι κατάπληκτος, κατεντροπισμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ. DU PRONOM.

§ 91. Εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπάρχουν ἕξ εἰδῶν ἀντωνυμίαι : αἱ *προσωπικαὶ* (les pronoms personnels), αἱ *δεικτικαὶ* (les pronoms démonstratifs), αἱ *κτητικαὶ* (les pronoms possessifs), αἱ *ἀναφορικαὶ* (les pronoms relatifs), αἱ *ἐρωτηματικαὶ* (les pronoms interrogatifs) καὶ αἱ *ἀόριστοι* (les pronoms indéfinis).

1^ο ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS PERSONNELS.

92. Αἱ *προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι* τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἔχουν διάφορον τύπον, καθ' ὅσον τίθενται καθ' ἑαυτὰς ἢ συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καλοῦνται *ἀπόλυτοι* (absolus), εἰς δὲ τὴν δευτέραν *συνημιμέραι* (con-joints).

Ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 93. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι :

Moi ἐγώ, ἐμέ.

Toi σύ, σέ.

Lui αὐτός, αὐτόν.

Elle αὐτή, αὐτήν.

Soi ἑαυτόν, ἑαυτήν.

Nous ἡμεῖς, ἡμᾶς.

Vous ὑμεῖς, ὑμᾶς (σεῖς, σᾶς)

Eux αὐτοί, αὐτούς.

Elles αὐταί, αὐτάς.

Ἀσκησις. — Ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Pour qui est cet encrier ? — Pour toi. 2. Je suis plus fort que toi. 3. Qui est là ? — Moi. 4. Voici un journal pour vous. 5. Ἄ qui parlez-vous, à eux ou à elles ? — Je parle à elles. 6. Ce livre est-il à vous ? — Oui, monsieur, il est à moi.

Παραδείγματα.

Qui parle ? *Moi*.
C'est *moi* qui parle.
Qui cherchez-vous ? *Toi*.
Parlez - vous de *lui* ?
Non, je parle d'*elle*.
Chacun travaille pour *soi*.
A - t - il autant d'argent que
nous ?
Il est plus riche que *vous*.
Ce sont *eux* (*elles*) qui parlent.

Ποῦρος ὁμιλεῖ ; Ἐγώ.
Ἐγὼ ὁμιλῶ.
Πρῶτον ζητεῖτε ; Σέ.
Ὅμιλεῖτε περὶ αὐτοῦ ;
Ὅχι, ὁμιλῶ περὶ αὐτῆς.
Ἐκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν.
Ἐχει τόσα χρήματα ὅσα ἡ-
μεῖς ;
Εἶναι πλουσιώτερος ὡμῶν.
Αὐτοὶ (αὐταὶ) ὁμιλοῦν.

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος, ἀλλὰ τίθενται κυρίως : 1ον μόναι, ὡς ὑποκείμενα ἢ ἄμεσα ἀντικείμενα· 2ον μετὰ πρόθεσιν· 3ον μετὰ σύγκρισιν· 4ον μετὰ τὰ *c'est*, *ce sont*.

2. Χάριν ἐμφράσεως, συνάπτεται δι' ἐνωτικοῦ εἰς τὰς ἀπολύτους προσωπικὰς ἀντωνυμίας τὸ ἀόριστον ἐπίθετον *même* : *Moi-même* ἐγὼ αὐτός, *nous-mêmes* ἡμεῖς αὐτοί, κλπ.

Συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 94. Αἱ συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε ἀπαντοῦν μόναι, ἀλλὰ πάντοτε συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Τίθενται δὲ 1ον ὡς ὑποκείμενον· 2ον ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον (αἰτιατική) ἢ ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον (δοτική).

Θέμα. — Ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Θὰ ὑπάγετε (*Irez-vous*) μετὰ τῆς μητρὸς σας ; — Θὰ ὑπάγω μετ' αὐτῆς. 2. Κατοικεῖτε μακρὰν τῶν φίλων σας ; — Δὲν κατοικῶ μακρὰν αὐτῶν. 3. Ποῦρος εἶπε τοῦτο ; — Αὐτός. 4. Τοῦ ὠμίλησα (*Je lui ai parlé*) ἐγὼ ὁ ἴδιος. 5. Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ ἠκούσαμεν μέγαν θόρυβον.

**1ον Συνημμέναι ἀντωνυμιαί χρησιμεύουσαι
ὡς ὑποκείμενον.**

Je donne (ἐγὼ) δίδω.
Tu donnes (σύ) δίδεις.
Il donne (αὐτός) δίδει.
Elle donne (αὐτή) δίδει.

Nous donnons (ἡμεῖς) δίδομεν.
Vous donnez (σεῖς) δίδετε.
Ils donnent (αὐτοί) δίδουν.
Elles donnent (αὐταί) δίδουν.

Παρατήρησις.— Αἱ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσαι προσωπικαὶ ἀντωνυμιαί *je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles* προτάσσονται τοῦ ῥήματος. Ἐπιτάσσονται δὲ 1ον εἰς τὰς ἐρωτήσεις : *parlez-vous?* ὁμιλεῖτε ; *écrivent-ils?* γράφουν ; καὶ 2ον εἰς τὰς παρενθετικὰς προτάσεις : *dit-il* εἶπε, *répondit-elle* ἀπεκρίθη, κλπ.

**2ον Συνημμέναι ἀντωνυμιαί χρησιμεύουσαι
ὡς ἀντικείμενον.**

Ἄμεσον ἀντικείμενον.

Me ἐμὲ (μέ).
te σέ.
le αὐτόν, αὐτό (τόν, τό).
la αὐτήν (τήν).
se τὸν ἑαυτόν του, -της.
nous ἡμᾶς (μας).
vous ὑμᾶς (σᾶς).
les αὐτούς, αὐτάς, αὐτὰ (τούς, τὰς, τά).
se τὸν ἑαυτόν τους.

Ἐμμεσον ἀντικείμενον.

Me εἰς ἐμὲ (μοῦ).
te εἰς σέ (σοῦ).
lui εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτό (τοῦ, τῆς).
se εἰς τὸν ἑαυτόν του, -της.
nous εἰς ἡμᾶς (μας).
vous εἰς ὑμᾶς (σᾶς).
leur εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς, εἰς αὐτὰ (τοῖς, ταῖς).
se εἰς τὸν ἑαυτόν τους.

Παρατηρήσεις.— 1. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία *le, la, les* δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ ἄρθρου *le, la, les*. Τὸ ἄρθρον συνοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν : *le soleil, la lune, les étoiles*. Ἡ ἀντωνυμία συνοδεύει πάντοτε ῥῆμα : *Je le connais* τὸν γινώσκω. *Je la trouve* τὴν εὐρίσκω. *Je les vois* τοὺς βλέπω.

2. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία *leur* δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου *leur* καὶ τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας *le leur*. Τὸ *leur*, ὃν προσωπικὴ ἀντωνυμία, συνάπτεται πάντοτε μετὰ ῥήματος καὶ οὐδέποτε λαμβάνει τὸ *s* τοῦ πληθυντικοῦ :

Θ. Κυπρίου *Γαλλικὴ Γραμματικὴ*

Je *leur* conseille τοῖς συμβουλεύω. Tò *leur*, κτητικὸν ἐπίθετον, καὶ τὸ *le leur*, κτητικὴ ἀντωνυμία, λαμβάνουν s εἰς τὸν πληθυντικόν : *Leurs livres* τὰ βιβλία των. *Mes livres et les leurs* τὰ βιβλία μου καὶ τὰ ἰδικά των.

3. Αἱ ἀντωνυμίαι *me, te, se, nous, vous, se* λαμβάνονται καὶ ὡς αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἴδε § 142).

Παραδείγματα.

1. Μετὰ καταφατικοῦ τύπου.

<i>Vous me</i> trouverez chez moi.	Θὰ μ' εὑρετε εἰς τὴν οἰκίαν μου.
<i>Il te</i> parlera demain.	Θὰ σοῦ ὁμιλήσῃ αὔριον.
<i>Je le</i> rencontre souvent.	Τὸν συναντῶ συχνάκις.
<i>Il nous</i> attend demain.	Μᾶς περιμένει αὔριον.
<i>Nous les</i> montrons.	Τοὺς (τάς, τὰ) δεικνύομεν.

2. Μετ' ἐρωτηματικοῦ τύπου.

<i>Me</i> cherchez-vous ?	Μὲ ζητεῖτε ;
<i>Lui</i> parlera-t-il ?	Θὰ τοῦ (τῆς) ὁμιλήσῃ ;
<i>Nous</i> attendez-vous ?	Μᾶς περιμένετε ;
<i>Les</i> trouverez-vous demain ?	Θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὑρετε αὔριον ;

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ἐγράψατε πρὸς τὸν ἀδελφόν σας ; — Τοῦ ἔγραψα χθὲς τὸ βράδυ. 2. Μὲ εἶδατε σήμερον τὸ πρωὶ (*ce matin*) ? — Δὲν σᾶς εἶδα. 3. Ἀπηντήσατε εἰς τοὺς φίλους σας ; — Τοῖς ἀπηντήσα χθὲς. 4. Πόσα χρήματα σᾶς ὀφείλει (*doit-il*) ; — Μᾶς ὀφείλει 1500 φράγκα. 5. Ποῦ συνηντήσατε τὸν θεῖον σας ; — Τὸν συνηντήσαμεν εἰς τὸ σχολεῖον.

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Σοῦ δανεῖζω ἓν βιβλίον. 2. Μοῦ δανεῖζετε τὴν γραμματικὴν σας ; — 3. Διατί δὲν ἐγράψατε εἰς τὸν θεῖον σας ; — Θὰ τοῦ γράψω αὔριον. 4. Μᾶς ἔστειλε μίαν ἐπιστολὴν χθὲς. 5. Τί ἐδῶκατε εἰς αὐτούς ; — Τοῖς ἐδώκαμεν μελάνην. 6. Ποῦ εἶναι ἡ ἐπιστολή ; Δὲν τὴν εὑρίσκω. 7. Εἶδατε τὸν υἱόν μου ; — Ὁχι, δὲν τὸν εἶδαμεν.

3. Μετ' ἀρνητικοῦ τύπου.

Je ne l'attendrai pas.	Δὲν θὰ σὲ περιμένω.
Il ne la trouve pas.	Δὲν τὴν εὕρισκει.
Nous ne lui parlons pas.	Δὲν τοῦ (τῆς) ὁμιλοῦμεν.
Nous ne vous attendrons pas.	Δὲν θὰ σᾶς περιμένωμεν.

4. Μετ' ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.

Ne m' attendez-vous pas ?	Δὲν μὲ περιμένετε ;
Ne les trouvera-t-il pas ?	Δὲν θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὔρη ;
Ne leur répondrez-vous pas ?	Δὲν θὰ τοῖς (ταῖς) ἀπαντήσετε ;

5. Μετὰ συνθέτων χρόνων.

Il m'a donné un livre.	Μοῦ ἔδωκε ἓν βιβλίον.
Je l'ai vu à l'école.	Σὲ εἶδα εἰς τὸ σχολεῖον.
Où l'avez-vous vu ?	Ποῦ τὸν εἶδατε ;
Il ne nous a pas écrit.	Δὲν μᾶς ἔγραψε.
Nous ne vous avons pas vus.	Δὲν σᾶς εἶδαμεν.
Ne les ont-ils pas trouvés ?	Δὲν τοὺς (τὰ) εὔρον ;

6. Μετὰ τῆς Προστακτικῆς.

Prêtez-moi δανείσατέ μου.	Ne me prêtez pas.
Ouvrez-le ἀνοίξατέ το.	Ne l'ouvrez pas.
Fermez-la κλείσατέ την.	Ne la fermez pas.
Parlons-lui ἄς τοῦ (τῆς) ὁμι- λήσωμεν. [μας.	Ne lui parlons pas.
Attendez-nous περιμείνατέ	Ne nous attendez pas.
Achetez-les ἀγοράσατέ τα.	Ne les achetez pas.
Parlons-leur ἄς τοῖς (ταῖς) ὁ- μιλήσωμεν.	Ne leur parlons pas.

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Στείλατέ μου χρήματα. 2. Μὴ μοῦ στείλετε ἀκόμη τὴν ἐπιστολήν. 3. Μὴ τοῖς δανείζετε τὰ βιβλία σας. 4. Δόσατέ μας

Παρατήρησις.— Εἰς τὴν Προστακτικὴν, αἱ ἀντωνυμίαι τίθενται μετὰ τὸ ρῆμα, συναπτόμεναι πρὸς αὐτὸ δι' ἐνωτικοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἡ συνημμένη ἀντωνυμία με μεταβάλλεται εἰς ἀπόλυτον μοῖ. — Ἐὰν ὅμως ἡ Προστακτικὴ εἶναι ἀρνητικὴ, αἱ ἀντωνυμίαι προτάσσονται, ἡ δὲ μοῖ μεταβάλλεται εἰς με.

Δύο συνημμένα ἀντωνυμίαι.

Il <i>me la</i> donnera demain.	Θὰ μοῦ τὴν δώσῃ αὔριον.
Je ne <i>te les</i> donne pas.	Δὲν σοῦ τὰ δίδω.
Il <i>le lui</i> a dit.	Τοῦ (τῆς) τὸ εἶπεν.
Ils ne <i>vous l'</i> ont pas donné.	Δὲν σᾶς τὸ ἔδωκαν.
Quand <i>vous l'</i> a-t-il prêté ?	Πότε σᾶς τὸ ἐδάνεισεν ;
<i>Le leur</i> avez-vous dit ?	Τοῖς (ταῖς) τὸ εἶπατε ;

Γενικὸς κανὼν.— "Ὅταν δύο προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι ὡς ἀντικείμενα προηγῶνται τοῦ ρήματος, τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον προτάσσεται ἐν γένει τοῦ ἀμέσου.

Ἐξαίρουνται τὰ *lui, leur*, ἅτινα τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον.

Μετὰ τῆς Προστακτικῆς.

Apportez- <i>le-moi</i> φέρετέ μου το.	Ne <i>m'</i> apportez pas.
Donnons- <i>la-lui</i> ἅς τοῦ τὴν δώσωμεν. [τα.	Ne <i>la lui</i> donnons pas.
Prêtez- <i>les-nous</i> δανείσατέ μάς	Ne <i>nous les</i> prêtez pas.
Montrez- <i>les-leur</i> δείξατέ τα εἰς αὐτούς.	Ne <i>les leur</i> montrez pas.

μελάνην. 5. Μὴ μάς δίδετε χάρτην. 6. Μὴ κλείετε τὰ παράθυρα ἀνοίξατέ τα. 7. Δανείσατε εἰς αὐτὴν τὸ βιβλίον σας. 8. Μὴ τῆς δανεῖζετε τίποτε.

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Δανείσατέ μου τὸ βιβλίον σας. — Θὰ σᾶς τὸ δανείσω αὔριον. 2. Μοῦ δίδεις τὴν γραφίδα σου ; — Σοῦ τὴν δίδω. Δὲν θὰ σοῦ τὴν δώσω. 3. Σᾶς ἐζήτησε τὸ λεξικόν σας, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὸ ἐστείλατε. Στείλατέ τοῦ το σήμερον. — Θὰ τοῦ τὸ στείλω αὔριον.

Παρατήρησις. — "Όταν ἡ Προστακτικὴ ἔχη δύο προσωπικὰς ἀντωνυμίας ὡς ἀντικείμενα, τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον προηγεῖται τοῦ ἐμμέσου. Ἡ ἀρνητικὴ ὅμως Προστακτικὴ ἀκολουθεῖ τὸν ἀνωτέρω γενικὸν κανόνα.

Αἱ ἀντωνυμίαι en, y.

§ 95. Εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας τρίτου προσώπου συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ y. Τούτων ἡ μὲν en τίθεται ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela, ἡ δὲ y ἀντὶ τῶν à lui, à elle, à eux, à elles, à cela :

Avez-vous de l'argent ?

Oui, Monsieur, j'en ai.

Me parlez-vous de vos fleurs ? Je vous en parle.

Je suis content de votre thème, je n'y trouve plus de fautes.

Voici la lettre de mon père, j'y répondrai demain.

"Εχετε χρήματα ; Μάλιστα, Κύριε, ἔχω¹.

Μοῦ ὁμιλεῖτε περὶ τῶν ἀνθέων σας ; Σὰς ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν.

Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ θέμα σας, δὲν εὐρίσκω πλέον εἰς αὐτὸ σφάλματα.

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πατρός μου, θ' ἀπαντήσω εἰς αὐτὴν αὐρion.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ μοι, τοι, μετὰ Προστακτικὴν, ἀκολουθούμενα ὑπὸ τοῦ ἐν ἢ τοῦ y, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν m', t' : Donnez-m'en δόσατέ μου ἐξ αὐτοῦ, va-t'en πήγαινε ἐντεῦθεν, ἀπελθε.

¹ Τὸ en καὶ τὸ y εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μένουσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμετάφραστα.

Θέμα. — En, y.

1. "Εχεις χρήματα, δόσε ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἀδελφόν σου.
2. Τοῦ ὁμιλεῖτε περὶ τοῦ κήπου σας ; — Δὲν τοῦ ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ.
3. Θὰ ὁμιλήσετε περὶ ἐμοῦ ; — Θὰ ὁμιλήσω περὶ ὑμῶν (en).
4. "Ελαβες ἐν τηλεγράφημα, ἀπάντησε εἰς αὐτὸ ἀμέσως.
5. "Εχετε φίλους ; — Μάλιστα, ἔχω. — Τοὺς ἐνθυμεῖσθε (y pensez-vous) ἐνίστε ; — Μάλιστα, τοὺς ἐνθυμοῦμαι συχνά.

2. "Όταν αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ y τίθενται μετὰ τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς Προστακτικῆς τῶν εἰς er ρημάτων τῆς α' ομάδος, προστίθεται, χάριν εὐφωνίας, ἐν s εἰς τὸ ρῆμα : *Donnes-en une partie* δόσε ἐξ αὐτοῦ ἐν μέρος, *vas-y* πήγαινε ἐκεῖ.

Συμφωνία τῆς *le, la, les*.

§ 96. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία *le, la, les*, τιθεμένη ἀντὶ ἐνάρθρου οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸ κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν. :

Êtes-vous l'Italienne que nous attendons ? — Je *la* suis εἶσθε ἡ Ἰταλὶς τὴν ὁποίαν περιμένομεν ; — Ἐγὼ εἶμαι. Êtes-vous les avocats qui plaideront ? — Nous *les* sommes εἶσθε οἱ δικηγόροι οἱ ὁποῖοι θ' ἀγορεύσουν ; — Ἡμεῖς εἵμεθα.

Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία *le*, τιθεμένη ἀντὶ ἀνάρθρου ἐπιθέτου ἢ οὐσιαστικοῦ, μένει ἀμετάβλητος :

Êtes-vous *Italienne* ? — Je *le* suis εἶσθε Ἰταλὶς ; — Εἶμαι. Messieurs, êtes-vous *avocats* ? — Nous *le* sommes Κύριοι, εἶσθε δικηγόροι ; — Εἵμεθα.

Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας *soi*.

§ 97. Ἡ ἀντωνυμία *soi* τίθεται ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ἐπὶ προσώπων τίθεται ἡ ἀντωνυμία *soi*, ὅταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀόριστον, π. χ. μετὰ τὰ *on* τις, *chacun* ἕκαστος, *nul* οὐδεὶς, *personne* οὐδεὶς, κλπ., ἢ μετ' ἀπαρέμφατον :

Ἄσκησις. — *Le, la, les*.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τινος τῶν ἀντωνυμιῶν *le, la, les*.

1. Madame, êtes-vous mère ? — Je ... suis. 2. Êtes-vous la mère de cet enfant ? — Je ne ... suis pas. 3. Êtes-vous la portière de cette maison ? — Je ... suis. 4. Êtes-vous médecins ? — Oui, Monsieur, nous ... sommes. 5. Êtes-vous encore mon ami ? — Oui, je ... suis. 6. Mesdames, êtes-vous Françaises ? — Nous ... sommes.

On doit éviter de parler de *soi* πρέπει ν' αποφεύγῃ τις νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του.

Chacun travaille pour *soi*, ἕκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν. Ne penser qu'à *soi*, c'est le propre de l'égoïste, τὸ σκέπτεσθαι μόνον ἑαυτόν, εἶναι ἴδιον τοῦ ἐγωῖστοῦ.

Ὅταν ὅμως τὸ ὑποκείμενον εἶναι ὠρισμένον, τίθεται ἡ ἀντωνυμία *lui* : Charles ne pense qu'à *lui* ὁ Κάρολος σκέπτεται μόνον ἑαυτόν.

Ἐπὶ *πραγμάτων* τίθεται ἐν γένει ἡ *soi* ἐπὶ τε ἀορίστων καὶ ὠρισμένων ἐκφράσεων :

Rien n'est parfait en *soi* οὐδὲν εἶναι τέλειον καθ' ἑαυτό. La vertu est aimable en *soi* ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητὴ ἀφ' ἑαυτῆς.

2^{ON} ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS DÉMONSTRATIFS.

§ 98. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι :

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

Celui οὗτος.

Celle αὕτη.

Ceux οὗτοι.

Celles αὗται.

Celui-ci οὗτος.

Celle-ci αὕτη.

Ceux-ci οὗτοι.

Celles-ci αὗται.

Celui-là ἐκεῖνος.

Celle-là ἐκεῖνη.

Ceux-là ἐκεῖ-

Celles-là ἐκεῖ-

Ce* τοῦτο.

νοι.

ναι.

Ceci τοῦτο.

Cela (οἰκιακ. ça)

ἐκεῖνο.

* Περί τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας *ce* μετὰ τοῦ ρήματος *être*, ἴδε § 170.

Ἀσκησις. — *Soi, lui.*

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς *soi* ἢ διὰ τῆς *lui*.

1. Chacun pour . . . est une maxime égoïste. 2. Personne n'est prophète chez . . . 3. On a souvent besoin d'un plus petit que . . . 4. Chacun est indulgent pour . . . et sévère pour les autres. 5. Les remords que le crime traîne après . . . sont toujours cuisants.

Παρατηρήσεις.—1. Αἱ μὲν ἀντωνυμίαι *celui-ci, celle-ci, ce-ci, ceux-ci, celles-ci* δεικνύουν τὰ πλησίον κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα. Αἱ δὲ *celui-là, celle-là, cela, ceux-là, celles-là* δεικνύουν τὰ μακρὰν κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα : *Je veux celui-ci, et non celui-là* θέλω τοῦτο καὶ ὄχι ἐκεῖνο.

2. Πρὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἢ πρὸ οὐσιαστικοῦ κατὰ γενικὴν, μεταχειριζόμεθα τὰ *celui, celle, ceux, celles*, καὶ οὐχὶ τὰ *celui-ci, celui-là, celle-ci, celle-là*, κλπ. :

Celui qui sera appliqué aura une récompense ἐκεῖνος ὅστις θὰ εἶναι ἐπιμελὴς θὰ λάβῃ βραβεῖον. *Cette* grammaire est *celle* de mon frère αὕτη ἡ γραμματικὴ εἶναι ἡ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

3. Τὸ *ce* εἶναι δεικτικὸν ἐπίθετον καὶ δεικτικὴ ἀντωνυμία. Τὸ *ce*, ὃν δεικτικὸν ἐπίθετον, προηγεῖται πάντοτε ὀνόματος : *ce* village.

Ἀσκῆσις.— Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

1. Je préfère le chien au chat (ἀπὸ τὴν γαλῆν), . . . est bien plus fidèle que . . . 2. Ces champs sont . . . dont je vous ai parlé. 3. Ces pêches sont . . . que je préfère. 4. Le bavard dit tout . . . qu'il pense, et l'honnête homme pense tout . . . qu'il dit. 5. Le tribunal promet une grande récompense à . . . qui arrêtera le voleur. 6. La rose et la tulipe sont deux fleurs charmantes : mais . . . est sans odeur et . . . exhale un parfum délicieux. 7. Je préfère la beauté de l'âme à . . . du corps (ἀπὸ τὴν τοῦ σώματος).

Θέμα.— Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Πωλῶ τὴν οἰκίαν μου καὶ τὴν τοῦ πατρός μου. 2. Αὐτοὶ οἱ ἄγροὶ εἶναι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἡγόρασα πέρυσι. 3. Αὐτὰ τὰ γεώ-μηλα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζω κάλλιστα. 4. Αὐτὰ τὰ στα-φύλια εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προτιμῶ. 5. Τὸ μάρμαρον καὶ ἡ κι-μωλία εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀλλ' αὕτη εἶναι πολὺ ὀλιγώτερον σκληρὰ ἐκεῖνου. 6. Ἡ Ἀφρικὴ εἶναι μεγαλειτέρα τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' αὕτη εἶναι μᾶλλον πεπολιτισμένη ἐκείνης. 7. Ἐὰν συγκρί-νωμεν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὄνους, δὲν θὰ εὕρωμεν τοὺς πολὺ κατωτέρους ἐκείνων. 8. Πᾶν ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι χρυσός.

Τὸ ce, ὃν δεικτικὴ ἀντωνυμία, οὐδέποτε προηγεῖται ὀνόματος :
Ce qui me plaît, c'est l'étude ἐκεῖνο ποῦ μοῦ ἀρέσει εἶναι ἡ
 μελέτη.

30^{ON} ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS POSSESSIFS.

§ 99. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι :

Ἀρσενικόν.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Le mien ὁ ἰδικός μου.

Les miens.

Le tien ὁ ἰδικός σου.

Les tiens.

Le sien ὁ ἰδικός του, -της.

Les siens.

Le nôtre ὁ ἰδικός μας.

Les nôtres.

Le vôtre ὁ ἰδικός σας.

Les vôtres.

Le leur ὁ ἰδικός των.

Les leurs.

Θηλυκόν.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

La mienne ἡ ἰδική μου.

Les miennes.

La tienne ἡ ἰδική σου.

Les tiennes.

La sienne ἡ ἰδική του, -της.

Les siennes.

La nôtre ἡ ἰδική μας.

Les nôtres.

La vôtre ἡ ἰδική σας.

Les vôtres.

La leur ἡ ἰδική των.

Les leurs.

Παρατηρήσεις.—1. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα (ἴδε § 77) συνοδεύουν
 πάντοτε ὄνομα : *notre maison* ἡ οἰκία μας, *leurs jardins* οἱ

Ἀσκήσις. — Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἀντικατάστήσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα διὰ τῶν
 καταλλήλων κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

1. Mon cheval court plus vite que (*ton cheval*). 2. Mes
 mains sont plus propres que (*tes mains*). 3. Ma sœur est
 plus grande que (*ta sœur*). 4. Notre chambre est plus grande
 que (*votre chambre*). 5. Nos amis demeurent aussi loin que
 (*vos amis*). 6. Vos fleurs sont aussi belles que (*nos fleurs*) et
 que (*leurs fleurs*). 7. Votre jardin est aussi grand que (*mon*
jardin).

κῆποι των. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε συνοδεύουν ὄνομα· πρὸς τοῦτοις ἔχουν πάντοτε πρὸ αὐτῶν τὸ ἄρθρον : *ce cheval est le leur* αὐτὸς ὁ ἵππος εἶναι ὁ ἰδικὸς των.

2. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι *le nôtre, le vôtre* ἔχουν περισπώμενον τὸ ὁ, ἐνῶ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα *notre, votre* δὲν λαμβάνουν περισπωμένην : *Notre jardin est plus grand que le vôtre* ὁ κήπος μας εἶναι μεγαλειότερος τοῦ ἰδικοῦ σας. Ἐπίσης ὁ πληθυντικὸς τῶν μὲν ἀντωνυμιῶν *nôtre, vôtre* σχηματίζεται προσθήκῃ τοῦ *s*, ἐνῶ ὁ πληθυντικὸς τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται *nos, vos*.

3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἡ ἔννοια τῆς κτήσεως ἐκφέρεται προσέτι διὰ τοῦ ρήματος *être* μετὰ τῶν ἀντωνυμιῶν *à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles* : *Ce livre est à moi* αὐτὸ τὸ βιβλίον εἶναι ἰδικόν μου. *Cette maison est à lui* αὕτῃ ἡ οἰκία εἶναι ἰδική του. *Ces jardins sont à nous* αὗτοι οἱ κήποι εἶναι ἰδικοὶ μας.

4^{ON} ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS RELATIFS.

§ 100. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι :

qui ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον, οἱ ὁποῖοι, αἱ ὁποῖαι, τὰ ὁποῖα.

que τὸν ὁποῖον, τὴν ὁποίαν, τὸ ὁποῖον, τοὺς ὁποίους, τὰς ὁποίας, τὰ ὁποῖα.

quoi τι, ὅ, τι.

dont τοῦ ὁποίου, τῆς ὁποίας, τῶν ὁποίων, παρὰ (περὶ) τοῦ ὁποίου, παρὰ (περὶ) τῆς ὁποίας, παρὰ (περὶ) τῶν ὁποίων, κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ,

Θέμα. — Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Αὐτὸς ὁ ἵππος εἶναι ὁ ἰδικός μου. 2. Τὸ βιβλίον σας εἶναι τόσον ὠφέλιμον ὅσον τὸ ἰδικόν μας. 3. Ἐχω τὸ βιβλίον μου· ἔχετε ἐπίσης τὸ ἰδικόν σας ; 4. Αὐτὸ τὸ φόρεμα εἶναι τὸ ἰδικόν μου. 5. Αὐτὸς ὁ κήπος εἶναι ὁ ἰδικός του. 6. Αὐτὸς ὁ ἀγρὸς εἶναι ὁ ἰδικός των. 7. Ἐχασα τὸ ὠρολόγιόν μου καὶ ἐχάσατε τὸ ἰδικόν σας. 8. Ἐκαστος ἔχει τὰς λύπας του· οἱ μεγάλοι ἔχουν τὰς ἰδικὰς των, ὅπως ἡμεῖς ἔχομεν τὰς ἰδικὰς μας.

Καὶ ἡ **lequel**, ἥτις λαμβάνει τὰς ἀκολουθούς μορφάς :

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.	Ἀρσενικόν.	Θηλυκόν.
Lequel ὅστις.	Laquelle ἥτις.	Lesquels.	Lesquelles.
Duquel.	De laquelle.	Desquels.	Desquelles.
Auquel.	A laquelle.	Auxquels.	Auxquelles.

Εἰς ταύτας συγκαταλέγεται καὶ τὸ ἐπίρρημα **οὐ ὅπου**, ὅπως καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν τίθεται τὸ πρὸ ἀντὶ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας = ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία, κλπ.

Χρησις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.

§ 101. Ἡ ἀντωνυμία **qui** (ὀνομαστικῇ) τίθεται ὡς ὑποκείμενον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων : **Le monsieur qui parle** ὁ κύριος ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ. **L'enfant qui est laborieux** τὸ παιδί τὸ ὁποῖον εἶναι φιλόπονον. **Les livres qui sont ici** τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα εἶναι ἐδῶ.

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας **qui** ὡς ἐμμέσου ἀντικειμένου, ἴδε § 108.

§ 102. Ἡ ἀντωνυμία **que** (αἰτιατικῇ) τίθεται ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων : **L'élève que je loue** ὁ μαθητῆς τὸν ὁποῖον ἐπαινῶ. **La lettre que j'ai reçue** ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἔλαβον. **Les livres que je vous donne** τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα σᾶς δίδω.

103. Ἡ ἀντωνυμία **quoi** τίθεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων : **Je sais de quoi il parle** ἡξεύρω περὶ τίνος ὁμιλεῖ.

Ἀσκησις. — Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

1. Celui-là est heureux... a un cœur pur. 2. Celui-là est heureux... le cœur est pur. 3. Les personnes... on parle le moins ne sont pas celles... ont le moins de mérite. 4. Les livres... j'étudie sont très intéressants. 5. Nous devons à Dieu l'air... nous respirons. 6. Les villes par... j'ai passé ne sont pas grandes.

§ 104. Ἡ ἀντωνυμία **dont** ἀντικαθιστᾷ τὰ de qui, duquel, de laquelle, desquels, desquelles, de quoi, καὶ τίθεται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'auteur *dont* vous louez les livres ὁ συγγραφεὺς οὗτινος ἐπαινεῖτε τὰ βιβλία. La dame *dont* la fille est ici ἡ κυρία τῆς ὁποίας ἡ κόρη εἶναι ἐδῶ. Les livres *dont* vous parlez τὰ βιβλία περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖτε.

§ 105. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας lequel ὡς ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου, ἴδε §§ 107, 109.

§ 106. Ἡ ἀντωνυμία **où** τίθεται κατὰ προτίμησιν ἀντὶ τῶν auquel, dans lequel, par lequel, sur lequel, vers lequel, ὅταν προηγῇται ὄνομα τόπου ἢ χρόνου: La chambre *où* je demeure τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον κατοικῶ. Le jour *où* je suis arrivé ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐφθασα.

Ἀντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν lequel, κλπ.

§ 107. Ὄταν τὰ qui, que, dont χωρίζονται ἀπὸ τῶν ἡγουμένων αὐτῶν δι' οὐσιαστικοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολίας, μεταχειριζόμεθα τὰ lequel, duquel, auquel, κλπ.:

J'ai vu la fille de votre ami *laquelle* (qui) a obtenu le

Θέμα. — Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ὁ Θεὸς ὅστις ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἶναι παντοδύναμος. 2. Ἰδοὺ ἡ οἰκία περὶ τῆς ὁποίας σᾶς ὠμίλησα. 3. Τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζομαι εἶναι ψυχρότατον. 4. Ἡ νεαρὰ κόρη περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖτε εἶναι ἐξαδέλφη μου. 5. Ὁ ποταμὸς οὗτινος τὰ ὕδατα γονιμοποιοῦν τὰς Αἰγυπτιακὰς πεδιάδας εἶναι ὁ Νεῖλος. 6. Ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν διετρέξαμεν ἤτο εὐθεῖα.

Ἀσκήσις. — Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο ἀντωνυμιῶν καὶ θέσατε αὐτὰς εἰς συμφωνίαν.

1. La femme de votre oncle (*qui, lequel*) est très charitable, a adopté cet orphelin. 2. C'est un effet de la Divine Providence (*qui, lequel*) attire l'admiration de tout le monde. 3. La rose est la fleur (*à qui, -lequel*) les poètes donnent la

premier prix aux examens εἶδα τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου σας, ἥτις ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἡ ἀντωνυμία qui, μὴ ἐμφαίνουσα γένος καὶ ἀριθμόν, θὰ ἦτο ἀμφίβολους ἐνταῦθα, διότι ἡδύνατο ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ ami καὶ εἰς τὸ fille.

Χρησις τῆς qui ἢ τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν.

§ 108. Ἡ ἀντωνυμία qui, ὅταν προηγῇται αὐτῆς πρόθεσις, τίθεται ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον μόνον ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων προσωποποιημένων :

L'enfant à qui le travail est facile τὸ παιδὶ εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἐργασία εἶναι εὐκόλος. L'homme de qui je l'ai appris ὁ ἄνθρωπος παρὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἔμαθον.

§ 109. Αἱ ἀντωνυμίαι lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, ὅταν προηγῇται αὐτῶν πρόθεσις, τίθενται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων :

Voici les personnes à qui ἢ auxquelles j'ai à parler ἰδοὺ τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχω νὰ ὁμιλήσω. Voilà une maison à laquelle (οὐχὶ à qui) on a fait des réparations ἰδοὺ μία οἰκία εἰς τὴν ὁποίαν ἔχισαν ἐπιδιορθώσεις.

préférence. 4. Les deux haies (entre qui, lequel) nous marchions étaient couvertes de fleurs. 5. La vertu et le dévouement sont des leviers (avec qui, lequel) on peut soulever le monde.

Θέμα. — Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ἡ ὑγεία εἶναι ἀγαθὸν ἄνευ τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μηδέν. 2. Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας φθάνομεν εἰς τὴν εὐτυχίαν. 3. Ὁ Ἀμερικανὸς Φραγκλῖνος ὑπῆρξε σοφὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ἀλεξικεραυνοῦ. 4. Ἡ κερασέα ἔλκει τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τῆς πόλεως Κερασσοῦντος ὁπόθεν εἰσῆχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. 5. Ὅλοι οἱ περιηγῇται ὡμίλησαν περὶ τῆς εὐφορίας ταύτης τῆς χώρας, ἥτις εἶναι ἀληθῶς ἑκτακτος.

uniquement exceptionnel

Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς que τίθεται ἡ φράσις qu'est-ce que ?

Ἡ *quoi* εἶναι ἐν χρήσει μετὰ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς que (de quoi, à quoi, avec quoi, dans quoi, κλπ.). Ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰς ἐπιφωνήσεις : Quoi ! vous êtes encore ici ! τί ! εἴσθε ἀκόμῃ ἐδῶ !

Lequel ? ποῖος ; laquelle ? lesquels ? lesquelles ?

Les deux livres sont là, *lequel* voulez-vous ? τὰ δύο βιβλία εἶναι ἐδῶ, ποῖον θέλετε ;

Voici trois fleurs, *laquelle* préférez-vous ? ἰδοὺ τρία ἄνθη, ποῖον προτιμᾶτε ;

Lesquels de vos amis sont les meilleurs ? ποῖοι φίλοι σας εἶναι οἱ κάλλιστοι ;

Lesquelles de ces dames sont riches ? ποῖαι ἐκ τῶν κυριῶν τούτων εἶναι πλούσιαι ;

§ 113. Ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία *lequel* τίθεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων καὶ δεικνύει προτίμησιν, ἐκλογὴν, διάκρισιν.

Quel ? ποῖος ; quelle ? quels ? quelles ?

Quel est votre père ? ποῖος εἶναι ὁ πατήρ σας ;

Quelle est votre adresse ? ποῖα εἶναι ἡ διεύθυνσίς σας ;

Quelles sont les plus jolies fleurs ? ποῖα εἶναι τὰ ὠραιότερα ἄνθη ;

§ 114. Τὸ ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον *quel* χρησιμεύει καὶ ὡς ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία εἰς τὰς ἐρωτήσεις τὰς γινομένας διὰ τοῦ ρήματος être.

Θέμα. — Ἑρωτηματικά ἀντωνυμιαί.

1. Ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων βιβλίων προτιμᾶτε ; 2. Τί φρονεῖτε περὶ τούτου ; 3. Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ νέοι ; 4. Τί (ἂ *quoi*) σκέπτεσθε ; 5. Περὶ τίνος θὰ ὁμιλήσῃ αὐριον ; 6. Ποῖος ποτίζει τὰ ἄνθη ; 7. Ποῖα εἶναι τὰ βιβλία σας ; 8. Ποῖος τῶν ἀνεψιῶν σας εἶναι ἀσθενής ;

60^N ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INDÉFINIS.

§ 115. Τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν εἶναι ἄκλιτοι καὶ κοινοῦ γένους· αὐταὶ εἶναι αἱ ἐξῆς :

Autrui ἄλλος.	Plusieurs πολλοί, -αί.
On τις, τινες.	Quiconque ὅστιςδῆποτε.
Personne τις, οὐδεὶς.	Rien τι, οὐδέν.

Αἱ δὲ κλιταὶ αὐταὶ εἶναι αἱ ἐξῆς :

Aucun οὐδεὶς, κανεὶς.	L'un l'autre ἀλλήλους.
Certain τις, κάποιος.	Nul οὐδεὶς.
Chacun ἕκαστος.	Quelqu'un, τις, κάποιος.
L'un ὁ μὲν.	Tel τοιοῦτος, οἷος, δεῖνα.
L'autre ὁ δέ.	Tout πᾶς, ὅλος.

Παρατήρησις. — Τὸ aucun, certain, nul, plusieurs, tel, tout εἶναι ὅτε μὲν ἀόριστα ἐπίθετα, ὅτε δὲ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι. Εἶναι ἐπίθετα ὅταν συνοδεύουν οὐσιαστικόν : *Aucun homme κανεὶς ἄνθρωπος, toute la terre ὅλη ἡ γῆ.* Εἶναι δὲ ἀντωνυμίαι ὅταν δὲν συνοδεύουν οὐσιαστικόν : *Aucun ne sortira κανεὶς δὲν θὰ ἐξέλθῃ. Tout est perdu τὸ πᾶν ἀπωλέσθη.*

Χρησις τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν.

§ 116. Ἡ ἀντωνυμία **autrui** ἀπαντᾷ καθ' ἐνικὸν καὶ εἶναι εὐχρηστος μόνον κατὰ γενικὴν καὶ δοτικὴν :

Ne parlez jamais mal d'autrui μὴ κακολογεῖτε ποτὲ τὸν ἄλλον (κανένα).

§ 117. Ἡ ἀντωνυμία **on** εἶναι ἐν γένει ἀρσενικοῦ γένους ἐνικοῦ ἀριθμοῦ. Εἶναι δὲ ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, ὅταν δι' αὐτοῦ νοοῦνται οἱ ἄνθρωποι ἐν γένει, ὅτε ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς παθητικῆς φωνῆς, ἢ τὸ γ' πληθυντικὸν τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς, ἢ καὶ τὴν ἀντωνυμίαν τις : *On croit πιστεύεται, ἢ πιστεύουν, ἢ πιστεύει τις.*

Τὸ on δύναται ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς ὄνομα θηλυκοῦ γένους ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τότε δὲ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ ἐπίθετον λαμβάνει τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ ὅποῖον τὸ on ἀναφέρεται :

'A votre âge, ma fille, on est bien curieuse εἰς τὴν ἡλικίαν σου, κόρη μου, οἱ ἄνθρωποι εἶναι πολὺ περίεργοι. Après la

mort on est égaux μετὰ θάνατον ὅλοι εἶναι ἴσοι.

Ἡ on, χάριν εὐφωνίας, δύναται νὰ λάβῃ πρὸ αὐτῆς τὸ l' μετὰ τὰ si, ou, et, que. Οὕτω, ἀντὶ si on vient προτιμητέον τὸ si l'on vient ἐὰν ἔλθῃ τις. Ἀντὶ il faut qu'on commence προτιμητέον τὸ il faut que l'on commence πρέπει ν' ἀρχίσῃ τις.

Πρὸ τῶν le, la, les ὁμως δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ l'on. Οὕτω δὲν λέγουν si l'on les entend ἐὰν τοὺς ἀκούσῃ τις, ἀλλὰ si on les entend.

§ 118. Τὸ **personne** εἶναι ὅτε μὲν οὐσιαστικὸν θηλυκοῦ γένους, ὅτε δὲ ἀόριστος ἀντωνυμία ἀρσενικοῦ γένους ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

Εἶναι οὐσιαστικόν, ὅταν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ἢ ὑπὸ προσδιοριστικοῦ ἐπιθέτου :

On ne croit pas une *personne menteuse* δὲν πιστεύομεν τὸν ψεύστην.

Εἶναι δὲ ἀντωνυμία, ὅταν δὲν συνοδεύεται οὔτε ὑπὸ τοῦ ἄρθρου οὔτε ὑπὸ ἐπιθέτου :

Personne n'a été *attentif* οὐδεὶς ὑπῆρξε προσεκτικός.

Θέμα. — Ἀόριστοι ἀντωνυμιαί.

1. Ὁ ζηλότυπος δὲν ἀγαπᾷ κανένα. 2. Ἐκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. 3. Ὁ μὲν ἦτο πλούσιος, ὁ δὲ ἦτο πτωχός· ἀμφοτέρω ἦσαν δυστυχεῖς. 4. Οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δὲ ἔπαιζον. 5. Τοιοῦτος εἶναι ὁ κόσμος. 6. Τινὲς τῶν μαθητῶν ἡμέλησαν τὰ μαθήματά των. 7. Εἶναι τις εὐτυχής, ὅταν εἶναι εὐχρησטיζόμενος. 8. Ἡ γνώμη τῶν πολλῶν εἶναι πολλάκις προτιμητέα τῆς γνώμης ἐνὸς μόνου. 9. Ὅστις δὴποτε δὲν τηρήσῃ αὐτὸν τὸν νόμον θὰ τιμωρηθῇ (sera puni). 10. Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 11. Οὐδεὶς ἐκ τῶν συμμαθητῶν μου εἶναι δυστυχής. 12. Δὲν κακολογεῖ ποτὲ τὸν ἄλλον.

Ἀσκησις. — Ἀόριστοι ἀντωνυμιαί.

Γράψατε ὁρθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων.

1. Dans ce monde, on est (*ami*) aujourd'hui et demain (*rival*). 2. Dans un ménage, il faut que (*on, l'on*) calcule avec soin ses dépenses journalières. 3. Personne n'est (*mécontent*) de soi. 4. (*Tout*) personne (*laborieux*) parvient toujours à gagner honorablement sa vie.

Θ. Κυπρίου Γαλλικὴ Γραμματικὴ

5

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ. DU VERBE.

§ 119. **Ρίζα καὶ κατάληξις.** — Εἰς τὸ ρῆμα διακρίνομεν τὴν ρίζαν (le radical) καὶ τὴν κατάληξιν (la terminaison) : aim-er, j'aim-e, nous aim-ons, κλπ.

§ 120. **Κλίσις τῶν ρημάτων.** — Ὡς πρὸς τὸν τύπον τῆς κλίσεως αὐτῶν, τὰ ἐνεργητικὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς διαιροῦνται εἰς τρεῖς ομάδας (groupes).

Αἱ τρεῖς ομάδες διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς.

Ἡ πρώτη ομάδα περιλαμβάνει τὰ ρήματα τοῦ τύπου **aimer** ἀγαπᾶν. Ἡ ἀπαρέμφατος αὐτῶν λήγει εἰς *er*, ὁ δὲ ἐνεστώς εἰς *e*, *-es*, *-e* (j'aime, tu aimes, il aime).

Ἡ δευτέρα ομάδα περιλαμβάνει τὰ ρήματα τοῦ τύπου **finir** τελειώνει. Ἡ ἀπαρέμφατος αὐτῶν λήγει εἰς *ir*, ὁ ἐνεστώς εἰς *is*, *-is*, *-it* (je finis, tu finis, il finit), ἡ δὲ ἐνεργητικὴ μετοχὴ εἰς *issant* (finissant).

Ἡ τρίτη ομάδα περιλαμβάνει ὅλα τὰ ἄλλα ρήματα.

§ 121. **Βοηθητικὰ ρήματα.** — Τὰ ρήματα **avoir** ἔχειν καὶ **être** εἶναι, βοηθοῦντα εἰς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἄλλων ρημάτων, καλοῦνται βοηθητικὰ ρήματα (verbes auxiliaires).

§ 122. **Χρόνοι.** — Οἱ χρόνοι (les temps) εἶναι ὁκτώ : présent ἐνεστώς, imparfait παρατατικός, passé simple ἀπλοῦς ἀόριστος, passé composé σύνθετος ἀόριστος, passé antérieur προπαρωχημένος, plus-que-parfait ὑπερσυντέλικος, futur μέλλον, futur antérieur μέλλον πρότερος.

Τούτων ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός, ὁ ἀπλοῦς ἀόριστος καὶ ὁ μέλλον εἶναι **χρόνοι ἀπλοῖ** (temps simples) ἥτοι σχηματίζονται μονολεκτικῶς, οἱ δὲ λοιποὶ **σύνθετοι** (temps composés) ἥτοι σχηματίζονται περιφραστικῶς διὰ τινος χρόνου τῶν ρημάτων avoir ἢ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ρήματος : nous avons *parlé*, nous sommes *partis*.

§ 123. Verbe **avoir**.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

J'ai ἔχω
tu as
il ἢ elle a
nous avons
vous avez
ils ἢ elles ont

Imparfait.
Παρατατικός.

J'avais εἶχον
tu avais
il ἢ elle avait
nous avions
vous aviez
ils ἢ elles avaient

Passé simple.
Ἀπλοῦς ἀόριστος.

J'eus ἔσχον
tu eus
il ἢ elle eut
nous eûmes
vous eûtes
ils ἢ elles eurent

Futur.
Μέλλων.

J'aurai θὰ ἔχω
tu auras
il ἢ elle aura
nous aurons
vous aurez
ils ἢ elles auront

Passé composé.
Σύνθετος ἀόριστος.

J'ai eu ἔχω λάβει
tu as eu
il ἢ elle a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils ἢ elles ont eu

Plus-que-parfait.
Ὑπερσυντέλικος.

J'avais eu εἶχον λάβει
tu avais eu
il ἢ elle avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils ἢ elles avaient eu

Passé antérieur.
Προπαρωχημένος.

J'eus eu ἔσχον (πρότερον)
tu eus eu
il ἢ elle eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils ἢ elles eurent eu

Futur antérieur.
Μέλλων πρότερος.

J'aurai eu θὰ ἔχω λάβει
tu auras eu
il ἢ elle aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils ἢ elles auront eu

CONDITIONNEL. ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ.

Présent. 'Ενεστώς.

J'aurais θὰ εἶχον
tu aurais
il ἢ elle aurait
nous aurions
vous auriez
ils ἢ elles auraient

Passé. Παρωχημένος.

J'aurais eu ἤθελον λάβει.
tu aurais eu
il ἢ elle aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu
ils ἢ elles auraient eu

Passé (2me forme).

J'eusse eu
tu eusses eu
il ἢ elle eût eu

nous eussions eu
vous eussiez eu
ils ἢ elles eussent eu

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Aie ἔχε

ayons ἂς ἔχωμεν

ayez ἔχετε

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. 'Ενεστώς.

Que j'aie νὰ ἔχω
que tu aies
qu'il ἢ qu'elle ait
que nous ayons
que vous ayez
qu'ils ἢ qu'elles aient

Passé. Παρωχημένος.

Que j'aie eu νὰ ἔχω λάβει.
que tu aies eu
qu'il ἢ qu'elle ait eu
que nous ayons eu
que vous ayez eu
qu'ils ἢ qu'elles aient eu

Imparfait.

Παρατατικός.

Que j'eusse νὰ εἶχον
que tu eusses
qu'il ἢ qu'elle eût
que nous eussions
que vous eussiez
qu'ils ἢ qu'elles eussent

Plus - que - parfait.

Ὑπερσυντέλικος.

Que j'eusse eu νὰ εἶχον λάβει.
que tu eusses eu
qu'il ἢ qu'elle eût eu
que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu'ils ἢ qu'elles eussent eu

INFINITIF. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent. 'Ενεστώς.

Avoir ἔχειν

Passé. Παρωχημένος.

Avoir eu λαβεῖν

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. 'Ενεστώς.

Ayant ἔχων

Passé. Παρωχημένος.

Eu, eue, ayant eu λαβὼν

§ 124. Verbe **être.**

INDICATIF.

Présent.

Je suis εἶμαι
tu es
il ἦ elle est
nous sommes
vous êtes
ils ἦ elles sont

Imparfait.

J'étais ἦμην
tu étais
il ἦ elle était
nous étions
vous étiez
ils ἦ elles étaient

Passé simple.

Je fus ὑπῆρξα
tu fûs
il ἦ elle fut
nous fûmes
vous fûtes
ils ἦ elles furent

Futur.

Je serai θὰ εἶμαι
tu seras
il ἦ elle sera
nous serons
vous serez
ils ἦ elles seront

Passé composé.

J'ai été ὑπῆρξα
tu as été
il ἦ elle a été
nous avons été
vous avez été
ils ἦ elles ont été

Plus-que-parfait.

J'avais été εἶχον ὑπάρξει
tu avais été
il ἦ elle avait été
nous avions été
vous aviez été
ils ἦ elles avaient été

Passé antérieur.

J'eus été ὑπῆρξα (πρότερον)
tu eus été
il ἦ elle eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils ἦ elles eurent été

Futur antérieur.

J'aurai été θὰ ἔχω ὑπάρξει
tu auras été
il ἦ elle aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils ἦ elles auront été

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais θα ἤμην
tu serais
il ἢ elle serait
nous serions
vous seriez
ils ἢ elles seraient

Passé.

J'aurais été θα εἶχον ὑπάρξει
tu aurais été
il ἢ elle aurait été
nous aurions été
vous auriez été
ils ἢ elles auraient été

Passé (2me forme).

J'eusse été
tu eusses été
il ἢ elle eût été

nous eussions été
vous eussiez été
ils ἢ elles eussent été

IMPÉRATIF.

Sois ἔσο

soyons ἄς εἴμεθα

soyez, ἔσπε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois νὰ εἶμαι
que tu sois
qu'il ἢ qu'elle soit
que nous soyons
que vous soyez
qu'ils ἢ qu'elles soient

Passé.

Que j'aie été νὰ εἶχω ὑπάρξει
que tu aies été
qu'il ἢ qu'elle ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils ἢ qu'elles aient été

Imparfait.

Que je fusse νὰ ἤμην
que tu fusses
qu'il ἢ qu'elle fût
que nous fussions
que vous fussiez
qu'ils ἢ qu'elles fussent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été νὰ εἶχον ὑπάρ-
que tu eusses été [ξει
qu'il ἢ qu'elle eût été
que nous eussions été
que vous eussiez été
qu'ils ἢ qu'elles eussent été

Présent.

Être εἶναι

INFINITIF.

Passé.

Avoir été γενέσθαι

Présent.

Étant ὄν

PARTICIPE.

Passé.

Été, ayant été γενόμενος

Θέμα. — Avoir.

1. Ἔχω ὠραίαν οἰκίαν. 2. Θὰ ἔχωμεν καλὸν καιρὸν αὔριον. 3. Ἐλάβομεν (passé comp. τοῦ avoir) τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ὁμιλήσωμεν (de parler) πρὸς τὸν ἀδελφόν σας. 4. Δὲν ἐλάβετε ἀκόμη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γράψετε εἰς Παρισίους; 5. Πόσα μαθήματα θὰ ἔχῃς σήμερον; — Θὰ ἔχω τέσσαρα μαθήματα πρὸ μεσημβρίας (dans la matinée) καὶ δύο μετὰ μεσημβρίαν (l'après-midi). 6. Ἐὰν εἶχον κάμει τὴν ἐργασίαν μου, ἦθελον λάβει (passé du cond.) χρήματα. 7. Δὲν πιστεύω (Je ne crois pas) ὅτι ἔχετε (subj. prés.) πάρα πολλὰ χρήματα. 8. Ἔχε θάρρος. 9. Ἄς ἔχωμεν πάντοτε τὸν Θεὸν εἰς τὴν καρδίαν μας. 10. Πρέπει νὰ ἔχετε (subj. prés.) ὀλίγην ὑπομονήν.

Θέμα. — Être.

1. Δὲν εἶμαι πλούσιος. 2. Ποῦ ἦσθε χθές; — Ἦμην εἰς τὴν ἐξοχήν. 3. Θὰ εἴμεθα εἰς Παρισίους τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα. 4. Ποῦ θὰ εἴσθε αὔριον; — Θὰ εἶμαι εἰς τὸ γραφεῖον μου ἕως τὰς ἑξ (jusqu'à six heures). 5. Οἱ μαθηταὶ ὑπῆρξαν (passé simple) ἀμελεῖς. 6. Δὲν ὑπῆρξατε (passé comp.) εὐτυχεῖς. 7. Θὰ ἦσο πλούσιος ἐὰν ἦσο οἰκονόμος. 8. Ἐπήγατε (passé comp. τοῦ être) ποτὲ εἰς τὴν Γαλλίαν; — Μάλιστα, ἐπῆγα ἐκεῖ (y) πολλές. 9. Ἐὰν εἶχον ὑπάγει (plus-que-parfait τοῦ être) εἰς Παρισίους, θὰ εἶχον ὑπάγει (passé du cond.) εἰς τὸ Λοῦβρον (au Louvre). 10. Μὴ εἴσθε ἄδικοι. 11. Ἄς εἴμεθα ἐπιμελεῖς καὶ εὐπειθεῖς. 12. Θέλω (Je veux) νὰ εἴσθε (subj. prés.) εὐτυχεῖς.

§ 125. Πρώτη ὁμάς. Ρήματα εἰς er.

Aimer ἀγαπᾶν.

INDICATIF.

Présent.

J'aime ἀγαπῶ
 tu aimes
 il ἢ elle aime
 nous aimons
 vous aimez
 ils ἢ elles aiment

Imparfait.

J'aimais ἠγάπων
 tu aimais
 il ἢ elle aimait
 nous aimions
 vous aimiez
 ils ἢ elles aimaient

Passé simple.

J'aimai ἠγάπησα
 tu aimas
 il ἢ elle aima
 nous aimâmes
 vous aimâtes
 ils ἢ elles aimèrent

Futur.

J'aimerai θ' ἀγαπήσω
 tu aimeras
 il ἢ elle aimera
 nous aimerons
 vous aimerez
 ils ἢ elles aimeront

Passé composé.

J'ai aimé ἔχω ἀγαπήσει
 tu as aimé
 il ἢ elle a aimé
 nous avons aimé
 vous avez aimé
 ils ἢ elles ont aimé

Plus-que-parfait.

J'avais aimé εἶχον ἀγαπήσει
 tu avais aimé
 il ἢ elle avait aimé
 nous avions aimé
 vous aviez aimé
 ils ἢ elles avaient aimé

Passé antérieur.

J'eus aimé ἠγάπησα (πρότερον)
 tu eus aimé
 il ἢ elle eut aimé
 nous eûmes aimé
 vous eûtes aimé
 ils ἢ elles eurent aimé

Futur antérieur.

J'aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει
 tu auras aimé
 il ἢ elle aura aimé
 nous aurons aimé
 vous aurez aimé
 ils ἢ elles auront aimé

CONDITIONNEL.

Présent.

J'aimerais θα ἡγάπων
tu aimerais
il ἢ elle aimerait
nous aimerions
vous aimeriez
ils ἢ elles aimeraient

Passé.

J'aurais aimé ἤθελον ἀγαπήσει
tu aurais aimé
il ἢ elle aurait aimé
nous aurions aimé
vous auriez aimé
ils ἢ elles auraient aimé

Passé (2me forme).

J'eusse aimé	nous eussions aimé
tu eusses aimé	vous eussiez aimé
il ἢ elle eût aimé	ils ἢ elles eussent aimé

IMPÉRATIF.

Aime ἀγάπα	aimons ὅς ἀγαπῶμεν	aimez ἀγαπᾶτε
------------	--------------------	---------------

SUBJONCTIF.

Présent.

Que j'aime ν' ἀγαπῶ
que tu aimes
qu' il ἢ qu' elle aime
que nous aimions
que vous aimiez
qu' ils ἢ qu' elles aiment

Passé.

Que j'aie aimé νά ἔχω ἀγαπήσει
que tu aies aimé
qu' il ἢ qu' elle ait aimé
que nous ayons aimé
que vous ayez aimé
qu' ils ἢ qu' elles aient aimé

Imparfait.

Que j'aimasse νὰ ἡγάπων
que tu aimasses
qu' il ἢ qu' elle aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu' ils ἢ qu' elles aimassent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse aimé νὰ εἶχον ἀγα-
que tu eusses aimé [πῆσει
qu' il ἢ qu' elle eût aimé
que nous eussions aimé
que vous eussiez aimé
qu' ils ἢ qu' elles eussent aimé

INFINITIF.

Présent.

Aimer ἀγαπᾶν

Passé.

Avoir aimé ἀγαπήσαι

PARTICIPE.

Présent.

Aimant ἀγαπῶν

Passé.

Aimé, aimée, ayant aimé ἀγα-
πώμενος, ἡγαπημένος, ἀγαπήσας

"Ασκησις. — Ρήματα εἰς er.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les herbes (*pousser*, indicatif prés.) dans le champ.
2. L'exercice et la tempérance (*fortifier*, fut.) votre santé.
3. (*Pardonner*, impér.) à vos ennemis.
4. Je (*prononcer*, pas. du cond.) ce mot.
5. Les éclairs (*briller*, imp. de l'ind.), la foudre (*gronder*, imp. de l'ind.).
6. Votre timidité vous (*troubler*, pas. comp.).
7. Deux renards (*trouver*, plus-que-parf.) un trésor.
8. Nous (*traverser*, passé simple) la rivière.
9. J' (*assister*, prés. du cond.) les pauvres.
10. Si j'avais de l'argent, je vous (*prêter*, prés. du cond.) cent mille drachmes.
11. Il faut que chacun (*payer*, subj. prés.) son tribut à la nature.

Θέμα. — Ρήματα εἰς er.

1. Ἡ σελήνη φωτίζει τὴν γῆν.
2. Ὁ πατήρ μου ὀμίλει πολλὰς γλώσσας.
3. Εἶχον προγευματίσει.
4. Οἱ δικασταὶ κατεδίκασαν τὸν Σωκράτη.
5. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἠπάτησε ὅλον τὸν κόσμον.
6. Πρέπει νὰ πληρώσωμεν (subj.) αὐτὸ τὸ ποσόν.
7. Θὰ φέρω αὐτὰ τὰ βιβλία εἰς τὸν διδάσκαλόν μου.
8. Ἄς ἀκούωμεν τοὺς διδασκάλους μας.
9. Κλείσατε τὴν θύραν τοῦ δωματίου, σᾶς παρακαλῶ (s'il vous plait).
10. Θὰ ἔπαιζα εὐχαρίστως μαζί σας.
11. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἰργάζεσθε μὲ περισσότερον ζῆλον.
12. Ἐκπλήσσομαι (je suis étonné) πῶς (que) δὲν ἐφέρατε τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα.
13. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἰς ἑξ ἡμέρας.
14. Προσεύχεσθε εἰς τὸν Θεόν καὶ ἀγαπᾶτε τὸν πλησίον σας !

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΕΙΣ ΕΡ ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 126. *Ρήματα εις cer.* — Τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εις τὴν ἀπαρέμφατον εις **cer** λαμβάνουν ὑπὸ τὸ ε ὑπόστιγμα (ς), ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ α ἢ ἀπὸ ο :

Commencer ἀρχίζειν : je commençais, il commençait, nous commençons.

§ 127. *Ρήματα εις ger.* — Τὰ εις **ger** λήγοντα ρήματα λαμβάνουν ἄφωνον **e** μετὰ τὸ g, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ α ἢ ἀπὸ ο :

Juger κρίνειν : je jugeais, il jugeait, nous jugeons.

§ 128. *Ρήματα παραλήγοντα εις ἄφωνον e.* — Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εις τὴν ἀπαρέμφατον εις ἄφωνον **e**, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ρίζα δὲν λήγει εις l ἢ t, τρέπουν τὸ ἄφωνον **e** εις ἀνοικτὸν **é**, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον **e** :

Semer σπείρειν : je sème, je sèmerai, je sèmerais.

Mener ἄγειν, φέρειν : je mène, je mènerai, je mènerais.

Παραίτησις. — Τὰ εις **eler** καὶ **eter** λήγοντα ρήματα διπλασιάζουν τὸ l ἢ τὸ t, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον **e** : Appeler καλεῖν : j'appelle, j'appellerai.

Jeter ρίπτειν : je jette, je jetterai.

Ἑξαίρεσις. — Ρήματά τινα εις **eler** καὶ **eter**, ἀντὶ νὰ διπλασιάσουν τὸ l ἢ τὸ t, λαμβάνουν βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ **e**. Τὰ συνηθέστερα τούτων εἶναι τὰ : **celer** κρύπτειν, **déceler** ἀποκαλύπτειν, **dégeler** τήκειν, **têcher**, **geler** παγώνειν, **modeler** προπλάττειν,

ἝΑσκησις. — Ἐνωμαλῖαι τῶν εις **er** ρημάτων.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εις τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Nous (*tracer*, ind. pr.) une ligne droite. 2. Le charretier (*atteler*, ind. pr.) son cheval. 3. Avec un levier on (*soulever*, ind. pr.) les plus lourds fardeaux. 4. L'aimant (*posséder*, ind. pr.) la propriété d'attirer le fer. 5. Les maîtres aiment les écoliers qui (*employer*, ind. pr.) bien leur temps. 6. L'armée grecque (*avancer*, imp. de l'ind.), les ennemis (*engager*, imp. de l'ind.) le feu : la victoire (*balancer*,

peler μαδάν, ξεφλουδίζειν, acheter αγοράζειν, épousseter ξεσκο-
νίζειν :

Je cèle, je cèlerai, je cèlerais, que je cèle.

J'achète, j'achèterai, j'achèterais, que j'achète.

§ 129. **Ρήματα παραλήγοντα εἰς κλειστὸν ἐ.** — Τὰ ρή-
ματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς κλειστὸν ἐ
τρέπουν τοῦτο εἰς ἀνοικτὸν ἐ, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ
ἄφωρον **ε**, πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς Ὑποθετικῆς :

Répéter ἐπαναλαμβάνειν : je répète, tu répètes ; je répé-
terai, je répèterais.

Posséder κατέχειν : je possède, tu possèdes ; je posséde-
rai, je possèderais.

Παρατήρησις. — Τὰ εἰς **éger** λήγοντα ρήματα ἀκολουθοῦν
τὸν αὐτὸν κανόνα :

Protéger προστατεύειν : je protège, je protégerai, je pro-
tégerais.

§ 130. **Ρήματα εἰς yer.** — Τὰ εἰς **oyer** καὶ **uyer** λήγοντα
ρήματα τρέπουν τὸ y εἰς i, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωρον **ε** :

Nettoyer καθαρίζειν : je nettoie, je nettoierai, que je nettoie.

Essuyer σπογγίζειν : j'essuie, j'essuierai, que j'essuie.

Τὰ εἰς **ayer** ὅμως λήγοντα ρήματα φυλάττουν πανταχοῦ τὸ y :

Je paye, je payerai, je payerais.

Γράφουν ὅμως καὶ je paie, je paierai, κλπ.

imp. de l'ind.). 7. Le chant du coq (*annoncer*, passé simple)
l'approche du jour. 8. De beaux arbres (*ombrager*, imp. de
l'ind.) la rivière. 9. Le beau temps (*succéder*, fut.) enfin aux
jours pluvieux. 10. Nous (*acheter*, cond. pr.) des livres si nous
avions de l'argent. 11. Il faut que vous (*employer*, prés. du
subj.) tout votre temps à l'étude de la botanique.

Θέμα. — Ἀνωμαλῖαι τῶν εἰς **er** ρημάτων.

1. Δὲν ρίπτω ποτὲ λίθους.
2. Ἡ ὑπηρέτρια καθαρίζει τὰ δωμάτια.
3. Τρώγομεν κεράσια.
4. Ἀγοράζω ἐν βιβλίον.
5. Καλῶ τὸν ἀδελφόν μου.
6. Αὐτὴ ἡ φιλόνθρωπος γυνὴ παρη-
γόρει τοὺς δυστυχεῖς.
7. Ὁ ἀδάμας χαράσσει ὅλα τὰ ἄλλα σώμα-
τα.
8. Εἰς τὸν σταθμὸν ζυγίζουσιν τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξιδιωτῶν.
9. Ἡ φύσις εἶναι κάτοπτρον πιστὸν τὸ ὁποῖον ἀντανακλᾷ εἰς
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ.

§ 131. Δευτέρα ὁμάς. Ρήματα εἰς ir.

Finir, τελειώνειν.

INDICATIF.

Présent.

Je finis τελειώνω
tu finis
il ἢ elle finit
nous finissons
vous finissez
ils ἢ elles finissent

Imparfait.

Je finissais ἐτελειώνων
tu finissais
il ἢ elle finissait
nous finissions
vous finissiez
ils ἢ elles finissaient

Passé simple.

Je finis ἐτελείωσα
tu finis
il ἢ elle finit
nous finîmes
vous finîtes
ils ἢ elles finirent

Futur.

Je finirai θὰ τελειώσω
tu finiras
il ἢ elle finira
nous finirons
vous finirez
ils ἢ elles finiront

Passé composé.

J'ai fini ἔχω τελειώσει
tu as fini
il ἢ elle a fini
nous avons fini
vous avez fini
ils ἢ elles ont fini

Plus-que-parfait.

J'avais fini εἶχον τελειώσει
tu avais fini
il ἢ elle avait fini
nous avions fini
vous aviez fini
ils ἢ elles avaient fini

Passé antérieur.

J'eus fini ἐτελείωσα (πρότερον)
tu eus fini
il ἢ elle eut fini
nous eûmes fini
vous eûtes fini
ils ἢ elles eurent fini

Futur antérieur.

J'aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει
tu auras fini
il ἢ elle aura fini
nous aurons fini
vous aurez fini
ils ἢ elles auront fini

CONDITIONNEL.

Présent.

Je finirais ὅα ἐτελείωνον
tu finirais
il ἢ elle finirait
nous finirions
vous finiriez
ils ἢ elles finiraient

Passé.

J'aurais fini ἢθελον τελειώσει
tu aurais fini
il ἢ elle aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils ἢ elles auraient fini

Passé (2me forme).

J'eusse fini
tu eusses fini
il ἢ elle eût fini

nous eussions fini
vous eussiez fini
ils ἢ elles eussent fini

IMPÉRATIF.

Finis τελείωνε finissons ἄς τελειώνωμεν finissez τελειώποτε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je finisse νά τελειώνω
que tu finisses
qu'il ἢ qu'elle finisse
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils ἢ qu'elles finissent

Passé.

Que j'aie fini νά ἔχω τελειώ-
que tu aies fini [σει
qu'il ἢ qu'elle ait fini
que nous ayons fini
que vous ayez fini
qu'ils ἢ qu'elles aient fini

Imparfait.

Que je finisse νά ἐτελείωνον
que tu finisses
qu'il ἢ qu'elle finît
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils ἢ qu'elles finissent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse fini νά εἶχον τε-
que tu eusses fini [λειώσει
qu'il ἢ qu'elle eût fini
que nous eussions fini
que vous eussiez fini
qu'ils ἢ qu'elles eussent fini

INFINITIF.

Présent.

Finir τελειώνειν

Passé.

Avoir fini τελειῶσαι

PARTICIPE.

Présent.

Finissant τελειώνων

Passé.

Fini, finie, ayant fini τελει-
ωμένος, τελειώσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΕΙΣ ΙΡ ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 132. Τὸ ρῆμα **bénir** εὐλογεῖν, ἔχει διπλοῦν τύπον παθητικῆς μετοχῆς : *béni* καὶ *bénit*. Τοῦτων ὁ μὲν πρῶτος *béni* σημαίνει ἀπλῶς εὐλογημένος : *Maison bénie* de Dieu οἶκος εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ δεύτερος *bénit* λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἡγιασμένων διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς : *Du pain bénit* ἄρτος ἡγιασμένος, ἀντίδωρον. *De l'eau bénite* ὕδωρ ἡγιασμένον, ἀγίασμα.

Σημείωσις — *Κλινόμενον* μετὰ βοθητικῶν ^{9ον} τὸ *béni* οὐδέποτε λαμβάνει *i* : *Le prêtre a béni les drapeaux* ὁ ἱερεὺς ἡλόγησε τὰς σημαίας.

§ 133. Τὸ ρῆμα **haïr** μισεῖν, διατηρεῖ τὸ διαλυτικὸν ἐπὶ τοῦ *i* καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους, πλὴν τοῦ ἐνικῶν τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς : *Je hais, tu hais, il hait*, καὶ τοῦ δευτέρου ἐνικῶν προσώπου τῆς Προστακτικῆς : *hais*.

Ἔνδεξις. — Ρήματα εἰς **ir**.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les rayons du soleil nous (*éblouir*, ind. prés.). 2. Quand je (*réfléchir*, fut. ant.), j'(*agir*, fut.) résolument. 3. Le médecin (*guérir*, pas. comp.) le malade. 4. Vous (*choisir*, pas. comp.) les plus beaux fruits. 5. (*Accomplir*, impér.) vos devoirs. 6. Nous (*gravir*, passé simple) les flancs escarpés de la montagne. 7. Les arbres (*reverdir*, fut.) au printemps. 8. Il fallait que je (*saisir*, imp. du subj.) l'occasion. 9. Si tu (*haïr*, indic. prés.) tes vices, tu es à demi corrigé. 10. Horace et Virgile (*fleurir*, imparf. de l'ind.) en même temps. 11. Nous (*haïr*, ind. prés.) la flatterie et le mensonge.

Θέμα. — Ρήματα εἰς **ir**.

1. Οἱ καλοὶ μαθηταὶ ὑπακούουν πάντοτε. 2. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἐπλούτιζον τοὺς Φοίνικας. 3. Ἐκτίσαμεν ὥραϊαν οἰκίαν. 4. Πρέπει νὰ κτίσετε (subj.) τὴν οἰκίαν σας εἰς καλὴν τοποθεσίαν. 5. Αὐτοὶ οἱ ἐργάται κτίζουν ἐν ἐργοστάσιον. 6. Οἱ ἐχ-

§ 134. Τὸ ρῆμα **fleurir** ἐπὶ μὲν τῆς κυριολεκτικῆς σημασίας τοῦ ἀνθεῖν εἶναι ὁμαλόν : Les pommiers *fleurissaient* αἱ μηλέαι ἤνθουν. Les arbres *fleurissant* au printemps τὰ δένδρα τάνθοουντα κατὰ τὸ ἔαρ. Ἀλλ' ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας τοῦ ἀκμαΐζειν ἔχει ἐνεργητικὴν μετοχὴν florissant καὶ παρατατικὸν je florissais : Le commerce est *florissant* τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀκμαῖον. Les lettres et les arts *florissaient* à Athènes sous Périclès τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἤκμαζον ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Περικλέους.

ἄνθρωποι ἔθαψαν τοὺς νεκροὺς των. 7. Ὄταν θὰ ἔχω τελειώσει αὐτὸ τὸ βιβλίον, θὰ σᾶς τὸ δανείσω. 8. Θὰ τιμωρήσω τὸν μαθητὴν ὁ ὅποιος θὰ λερώσει τὸ βιβλίον του. 9. Ἐξετελέσαμεν πάντοτε ὅλα τὰ καθήκοντά μας. 10. Μισεῖτε τὸ ψεῦδος. 11. Ἐκλεγε καλῶς τοὺς φίλους σου. 12. Αὐτὰ τὰ δένδρα θ' ἀνθήσουν μετ' ὀλίγον. 13. Ὁ Θεὸς ἡυλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ἀβραάμ. 14. Αἱ Ἀθῆναι ἤκμαζον ἐπὶ Περικλέους.

§ 135. Τρίτη ὁμὰς (1ος τύπος). Ρήματα εἰς οἶρ.

Recevoir λαμβάνειν, δέχεσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je reçois λαμβάνω
tu reçois
il ἢ elle reçoit
nous recevons
vous recevez
ils ἢ elles reçoivent

Imparfait.

Je recevais ἐλάμβανον
tu recevais
il ἢ elle recevait
nous recevions
vous receviez
ils ἢ elles recevaient

Passé simple.

Je reçus ἔλαβον
tu reçus
il ἢ elle reçut
nous reçûmes
vous reçûtes
ils ἢ elles reçurent

Futur.

Je recevrai θὰ λάβω
tu recevras
il ἢ elle recevra
nous recevrons
vous recevrez
ils ἢ elles recevront

Θ. Κυπρίου Γαλλικὴ Γραμματικὴ

Passé composé.

J'ai reçu ἔχω λάβει
tu as reçu
il ἢ elle a reçu
nous avons reçu
vous avez reçu
ils ἢ elles ont reçu

Plus-que-parfait.

J'avais reçu εἶχον λάβει
tu avais reçu
il ἢ elle avait reçu
nous avions reçu
vous aviez reçu
ils ἢ elles avaient reçu

Passé antérieur.

J'eus reçu ἔλαβον (πρότερον)
tu eus reçu
il ἢ elle eut reçu
nous eûmes reçu
vous eûtes reçu
ils ἢ elles eurent reçu

Futur antérieur.

J'aurai reçu θὰ ἔχω λάβει
tu auras reçu
il ἢ elle aura reçu
nous aurons reçu
vous aurez reçu
ils ἢ elles auront reçu

CONDITIONNEL.

Présent.

Je recevrais θὰ ἐλάμβανον
tu recevrais
il ἢ elle recevrait
nous recevriions
vous recevriez
ils ἢ elles recevraient

Passé.

J'aurais reçu ἦθελον λάβει
tu aurais reçu
il ἢ elle aurait reçu
nous aurions reçu
vous auriez reçu
ils ἢ elles auraient reçu

Passé (2me forme).

J'eusse reçu
tu eusses reçu
il ἢ elle eût reçu

nous eussions reçu
vous eussiez reçu
ils ἢ elles eussent reçu

IMPÉRATIF.

Reçois λάβε

recevons ᾶς λάβωμεν

recevez λάβετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je reçoive νὰ λαμβάνω
que tu reçoives
qu'il ἢ qu'elle reçoive
que nous recevions
que vous receviez
qu'ils ἢ qu'elles reçoivent

Passé.

Que j'aie reçu νὰ ἔχω λάβει
que tu aies reçu
qu'il ἢ qu'elle ait reçu
que nous ayons reçu
que vous ayez reçu
qu'ils ἢ qu'elles aient reçu

Imparfait.

Que je reçusse νὰ ἐλάμβανον
que tu reçusses
qu'il ἢ qu'elle reçût
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils ἢ qu'elles reçussent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse reçu νὰ εἶχον
que tu eusses reçu [λάβει
qu'il ἢ qu'elle eût reçu
que nous eussions reçu
que vous eussiez reçu
qu'ils ἢ qu'elles eussent reçu

INFINITIF.

Présent.

Recevoir λαμβάνειν

Passé.

Avoir reçu λαβεῖν

PARTICIPE.

Présent.

Recevant λαμβάνων

Passé.

Reçu, reçue, ayant reçu εἰ-
λημμένος, λαβὼν

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΙΡ ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 136. Ἐκ τῶν εἰς οἰρ ρημάτων ἕξ μόνον λήγοντα εἰς envoir κλίνονται ὁμαλῶς κατὰ τὸ recevoir. Ταῦτα εἶναι τὰ apercevoir παρατηρεῖν, βλέπειν, διακρίνειν, concevoir συλλαμβάνειν (ιδεάν, σχέδιον), décevoir ἀπατᾶν, διαψεύδειν τὰς ἐλπίδας, percevoir εἰσπράττειν, devoir ὀφείλειν, redevoir μένειν χρεώστην. Πάντα τὰ λοιπὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς οἰρ κλίνονται ἀνωμάλως.

Ἄσκησις.—Ρήματα εἰς οἰρ.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Le percepteur est le fonctionnaire qui (*percevoir*, ind. prés.) les impôts. 2. Alexandre et Napoléon (*concevoir*, passé simple) et (*exécuter*, passé simple) de grandes choses. 3. Il (*désirer*, cond. prés.) que nous (*recevoir*, imp. du subj.) des félicitations. 4. Christophe Colomb promet une récompense à celui de ses matelots qui (*apercevoir*, cond. prés.) le premier la terre. 5. Un bon cœur ne (*concevoir*, ind. prés.) pas l'égoïsme. 6. Vous (*recevoir*, passé simple) souvent de mes nouvelles l'année dernière. 7. (*Recevoir*, impér.) mes remerciements de toutes vos bontés. 8. Fais ce que tu (*devoir*, prés. de l'ind.).

Θέμα.—Ρήματα εἰς οἰρ.

1. Λαμβάνω συχνάκις ἐπιστολάς ἀπὸ τὸν υἱόν μου. 2. Οἱ ἀστρονόμοι παρετήρησαν κηλίδας εἰς τὸν ἥλιον. 3. Παρατηρῶ μεγάλην φλόγα. 4. Θὰ λάβω αὐριον ἐπιστολήν. 5. Δὲν ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν τὴν ὅποιαν μοῦ ἐγράψατε. 6. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβετε αὐριον τὰ βιβλία τὰ ὅποια παρηγγείλατε εἰς Παρισίους. 7. Συνέλαβε μέγα σχέδιον. 8. Ἐλάμβανον ἐπιστολάς καθημερινῶς. 9. Ὅταν ὁ στρατιώτης λαμβάνῃ διαταγὰς ὀφείλει νὰ τὰς ἐκτελῇ. 10. Τὰ τέκνα ὀφείλουν ν' ἀγαποῦν τοὺς γονεῖς των. 11. Ἡθέλητε παρατηρήσει εὐκολώτερον ἀστέρα ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἢ ἐλάττωμα εἰς τὸν χαρακτῆρα σας. 12. Πηγαίνετε νὰ ἴδετε τὸν ἀδελφόν μου, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς δεχθῇ καλῶς. 13. Πρέπει νὰ δεχθῆτε (subj.) αὐτὸν τὸν κύριον. 14. Πόσα σᾶς ὀφείλω ; — Μοῦ ὀφείλετε 100 000 δραχμάς.

§ 137. Τρίτη ὁμὰς (2ος τύπος). Ρήματα εἰς re.

R o m p r e *θραύειν.*

INDICATIF.

Présent.

Je romps θράύω
tu romps
il ᾗ elle rompt
nous rompons
vous rompez
ils ᾗ elles rompent

Imparfait.

Je rompais ἔθραυον
tu rompais
il ᾗ elle rompait
nous rompions
vous rompiez
ils ᾗ elles rompaient

Passé simple.

Je rompis ἔθραυσα
tu rompis
il ᾗ elle rompit
nous rompîmes
vous rompîtes
ils ᾗ elles rompirent

Futur.

Je romprai θά θράύσω
tu rompras
il ᾗ elle rompra
nous romprons
vous romprez
ils ᾗ elles rompront

Passé composé.

J'ai rompu ἔχω θράύσει
tu as rompu
il ᾗ elle a rompu
nous avons rompu
vous avez rompu
ils ᾗ elles ont rompu

Plus-que-parfait.

J'avais rompu εἶχον θράύσειε
tu avais rompu
il ᾗ elle avait rompu
nous avions rompu
vous aviez rompu
ils ᾗ elles avaient rompu

Passé antérieur.

J'eus rompu ἔθραυσα (πρότερον)
tu eus rompu
il ᾗ elle eut rompu
nous eûmes rompu
vous eûtes rompu
ils ᾗ elles eurent rompu

Futur antérieur.

J'aurai rompu θά ἔχω θράύσει.
tu auras rompu
il ᾗ elle aura rompu
nous aurons rompu
vous aurez rompu
ils ᾗ elles auront rompu

CONDITIONNEL.

Présent.

Je romprais θά ἔθραυον
tu romprais
il ἢ elle romprait
nous romprions
vous rompriez
ils ἢ elles rompraient

Passé.

J'aurais rompu ἢθελον θραύσει
tu aurais rompu
il ἢ elle aurait rompu
nous aurions rompu
vous auriez rompu
ils ἢ elles auraient rompu

Passé (2me forme).

J'eusse rompu
tu eusses rompu
il ἢ elle eût rompu

nous eussions rompu
vous eussiez rompu
ils ἢ elles eussent rompu

IMPÉRATIF.

Romps θραῦε rompons ἄς θραύωμεν rompez θραύετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je rompe νά θραύω
que tu rompes
qu'il ἢ qu'elle rompe
que nous rompions
que vous rompiez
qu'ils ἢ qu'elles rompent

Passé.

Que j'aie rompu νά ἔχω θραύσει
que tu aies rompu
qu'il ἢ qu'elle ait rompu
que nous ayons rompu
que vous ayez rompu
qu'ils ἢ qu'elles aient rompu

Imparfait.

Que je rompis νά ἔθραυον
que tu rompisses
qu'il ἢ qu'elle rompît
que nous rompiissions
que vous rompiissiez
qu'ils ἢ qu'elles rompiissent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse rompu νά εἶχον
que tu eusses rompu [θραύσει
qu'il ἢ qu'elle eût rompu
que nous eussions rompu
que vous eussiez rompu
qu'ils ἢ qu'elles eussent rompu

INFINITIF.

Présent.

Rompre θραύειν

Passé.

Avoir rompu θραῦσαι

PARTICIPE.

Présent.

Rompant θραύων

Passé.

Rompue, ayant rompu
τεθραυσμένος, θραύσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΣ RE ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 138. *Ρήματα εις andre, endre, ondre, ordre.* — Τὰ εις andre, endre, ondre, ordre λήγοντα ρήματα φυλάττουν τὸ d εις τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς, ἀλλὰ δὲν λαμβάνουν t εις τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον :

Répandre χύνειν, διασκορπίζειν : je répands, tu répands, il répand.

Vendre πωλεῖν : je vends, tu vends, il vend.

Répondre ἀποκρίνεσθαι : je réponds, tu réponds, il répond.

Mordre δαγκάνειν : je mords, tu mords, il mord.

§ 139. *Ρήματα εις aître καὶ oître.* — Τὰ εις aître καὶ oître λήγοντα ρήματα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ i, ὅταν τοῦτο ἀκολουθῇται ὑπὸ t :

Connaître γνωρίζειν : il connait, je connaîtraî, je connaîtrais, κλπ.

Croître φέεσθαι, αὐξάνειν : il croît, je croîtrai, je croîtrais, κλπ.

Ἀσκησις. — Ρήματα εις re.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εις τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Dieu (*entendre*, ind. prés.) nos prières. 2. Pourquoi ne (*répondre*, ind. présent) - tu pas ? 3. Les Romains (*prétendre*, imp. de l'ind.) que Romulus (*descendre*, imp. de l'ind.) du dieu Mars. 4. Si mon pays était attaqué (*προσεβάλλετο*), je le (*défendre*, prés. du cond.). 5. (*Défendre*, impér.) ton ami absent. 6. Si vous étiez plus âgés, vous (*comprendre*, prés. du cond.) mieux l'importance du travail.

Θέμα. — Ρήματα εις re.

1. Ἡ πεῖρα καὶ ἡ σκέψις μᾶς καθιστοῦν συνετούς. 2. Τὸ πτηγὸν διασχίζει τὸν ἀέρα διὰ τῶν πτερύγων του. 3. Ἀναμένω τὴν ἐπάνοδον σας μετ' ἀνυπομονησίας. 4. Πότε ἀπηντήσατε εις τὴν ἐπιστολὴν του ; — Θ' ἀπαντήσω αὔριον. 5. Θὰ ἔχανον ἐὰν ἔπαιζον. 6. Τί ἐχάσατε ; — Ἐχασα τὸ βιβλίον μου. 7. Ἐχάνομεν εις τὸ παιγνίδιον. 8. Ἠκούσαμεν μέγαν θόρυβον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. 9. Θὰ ἐχάνατε τὸν καιρὸν σας, ἐὰν ἤρχίζετε τώρα νὰ σπουδάζετε αὐτὴν τὴν γλῶσσαν.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PASSIF.

§ 140. Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει μονολεκτικὸν παθητικὸν τύπον, ἡ δὲ παθητικὴ φωνὴ τοῦ ρήματος σχηματίζεται καθ' ὅλους τοὺς χρόνους περιφραστικῶς διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ρήματος, ἡ ὁποία συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν.

§ 141. Être aimé ἀγαπᾶσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je suis aimé ἀγαπῶμαι
tu es aimé
il est aimé.
nous sommes aimés
vous êtes aimés
ils sont aimés

Imparfait.

J'étais aimé ἡγαπώμην
tu étais aimé
il était aimé
nous étions aimés
vous étiez aimés
ils étaient aimés

Passé simple.

Je fus aimé ἡγαπήθην
tu fus aimé
il fut aimé
nous fûmes aimés
vous fûtes aimés
ils furent aimés

Futur.

Je serai aimé θὰ ἀγαπηθῶ
tu seras aimé
il sera aimé
nous serons aimés
vous serez aimés
ils seront aimés

Passé composé.

J'ai été aimé ἔχω ἀγαπηθῆ
tu as été aimé
il a été aimé
nous avons été aimés
vous avez été aimés
ils ont été aimés

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé εἶχον ἀγαπηθῆ
tu avais été aimé
il avait été aimé
nous avions été aimés
vous aviez été aimés
ils avaient été aimés

Passé antérieur.

J'eus été aimé ἡγαπήθην (πρό-
tu eus été aimé [τερων)
il eut été aimé
nous eûmes été aimés
vous eûtes été aimés
ils eurent été aimés

Futur antérieur.

J'aurai été aimé θὰ ἔχω ἀγα-
tu auras été aimé [πηθῆ
il aura été aimé
nous aurons été aimés
vous aurez été aimés
ils auront été aimés

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais aimé *θα ήγαπώμην*
tu serais aimé
il serait aimé
nous serions aimés
vous seriez aimés
ils seraient aimés

Passé.

J'aurais été aimé *ήθελον αγα-*
tu aurais été aimé [*πηθῃ*]
il aurait été aimé
nous aurions été aimés
vous auriez été aimés
ils auraient été aimés

Passé (2me forme).

J'eusse été aimé
tu eusses été aimé
il eût été aimé

nous eussions été aimés
vous eussiez été aimés
ils eussent été aimés

IMPÉRATIF.

Sois aimé *ἀγαπήθητι*
Soyons aimés *ὅς ἀγαπηθῶμεν*
Soyez aimés *ἀγαπήθητε*

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois aimé *νά ἀγαπῶμαι*
que tu sois aimé
qu'il soit aimé
que nous soyons aimés
que vous soyez aimés
qu'ils soient aimés

Passé.

Que j'aie été aimé *νά ἔχω αγα-*
que tu aies été aimé [*πηθῃ*]
qu'il ait été aimé
que nous ayons été aimés
que vous ayez été aimés
qu'ils aient été aimés

Imparfait.

Que je fusse aimé *νά ήγαπώ-*
que tu fusses aimé [*μην*]
qu'il fût aimé
que nous fussions aimés
que vous fussiez aimés
qu'ils fussent aimés

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été aimé *νά εἶχον ἀ-*
que tu eusses été aimé [*γαπηθῇ*]
qu'il eût été aimé
que nous eussions été aimés
que vous eussiez été aimés
qu'ils eussent été aimés

NFINITIF.

Présent.

Être aimé *ἀγαπᾶσθαι*

Passé.

Avoir été aimé *ἀγαπηθῆναι*

PARTICIPE.

Présent.

Étant aimé *ἀγαπώμενος*

Passé.

Ayant été aimé *ἀγαπηθείς*

"Ασκησις. — Παθητικὸν ρῆμα.

Ἀντικαταστήσατε τὰ ἐνεργητικὰ ρήματα διὰ τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου τῶν παθητικῶν.

1. Le maître *punira* les écoliers paresseux. 2. Quatre bœufs *labouraient* cette terre. 3. Les paysans *laboureront* les champs. 4. Les cultivateurs *fauchèrent* le pré. 5. Les chevaux *mangent* l'avoine avidement. 6. Je lui *donnai* une belle bague. 7. Ma mère *achètera* un rosier. 8. Le jardinier *arro-sait* les fleurs tous les jours. 9. Christophe Colomb *découvrit* l'Amérique en 1492. 10. Les Arabes *considèrent* le chameau comme un présent du ciel.

Θέμα. — Παθητικὸν ρῆμα.

1. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν γονέων των. 2. Ὁ φιλάργυρος περιφρονεῖται ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου. 3. Ὁ Παῦλος ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν διδασκάλων του διότι εἶναι ἐπιμελής. 4. Ἄς ἐργασθῶμεν καὶ θέλομεν βραβευθῇ (futur). 5. Ἐὰν ἐκπληροῖς τὰ καθήκοντά σου, θὰ ἐκτιμᾶσαι παρὰ τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων. 6. Αὐτὴ ἡ οἰκία ἐπωλήθη προχθές. 7. Οἱ κλέπται συνελήφθησαν. 8. Ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν σύνεσίν του. 9. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ἑξ ἡμέρας.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΚΟΝ ΠΗΜΑ. VERBE PRONOMINAL.

§ 142. Τὰ ἀντωνυμικά ἢ αὐτοπαθῆ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἡμέτερα μέσα, σχηματίζονται δὲ καθ' ὅλους αὐτῶν τοὺς χρόνους διὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν εἶναι ὑποκείμενον ἢ δὲ ἀντικείμενον.

Αἶ' ὥς ἀντικείμενον χρησιμεύουσαι αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι εἶναι :

me τὸν ἑαυτὸν μου, εἰς τὸν ἑαυτὸν μου	nous τὸν ἑαυτὸν μας, εἰς τὸν ἑαυτὸν μας
te τὸν ἑαυτὸν σου, εἰς τὸν ἑαυτὸν σου	vous τὸν ἑαυτὸν σας, εἰς τὸν ἑαυτὸν σας
se τὸν ἑαυτὸν του, -της, εἰς τὸν ἑαυτὸν του, -της	se τὸν ἑαυτὸν τους, εἰς τὸν ἑαυτὸν τους

Je *me* flatte κολακεύομαι = κολακεύω τὸν ἑαυτὸν μου. Nous *nous* lavons πλυνόμεθα = πλύνομεν τὸν ἑαυτὸν μας.

Παρατήρησις. — Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν, τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ εἶναι ὄνομα ἀντὶ ἀντωνυμίας : Paul *se* blessera ὁ Παῦλος θὰ πληγωθῇ.

§ 143. Οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων σχηματίζονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être : Je *me suis* lavé ἐπλύθην. Nous *nous étions* trompés εἵχομεν ἀπατηθῇ.

§ 144. Τὰ ἀντωνυμικά ρήματα εἶναι δύο εἰδῶν :

1ον Τὰ κυρίως ἀντωνυμικά (essentiellement pronominaux), τὰ ὅποια μόνον εἰς τὸν ἀντωνυμικὸν τύπον ἀπαντοῦν· τοιαῦτα εἶναι τὰ *se* repentir μετανασεῖν, *se* souvenir ἐνθυμεῖσθαι, *se* moquer σκώπτειν, κλπ. 2ον Τὰ κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμικά (accidentellement pronominaux), τὰ ὅποια σχηματίζονται ἐξ ἐνεργητικῶν ἢ οὐδετέρων ρημάτων : *se* trouver εὗρίσκεσθαι, *se* flatter κολακεύεσθαι, *se* plaire ἀρέσκεσθαι, κλπ.

§ 145. Se laver *νίπτεσθαι*.

INDICATIF.

Présent.

Je me lave *νίπτομαι*
tu te laves
il se lave
nous nous lavons
vous vous lavez
ils se lavent

Imparfait.

Je me lavais *ἐνίπτόμην*
tu te lavais
il se lavait
nous nous lavions
vous vous laviez
ils se lavaient

Passé simple.

Je me lavai *ἐνίφθην*
tu te lavas
il se lava
nous nous lavâmes
vous vous lavâtes
ils se lavèrent

Futur.

Je me laverai *θὰ νιφθῶ*
tu te laveras
il se lavera
nous nous laverons
vous vous laverez
ils se laveront

Passé composé.

Je me suis lavé *ἐνίφθην*
tu t'es lavé
il s'est lavé
nous nous sommes lavés
vous vous êtes lavés
ils se sont lavés

Plus-que-parfait.

Je m'étais lavé *εἴχον νιφθῆναι*
tu t'étais lavé
il s'était lavé
nous nous étions lavés
vous vous étiez lavés
ils s'étaient lavés

Passé antérieur.

Je me fus lavé *ἐνίφθην (πρό-
tu te fus lavé [τερον]
il se fut lavé
nous nous fûmes lavés
vous vous fûtes lavés
ils se furent lavés*

Futur antérieur.

Je me serai lavé *θὰ ἔχω νιφθῆναι*
tu te seras lavé
il se sera lavé
nous nous serons lavés
vous vous serez lavés
ils se seront lavés

CONDITIONNEL.

Présent.

Je me laverais θα ἐνιπτόμην
tu te laverais
il se laverait
nous nous laverions
vous vous laveriez
ils se laveraient

Passé.

Je me serais lavé ἤθελον νιφθῆν
tu te serais lavé
il se serait lavé
nous nous serions lavés
vous vous seriez lavés
ils se seraient lavés

Passé (2me forme).

Je me fusse lavé
tu te fusses lavé
il se fût lavé

nous nous fussions lavés
vous vous fussiez lavés
ils se fussent lavés

IMPÉRATIF.

Lave-toi νίπτου lavons-nous ἄς νιπτόμεθα lavez-vous νίπτεσθε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je me lave νά νίπτωμαι
que tu te laves
qu'il se lave
que nous nous lavions
que vous vous laviez
qu'ils se lavent

Passé.

Que je me sois lavé νά ἔχω
que tu te sois lavé [νιφθῇ
qu'il se soit lavé
que nous nous soyons lavés
que vous vous soyez lavés
qu'ils se soient lavés

Imparfait.

Que je me lavasse νά ἐνι-
que tu te lavasses [πτόμην
qu'il se lavât
que nous nous lavassions
que vous vous lavassiez
qu'ils se lavassent

Plus-que-parfait.

Que je me fusse lavé νά εἶχον
que tu te fusses lavé [νιφθῇ
qu'il se fût lavé
que nous nous fussions lavés
que vous vous fussiez lavés
qu'ils se fussent lavés

INFINITIF.

Présent.

Se laver νίπτεσθαι

Passé.

S'être lavé νιφθῆναι

PARTICIPE.

Présent.

Se lavant νιπτόμενος

Passé.

S'étant lavé(ée) νιφθείς, εἶσθ, ἐν

Θέμα. — Ἀντωνυμικά ῥήματα.

1. Κατὰ ποίαν ὥραν ἐγείρεσθε συνήθως ; — Ἐγείρομαι πάντοτε εἰς τὰς ἑξ. 2. Πῶς εἴσθε (vous portez-vous)? — Εἶμαι ἀρκετὰ καλά. 3. Ἡ ἡμαξία περιμένει εἰς τὴν θύραν· κάμετε γρήγορα (dépêchez-vous). 4. Εἶδα χθὲς τὸν ἀδελφόν σας. — Ἐκάματε λάθος (vous vous êtes trompé). — Δὲν ἔκαμα λάθος, τοῦ ὠμίλησα. 5. Ἐνθυμεῖσθε αὐτὸ τὸ γεγονός ; — Τὸ ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα. 6. Ὁ φίλος σας Ἐρρῖκος διωρθώθη ἀπὸ τὸ ἐλάττωμά του ; — Διωρθώθη ἀπὸ αὐτὸ (il s'en est corrigé) ἀπὸ πολλοῦ χρόνου (depuis longtemps).

Θέμα. — Ἀντωνυμικά ῥήματα.

1. Ἐὰν ἔχετε τελειώσει τὸ θέμα σας, θὰ περιπατήσωμεν ὀλίγον. 2. Πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ νέος ; — Ὀνομάζεται Ἰωάννης. 3. Περιεπάτησα ἐπὶ (pendant) δύο ὥρας, τώρα εἶμαι κουρασμένος. 4. Ἀναπαυθῆτε ὀλίγον. 5. Σᾶς παρακαλῶ νὰ σιωπήσετε. 6. Ἡγέρθη ἀρκετὰ ἑνωρὶς σήμερον. 7. Σκοπεύομεν νὰ ταξιδεύσωμεν. 8. Αὐτὰ τὰ ἄνθη ἐμαράνθησαν. 9. Ἐνεκλείσθημεν, διότι ἐφοβούμεθα τοὺς κλέπτας. 10. Ἐπήγαμεν εἰς τὸν χορὸν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα· διεσκεδάσαμεν πολὺ. 11. Ἐὰν δὲν ἀπομακρυνθῇς ὀλίγον ἀπὸ τὸ χεῖλος τούτου τοῦ κρημνοῦ, θὰ πέσης ἐντός. 12. Οἱ γονεῖς σου θὰ λυπηθοῦν ὅταν μάθουν ὅτι ἀντὶ νὰ διακρίνεσαι εἰς τὰς σπουδάς, σὺ δὲν σκέπτεσαι ἢ νὰ διασκεδάζης.

AMETABATON PHMA. VERBE INTRANSITIF.

§ 146. Ἀμετάβατα ρήματα εἰς τὴν Γαλλικὴν εἶναι τὰ δη-
λοῦντα μὲν κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ μὴ δυ-
νάμενα ποτὲ νὰ ἔχουν ἄμεσον ἀντικείμενον : Je *succède* à mon
père διαδέχομαι τὸν πατέρα μου. Je *pars* demain ἀναχωρῶ αὔριον.

§ 147. *Βοηθητικὰ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων.*—Τὰ πλεῖστα
τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν avoir εἰς
τοὺς συνθέτους χρόνους καὶ κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὅπως τὰ
ἐνεργητικά : J'ai *sourì* ἐμειδιάσα, nous *avons* voyagé ἐταξι-
δεύσαμεν, vous *avez* dormi ἐκοιμήθητε.

§ 148. Ἀμετάβατά τινα ρήματα λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν
être εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. Τοιαῦτα εἶναι τὰ aller πηγαί-
νειν, arriver ἔρχεσθαι, φθάνειν, décéder ἀποθνήσκειν, mourir
ἀποθνήσκειν, naître γεννᾶσθαι, partir ἀναχωρεῖν, venir ἔρχε-
σθαι, devenir γίνεσθαι, καθίστασθαι, parvenir ἀφικνεῖσθαι, κα-
τορθῶναι, revenir ἐπανερχεσθαι, tomber πίπτειν, κλπ. : Je *suis*
allé à Paris ἐπῆγα εἰς Παρίσιους. Nous *sommes arrivés* hier
ἐφθάσαμεν χθές. Elles *sont revenues* de leur voyage αὐται
ἐπανῆλθον ἀπὸ τοῦ ταξιδίου των.

Εἰς τὰ ρήματα ταῦτα ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ, ὅπως
εἰς τὰ παθητικά, πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος κατὰ γένος
καὶ ἀριθμόν.

§ 149. Ἀμετάβατά τινα ρήματα σχηματίζονται ἄλλοτε μὲν
διὰ τοῦ avoir, ὅταν σημαίνουν ἐνέργειαν, ἄλλοτε δὲ διὰ τοῦ être,
ὅταν σημαίνουν κατάστασιν. Τοιαῦτα εἶναι τὰ accourir προστρέ-
χειν, apparaître ἐμφανίζεσθαι, cesser παύειν, croître αὐξάνειν,
φύεσθαι, descendre καταβιβάζειν, καταβαίνειν, disparaître ἐξα-
φανίζεσθαι, entrer εἰσάγειν, εἰσέρχεσθαι, grandir μεγαλύνειν,
monter ἀναβιβάζειν, ἀναβαίνειν, passer διέρχεσθαι, παρέρχε-
σθαι, rester μένειν, vieillir γηράσκειν, κλπ. :

Le cortège *a passé* sous mes fenêtres ἡ πομπὴ διῆλθεν
ὑπὸ τὰ παράθυρά μου. Les fortes chaleurs *sont passées* οἱ με-
γάλοι καύσωνες παρῆλθον. Le caissier *a disparu* avec l'argent
ὁ ταμίας ἐξηφανίσθη μὲ τὰ χρήματα. Il *est disparu* depuis long-
temps ἐξηφανίσθη ἀπὸ πολλοῦ.

§ 150. **Tomber** πίπτειν.

INDICATIF.

Présent.

Je tombe πίπτω
tu tombes
il tombe
nous tombons
vous tombez
ils tombent

Imparfait.

Je tombais έπιπτον
tu tombais
il tombait
nous tombions
vous tombiez
ils tombaient

Passé simple.

Je tombai έπεσα
tu tombas
il tomba
nous tombâmes
vous tombâtes
ils tombèrent

Futur.

Je tomberai θά πέσω
tu tomberas
il tombera
nous tomberons
vous tomberez
ils tomberont

Passé composé.

Je suis tombé έπεσα
tu es tombé
il est tombé
nous sommes tombés
vous êtes tombés
ils sont tombés

Plus-que-parfait.

J'étais tombé εγγον πέσει
tu étais tombé
il était tombé
nous étions tombés
vous étiez tombés
ils étaient tombés

Passé antérieur.

Je fus tombé έπεσα (πρότε-
tu fus tombé [ρον)
il fut tombé
nous fûmes tombés
vous fûtes tombés
ils furent tombés

Futur antérieur.

Je serai tombé θά έχω πέσει
tu seras tombé
il sera tombé
nous serons tombés
vous serez tombés
ils seront tombés

CONDITIONNEL.

Présent.

Je tomberais θα έπιπτον
tu tomberais
il tomberait
nous tomberions
vous tomberiez
ils tomberaient

Passé.

Je serais tombé ήθελον πέσει
tu serais tombé
il serait tombé
nous serions tombés
vous seriez tombés
ils seraient tombés

Passé (2me forme).

Je fusse tombé
tu fusses tombé
il fût tombé

nous fussions tombés
vous fussiez tombés
ils fussent tombés

IMPÉRATIF.

Tombe πίπτε tombons ἄς πίπτωμεν tombez πίπτετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je tombe να πίπτω
que tu tombes
qu'il tombe
que nous tombions
que vous tombiez
qu'ils tombent

Passé.

Que je sois tombé να έχω πέσει
que tu sois tombé [σει
qu'il soit tombé
que nous soyons tombés
que vous soyez tombés
qu'ils soient tombés

Imparfait.

Que je tombasse να έπιπτον
que tu tombasses
qu'il tombât
que nous tombassions
que vous tombassiez
qu'ils tombassent

Plus-que-parfait.

Que je fusse tombé να είχον
que tu fusses tombé [πέσει
qu'il fût tombé
que nous fussions tombés
que vous fussiez tombés
qu'ils fussent tombés

INFINITIF.

Présent.

Tomber πίπτειν

Passé.

Être tombé πεσεῖν

PARTICIPE.

Présent.

Tombant πίπτων

Passé.

Tombé(ée) πεσών, οὔσα, ὄν

"Ασκησις. — Ἀμετάβατα ῥήματα.

Θέσατε εἰς τὸν σύνθετον ἀόριστον (*passé composé*) τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα.

1. Vous (*venir*) trop tard. 2. Louis XIV (*régner*) soixante-douze ans. 3. Les hirondelles (*revenir*) à la première apparition du printemps. 4. Mes sœurs (*descendre*) de leur chambre depuis ce matin. 5. François Ier (*mourir*) en 1547. 6. Mes frères (*partir*) depuis deux jours. 7. Nous (*aller*) à Paris l'année dernière. 8. La fête de Pâques (*passer*) depuis plus de quinze jours.

Θέμα. — Ἀμετάβατα ῥήματα.

Θέσατε εἰς τὸν σύνθετον ἀόριστον (*passé composé*) τὰ διὰ κυρτῶν στοιχείων σημειούμενα ῥήματα.

1. Ἐπέσατε; — Δὲν ἔπεσα. 2. Ποῦ ἐπῆγαν οἱ φίλοι σας; — Δὲν ἤξεύρω (Je ne sais pas) ποῦ ἐπῆγαν. 3. Ἐφθασα τὸ παρελθὸν Σάββατον (*samedi dernier*). 4. Ἠλθατε πολὺ ἀργά. 5. Ἐπανήλθομεν ἀπὸ τὸ σχολεῖον τὴν μεσημβρίαν (*à midi*). 6. Αἱ χελιδόνες ἐπανήλθον. 7. Αἱ ὥραῖαι ἡμέραι παρήλθον. 8. Ὁ στρατὸς διήλθε διὰ ταύτης τῆς χώρας. 9. Αὐτὸ τὸ παιδί ἐμεγάλωσε ταχέως.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE IMPERSONNEL.

§ 151. Τὰ ἀπρόσωπα ἢ μονοπρόσωπα ρήματα, ὡς καὶ παρ' ἡμῶν, ἀπαντοῦν μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ἔχουν δὲ πρὸ αὐτῶν τὴν ἀντωνυμίαν *il*, ἥτις ἐνταῦθα εἶναι οὐδετέρου γένους καὶ λαμβάνεται ἀορίστως :

Neiger χιονίζειν, *il neige*, *il neigeait*.

§ 152. Πλὴν τῶν φύσει ἀπροσώπων ρημάτων καὶ προσωπικά τινα ρήματα, ἀμετάβατα ἢ ἐνεργητικά, λαμβάνονται ἐνίοτε ἀπροσώπως :

Il convient d'agir avec franchise ἀρμόζει νὰ φερώμεθα εὐλικρινῶς. *Il fait beau* εἶναι ὥραϊος καιρὸς. *Il y a un Dieu* ὑπάρχει Θεός.

§ 153. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀπροσώπων ρημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν *avoir* εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, τινὰ δὲ τὸ *être*.

§ 154. *Neiger* χιονίζειν.

INDICATIF.

Présent. *Il neige.*

Imparfait. *Il neigeait.*

Passé simple. *Il neigea.*

Futur. *Il neigera.*

Passé composé. *Il a neigé.*

Plus-que-parfait. *Il avait neigé.*

Passé antérieur. *Il eut neigé.*

Futur antérieur. *Il aura neigé.*

CONDITIONNEL.

Présent. *Il neigerait.*

Passé. *Il aurait ἢ il eût neigé.*

IMPÉRATIF.

Δὲν ὑπάρχει.

SUBJONCTIF.

Présent. *Qu'il neige.*

Imparfait. *Qu'il neigeât.*

Passé. *Qu'il ait neigé.*

Plus-que-parfait. *Qu'il eût neigé.*

INFINITIF.

Présent. *Neiger.*

Ὁ *passé* εἶναι ἄχρηστος.

PARTICIPE.

Passé. *Ayant neigé.*

Ὁ *présent* εἶναι ἄχρηστος.

Θέμα. — Ἀπρόσωπα ρήματα.

1. Κάνει καλὸν καιρὸν (il fait beau). 2. Βρέχει καὶ θὰ βρέχῃ ὅλην τὴν ἡμέραν. 3. Χθὲς ἔβρεξε ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ (du matin au soir). 4. Ἐκαμνε πολλὴν ζέστην εἰς τὸ δωμάτιόν σας. 5. Ἐχιόνιζε ὅτε ἤλθατε ; — Ἐχιόνιζε ἀπὸ δύο ὥρων. 6. Εἶναι ἐντροπὴ (il est honteux) νὰ ψεύδεται τις (de mentir)· πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν. 7. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι εἶναι πάντοτε δυσηρεστημένοι.

Θέμα. — Ἀπρόσωπα ρήματα.

1. Νομίζω ὅτι θὰ χιονίσῃ αὔριον. 2. Ἐχιόνισε χθὲς ὅλην τὴν νύκτα. 3. Δὲν ὑπῆρχον οὔτε ἄνδρες, οὔτε γυναῖκες, οὔτε παιδιά. 4. Θὰ ὑπάρχουν ἐφέτος πολλὰ κεράσια. 5. Κάνει τόσον ψῦχος, ὥστε (que) δὲν ἔχω καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξέλθω. 6. Βρέχει ραγδαίως καὶ πίπτει γάλαζα. 7. Ἐπεσε πολλὴ χιών ἀπόψε (cette nuit). 8. Μᾶς συμβαίνει πολλάκις ν' ἀπατώμεθα. 9. Ὑπάρχει Θεός, ὅστις διέπει σοφῶς τὸ σύμπαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ 155. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους, τίθεται ἡ ἀντωνυμία, ἥτις χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον, μετὰ τὸ ρῆμα, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, συνδεομένη δι' ἐνωτικοῦ :

Aimez-vous ? ἀγαπᾶτε ; As-tu dormi ? ἐκοιμήθης ; Avez-vous fini ? ἐτελειώσατε ;

Παρατηρήσεις. — 1. "Ὅταν τὸ α' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς ἄφωνον e, τοῦτο, εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον, τρέπεται εἰς κλειστὸν é : *Aimé-je ? ἀγαπῶ ;*

2. "Ὅταν τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς φωνῆν, παρεντίθεται t μετὰ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας :

Pense-t-il ? σκέπτεται ; pensa-t-il ? ἐσκέφθη ; donna-t-elle ? ἔδωκε αὕτη ;

3. Εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ἡ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσα ἀντωνυμία τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα, προτάσσεται δὲ αὐτοῦ ἡ ἀντωνυμία ἥτις χρησιμεύει ὡς ἀντικείμενον : *Se repent-il ? μετανοεῖ ;*

§ 156. Ἀντὶ νὰ ἐπιτάξωμεν τὴν ἀντωνυμίαν, δυνάμεθα ἐπίσης νὰ σχηματίσωμεν τὸ ρῆμα ἐρωτηματικῶς προτάσσοντες τοῦ καταφατικοῦ τύπου τὴν φράσιν **est-ce que :**

Est-ce que vous venez ? ἔρχεσθε ; Est-ce qu'il dort ? κοιμᾶται ;

Ἡ χρῆσις τοῦ *est-ce que* εἶναι ἐπιβεβλημένη ἐπὶ τινων μο-
νοσυλλάβων ρημάτων. Οὕτω δὲν θὰ εἴπωμεν *prends-je ? λαμβάνω ;*
cours-je ? τρέχω ; κλπ., ἀλλὰ *est-ce que je prends ? est-ce que je cours ?* κλπ.

Λέγουν ὅμως συνήθως : *Où suis-je ? ποῦ εἶμαι ; Que dis-je ? τί λέγω ; Ai-je fini ? ἐτελειώσα ; Que vois-je ? τί βλέπω ; Que puis-je ? τί δύναμαι ; Que dois-je ? τί ὀφείλω ; Où vais-je ? ποῦ πηγαίνω ; Que sais-je ? τί γνωρίζω ;*

§ 157. Τὰ ρήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μόνον εἰς τὴν Ὀριστικὴν καὶ τὴν Ὑποθετικὴν.

Παραδείγματα τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Est-ce que je joue ? παίζω ;
joues-tu ?
joue-**t**-il ?
jouons-nous ?
jouez-vous ?
jouent-ils ?

Imparfait.

Jouais-je ? έπαιζον ;
jouais-tu ?
jouait-il ?
jouions-nous ?
jouiez-vous ?
jouaient-ils ?

Passé simple.

Jouai-je ? έπαιξα ;
jouas-tu ?
joua-**t**-il ?
jouâmes-nous ?
jouâtes-vous ?
jouèrent-ils ?

Passé composé.

Ai-je joué ? έχω παίξει ;
as-tu joué ?
a-**t**-il joué ?
avons-nous joué ?
avez-vous joué ?
ont-ils joué ?

Futur.

Jouerai-je ? θα παίξω ;
joueras-tu ?
jouera-**t**-il ?
jouerons-nous ?
jouerez-vous ?
joueront-ils ?

CONDITIONNEL.

Jouerais-je ? θα έπαιζον ;
jouerais-tu ?
jouerait-il ?
jouerions-nous ?
joueriez-vous ?
joueraient-ils ?

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

1. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὑποκείμενον ὄνομα, τότε προτάσσεται μὲν τοῦ ρήματος τὸ ὑποκείμενον, ἐπιτάσσεται δὲ πλεοναστικῶς μετὰ τὸ ρῆμα καὶ ἡ ἀνάλογος προσωπικὴ ἀντωνυμία :

Votre frère est-il ici ? εἶναι ἐδῶ ὁ ἀδελφός σας ; *Vos frères sont-ils* ici ? εἶναι ἐδῶ οἱ ἀδελφοί σας ;

2. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν προηγῇται ἀμέσως τοῦ ρήματος ἐν τῶν ἐπιρρημάτων οὐ ποῦ, quand πότε, combien πόσον, comment πῶς, ἢ μία τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν qui, que,

que dis-je
, sait-je
, vois-je
, puis-je
, dois-je
ou suis-je
ou nous-je
fi- je fini

quoi, quel, κλπ., χρησιμεύουσα ὡς κατηγορούμενον ἢ ἀντικείμενον, τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντωνυμίας :

Où demeure votre frère ? ποῦ κατοικεῖ ὁ ἀδελφός σας ; *Combien* coûte ce livre ? πόσον στοιχίζει αὐτὸ τὸ βιβλίον ; *Comment* va votre mère ? πῶς εἶναι ἡ μήτηρ σας ; *Que* désire votre ami ? τί ἐπιθυμεῖ ὁ φίλος σας ;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ 158. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου τοῦ ῥήματος, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀρνητικά ἐπιρρήματα *ne* . . . *pas* καὶ *ne* . . . *point*.

Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους, τὸ ῥῆμα τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων : *Je ne parle pas* δὲν ὁμιλῶ. *Nous ne mangeons pas* δὲν τρώγομεν. Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μόνον τὸ βοηθητικὸν τοῦ ῥήματος τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων : *Je n'ai pas parlé* δὲν ὠμίλησα. *Nous n'avons pas mangé* δὲν ἐφάγομεν.

Παρατήρησις. — Εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, ἀμφοτέρω τὰ ἀρνητικά ἐπιρρήματα προτάσσονται : *Ne pas mentir* μὴ ψεύδεσθαι.

Σημείωσις. — Πότε παραλείπεται τὸ *pas*, ἴδε § 224.

§ 159. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ῥήματος, τὸ *ne* προτάσσεται ἀμέσως τοῦ ῥήματος, τὰ δὲ *pas* ἢ *point* τίθενται μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, ἥτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ ῥῆμα : *Ne parlé-je pas?* δὲν ὁμιλῶ ; *Ne parle-t-il pas?* δὲν ὁμιλεῖ ; *N'avais-je pas parlé ?* δὲν εἶχον ὁμιλήσει ; *N'avons-nous pas été en France ?* δὲν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Γαλλίαν ;

§ 160. Ἐὰν τὸ ὑποκείμενον εἶναι οὐσιαστικόν, τὸ *ne* τίθεται μεταξὺ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ ῥήματος : *Mon père ne parle-t-il pas bien ?* ὁ πατήρ μου δὲν ὁμιλεῖ καλὰ ; *Votre sœur n'est-elle pas à Paris ?* ἡ ἀδελφή σας δὲν εἶναι εἰς Παρισίους ;

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Je ne parle pas δὲν ὁμιλῶ
tu ne parles pas
il ne parle pas
nous ne parlons pas
vous ne parlez pas
ils ne parlent pas

Passé simple.

Je ne parlai pas δὲν ὁμίλησα
tu ne parlas pas
il ne parla pas
nous ne parlâmes pas
vous ne parlâtes pas
ils ne parlèrent pas

Passé composé.

Je n'ai pas parlé δὲν ὁμίλησα
tu n'as pas parlé
il n'a pas parlé
nous n'avons pas parlé
vous n'avez pas parlé
ils n'ont pas parlé

Plus-que-parfait.

Je n'avais pas parlé δὲν εἶχον
tu n'avais pas parlé [ὁμίλησει
il n'avait pas parlé
nous n'avions pas parlé
vous n'aviez pas parlé
ils n'avaient pas parlé

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Ne parlé-je pas ? δὲν ὁμιλῶ ;
ne parles-tu pas ?
ne parle-t-il pas ?
ne parlons-nous pas ?
ne parlez-vous pas ?
ne parlent-ils pas ?

Futur.

Ne parlerai-je pas ? δὲν θὰ ὁ-
ne parleras-tu pas ? [μιλήσω ;
ne parlera-t-il pas ?
ne parlerons-nous pas ?
ne parlerez-vous pas ?
ne parleront-ils pas ?

Passé composé.

N'ai-je pas parlé ? δὲν ὁμίλησα ;
n'as-tu pas parlé ?
n'a-t-il pas parlé ?
n'avons-nous pas parlé ?
n'avez-vous pas parlé ?
n'ont-ils pas parlé ?

Plus-que-parfait.

N'avais-je pas parlé ? δὲν εἶχον
n'avais-tu pas parlé ? [ὁμίλη-
n'avait-il pas parlé ? [σει ;
n'avions-nous pas parlé ?
n'aviez-vous pas parlé ?
n'avaient-ils pas parlé ?

Ἀσκησις. — Ἑρωτηματικὸς τύπος.

Σχηματίσατε ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Il demeure dans cette maison. 2. Tu prends ton livre.
3. Si j'étais riche, je serais heureux. 4. Cette histoire est intéressante. 5. J'aime mes parents. 6. Elle écoutera vos conseils. 7. Elle chante très bien. 8. Mon père est malade.
9. Vos voisins m'ont entendu. 10. Il se souvient de la dernière leçon. 11. Ils avaient fini leur travail.

Θέμα. — Ἑρωτηματικὸς τύπος.

1. Ὁ ἀδελφός σας ὁμιλεῖ τὴν Γαλλικὴν ; 2. Ποῦ εἶναι ὁ διδάσκαλός σας ; 3. Εἶναι εὐτυχής ; 4. Πότε φθάνει ὁ πατήρ σας ; 5. Ἦσαν κουρασμένοι ἀνεπαύθησαν ; 6. Ἐλαβες χρήματα ; 7. Τί σᾶς γράφει ὁ φίλος σας ; 8. Ὁ Παῦλος θὰ γράψῃ πρὸς (à) τοὺς γονεῖς του ; 9. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀδελφός σας ; 10. Δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη τὰς σπουδὰς του ; 11. Διὰ ποῖον εἶναι τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα ἐκλέγετε ; 12. Θὰ ἐγερθῇτε ἐνωρὶς αὔριον ;

Ἀσκησις — Ἀρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τύπος.

Σχηματίσατε πρῶτον ἀρνητικῶς, ἔπειτα ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Ils avaient fini leur devoir. 2. Mon livre coûte cher.
3. Il a reçu une lettre de son père. 4. Votre cousin a été malade le mois dernier. 5. J'avais perdu la clef de ma chambre. 6. Elle était venue avec nous. 7. Il a été attentif.
8. Quand la fenêtre est ouverte nous entendons tout le bruit de la rue.

Θέμα. — Ἀρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τύπος.

1. Δὲν ἤμεθα ἀσθενεῖς. 2. Δὲν θὰ ᾔτο δυστυχέστατος ; 3. Δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του ; 4. Δὲν ἐλάβομεν ἐπιστολὰς σήμερον τὸ πρωῒ (ce matin). 5. Δὲν ἐτιμωρήθημεν.
6. Δὲν θὰ ἐπιτύχετε νὰ τὸν καταπείσετε (à le persuader). 7. Ὁ φίλος σας δὲν κατοικεῖ πολὺ μακράν ; 8. Δὲν θ' ἀπαντήσετε εἰς τὴν ἐπιστολὴν του ; 9. Δὲν ἀνεγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα ; 10. Δὲν ἔλαβον (αὐτοὶ) τὴν ἐπιστολὴν μου ;

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ. VERBES IRRÉGULIERS

Ρήματα εἰς er.

Aller πηγαίνειν (βοηθ. εἶναι). — Ind. prés.: je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. — Imp.: j'allais. — Passé simple: j'allai. — Futur: j'irai. — Cond.: j'irais. — Impératif: va, allons, allez. — Subj.: que j'aie, que n. allions, que v. alliez, qu'ils aillent. — Imp.: que j'allasse. — Part. prés.: allant. — Part. passé: allé, allée.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **s'en aller** ἀπέρχεσθαι, φεύγειν: Je m'en vais, tu t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous vous en allez, ils s'en vont. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους λαμβάνει τὸ βοηθητικὸν εἶναι, ὅπερ παρεντίθεται μετὰ τοῦ en καὶ τοῦ aller: je m'en suis allé, tu t'en es allé, il s'en est allé, nous nous en sommes allés, vous vous en êtes allés, ils s'en sont allés. Εἰς τὴν Προστακτικὴν: va-t'en, allons-nous-en, allez-vous-en.

Envoyer στέλλειν (βοηθ. εἶναι). — Ind. prés.: j'envoie, tu envoies, il envoie, n. envoyons, v. envoyez, ils envoient. — Imp.: j'envoyais, nous envoyions. — Passé simple: j'envoyai. — Fut.: j'enverrai. — Condit.: j'enverrais. — Impér.: envoie,

Ἀσκησις. — Aller, s'en aller, envoyer.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Où est votre sœur? — Elle (*aller*, passé comp.) voir son oncle. 2. Quand (*aller*, fut.)-vous en France? — J'(*aller*, prés. du cond.) à Paris, si je pouvais. — Si vous voulez, j'(*aller*, fut.) avec vous. 3. (*Aller*, impér.) ensemble. 4. Il faut que je (*s'en aller*, prés. du subj.). 5. Nous (*s'en aller*, fut.) dans un quart d'heure. 6. Comment (*aller*, prés. de l'ind.) votre frère? — Il est indisposé; s'il ne (*aller*, prés. de l'ind.) pas mieux dans l'après-midi, j'(*envoyer*, fut.) chercher un médecin. 7. Il ne faut pas attendre que je vous (*envoyer*, prés. du subj.) où le devoir vous appelle.

envoyons, envoyez. — Subj.: que j'envoie, que n. envoyions. — Imp.: que j'envoyasse. — Part. prés.: envoyant. — Part. passé: envoyé, envoyée.

Ὅτω σχηματίζεται καὶ τὸ **renvoyer** ἀποπέμπειν, ἐπιστρέφειν τι, στέλλειν ὀπίσω.

Ρήματα εἰς ir.

Acquérir ἀποκτᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'acquier, tu acquiers, il acquiert, n. acquérons, v. acquérez, ils acquièrent. — Imp.: j'acquerais. — Passé simple: j'acquis. — Futur: j'acquerrai. — Cond.: j'acquerrais. — Impératif: acquiers, acquérons, acquérez. — Subj.: que j'acquière, que n. acquérions, qu'ils acquièrent. — Imp.: que j'acquisse. — Part. prés.: acquérant. — Part. passé: acquis, acquise.

Ὅτω κλίνεται καὶ τὸ **conquérir** κατακτᾶν.

Assaillir ἐφορμᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'assaille,

Θέμα. — Aller, s'en aller, envoyer.

1. Ποῦ πηγαίνετε ; — Πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον. 2. Ποῦ ἐπηγαίνατε σήμερον τὸ πρωῒ (ce matin) ὅτε σᾶς συνήντησα ; — Ἐπηγαίνα εἰς τὴν οἰκίαν μου (chez moi). 3. Μὴ πηγαίνετε τόσον γρήγορα, πηγαίνετε βραδύτερον. 4. Δὲν θὰ ὑπάγετε αὔριον εἰς τὴν ἐξοχὴν ; — Ὁ πατήρ μου δὲν θέλει νὰ ὑπάγω (subj.). 5. Ἀπέρχσθε ἤδη ; — Δὲν ἀπέρχομαι ἀκόμη, ἀλλὰ θ' ἀπέλθω μετ' ὀλίγον. — Περιμένετε ἀκόμη μίαν στιγμὴν, θ' ἀπέλθωμεν μαζί. 6. Ἐστείλατε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Durand ; — Θὰ τὴν στείλω αὔριον. 7. Μὴ στείλετε τίποτε πρὶν λάβετε (avant de recevoir) διαταγὰς μου.

"Ασκησις. — Acquérir, assaillir, bouillir.

1. J'(acquérir, prés. de l'ind.) tous les jours plus de relations. 2. Alexandre le Grand (conquérir, passé simple) la plus grande partie de l'Asie. 3. Pourquoi m'(assaillir, prés. de l'ind.)-vous de questions si épineuses ? 4. Nous l'(assaillir, passé simple) de tous côtés à la fois. 5. A quelle température l'eau (bouillir, prés. de l'ind.)-elle ? 6. En (bouillir, part. prés.) les liquides s'évaporent.

n. assaillons.—Imp.: j'assaillais.—Passé simple: j'assaillis.—Futur: j'assaillirai.—Cond.: j'assaillirais.—Impératif: assaille, assaillons, assailliez.—Subj.: que j'assaille.—Imp.: que j'assaillisse.—Part. prés.: assaillant.—Part. passé: assailli, assaillie.

Bouillir βράζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je bous, tu bous, il bout, n. bouillons, v. bouillez, ils bouillent.—Imp.: je bouillais.—Passé simple: je bouillis.—Futur: je bouillirai.—Cond.: je bouillirais.—Impératif: bous, bouillons, bouillez.—Subj.: que je bouille.—Imp.: que je bouillisse.—Part. prés.: bouillant.—Part. passé: bouilli, bouillie.

Courir τρέχειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je cours, tu cours, il court, n. courons, v. courez, ils courent.—Imp.: je courais.—Passé simple: je courus.—Futur: je courrai.—Cond.: je courrais.—Impératif: cours, courons, courez.—Subj.: que je coure.—Imp.: que je courusse, que n. courussions.—Part. prés.: courant.—Part. passé: couru, courue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **accourir** προστρέχειν, **concourir** συντρέχειν, διαγωνίζεσθαι, **parcourir** διατρέχειν, **recourir** ανατρέχειν, προστρέχειν, **secourir** βοηθεῖν.

Θέμα. — Acquérir, assaillir, bouillir.

1. Αὐτὸς ὁ ἔμπορος ἀπέκτησε καλὴν φήμην. 2. Δὲν θ' ἀποκτήσετε ποτὲ ἀρετάς, ἐὰν ἀποφεύγετε τὰς ἐπιτιμῆσεις. 3. Οἱ στρατιῶται προσέβαλον τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ. 4. Τὸ νερὸ δὲν ἔβρασε ἀκόμη. 5. Νομίζετε (Croyez-vous) ὅτι αὐτὸ τὸ ὑγρὸν θὰ ἔβραζε εὐκόλως; 6. Ὅτε ἀπέσυρα τὸ γάλα ἀπὸ τῆς φωτιᾶς, ἦτο ἤδη βρασμένον.

Ἀσκήσεις. — Courir, cueillir.

1. Quand je suis pressé, je (*courir*, prés. de l'ind.) un peu. 2. (*Accourir*, impér.) vite, il faut que nous (*secourir*, prés. du subj.) cet homme qui se noie. 3. Il faut que je (*courir*, prés. du subj.) à la gare pour prendre le train. 4. (*Cueillir*, impér.) les fleurs du rosier pendant que je (*cueillir*, fut.) des marguerites. 5. Pourquoi (*cueillir*, prés. de l'ind.)-vous ces roses? — Pour en faire un joli bouquet.

Cueillir συλλέγειν, δρέπειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je cueille, tu cueilles, il cueille, n. cueillons, v. cueillez, ils cueillent. — Imp.: je cueillais. — Passé simple: je cueillis. — Futur: je cueillerai. — Cond.: je cueillerais. — Impératif: cueille, cueillons, cueillez. — Subj.: que je cueille. — Imp.: que je cueillisse. — Part. présent: cueillant. — Part. passé: cueilli, cueillie.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **accueillir** ὑποδέχεσθαι, **recueillir** περισυλλέγειν.

Dormir κοιμᾶσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je dors, tu dors, il dort, n. dormons, v. dormez, ils dorment. — Imp.: je dormais. — Passé simple: je dormis. — Futur: je dormirai. — Cond.: je dormirais. — Impératif: dors, dormons, dormez. — Subj.: que je dorme. — Imp.: que je dormisse. — Part. prés.: dormant. — Part. passé: dormi, dormie.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **endormir** ἀποκοιμίζειν.

Faillir σφάλλειν (βοηθητ. avoir). — Εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἐξῆς χρόνους: Passé simple: je faillis. — Futur: je faudrai

Θέμα. — Courir, cueillir.

1. Διατί τρέχετε; — Τρέχω διὰ νὰ μὴ χάσω (pour ne pas manquer) τὸ τραῖνον. 2. Ἔτρεξα νὰ φέρω (chercher) τὸν ἱατρόν, διότι ἡ μήτηρ μου ἦτο ἀσθενής. 3. Θὰ ἐπρέχομεν, ἐὰν δὲν ἤμεθα πολὺ κουρασμένοι. 4. Τί ἐκόψατε; — Ἐκοψά ἄνθη ἀπὸ (dans) τὸν κήπον τοῦ φίλου μου. 5. Μοῦ ἐπιτρέπετε (Me permettez-vous) νὰ κόψω (ἀπαρέμφ.) μερικὰ ρόδα ἀπὸ τὸν κήπον σας; — Δύνασθε νὰ κόψετε (en...) ὅσα θέλετε (autant que vous voudrez).

Ἀσκησις. — Dormir, faillir, fuir, gésir.

1. (*Dormir*, prés. de l'ind.)-vous tard le soir? — Non, je (*s'endormir*, prés. de l'ind.) un peu après mon repas. 2. Je pense que tu n'as plus sommeil, car tu (*dormir*, pas. comp.) deux heures. 3. (*Fuir*, impér.) les méchants et fréquentez les bons. 4. Les braves ne (*s'enfuir*, prés. de l'ind.) jamais au moment du combat. 5. Le pauvre homme (*gésir*, imp. de l'ind.) inanimé sur le sol. 6. Je (*faillir*, passé simple) (ὀλίγου δεῖν) me trouver face à face avec mon rival.

ἢ je faillirai. — Cond.: je faudrais ἢ je faillirais, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. — Part. prés.: faillant. — Part. passé : failli, faillie.

Fuir φεύγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je fuis, tu fuis, il fuit, n. fuyons, v. fuyez, ils fuient. — Imp.: je fuyais. — Passé simple : je fuis. — Futur : je fuirai. — Cond.: je fuirais. — Subj.: que je fuie, que tu fuies, qu'il fuie, que n. fuyions, que v. fuyiez, qu'ils fuient. — Imp.: que je fusse, que n. fuissions. — Part. prés.: fuyant. — Part. passé : fui, fuie.

Gésir κεῖσθαι. Τὸ ῥῆμα τοῦτο εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἐξῆς τύπους : il git (ci-git), n. gisons, v. gisez, ils gisent. — Je gisais, tu gisais, il gisait, n. gisions, v. gisiez, ils gisaient. — Gisant.

Mentir ψεύδεσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je mens, tu mens, il ment, n. mentons, v. mentez, ils mentent. — Imp.: je mentais. — Passé simple : je mentis. — Futur : je mentirai. — Cond.: je mentirais. — Impératif.: mens, mentons, mentez. — Subj.: que je mente. — Imp.: que je mentisse. — Part. prés.: mentant. — Part. passé : menti, mentie.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ démentir διαψεύδειν.

Mourir ἀποθνήσκειν (βοηθητ. être). — Ind. prés.: je meurs,

Θέμα. — Dormir, faillir, fuir, gésir.

1. Ἐκοιμήθην ἄσχημα τὴν παρελθοῦσαν νύκτα· ἐλπίζω ὅτι θὰ κοιμηθῶ (ἀπαρέμφ.) καλλίτερα ἀπόψε. 2. Νυστάζω, θ' ἀποκοιμηθῶ μετ' ὀλίγον. 3. Ὅλος ὁ κόσμος ἀποφεύγει αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. 4. Φορτώνουν εἰς τὸ ἀμάξι τὰ πράγματα τὰ ὅποια κεῖνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. 5. Αἱ δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἐκλείπουν (défaillir) ὁσημέραι. 6. Αὐτὸ τὸ ἀμελὲς παιδί θ' ἀποτύχῃ (faillir) εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἄσκησις. — Mentir, mourir.

1. Pourquoi (*mentir*, prés. de l'ind.)-vous ? — Je ne (*mentir*, prés. de l'ind.) jamais. 2. Permettez-moi de vous dire que vous (*mentir*, prés. de l'ind.). 3. Nous (*mourir*, fut.) tous. 4. Ceux qui (*mourir*, prés. de l'ind.) pour la patrie ont droit au respect de tous. 5. Où (*mourir*, passé simple) Léonidas ? — Ce héros (*mourir*, passé simple) à Thermopyles.

tu meurs, il meurt, n. mourons, v. mourez, ils meurent. — Imp.: je mourais. — Passé simple : je mourus. — Futur : je mourrai. — Cond. : je mourrais. — Impératif : meurs, mourons, mourez. — Subj. : que je meure, que tu meures, qu'il meure, que n. mourions, que v. mouriez, qu'ils meurent. — Imp. : que je mourusse. — Part. prés. : mourant. — Part. passé : mort, morte.

Offrir προσφέρειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'offre, tu offres, il offre, nous offrons, vous offrez, ils offrent. — Imp. : j'offrais. — Passé simple : j'offris. — Futur : j'offrirai. — Cond. : j'offrirais. — Impératif : offre, offrons, offrez. — Subj. : que j'offre. — Imp. : que j'offrisse. — Part. présent : offrant. — Part. passé : offert, offerte.

Ouvrir ἀνοίγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'ouvre, n. ouvrons. — Imp. : j'ouvrais. — Passé simple : j'ouvris. — Futur : j'ouvrirai. — Cond. : j'ouvrirais. — Impératif : ouvre, ouvrons, ouvrez. — Subj. : que j'ouvre. — Imp. : que j'ouvrisse. — Part. prés. : ouvrant. — Part. passé : ouvert, ouverte.

Θέμα. — Mentir, mourir.

1. Ὁ ἀσθενὴς ἀποθνήσκει. 2. Ἡξέυρομεν ὅτι μέλλομεν ὅλοι ν' ἀποθάνωμεν (ἀπαρέμφ.). 3. Ἐντὸς ἑκατὸν ἐτῶν, θὰ ἔχωμεν ὅλοι ἀποθάνει. 4. Ἀπὸ τί (De quoi) ἀπέθανε ὁ θεῖός σας ; — Ἀπέθανε ἀπὸ λύπην. 5. Αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες διαψεύδουν αὐτὴν τὴν εἰδησιν. 6. Μετανῶ διὰ (de) τὸ σφάλμα μου. 7. Ἐξάματε μέγα σφάλμα, θὰ μετανόησετε δι' αὐτὸ (en) μίαν ἡμέραν. — Μετενόησα ἤδη δι' αὐτὸ (en).

Ἀσκησις. — Offrir, ouvrir, etc.

1. La façon d'offrir vaut mieux que ce qu'on (*offrir*, prés. de l'ind.). 2. On m' (*offrir*, passé comp.) cinquante mille francs pour cette maison, à présent on ne m' (*offrir*, prés. de l'ind.) que quarante-cinq mille. 3. Mon frère (*souffrir*, prés. de l'ind.) de l'estomac. 4. Qui (*ouvrir*, passé comp.) tous les volets ? 5. (*Ouvrir*, impér.) la porte ; n' (*ouvrir*, impér.) pas la fenêtre. 6. La porte est (*ouvrir*, part. passé). 7. Christophe Colomb (*découvrir*, passé comp.) l'Amérique.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **couvrir** σκεπάζειν, **découvrir** ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, **recouvrir** σκεπάζειν ἐκ νέου, ἐπενδύειν.

Partir ἀναχωρεῖν (βοηθ. *être*). — Ind. prés.: je pars, tu pars, il part, n. partons, v. partez, ils partent. — Imp.: je partais. — Passé simple: je partis. — Futur: je partirai. — Cond.: je partirais. — Impératif: pars, partons, partez. — Subj.: que je parte. — Imp.: que je partisse. — Part. prés.: partant. — Part. passé: parti, partie.

Repentir (se) μεταμελεῖσθαι, κλίνεται κατὰ τὸ mentir.

Requérir ἐπικαλεῖσθαι (βοηθ. *avoir*), κλίνεται κατὰ τὸ acquérir.

Sentir λισθάνεσθαι (βοηθ. *avoir*). — Ind. prés.: je sens, tu sens, il sent, n. sentons, v. sentez, ils sentent. — Imp.: je sentais. — Passé simple: je sentis. — Futur: je sentirai. — Cond.: je sentirais. — Impératif: sens, sentons, sentez. — Subj.: que je sente. — Imp.: que je sentisse. — Part. prés.: sentant. — Part. passé: senti, sentie.

Θέμα. — Offrir, ouvrir, etc.

1. Ὑποφέρομεν ὅλοι. 2. Ὁ ἀσθενὴς ὑπέφερε πολὺ ἀπόψε (cette nuit). 3. Ὅταν ὁ πλησίον σου ὑπὸφέρει, πρόσφερε του τὴν βοήθειάν σου. 4. Σκεπάσατε αὐτὸ τὸ παιδί, ἄλλως (sinon) θὰ κρυολογήσῃ (il prendra froid). 5. Ἐλαβὰ μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ (de) τὸν φίλον μου· θὰ τὴν ἀνοίξω αὐρion. 6. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ κτυπήσετε· ἡ θύρα εἶναι πάντοτε ἀνοιγμένη. 7. Οἱ Φραγκλῆνος (Franklin) ἀνεκάλυψε τὸ ἀλεξικέραυνον. 8. Οἱ ἀρχαῖοι προσέφερον θυσίας ἀνθρωπίνους.

Ἄσκησις. — Partir, sentir, etc.

1. Quand (*partir*, ind. prés.)-vous de Paris? — Je (*partir*, ind. prés.) à dix heures du soir. 2. Pourquoi êtes-vous en retard pour le dîner? — Parce que je (*partir*, pas. comp.) trop tard de chez moi (ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου). 3. Ce bouquet (*sentir*, ind. prés.) bon. 4. Qui ne dit mot (*consentir*, ind. prés.). 5. En entrant dans la chambre je (*sentir*, passé simple) une odeur de fumée. 6. Je (*sentir*, ind. prés.) que j'ai tort.

Servir χρησιμεύειν, ὑπηρετεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je sers, tu sers, il sert, n. servons, v. servez, ils servent. — Imp.: je servais. — Passé simple : je servis. — Futur : je servirai. — Cond.: je servirais. — Impératif : sers, servons, servez. — Subj.: que je serve. — Imp.: que je servisse. — Part. prés.: servant. — Part. passé : servi, servie.

Sortir ἐξέρχεσθαι (βοηθητ. être· λαμβάνει βοηθητ. τὸ avoir ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ ἐξάγειν). — Ind. prés.: je sors, tu sors, il sort, n. sortons, v. sortez, ils sortent. — Imp.: je sortais. — Passé simple : je sortis. — Futur : je sortirai. — Cond.: je sortirais. — Impératif : sors, sortons, sortez. — Subj.: que je sorte. — Imp.: que je sortisse. — Part. prés.: sortant. — Part. passé : sorti, sortie.

Souffrir ὑποφέρειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ offrir.

Θέμα. — Partir, sentir, etc.

1. Πότε θὰ ὑπάγετε εἰς τὰς Ἀθήνας ; — Θ' ἀναχωρήσω τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα. 2. Αὐτοὶ οἱ στρατιῶται ἀναχωροῦν διὰ τὸν πόλεμον. 3. Πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν ἀπόψε. 4. Δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου (se sentir) καλά. 5. Τί ὥραϊα ποὺ μυρίζουν (sentir) αὐτὰ τὰ ἄνθη !

Ἄσκησις. — Servir, sortir.

1. 'A quoi (servir, prés. de l'ind.) la plume ? — Elle (servir, prés. de l'ind.) à écrire. 2. Le garçon vous (servir, pas. comp.) ce que vous lui avez commandé ? — Il ne m' (servir, pas. comp.) encore rien . . . 3. Jean, (servir, impér.) Monsieur immédiatement. — Bien, Monsieur, je le (servir, futur) tout de suite. 4. 'A quelle heure (sortir, futur) - vous ? — Il faut que je (sortir, prés. du subj.) à six heures.

Θέμα. — Servir, sortir.

1. Πόσον καιρὸν ὑπηρετήσατε εἰς τὸν στρατόν ; — Ὑπηρετήσα μόνον ἓν ἔτος. 2. Ἄς ὑπηρετῶμεν πάντοτε τὴν πατρίδα μας πιστῶς (avec fidélité). 3. Ἡ Γαλλικὴ χρησιμεύει πολὺ εἰς τοὺς ξένους. 4. Ἐξῆλθον γοῆς εἰς τὰς ἑξ (à six heures). Καὶ σεῖς, κατὰ ποίαν ὥραν ἐξήλθετε ; — Ἐξῆλθον ὀλίγον ἄργα σήμερον. 5. Πρέπει νὰ ἐξέλθω εἰς τὰς ἑπτὰ. 6. Ἄς ἐξέλθωμεν μαζί.

Tenir κρατεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je tiens, tu tiens, il tient, n. tenons, v. tenez, ils tiennent. — Imparf.: je tenais. — Passé simple: je tins, tu tins, il tint, n. tinmes, v. tintes, ils tinrent. — Futur: je tiendrai. — Cond.: je tiendrais. — Impératif: tiens, tenons, tenez. — Subj.: que je tienne, que n. tenions. — Imp.: que je tinsse. — Part. prés.: tenant. — Part. passé: tenu, tenue.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ tenir σύνθετα **contenir** συγκρατεῖν, περιέχειν, **obtenir** ἐπιτυγχάνειν, **soutenir** ὑποστηρίζειν, κλπ.

Tressaillir σκιρτᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ assaillir.

Venir ἔρχεσθαι (βοηθητ. être). — Ind. prés.: je viens, tu viens, il vient, n. venons, v. venez, ils viennent. — Imp.: je venais. — Passé simple: je vins, tu vins, il vint, n. vinmes, v. vintes, ils vinrent. — Futur: je viendrai. — Cond.: je viendrais. — Impératif: viens, venons, venez. — Subj.: que je vienne, que n. venions. — Imp.: que je vinsse. — Part. prés.: venant. — Part. passé: venu, venue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ venir σύνθετα **devenir** γίνεσθαι, **provenir** προέρχεσθαι, **revenir** ἐπανέρχεσθαι, κλπ.

ἝΑσκησης. — **Tenir, venir, etc.**

1. 'A qui (*appartenir*, prés. de l'ind.) cette maison? — Elle (*appartenir*, prés. de l'ind.) à mon oncle. 2. Le temps passé ne (*revenir*, prés. de l'ind.) plus. 3. Voici dimanche, chacun (*revêtir*, futur) ses plus beaux habits. 4. Où est votre sœur? — Elle (*venir*, prés. de l'ind.) de sortir.¹ 5. 'A quelle heure (*venir*, futur)-je chez vous? — (*Venir*, impér.) quand vous voudrez, votre visite nous sera toujours agréable. 6. Mon ami (*obtenir*, pas. comp.) une bonne place. 7. (*Souvenir*, impér.)-toi, ô homme, que tu n'es que poussière.

¹ Τὸ ρῆμα *venir*, μετ' ἀπαρεμφάτου τῆς ὁποίας προηγεῖται ἡ πρόθεσις *de*, ἀποτελεῖ Γαλλισμόν μεταφραζόμενον ἑλληνιστί: πρὸ ὀλίγου, ἄρτι, μόλις: Je viens de finir mon travail, πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου· il vient de partir πρὸ ὀλίγου (μόλις) ἀνεχώρησεν.

Vêtir ἐνδύειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je vêts, tu vêts, il vêt, n. vêtons, v. vêtez, ils vêtent. — Imp.: je vêttais. — Passé simple: je vêtis. — Futur: je vêtirai. — Cond.: je vêtirais. — Impératif: vêts, vêtons, vêtez. — Subj.: que je vête. — Imp.: que je vêtisse. — Part. prés.: vêtant. — Part. passé: vêtu, vêtue.

Πήματα εἰς οἶρ.

Asseoir καὶ **s'asseoir** κάθημαι. — Ind. prés.: je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied ἢ je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'assient, ἢ ils s'assoient. — Imp.: je m'asseyais. — Passé simple: je m'assis. — Futur: je m'assiérai ἢ je m'asseyerai. — Cond.: je m'assiérais ἢ je m'asseyerais. — Impératif: assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous. — Subj.: que je m'asseye, que nous nous asseyions. — Imp.: que je m'assisse. — Part. prés.: s'asseyant. — Part. passé: assis, assise.

Choir πίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν chu καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.

Déchoir ἐκπίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Εὐχρηστον εἰς τοὺς ἐξῆς τύπους: Ind. prés.: je déchois, tu déchois, il déchoit. — Passé simple: je déchus, tu déchus . . . — Subj.: que

Θέμα. — Tenir, venir, etc.

1. Ὑποστηρίζω τὴν γνώμην μου. 2. Πόθεν ἔρχεσθε; — "Ερχομαι ἐκ Παρισίων. 3. Ὁ κ. Β. ἔρχεται συχνά; — "Αλλοτε ἤρχετο κάθε δύο (tous les deux) ἢ τρεῖς ἡμέρας. 4. "Ερχεσθε πολὺ ἀργὰ σήμερον. — Σᾶς ζητῶ συγγνώμην δι' αὐτὸ (en), ἀλλὰ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔλθω (ἀπαρέμφ.) ἐνωρίτερον. 5. Αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι πενιχρῶς ἐνδεδυμένον, ἀλλὰ εἶναι καθαρόν. 6. Ὁ ἀδελφός σας εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui); — "Οχι, Κύριε, μόλις ἐξῆλθε. 7. Πότε οἱ γονεῖς σας θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς Ἀθήνας; — Θὰ ἐπανέλθουν τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα.

je déchoie, que tu déchoies, qu'il déchoie. — Imp.: que je déchusse, qu'il déchût. — Part. passé : déchu, déchue.

Échoir λαγχάνειν, λήγειν, ἐπὶ προθεσμίας συναλλαγματικῶν (βοηθητ. être). — Εὔχρηστον εἰς τοὺς ἐξῆς τύπους : Ind. prés.: il échoit. — Passé simple : il échut. — Futur : il écherra. — Part. prés.: échéant. — Part. passé : échu, échue.

Falloir δεῖ (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον. — Ind. prés.: il faut. — Imp.: il fallait. — Passé simple : il fallut. — Futur : il faudra. — Cond.: il faudrait. — Προστακτικὴν δὲν ἔχει. — Subj. prés.: qu'il faille. — Imp.: qu'il fallût. — Part. présent δὲν ἔχει. — Part. passé : fallu (ἔνευ θηλυκοῦ).

Mouvoir κινεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je meus, tu meus, il meut, n. mouvons, v. mouvez, ils meuvent. — Imp.: je mouvais. — Passé simple : je mus. — Futur : je mouvrai. — Cond.: je mouvrais. — Impératif : meus, mouvons, mouvez.

Ἄσκησις. — S'asseoir, seoir, déchoir, échoir, falloir.

1. (S'asseoir, impér.) - vous, je vous prie, Madame.
2. Pourquoi ne (s'asseoir, prés. de l'ind.)-vous pas ? 3. Cette robe vous (seoir, prés. de l'ind.) à merveille. 4. Ce marchand est bien (déchoir, part. pas.) dans l'estime publique. 5. Prévenez-moi du jour que la traite (échoir, futur). 6. Le locataire (devoir, prés. de l'ind.) payer son terme quand il est (échoir, part. pas.). 7. Vous (falloir, prés. de l'ind.)-il de l'argent ? — Il me (falloir, fut.) cent mille francs la semaine prochaine.

Θέμα. — S'asseoir, seoir, déchoir, échoir, falloir.

1. Καθίσατε. 2. Ποῦ θέλετε νὰ καθίσω ; 3. Θὰ καθίσω πλησίον σας. 4. Εἶπατε εἰς τὴν ἀδελφὴν σας νὰ καθίσῃ (ἀπαρέμφ.). 5. Πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν τώρα. 6. Αὐτὸς ὁ πῖλος σᾶς πηγαίνει (seoir). 7. Ἡ συναλλαγματικὴ σας λήγει σήμερον. 8. Ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ τοῦ ἐμπόρου ἀρχίζει νὰ ἐκπίπτῃ.

— Subj.: que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que n. mouvions, que v. moviez, qu'ils meuvent. — Imp.: que je musse. — Part. prés.: mouvant. — Part. passé: **mû**, mue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **émouvoir** συγκινεῖν, part. passé: ému, émue.

Pleuvoir βρέχειν (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον. — Ind. prés.: il pleut. — Imp.: il pleuvait. — Passé simple: il plut. — Futur: il pleuvra. — Cond.: il pleuvrait. — Subj.: qu'il pleuve. — Imp.: qu'il plût. — Part. prés.: pleuvant. — Part. passé: plu.

Pouvoir προμηθεύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ voir, πλὴν τοῦ passé simple: je pourvus, — τοῦ futur: je pourvoirai, — τῆς cond.: je pourvoirais, — τοῦ imp. du subj.: que je pourvusse.

Pouvoir δύνασθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je puis, ἔγωγ. je peux, tu peux, il peut, n. pouvons, v. pouvez, ils peuvent. — Imp.: je pouvais. — Passé simple: je pus. — Futur: je pourrai. — Cond.: je pourrais. — Προστακτικὴν δὲν ἔχει. — Subj.: que je puisse. — Imp.: que je pusse. — Part. prés.: pouvant. — Part. passé: pu (ἔνενυ θηλυκοῦ).

"Ασκησις. — Mouvoir, pleuvoir.

1. Les étoiles sont des corps célestes qui se (*mouvoir*, prés. de l'ind.) dans l'espace. 2. La scène finale de ce drame m'(*émouvoir*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Qui ne s'(*émouvoir*, prés. de l'ind.) pas en présence du danger? 4. En France, il (*pleuvoir*, prés. de l'ind.) souvent au mois de mars. 5. A-t-il (*pleuvoir*, part. passé) l'an dernier (πέρυσσι) au mois d'avril? 6. Il (*pleuvoir*, futur) probablement cet après-midi, car le temps est très sombre.

Θέμα. — Mouvoir, pleuvoir.

1. Εἶμαι τόσον συγκεκινημένος, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ὁμιλήσω. 2. Ἡ πρότασις σας με συγκινεῖ βαθέως. 3. Ἔβρεξε (pas. comp.) χθὲς ὅλην τὴν νύκτα. 4. Δὲν βρέχει πλέον τώρα. 5. Πιστεύετε (Croyez-vous) ὅτι θὰ βρέξῃ (prés. du subj.) αὔριον; — Θὰ ἐπεθύμουν (Je désirerais) νὰ ἔβρεχε (imp. du subj.).

Prévaloir ὑπερισχύειν (βοηθ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ valoir, πλὴν τοῦ prés. du subj. : que je prévale, que tu prévaies, que n. prévalions, qu'ils prévalent.

Savoir γινώσκειν, μαρθάνειν (βοηθ. avoir). — Ind. prés.: je sais, tu sais, il sait, n. savons, v. savez, ils savent. — Imp.: je savais. — Passé simple : je sus. — Futur : je saurai. — Cond.: je saurais. — Impératif : sache, sachons, sachez. — Subj.: que je sache. — Imp.: que je susse, que n. sussions. — Part. prés.: sachant. — Part. passé : su, sue.

Seoir ἀρμόζειν. Εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἐξῆς τύπους : Ind. prés.: il sied, ils sièent. — Imp. : il seyait, ils seyaient. — Futur : il siéra, ils siéront. — Cond.: il siérait. — Subj. prés. : qu'il siée, qu'ils sièent. — Part. prés.: seyant.

Ἄσκησις. — Pouvoir, savoir.

1. Qui veut, souvent (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 2. (*Pouvoir*, prés. de l'ind.) - vous me dire quelle heure il est ? — Oui, je le (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 3. Ne (*pouvoir*, futur)-tu pas me prêter un dictionnaire afin que je (*pouvoir*, prés. du subj.) traduire ma version ? 4. Vous voyez bien que vous ne (*savoir*, prés. de l'ind.) pas votre leçon. 5. (*Savoir*, futur) -je le français en travaillant ? — Certes, vous le (*savoir*, futur) avec un peu de patience. 6. (*Pouvoir*, prés. du cond.) -vous me montrer le chemin de la Bourse ? — Je ne (*savoir*, prés. du cond.) vous renseigner, étant moi-même étranger.

Θέμα. — Pouvoir, savoir.

1. Ἦξεύρετε πότε ὁ πατήρ μου θὰ ἐπανέλθῃ ; — Δὲν τὸ ἤξεύρω. 2. Γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀποθάνωμεν. 3. Ἐμάθατε τὸν θάνατον τοῦ κ. Δ. ; — Τὸν ἔμαθα διὰ τῶν ἐφημερίδων. 4. Δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξέλθω χθές ; θὰ δυνηθῶ ἴσως νὰ ἐξέλθω αὔριον. 5. Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ δυνηθῇτε (prés. du subj.) νὰ εὑρετε τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui).

Valoir ἀξίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vaux, tu vaux, il vaut, n. valons, v. valez, ils valent. — Imp. : je valais. — Passé simple : je valus. — Futur : je vaudrai. — Cond. : je vaudrais. — Δὲν ἔχει Προστακτικὴν. — Subj. : que je vaille, que n. valions, qu'ils vaillent. — Imp. : que je valusse. — Part. prés. : valant. — Part. passé : valu, value.

Voir βλέπειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vois, tu vois, il voit, n. voyons, v. voyez, ils voient. — Imp. : je voyais. — Passé simple : je vis. — Futur : je verrai. — Cond. : je verrais. — Impératif : vois, voyons, voyez. — Subj. : que je voie, que tu voies, qu'il voie, que n. voyions, que v. voyiez, qu'ils voient. — Imp. : que je visse. — Part. prés. : voyant. — Part. passé : vu, vue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **revoir** ἐπαναβλέπειν. Τὸ **prévoir** προβλέπειν, κλίνεται κατὰ τὸ voir πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς Ὑποθετικῆς : je prévoirai, je prévoirais.

Vouloir θέλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je veux, tu veux, il veut, n. voulons, v. voulez, ils veulent. — Imp. : je voulais. — Passé simple : je voulus. — Futur : je voudrai. — Cond. : je voudrais. — Impératif : veuille, veuillons, veuillez. — Subj. : que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que n. voulions, que v. vouliez, qu'ils veuillent. — Imp. : que je voulusse. — Part. prés. : voulant. — Part. passé : voulu, voulue.

"Ασκησις. — Valoir, voir, vouloir.

1. On (*revoir*, prés. de l'ind.) toujours avec joie le pays natal après une longue absence. 2. Cette huile ne (*valoir*, prés. de l'ind.) pas le prix que vous avez payé. 3. Mieux (*valoir*, prés. de l'ind.) la mort que le déshonneur. 4. Ne (*valoir*, prés. du cond.)-il pas mieux mourir que de souffrir de la sorte ? 5. Que demande ce monsieur ? — Il (*vouloir*, prés. de l'ind.) vous parler. 6. Je (*vouloir*, prés. du cond.) vous parler, Monsieur. — Que (*vouloir*, prés. de l'ind.)-vous ? — Je (*vouloir*, prés. du cond.) demander votre opinion sur cette affaire. 7. J'espère que vous (*vouloir*, futur) bien m'honorer d'une réponse.

Ρήματα εἰς re.

Absoudre ἀθωώνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent. — Imp. : j'absolvais. — Δὲν ἔχει passé simple. — Futur : j'absoudrai. — Cond. : j'absoudrais. — Impératif : absous, absolvons, absolvez. — Subj. : que j'absolve. — Δὲν ἔχει imp. du subj. — Part. prés. : absolvant. — Part. passé : absous, absoute.

Atteindre βάλλειν, κτυπᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Battre κτυπᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je bats, tu bats, il bat, n. battons, v. battez, ils battent. — Imp. : je

Θέμα. — Valoir, voir, vouloir.

1. Πόσον ἀξίζει αὐτό ; — Αὐτὸ δὲν ἀξίζει τίποτε. 2. Πηγαίνετε νὰ ἴδετε (ἀπαρέμφ.) ποῖος εἶναι. 3. Εἶδατε τὸν κ. Β. χθές ; Τὸν εἶδα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. — Θὰ τὸν ἴδετε προσεχῶς. ; — Θὰ τὸν ἐπανίδω ἴσως ἀπόψε. 4. Θὰ ἐπεθύμουν (vouloir, prés. du cond.) νὰ σᾶς ἴδω πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου. 5. "Ελαβον τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν εὐηρεστήθητε (bien vouloir, passé composé) νὰ μοῦ στείλετε (ἀπαρέμφ.).

"Ασκησις. — Absoudre, dissoudre, battre, boire.

1. Le prêtre (*absoudre*, prés. de l'ind.) les fidèles repentants. 2. Certains juges indulgents (*absoudre*, prés. de l'ind.) trop facilement les accusés. 3. Le sucre se (*dissoudre*, prés. de l'ind.) dans l'eau. 4. Le commissaire de police (*dissoudre*, passé composé) l'assemblée des mineurs qui s'étaient mis en grève. 5. Pourquoi (*battre*, prés. de l'ind.)-vous ce pauvre enfant ? 6. Les soldats (*combattre*, passé simple) avec courage. 7. Une réponse douce (*abattre*, prés. de l'ind.) la fureur d'un homme en colère (ὠργισμένου). 8. (*Boire*, prés. de l'ind.)-vous un verre de vin ? — Merci, je n'en (*boire*, prés. de l'ind.) pas.

battais. — Passé simple: je battis. — Futur : je battrai. — Cond. je battrais. — Impératif : bats, battons, battez. — Subj.: que je batte. — Imp.: que je battisse. — Part. prés.: battant. — Part. passé : battu, battue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **abattre** καταβάλλειν, κρημνίζειν, **combattre** μάχεσθαι, **rabattre** καταβιβάζειν, υποβιβάζειν.

Boire πίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je bois, tu bois, il boit, n. buvons, v. buvez, ils boivent. — Imp.: je buvais. — Passé simple : je bus. — Futur : je boirai. — Cond.: je boirais. — Impératif : bois, buvons, buvez. — Subj.: que je boive, que tu boives, qu'il boive, que n. buvions, que v. buviez, qu'ils boivent. — Imp.: que je busse. — Part. prés.: buvant. — Part. passé : bu, bue.

Braire ὀγκανίζειν. Εἶναι εὐχρηστον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐξῆς χρόνων : Ind. prés.: il brait, ils braient. — Imp.: il brayait, ils brayaient. — Futur : il braira, ils brairont. — Cond.: il brairait, ils brairaient.

Ceindre ζωννύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Clore κλείειν (βοηθητ. avoir). Εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἐξῆς τύπους : Ind. prés.: je clos, tu clos, il clôt. — Futur : je clorai. — Cond.: je clorais. — Part. passé: clos, close. — Part. présent : closant, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.

Conclure (συμ)περαίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je conclus, tu conclus, il conclut, n. concluons, v. concluez, ils concluent. — Imp.: je concluais. — Passé simple : je conclus. — Futur : je conclurai. — Cond.: je conclurais. — Impératif : conclus, concluons, concluez. — Subj.: que je conclue, que

Θέμα. — Absoudre, dissoudre, battre, boire.

1. Οἱ δικασταὶ ἡθώωσαν τοὺς κατηγορουμένους. 2. Διελύσατε τὴν ἐταιρίαν σας ; 3. Ἡ ἐταιρία τῆς ὁποίας ἀπετέλουν μέρος (je faisais partie) πέρυσι, διελύθη. 4. Πρέπει νὰ υποβιβάζετε (rabattre) τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ζητεῖτε. 5. Μὴ κτυπᾶτε αὐτὸ τὸ ζῶον. 6. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ πῶμεν (ἀπαρέμφ.) ἐδῶ ; 7. Ἐπίετε τὸν καφέν σας ; 8. Θὰ πῖετε ἀκόμη ἓν ποτήριον ζύθου ; — Εὐχαριστῶ, δὲν θὰ πῶ πλέον. 9. Λαμβάνω (j'ai) τὴν τιμὴν νὰ πῶ εἰς ὑγείαν σας.

tu concluses, qu'il conclue, que n. concluions, que v. concluez, qu'ils concluent. — Imp.: que je conclusse. — Part. prés.: concluant. — Part. passé : conclu, conclue.

Conduire ὀδηγεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Confire σακχαρώνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je confis, tu confis, il confit, n. confisons, v. confisez, ils confisent. — Imp.: je confisais. — Passé simple : je confis. — Futur: je confirai. — Cond.: je confirais. — Impératif : confis. — Subj.: que je confise. — Imp.: que je confisse. — Part. prés.: confisant. — Part. passé : confit, confite.

Connaître γνωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Construire κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Contraindre ἀνγκάζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Contredire ἀντιλέγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je con-

Ἄσκησις. — Clore, conclure, coudre, etc.

1. Une parole sage et conciliante (*clore*, prés. de l'ind.) bien des discussions. 2. J'(*conclure*, passé composé) un engagement qui (*exclure*, prés. de l'ind.) toute responsabilité. 3. La fenêtre n'est pas bien (*clore*, part. passé). 4. (*Coudre*, prés. de l'ind.)-vous à la machine? (μὲ τὴν...). 5. (*Découdre*, impér.) cette doublure et (*recoudre*, impér.)-la avec du fil blanc. 6. (*Confire*, futur)-vous ces fruits au sucre ou au miel? — Je les (*confire*, futur) au sucre.

Θέμα. — Clore, conclure, coudre, etc.

1. Ὁ ἥλιος ἀνοίγει (fait éclore) τὰ ἄνθη. 2. Αὐτὰ τὰ ἄνθη θ' ἀνοίξουν μετ' ὀλίγον. 3. Θὰ κλείσω (*conclure*, futur) αὐτὴν τὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν λήψιν τῶν ἀναμενόμενων (2) δειγμάτων (1). 4. Τί συνεπεράνατε (*conclure*, passé composé) ἐκ τούτου (en); 5. Δὲν ἐρράψατε καλὰ τὸ φόρεμά μου, ξηλώνεται (se découdre, prés. de l'ind.).

tredis, n. contredisons, v. *contredisez*, ils contredisent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Coudre ράπτειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je couds, tu couds, il coud, n. cousons, v. cousez, ils cousent.—Imp.: je cousais.—Passé simple: je cousis.—Futur: je coudrai.—Cond.: je coudrais.—Impératif: couds, cousons, cousez.—Subj.: que je couse.—Imp.: que je cussisse.—Part. prés.: cousant.—Part. passé: cousu, cousue.

Craindre φοβεῖσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je crains, tu crains, il craint, n. craignons, v. craignez, ils craignent.—Imp.: je craignais.—Passé simple: je craignis.—Futur: je craindrai.—Cond.: je craindrais.—Impératif: crains, craignons, craignez.—Subj.: que je craigne.—Imp.: que je craignisse.—Part. prés.: craignant.—Part. passé: craint, crainte.

Τὸ ρῆμα *craindre* καὶ τὰ ἀνάλογα μὲ αὐτὸ τὰ λήγοντα εἰς *andre*, *eindre*, *oindre*, ὅσον *peindre* ζωγραφίζειν, *joindre* ἐνώγειν, *trépasser* τὸ ριζικὸν *craign*, *peign*, *joign*, εἰς *crain*, *pein*, *join*, πρὸ καταλήξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου.

Croire πιστεύειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je crois, tu crois, il croit, n. croyons, v. croyez, ils croient.—Imp.: je croyais.—Passé simple: je crus.—Futur: je croirai.—Cond.: je croirais.—Impératif: crois, croyons, croyez.—Subj.: que je

Ἄσκησις. — *Craindre, plaindre, se plaindre.*

1. Ce jeune soldat ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas les dangers. 2. Nous ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas la mort. 3. Vous êtes à plaindre (ἄξιος οἴκτου), mon ami. 4. Le malade (*se plaindre*, imp. de l'ind.) d'une extrême faiblesse. 5. Je le (*plaindre*, prés. de l'ind.) de tout mon cœur. 6. Cet officier ne (*craindre*, passé simple) pas d'affronter mille dangers.

Θέμα. — *Craindre, plaindre, se plaindre.*

1. Τί φοβεῖσθε; — Δὲν φοβοῦμαι τίποτε. 2. Λυποῦμαι αὐτὸν τὸν δυστυχῆ. 3. Διατί δὲν ἤλθατε νὰ μᾶς ἰδῇτε; — Ἐφοβήθη μὴπως (de) σᾶς ἐνοχλήσω. 4. Αἱ ἐργασίαι πηγαίνουν καλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παραπονεθῶμεν (ἀπαρέμφ.). Δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι παραπονοῦνται πάντοτε.

croie, que tu croies, qu'il croie, que n. croyions, que v. croyiez, qu'ils croient. — Imp. : que je crusse. — Part. prés. : croyant. — Part. passé : cru, crue.

Croître αὐξάνειν, φύεσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je crois, tu crois, il croît, n. croissons, v. croissez, ils croissent. — Imp. : je croissais. — Passé simple : je crûs. — Futur : je croîtrai. — Cond. : je croitrais. — Impératif : crois, croissons, croissez. — Subj. : que je croisse. — Imp. : que je crusse. — Part. prés. : croissant. — Part. passé : crû, crue.

Cuire ψήνειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

"Ασκησις. — Croire, croître.

1. Ces plantes qui (*croître*, prés. de l'ind.) dans votre jardin ne me plaisent pas. 2. Le fleuve (*croître*, passé composé) si rapidement que ses eaux débordent maintenant. 3. Ne (*croire*, impér.) pas tout ce que l'on vous dit. 4. Avez-vous (*croire*, part. passé) ce que vous avez lu ? — Comment voulez-vous que je le (*croire*, prés. du subj.) ? 5. (*Croître*, impér.) et multipliez.

Θέμα. — Croire, croître.

1. Ἀὐτὰ τὰ δένδρα θὰ ἡϋξάνον περισσότερον (davantage), ἐὰν τὰ ἐπροφυλάττετε ἀπὸ τὰς κάμπας. 2. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως αὐξάνει κατ' ἔτος. 3. Νομίζω ὅτι εἶναι ἤδη ἀργά. 4. Μὲ πιστεύετε ; — Δὲν σᾶς πιστεύω. — Πιστεύσατέ με, σᾶς λέγω πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. 5. Πιστεύετε εἰς τὸν (en) Θεόν !

"Ασκησις. — Déduire, cuire, luire, etc.

1. La guerre (*produire*, prés. de l'ind.) de grands maux. 2. Bonaparte (*conduire*, passé simple) ses troupes à travers l'Europe. 3. Je (*déduire*, futur) cinq pour cent d'escompte. 4. Tout (*luire*, prés. de l'ind.) dans cette maison. 5. Les épées (*luire*, imp. de l'ind.) dans l'ombre. 6. (*Traduire*, prés. de l'ind.)-vous du français en grec sans dictionnaire ? 7. Il faut que je (*traduire*, prés. du subj.) cette lettre en français. 8. La vertu (*conduire*, prés. de l'ind.) au bonheur. 9. (*Reconduire*, impér.) madame, s'il vous plaît. 10. Ces légumes (*cuire*, prés. de l'ind.) mal.

Déduire ἀφαιρεῖν, συμπεραίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je déduis, n. déduisons. — Imp.: je déduisais. — Passé simple: je déduisis. — Futur: je déduirai. — Cond.: je déduirais. — Impératif: déduis, déduisons, déduisez. — Subj.: que je déduise. — Imp.: que je déduisisse. — Part. prés.: déduisant. — Part. passé: déduit, déduite.

Détruire καταστρέφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Dire λέγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je dis, tu dis, il dit, n. disons, v. dites, ils disent. — Imp.: je disais. — Passé simple: je dis. — Futur: je dirai. — Cond.: je dirais. — Impératif: dis, disons, dites. — Subj.: que je dise. — Imp.: que je disse. — Part. prés.: disant. — Part. passé: dit, dite.

Dissoudre διαλύειν, κλίνεται κατὰ τὸ absoudre.

Éclore ἐκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν (ἐπὶ ἀνθέων), (βοηθητ. être),

Θέμα. — Déduire, cuire, luire, etc.

1. Ἡ Γαλλία παράγει πολλὸν σῆτον. 2. Οἱ ἄρτοποιοὶ ψήνουν τὸν ἄρτον ἐντὸς μεγάλων κλιβάνων. 3. Οἱ ἀμαξηλάται ὁδηγοῦν τὰς ἀμάξας. 4. Τὸ παράδειγμά του διδάσκει πολὺ καλλίτερον ἀπὸ τοὺς λόγους του. 5. Ποῦ πρέπει νὰ σῶς ὁδηγήσω (ἀπαρέμφ.); — Ὁδηγήσατέ μας εἰς τὸν σταθμόν. 6. Τί συμπεραίνετε ἐκ τούτου; — Συμπεραίνω ἐκ τούτου ὅτι ἔχει ἤδη ἀναχωρήσει. 7. Ὁ ἥλιος λάμπει. 8. Πᾶν ὅ,τι λάμπει (reluire, prés. de l'ind.) δὲν εἶναι χρυσός.

Ἄσκησις. — Dire, etc.

1. Il y a des personnes qui (*dire*, prés. de l'ind.) et (*redire*, prés. de l'ind.) toujours les mêmes choses. 2. Vous ne (*prédire*, prés. de l'ind.) jamais rien de bon. 3. Celui qui (*prédire*, prés. de l'ind.) l'avenir, est un prophète. 4. Qu'avez-vous à me dire? (*Dire*, impér.)-le franchement. — Je vous le (*dire*, futur) une autre fois. Je vous le (*dire*, prés. du cond.) volontiers si je le savais. 5. On ne doit jamais médire de personne (χανένα). 6. Obéissez à vos supérieurs et ne les (*contredire*, impér.) pas. 7. L'entrée est (*interdire*, part. passé).

εἶναι εὐχρηστον εἰς τοὺς ἐξῆς χρόνους : Il éclôt, ils éclosent. — Il éclorait, ils écloraient. — Qu'il éclore, qu'ils éclosent.

Écrire γράφειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'écris, tu écris, il écrit, n. écrivons, v. écrivez, ils écrivent. — Imp.: j'écrivais. — Passé simple : j'écrivis. — Futur : j'écrirai. — Cond. : j'écrirais. — Impératif : écris, écrivons, écrivez. — Subj. : que j'écrive. — Imp.: que j'écrive. — Part. prés.: écrivant. — Part. passé : écrit, écrite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **décrire** περιγράφειν, **inscrire** ἐγγράφειν, **prescrire** ἐπιτάσσειν, ὀρίζειν, **proscrire** προγράφειν, **souscrire** ὑπογράφειν, **transcrire** ἀντιγράφειν.

Élire ἐκλέγειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ lire.

Enduire ἐπιχρίειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Éteindre σβήνειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Êtreindre συ(περι)σφίγγειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Θέμα.—Dire, etc.

1. Λέγομεν τὴν ἀλήθειαν. 2. Τί σᾶς εἶπε ὁ πατήρ μου ; — Δὲν μοῦ εἶπε τίποτε. 3. Θέλετε νὰ εἶπω (prés. du subj.) πρὸς τὸν ἀδελφόν μου ὅ,τι (ce que) μοῦ λέγετε ; — Μὴ τοῦ λέγετε τίποτε. 4. Ἐχάσατε τὴν δίκην σας· δὲν τὸ εἶχον προσέπει ; 5. Οἱ ἀστρονόμοι προλέγουν τί καιρὸν θὰ κάμῃ (le temps qu'il fera).

"Ασκησις. — Écrire, etc.

1. Que faites-vous ? — J'(*inscrire*, prés. de l'ind.) mes dépenses sur mon carnet. 2. Le médecin n'(*prescrire*, passé composé) aucun remède. 3. Cet auteur (*décrire*, prés. de l'ind.) la nature d'une manière frappante. 4. Monsieur D. vous (*écrire*, passé composé) de Marseille ? — Oui, il m'(*écrire*, passé composé) hier. Il m'(*écrire*, futur) de nouveau dans quelques jours.

Θέμα.—Écrire, etc.

1. Γράφομεν ἐπὶ χάρτου. 2. Πρὸς ποῖον γράφετε ; — Γράφω πρὸς τοὺς γονεῖς μου. 3. Περιγράψατέ μου (*décrire*, impér.) τὸ εἰς Παρισίους ταξίδι σας. 4. Δὲν θὰ μοῦ ἀπηντᾷτε ἐάν σᾶς ἔγραψον ; 5. Πότε θὰ γράψετε πρὸς τὸν φίλον σας ; — Θὰ τοῦ γράψω ἐντός τινων ἡμερῶν. 6. Τοῦ ἔγραψα πρὸ μηνὸς (il y a un mois).

Faire κάμνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je fais, tu fais, il fait, n. faisons, v. faites, ils font.—Imp.: je faisais.—Passé simple : je fis. — Futur : je ferai. — Cond. : je ferais. — Impératif : fais, faisons, faites.—Subj.: que je fasse.—Imp.: que je fisse. — Part. prés. : faisant. — Part. passé : fait, faite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **contrefaire** παραποιεῖν, **satisfaire** ικανοποιεῖν, **surfaire** ὑπερτιμαῖν, κλπ.

Feindre προσποιεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Frîre τηγανίζειν.—Εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἐξῆς χρόνους : Ind. prés.: je fris, tu fris, il frit (ἄνευ πληθ.).—Futur : je frirai, n. frirons.—Cond. : je frirais, n. fririons.—Impératif : fris, — καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, j'ai frit, j'avais frit, κλπ. Διὰ τοὺς ἄλλους χρόνους, μεταχειρίζονται τὸ ρῆμα faire καὶ τὴν ἀπαρέμφ. frîre : nous faisons frîre, je fis frîre, que je fasse frîre, κλπ.

Instruire διδάσκειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Interdire ἀπαγορεύειν.—J'interdis, n. interdisons, v. inter-

"Ασκησις. — Faire, etc.

1. Que (*faire*, prés. de l'ind.)-vous là? — Je (*faire*, prés. de l'ind.) ce que vous m'avez ordonné. 2. Ne (*faire*, impér.) pas à autrui (εἰς τοὺς ἄλλους) ce que tu ne voudrais pas qu'on te (*faire*, imp. du subj.). 3. Dites-nous ce que nous devons faire, et nous le (*faire*, futur). 4. (*Refaire*, futur)-vous le tour que nous (*faire*, passé composé) avant-hier? 5. Tu ne (*satisfaire*, futur) personne si tu veux contenter tout le monde. 6. Ce travail ne me (*satisfaire*, prés. de l'ind.) pas, (*refaire*, impér.)-le.

Θέμα. — Faire, etc.

1. Μὴ κάμνετε κακὸν εἰς κανένα. 2. Πόσα κάμνουν τρία καὶ ἑπτὰ; 3. Αὐτὸ τὸ παιδί δὲν κάμνει τίποτε. 4. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ κάμετε (ἀπαρέμφ.); 5. Τί θέλετε νὰ κάμω (prés. du subj.); 6. Θὰ πράξω τὸ κατὰ δύναμιν (tout mon possible) διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. 7. Δὲν ἀγοράζω πλέον ἀπὸ (à) αὐτὸ τὸ κατὰ-σημα ὑπερτιμοῦν (*surfaire*, prés. de l'ind.) ὅλας τὰς τιμὰς. 8. Μὴ ὑπερτιμάτε τὸ ἐμπόρευμά σας.

disez, ils interdisent. — Impér.: interdis, interdisons, *interdisez*. — Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ *dire*.

Joindre συνάπτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je joins, tu joins, il joint, n. joignons, v. joignez, ils joignent. — Imp.: je joignais. — Passé simple: je joignis. — Futur: je joindrai. — Cond.: je joindrais. — Impératif: joins, joignons, joignez. — Subj.: que je joigne, que n. joignons. — Imp.: que je joignisse. — Part. prés.: joignant. — Part. passé: joint, jointe.

Lire ἀναγινώσκειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je lis, tu lis, il lit, n. lisons, v. lisez, ils lisent. — Imp.: je lisais. — Passé simple: je lus. — Futur: je lirai. — Cond.: je lirais. — Impératif: lis, lisons, lisez. — Subj.: que je lise. — Imp.: que je lusse. — Part. prés.: lisant. — Part. passé: lu, lue.

Luire λάμπειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ *déduire* μετοχὴ *lui*.

Maudire καταρᾶσθαι (βοηθητ. avoir). — Je maudis, n. maudissons, v. maudissez, ils maudissent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ *dire*.

Ἄσκησις. — Joindre, lire, etc.

1. Le jour commence à poindre. 2. Cette rue (*joindre*, prés. de l'ind.) deux avenues. 3. (*Joindre*, impér.) nos efforts. 4. Qu'est-ce que vous (*lire*, imp. de l'ind.) tout à l'heure? — Je (*lire*, imp. de l'ind.) un journal. 5. Pouvez-vous comprendre ce paragraphe? (*Relire*, impér.)-le. — Je l'ai déjà (*lire*, part. passé) plusieurs fois. 6. Je (*relire*, prés. de l'ind.) souvent plusieurs fois les lettres que je reçois.

Θέμα. — Joindre, lire, etc.

1. Οἱ τόκοι προστιθέμενοι (*joindre*, part. passé) εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ διπλασιάζουν ἐντὸς (dans l'espace de) ἑνδεκα ἐτῶν. 2. Δὲν ἀνεγνώσατε ἀκόμη τὴν σημερινὴν ἐφημερίδα (le journal d'aujourd'hui); — Ὁχι, δὲν τὴν ἀνέγνωσα ἀκόμη. — Ἐγώ, θὰ τὴν ἀναγνώσω ἀργότερον. 3. Δὲν ἀναγινώσκω τὰς ἐφημερίδας καθημερινῶς. 4. Ἀναγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν προσεκτικῶς. — Ὁχι τὴν ἀνεγίνωσκον ἐὰν εἶχον καιρόν.

Méconnaître παραγνωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Médire κακολογεῖν (βοηθητ. avoir). — Je médis, n. médisons, v. *médisez*, ils *médisent*. — Impératif : *médis*, *médisons*, *médisez*. — Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ *dire*.

Mettre θέτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je mets, tu mets, il met, n. mettons, v. mettez, ils mettent. — Imparf. : je mettais. — Passé simple : je mis. — Futur : je mettrai. — Cond. : je mettrais. — Impératif : mets, mettons, mettez. — Subj. : que je mette. — Imp. : que je misse. — Part. prés. : mettant. — Part. passé : mis, mise.

Ὅτῳ κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **admettre** ἀποδέχεσθαι, **commettre** διαπράττειν, **émettre** ἐκδίδειν, **omettre** παραλείπειν, **permettre** ἐπιτρέπειν, **promettre** ὑπόσχεσθαι, **remettre** ἀναβάλλειν, ἐγχειρίζειν, **soumettre** ὑποβάλλειν, κλπ.

Moudre ἀλέθειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je mouds,

"Ασκησις. — Mettre, etc., moudre.

1. On ne broie pas le café, on le (*moudre*, prés. de l'ind.).
2. (*Mettre*, impér.) cette chaise à sa place. 3. Je (*mettre*, futur) aujourd'hui un autre habit. 4. Où voulez-vous que je (*mettre*, prés. du subj.) le journal ? — (*Mettre*, impér.)-le où vous voulez. 5. (*Permettre*, impér.)-moi d'entrer.—Je vous le (*permettre*, prés. de l'ind.) volontiers. 6. Ne (*promettre*, impér.) pas ce que nous ne pouvons pas donner. 7. Quand on (*promettre*, passé composé) une chose, il faut tenir sa promesse.

Θέμα. — Mettre, etc., moudre.

1. Ὁ μυλωνᾶς ἀλέθει τὸν σῖτον. 2. Ἐπιθυμῶ ν' ἀλέσετε (prés. du subj.) τὸν καφέν. 3. Ποῦ ἐβάλατε τὸν πῦλον μου ; — Τὸν ἔβαλα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι. 4. Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ ἐγχειρίσω (*remettre*, ἀπαρέμφ.) τὴν ἐπιστολὴν σας εἰς τὸν διευθυντήν. 5. Μοῦ ὑπεσχέθητε ὅτι θὰ μ' ἐπισκεφθῆτε (ἀπαρέμφ.). — Ὁ καιρὸς δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐξέλθω (ἀπαρέμφ.). 6. Μὴ ἀναβάλλετε (*remettre*, impér.) διὰ τὴν αὔριον (au lendemain) ὅ,τι (ce que) δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον.

tu mouds, il moud, n. moulons, v. moulez, ils moulent. — Imp.: je moulais. — Passé simple : je moulus. — Futur : je moudrai. — Cond.: je moudrais. — Impératif : mouds, moulons, moulez. — Subj.: que je moule, que nous moulions. — Imp.: que je moulusse. — Part. prés.: moulant. — Part. passé: moulu, moulue.

Naître γεννᾶσθαι (βοηθ.τ. être). — Ind. prés.: je nais, tu nais, il naît, nous naissons, vous naissez, ils naissent. — Imp.: je naissais. — Passé simple : je naquis. — Futur : je naîtrai. — Cond.: je naîtrais. — Impératif : nais, naissons, naissez. — Subj.: que je naisse. — Imp.: que je naquisse. — Part. prés.: naissant. — Part. passé : né, née.

Nuire βλάπτειν (βοηθ.τ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire, μετοχὴ νύ (ἀμετάβλητος).

Oindre χρίειν (βοηθ.τ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Paître βόσκειν. — Ind. prés.: je pais, tu pais, il pait, n. paissions, v. paisez, ils paissent. — Imp.: je paissais. — Δὲν ἔχει passé simple. — Futur : je paîtrai. — Cond.: je paîtrais. — Impératif : pais, paissions, paisez. — Subj.: que je paisse. — Part. prés.: paissant. — Δὲν ἔχει παθητ. μετοχὴν.

Paraître φαίνεται (βοηθ.τ. avoir). — Ind. prés.: je parais, tu parais, il paraît, n. paraissions, v. paraissez, ils paraissent.

"Ασκησις. — Naître, nuire, paître.

1. Tout (*naître*, prés. de l'ind.), vit, souffre et meurt !
2. Οὐ (*naître*, passé simple) Napoléon ?
3. Corneille est (*naître*, part. passé) à Rouen.
4. Le printemps (*renaitre*, prés. de l'ind.).
5. Beaucoup de bestiaux (*paître*, prés. de l'ind.) en liberté dans les prairies.
6. Les mauvaises actions (*nuire*, prés. de l'ind.) toujours à leurs auteurs.

Θέμα. — Naître, nuire, paître.

1. Ποῦ ἐγεννήθητε ; — Ἐγεννήθην εἰς τὰς Ἀθήνας.
2. Πολύλακίς ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι γεννῶνται πλούσιοι ζῶσιν ἐν τῇ ἐνδείᾳ (dans l'indigence).
3. Θὰ βλάψετε τὴν (à) ὑγείαν σας.
4. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις (affaire) ἔβλαψε τὴν (à) ὑπόληψίν του.
5. Τὰ πρόβατα βόσκουν εἰς τὸν λειμῶνα.

Θ. Κυπρίου Γαλλικὴ Γραμματικὴ

Imp. : je paraissais. — Passé simple : je parus. — Futur : je paraîtrai. — Cond. : je paraîtrais. — Impératif : paraïs, paraissions, paraissez. — Subj. : que je paraisse. — Imp. : que je parusse. — Part. prés. : paraissant. — Part. passé : paru, parue.

Ὁὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apparaître** ἐμφανίζεσθαι, **disparaître** ἐξαφανίζεσθαι, κλπ.

Peindre ζωγραφίζειν (βοηθ. avoir). — Ind. prés. : je peins, tu peins, il peint, n. peignons, v. peignez, ils peignent. —

Ἀσκησις. — Connaître, paraître, etc.

1. Je ne (*connaître*, prés. de l'ind.) personne ici. 2. (*Reconnaître*, prés. de l'ind.)-vous cette photographie ? 3. Je désire que vous (*connaître*, prés. du subj.) mon cousin. 4. Un journal hebdomadaire est celui qui (*paraître*, prés. de l'ind.) (ἐκδίδεται) toutes les semaines. 5. Les jours (*disparaître*, prés. de l'ind.) très vite quand on rit, et semblent des années quand on pleure. 6. (*Connaître*, impér.)-toi toi-même (γνώθι σαυτόν).

Θέμα. — Connaître, paraître, etc.

1. Γνωρίζομεν ἐδῶ πολὺν κόσμον. 2. Ποῦ ἐγνωρίσατε αὐτὸν τὸν κύριον ; — Τὸν ἐγνώρισα εἰς (chez) τοῦ θεοῦ μου. 3. Τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον μοῦ ἐδανείσατε ἐξηφανίσθη. 4. Πῶς ἀνεγνωρίσατε τὸν ἀδελφόν μου ; 5. Ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ὑπερήφανος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ποτὲ τὰ σφάλματά του. 6. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὅπως τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται καὶ ἐξαφανίζονται (*disparaître*) μετ' ἀπιστεύτου (2) ταχύτητος (1).

Ἀσκησις. — Peindre, teindre, etc.

1. Les teinturiers sont les ouvriers qui (*teindre*, prés. de l'ind.) les étoffes. 2. Les bonnes paroles (*atteindre*, prés. de l'ind.) toujours le cœur, quand elles ne sont pas (*feindre*, part. passé). 3. L'eau (*éteindre*, prés. de l'ind.) le feu. 4. De quelle couleur votre salon est-il (*peindre*, part. passé) ? 5. Ma sœur (*peindre*, prés. de l'ind.) toujours d'après nature (ἐκ τοῦ φυσικοῦ). 6. Les couleurs vives (*déteindre*, prés. de l'ind.) facilement.

Imp. : je peignais. — Passé simple : je peignis. — Futur : je peindrai. — Cond. : je peindrais. — Impératif : peins, peignons, peignez. — Subj. : que je peigne, que nous peignons. — Imp. : que je peignisse. — Part. prés. : peignant. — Part. passé : peint, peinte.

Plaindre οἰκτεῖρειν (βοηθ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Plaire ἀρέσκειν (βοηθ. avoir). — Ind. prés. : je plais, tu plais, il plaît, n. plaisons, v. plaisez, ils plaisent. — Imp. : je plaisais. — Passé simple : je plus. — Futur : je plairai. — Cond. : je plairais. — Impératif : plais, plaisons, plaisez. — Subj. : que je plaise. — Imp. : que je plusse. — Part. prés. : plaisant. — Part. passé : plu (ἀμετάβλητος).

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **complaire** εὐαρεστεῖν, **déplaire** ἀπαρέσκειν.

Poindre ὑποφώσκειν, κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Θέμα. — Peindre, teindre, etc.

1. Αἱ ἀδελφαί μου ζωγραφίζουν κάλλιστα. 2. Οἱ πυροσβέσται ἐσβησαν εὐχόλως τὴν πυρκαϊάν. 3. Σβήσατε τὸ κερί. 4. Τὸ δωμάτιόν μου εἶναι ἐλαιοχρωματισμένον (peinte à l'huile). 5. Ἡ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησε (atteindre, passé simple) εἰς τὸ μέτωπον. 6. Ποῖος ἐξ ἡμῶν ἐφθασε (atteindre, passé composé) τὴν (à la) τελειότητα ;

Ἄσκησις. — Plaire, taire, se taire.

1. Monsieur, voulez-vous me suivre, s'il vous (*plaire*, prés. de l'ind.)? 2. Comme il vous (*plaire*, futur) : il ne me (*déplaire*, prés. de l'ind.) pas de vous satisfaire. 3. (*Taire*, impér.)-vous, mon enfant. 4. Le concert vous a-t-il (*plaire*, part. passé) ? 5. Paris (*plaire*, prés. de l'ind.) à tous ses visiteurs.

Θέμα. — Plaire, taire, se taire.

1. Δόσατέ μου αὐτὸ τὸ βιβλίον, ἂν εὐαρεστῇσθε. 2. Οἱ Ἑλληνες συγγραφεῖς μοῦ ἀρέσουν πολὺ. 3. Δὲν ἠγοράσαμεν αὐτὰ τὰ ἐπιπλα διότι δὲν ἤρεσαν (*déplaire*, passé composé) εἰς τὴν μητέρα μου. 4. Σιωπῶμεν πάντοτε. 5. Θ' ἀποσιωπήσω τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς τῆς θλιβερᾶς ἱστορίας. 6. Σιωπήσατε, δὲν λέγετε παρὰ ἀνοησίας !

Prendre λαμβάνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je prends, tu prends, il prend, n. prenons, v. prenez, ils prennent. — Imp. : je prenais. — Passé simple : je pris. — Futur : je prendrai. — Cond. : je prendrais. — Impératif : prends, prenez, prenez. — Subj. : que je prenne. — Imp. : que je prisse. — Part. prés. : prenant. — Part. passé : pris, prise.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apprendre** μανθάνειν, **comprendre** ἐννοεῖν, **entreprendre** ἐπιχειρεῖν, **surprendre** ἐκπλήττειν, καταλαμβάνειν (αἰφνιδίως), κλπ.

Produire παράγειν, κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Résoudre (δια)λύειν, ἀποφασίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je résous, tu résous, il résout, n. résolvons, v. résolvez, ils résolvent. — Imp. : je résolvais. — Passé simple : je résolus. — Futur : je résoudrai. — Cond. : je résoudrais. —

Ἄσκησις. — Prendre, etc.

1. Ma petite sœur (*apprendre*, prés. de l'ind.) déjà à jouer du piano, elle (*prendre*, prés. de l'ind.) deux leçons par semaine. 2. (*Apprendre*, impér.) bien vos leçons et vous (*comprendre*, futur) ensuite sans effort. 3. Où avez-vous (*apprendre*, part. passé) le français ? — Je l'ai (*apprendre*, part. passé) à Paris. 4. Comment voulez-vous que vous (*apprendre*, prés. du subj.) le français sans professeur ? 5. (*Comprendre*, prés. de l'ind.)-tu ce que je t'(*apprendre*, prés. de l'ind.) ? 6. Me (*prendre*, prés. de l'ind.)-vous pour un sot ? 7. Cette nouvelle m'a (*surprendre*, part. passé). 8. Qu'avez-vous (*prendre*, part. passé) ce matin ? — Je n'ai rien (*prendre*, part. passé).

Θέμα. — Prendre, etc.

1. Ποίαν ἀμαξοστοιχίαν θὰ πάρετε ; — Θὰ πάρω τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν 5 (de cinq heures). 2. Μανθάνετε ἀκόμη τὴν Γαλλικὴν ; — Ὁμιλῶ ὀλίγον μόνον, ἀλλ' ἐννοῶ ἀρκετὰ καλὰ. 3. Ἐνοήσατε τί (ce que) σᾶς εἶπον ; — Δὲν σᾶς ἐνόησα, ὁμιλεῖτε πολὺ γρήγορα. 4. Πάρετε ἀκόμη ἐν κύπελλον τεύου. 5. Οἱ ἄνθρωποι (Les gens) οἱ ὅποιοι ἐπιχειροῦν (*entreprendre*, prés. de l'ind.) πολλὰ πράγματα συγχρόνως (à la fois) δὲν ἐπιτυγχάνουν ποτέ.

Impératif : résous, résolvons, résolvez. — Subj. : que je résolve. — Imp. : que je résolusse. — Part. présent : résolvant. — Part. passé : résolu, résolue.

Rire γελᾶν (βοηθ. avoir). — Ind. prés. : je ris, tu ris, il rit, n. rions, v. riez, ils rient. — Imp. : je riaais, tu riaais, il riait, n. riions, v. riez, ils riaient. — Passé simple : je ris. — Futur : je rirai. — Cond. : je rirais. — Impératif : ris, rions, riez. — Subj. : que je rie, que tu ries, qu'il rie, que n. riions, que v. riez, qu'ils rient. — Imp. : que je risse. — Part. prés. : riant. — Part. passé : ri (ἄνευ θηλυκοῦ).

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **sourire** μειδιᾶν.

Suffire ἀρκεῖν (βοηθ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ confire, ἐκτός εἰς τὴν παθητ. μετοχὴν suffi.

Suivre ἀκολουθεῖν (βοηθ. avoir). — Ind. prés. : je suis, tu suis, il suit, n. suivons, v. suivez, ils suivent. — Imp. : je suivais. — Passé simple : je suivis. — Futur : je suivrai. — Cond. : je suivrais. — Impératif : suis, suivons, suivez. — Subj. : que je suive. — Imp. : que je suivisse. — Part. prés. : suivant. — Part. passé : suivi, suivie.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **poursuivre** καταδιώκειν.

Taire παρασιωπᾶν, **se taire** σιωπᾶν, κλίνονται κατὰ τὸ plaire.

Ἔσκησις. — Résoudre, rire, suivre.

1. Je (*suivre*, prés. de l'ind.) vos sages conseils. 2. Pourquoi n'avez-vous pas (*suivre*, part. passé) son exemple ? 3. Nous (*suivre*, passé simple) le bord de la rivière. 4. (*Suivre*, impér.) le droit chemin. 5. Allez devant, nous vous (*suivre*, prés. de l'ind.). 6. À quelle date avez-vous (*résoudre*, part. passé) de partir de Paris ? 7. Ne (*rire*, impér.) pas. 8. Qui (*rire*, prés. de l'ind.) vendredi, dimanche pleurera.

Θέμα. — Résoudre, rire, suivre.

1. Παρακολουθεῖτε (*poursuivre*, prés. de l'ind.) τακτικὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου τοῦ ἔργου ; 2. Ἐξακολούθησε (*poursuivre*, impér.) τὸν δρόμον σου. 3. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ ἀκολουθεῖ δι-
αρκῶς (constamment). 4. Διατί γελᾶτε ; 5. Ἐγέλασα μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν (de bon cœur). 6. Ἀποφασίσατε αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Teindre βάφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Traire ἀμέλγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je traie, tu traies, il traite, n. trayons, v. trayez, ils traient. — Imp. : je trayais. — Δὲν ἔχει passé simple.—Futur : je trairai. — Cond. : je trairais. — Impératif : traie, trayons, trayez.—Subj. : que je traie, que n. trayions. — Δὲν ἔχει παρατατικόν. — Part. prés. : trayant. — Part. passé : trait, traite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **distrainere** τέρπειν, ἀποσπᾶν, **extraire** ἐξάγειν, **soustraire** ἀφαιρεῖν.

Vaincre νικᾶν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je vains, tu vains, il vaine, n. vainquons, v. vainquez, ils vainquent. — Imp. : je vainquais.—Passé simple : je vainquis.—Futur : je vaincrai. — Cond. : je vaincrais. — Impératif : vains, vainquons, vainquez. — Subj. : que je vainque, que tu vainques, qu'il vainque, que n. vainquions, que v. vainquiez, qu'ils vainquent.—Imp. : que je vainquisse. — Part. prés. : vainquant. — Part. passé : vaincu, vaincue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **convaincre** πείθειν.

Ἔνδεξις. — Traire, etc., vaincre, vivre.

1. Pour obtenir le lait il faut qu'on (*traire*, prés. du subj.) les vaches. 2. Paris est une ville où les étrangers se (*distrainere*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Nous ne (*vivre*, prés. de l'ind.) pas sans air. 4. La nature (*revivre*, prés. de l'ind.) avec les premiers beaux jours. 5. Souvent, hélas ! les malades ne (*survivre*, prés. de l'ind.) pas aux opérations chirurgicales. 6. Nous (*vaincre*, futur) ou nous mourrons, telle est la devise d'un peuple héroïque.

Θέμα. — Traire, etc., vaincre, vivre.

1. Ὁ χωρὶς ἀμέλγει τὴν ἀγελάδα. 2. Τὰ ἔργα τοῦ Ἰουλίου Βερν (Jules Verne) θέλγουν (*distrainere*, prés. de l'ind.). 3. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὑπερνικᾷ ὅλας τὰς δυσκολίας. 4. Ἐάν δὲν κατανικήσῃς (*vaincre*, prés. de l'ind.) τὰ πάθη σου, θὰ εἶσαι δυστυχής. 5. Εἶναι πολλάκις δύσκολον νὰ νικήσωμεν (prés. du subj.) τὰς ἐπιθυμίας μας. 6. Ἄς ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ. 7. Ὁ θεὸς μου ἔζησε ἑκατὸν ἔτη. 8. Ὁ σοφὸς ζῇ εὐχάριστος ἐκ τῆς τύχης του.

Vivre ζῆν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vis, tu vis, il vit, n. vivons, v. vivez, ils vivent. — Imp. : je vivais. — Passé simple : je vécus. — Futur : je vivrai. — Cond. : je vivrais. — Impératif : vis, vivons, vivez. — Subj. : que je vive. — Imp. : que je vécusse. — Part. prés. : vivant. — Part. passé : vécu, vécue.

Ὅτω κλίνεται καὶ τὸ **survivre** ἐπιζῆν.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον.

§ 161. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, πρὸς τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et.

§ 162. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ *et*, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν : *Le père et le fils chantent* ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱὸς ψάλλουν.

Ἐὰν δὲ τὰ ὑποκείμενα εἶναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον : *Vous et moi aimons* σεῖς καὶ ἐγὼ ἀγαπῶμεν τὴν μελέτην. *Vous et lui écoutez* σεῖς κ' ἐκεῖνος θ' ἀκούσετε.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ou ἢ διὰ τοῦ ni.

§ 163. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ συνδεόμενα διὰ τοῦ συνδέσμου *ou* ἢ, ἢ διὰ τοῦ συνδέσμου *ni* οὔτε, τίθεται καθ' ἐνικὸν μέν, ὅταν πρόκειται νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ πράξις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ὑποκειμένου μόνον, ἀποκλεισμένου τοῦ ἑτέρου, κατὰ πληθυντικὸν δέ, ἐὰν ἀμφότερα τὰ ὑποκείμενα συντρέχουν εἰς τὴν αὐτὴν πράξιν :

Son frère ou son père sera élu θὰ ἐκλεγῇ ὁ ἀδελφός του ἢ ὁ πατήρ του. *Ni mon frère ni le tien n'aura la place vacante* οὔτε ὁ ἀδελφός μου οὔτε ὁ ἰδικός σου θὰ λάβῃ τὴν κενὴν θέσιν.

Le temps ou la mort sont nos remèdes ὁ χρόνος ἢ ὁ θάνατος εἶναι τὰ φάρμακα ἡμῶν. *Ni l'un ni la grandeur ne nous rendent heureux* οὔτε ὁ χρυσὸς οὔτε τὸ μεγαλεῖον μᾶς καθιστοῦν εὐτυχεῖς.

§ 164. Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα τὰ συνδεόμενα διὰ τοῦ *ou* ἢ διὰ τοῦ *ni* εἶναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον : *Lui ou moi irons* vous faire visite ἐκεῖνος ἢ ἐγὼ θὰ ἔλθωμεν

νά σᾶς ἐπισκεφθῶμεν. Ni lui ni moi n'*irons* à Paris οὔτε ἐκεῖ-
νος οὔτε ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς Παρισίους.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν *comme, ainsi que*, κλπ.

§ 165. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν *comme* ὥς, *ainsi que* ὅπως, *de même que* καθώς, τίθεται καθ' ἐνικὸν μέν, ἐὰν πρόκειται περὶ συγκρίσεως, κατὰ πληθυντικὸν δέ, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπαριθμήσεως :

L'enfant, ainsi que la vigne, a besoin de support (σύγκρι-
σις) τὸ παιδί, ὥς ἡ ἄμπελος, ἔχει ἀνάγκην στηρίγματος.

L'or, ainsi que l'argent, peuvent rester dans la terre
sans s'altérer (ἀπαριθμήσις) ὁ χρυσός, ὥς καὶ ὁ ἄργυρος, δύ-
νανται νὰ μείνουν ἐν τῇ γῇ χωρὶς νὰ φθαροῦν.

Ὑποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.

§ 166. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθ-
μοῦ, μὴ συνδεόμενα δι' οὐδενὸς συνδέσμου, δύνανται νὰ τεθῇ
καθ' ἐνικόν :

1ον Ὅταν ταῦτα εἶναι περίπου συνώνυμα : Sa bonté, son ex-
trême douceur le *fait* aimer ἡ ἀγαθότης του, ἡ ἄκρα γλυκύτης
του τὸν καθιστᾷ ἀγαπητόν. Son courage, son intrépidité *excite*
l'admiration τὸ θάρρος του, ἡ ἀφοβία του κινεῖ τὸν θαυμασμόν.

2ον Ὅταν εἶναι τεθειμένα κατὰ πρόοδον : Votre intérêt,
votre honneur, Dieu même vous *commande* ce sacrifice τὸ
συμφέρον σας, ἡ τιμὴ σας, αὐτὸς ὁ Θεὸς σᾶς ἐπιτάσσει ταύτην
τὴν θυσίαν. Un mot, un soupir, un coup d'œil *peut* nous trahir
μία λέξις, εἷς στεναγμός, ἐν βλέμμα δύνανται νὰ μᾶς προδώσῃ.

Ἡ χρῆσις τοῦ ἐνικοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένη, ὅταν τὰ ὑποκείμενα
ἀνακεφαλαιῶνται διὰ τινος τῶν λέξεων aucun, personne, tout,
rien, κλπ. : Femmes, moine, vieillards, *tout était* descendu
γυναῖκες, μοναχός, γέροντες, ὅλοι εἶχον καταβῆ. Grands, riches,
pauvres, petits, *personne* ne *peut* se soustraire à la mort
μεγάλοι, πλούσιοι, πτωχοί, μικροί, κανεὶς δὲν δύναται νὰ ὑπεκ-
φύγῃ τὸν θάνατον.

**Συμφωνία τοῦ ῥήματος πρὸς περιληπτικὸν
ὑποκείμενον.**

§ 167. "Όταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι περιληπτικὸν ὄνομα ἀκολουθούμενον ὑπὸ ὀνομαστικοῦ προσδιορισμοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ῥῆμα τίθεται ἐν γένει κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν : Une foule d'enfants *poussaient* des cris de joie πληθὺς παιδίων ἐξέβαλλον κραυγὰς χαρᾶς.

"Όταν ὅμως ἡ ἔννοια δεικνύη σαφῶς ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ ῥήματος ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ περιληπτικόν, τὸ ῥῆμα τίθεται καθ' ἐνικόν : La foule des enfants *encombrait* la rue τὸ πλῆθος τῶν παιδίων ἐπλήρου τὴν ὁδόν.

§ 168. Μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα peu ὀλίγον, beaucoup πολὺ, assez ἀρκετὰ, trop λίαν, moins ὀλιγώτερον, καὶ τὸ οὐσια-

"Ασκησις. — Συμφωνία τοῦ ῥήματος.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον καὶ εἰς τὸ κατάλληλον πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν.

1. Le bonheur ou le malheur de l'homme (*dépendre*, prés. de l'ind.) de lui. 2. Mon frère ou moi (*partir*, futur) pour Paris demain. 3. Ma fille et moi (*prendre*, futur) soin de préparer le repas. 4. Ni le vent ni la pluie ne lui (*faire*, prés. de l'ind.) peur. 5. La vérité, comme la lumière, (*être*, prés. de l'ind.) inaltérable. 6. L'Europe comme l'Afrique (*avoir*, prés. de l'ind.) ses régions malsaines. 7. Le succès, la prospérité (*aveugler*, prés. de l'ind.) bien des hommes. 8. Son courage, son intrépidité (*étonner*, prés. de l'ind.) les plus braves. 9. Richesses, honneur, plaisirs, tout (*disparaître*, prés. de l'ind.) à la mort. 10. Beaucoup de personnes (*ignorer*, prés. de l'ind.) la gravité de cetté affaire. 11. Une nuée de barbares (*désoler*, passé simple) le pays. 12. O Dieu ! c'est toi qui (*être*, prés. de l'ind.) le maître de la nature. 13. (*C'est, ce sont*) les Pyrénées qui séparent la France de l'Espagne. 14. (*C'est, ce sont*) nous qui étudions avec ardeur la géographie. 15. De toutes les boissons chaudes, (*c'est, ce sont*) le café et le thé que je préfère.

στικὸν la plupart τὸ πλεῖστον, ἀκολουθοῦμενα ὑπὸ οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται πάντοτε κατὰ πληθυντικόν : *Peu de gens savent se taire à propos* ὀλίγοι ἄνθρωποι γνωρίζουν νὰ σιωποῦν ἐν δέοντι.

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.

§ 169. Ὅταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὡς ὑποκείμενον τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν qui, συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὸ ἡγούμενον αὐτῆς : *Moi qui suis malade* ἐγὼ ὁ ὅποιος εἶμαι ἀσθενής. *Nous qui sommes attentifs* ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἴμεθα προσεκτικοί.

C'est, ce sont.

§ 170. Τὸ ρῆμα être, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce (c'est, c'était, ce sera, κλπ.), τίθεται κατὰ πληθυντικόν, ὅταν ἔπεται οὐσιαστικὸν πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀντωνυμία τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου :

Ce sont les tigres qui sont les plus cruels des animaux αἱ τίγρεις εἶναι τὰ ὀμότεστα τῶν ζώων. **Ce sont eux** qui m'ont accusé αὐτοὶ μὲ κατηγορήσαν. **Ce sont elles** que nous attendons ἐκεῖνας ἀναμένομεν.

§ 171. Τὸ ρῆμα être, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce, τίθεται καθ' ἐνικόν, ὅταν ἔπεται ἀντωνυμία πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου, ἢ δύο οὐσιαστικὰ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ :

C'est nous qui devons parler ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ὁμιλήσωμεν. **C'est vous** qui l'avez dit σεῖς τὸ εἶπατε. **C'est la rose et la violette** que je préfère προτιμῶ τὸ ρόδον καὶ τὸ ῥον.

Παρατήρησις. — Ἐν τούτοις τὸ ρῆμα être τίθεται καθ' ἐνικόν : 1ον πρὸς ἀποφυγὴν κακοήχων ἐκφράσεων, οἷαι αἱ sont-ce, seront-ce, furent-ce, κλπ. : *Sera-ce vos amis* qui vous aideront ? οἱ φίλοι σας θὰ σᾶς βοηθήσουν ; 2ον εἰς τὴν φράσιν si ce n'est ἐκτὸς ἐάν, ἐάν δὲν εἶναι : *Si ce n'est eux*, quels hommes le feraient ? ἐκτὸς αὐτῶν, ποῖοι ἤθελον πράξει τοῦτο ;

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ 172. Ὑπάρχουν δύο εἶδη ἀντικειμένων :

1ον Τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον (complément direct), ὅπερ ἐκφέρεται κατ' αἰτιατικὴν : J'écris une lettre γράφω ἐπιστολήν.

2ον Τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον (complément indirect), ὅπερ ἐκφέρεται διὰ τινος τῶν προθέσεων à, de, pour, par, en, dans, κλπ. : J'écris à mon ami γράφω πρὸς τὸν φίλον μου. Les parents travaillent pour leurs enfants οἱ γονεῖς ἐργάζονται διὰ τὰ τέκνα των.

Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν.

§ 173. Τὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης δὲν συμφωνοῦν πάντοτε πρὸς τὰ ρήματα τῆς Ἑλληνικῆς ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ἀντικειμένου μεθ' οὗ συντάσσονται.

Οὕτω ρήματά τινα συντάσσονται εἰς τὴν Γαλλικὴν μετὰ γενικῆς (de) ἢ μετὰ δοτικῆς (à), ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν συντάσσονται μὲ ἄλλην πτώσιν. Τινὰ τούτων εἶναι s'approcher de πλησιάζειν, médire de κακολογεῖν, se moquer de ἐμπαίζειν, se servir de μεταχειρίζεσθαι, se souvenir de ἐνθυμεῖσθαι, κλπ., — frapper à κρούειν, κτυπᾶν, ordonner à διατάσσειν, pardonner à συγχωρεῖν, penser (songer) à σκέπτεσθαι, succéder à διαδέχεσθαι, κλπ. :

Approchez-vous du feu πλησιάσατε εἰς τὸ πῦρ. Je ne me suis pas servi de votre dictionnaire δὲν μετεχειρίσθην τὸ λεξικόν σας. Qui frappe à la porte ? ποῖος κτυπᾷ τὴν θύραν ; Elle pense à sa mère σκέπτεται τὴν μητέρα της.

Θέμα. — Ἀντικείμενον τοῦ ρήματος.

1. Ὁ καλὸς χριστιανὸς συγχωρεῖ τοὺς ἐχθροὺς του. 2. Πλησιάσατε εἰς τὸ παράθυρον. 3. Οἱ ἄσεβεῖς ἐμπαίζουν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν θρησκείαν. 4. Ὁ υἱὸς διεδέχθη τὸν πατέρα του. 5. Τὸ ταλαίπωρον παιδί ἐκρουσε δις τὴν θύραν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἤκούσαμεν. 6. Τί μεταχειρίζεσθε διὰ νὰ φάγετε τὸ κρέας ; — Μεταχειρίζομεθα πειροὺν καὶ μαχαίρι. 7. Ἐνθυμοῦ τὸν φίλον σου. 8. Ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν. 9. Μὴ κακολογῇτε ποτὲ κανένα.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ

§ 174. Ἡ Ὑποτακτικὴ εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις :

1ον Μετὰ τὰ ρήματα τὰ δηλοῦντα θέλησιν, προσταγὴν, ἐπιθυμίαν, φόβον, παράκλησιν, ἀμφιβολίαν, ἐλπίδα, εὐχὴν : Je veux qu'on m'obéisse θέλω νὰ μὲ ὑπακούουν. J'ordonne qu'il sorte διατάσσω νὰ ἐξέλθῃ. Je désire qu'il vienne ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ. Je souhaite que vous réussissiez εὐχομαι νὰ ἐπιτύχετε.

2ον Μετὰ τὰς φράσεις il est juste εἶναι δίκαιον, il est possible εἶναι δυνατόν, καὶ τὰς πρὸς ταύτας ἀναλόγους, ἔτι δὲ καὶ μετὰ τινὰ ἀπρόσωπα ρήματα, ὅσον il faut πρέπει, il convient ἀρμόζει, il semble φαίνεται, κλπ. : Il est juste que les criminels soient punis εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρῶνται οἱ ἐγκληματῆαι. Il est possible qu'il soit ici εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἐδῶ. Il faut que j'écrive à mon ami πρέπει νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου.

ἝΑσκησις. — Ὑποτακτικὴ.

Θέσατε εἰς Ὑποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα.

1. La patrie demande que nous l'(aimer) et que nous la (défendre) contre ses ennemis. 2. Il faut que vous (fuir) la flatterie. 3. Je désire qu'on me (laisser) tranquille. 4. Mes parents désirent que vous (passer) encore quelques jours ici. 5. Je souhaite que vous (pouvoir) réussir à vos examens. 6. J'irai habiter cet été une campagne qui me (être) agréable. 7. Il est possible que j'(aller) à Athènes demain. 8. Indiquez-moi un endroit où je (pouvoir) me reposer.

Θέμα. — Ὑποτακτικὴ.

1. Ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἵνα οἱ κλέπται τιμωρῶνται. 2. Ὁ Θεὸς θέλει ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθροὺς μας. 3. Πιστεύετε ὅτι ἡ θεία σας θὰ ἔλθῃ μόνῃ ; 4. Ζητῶ ὑπηρέτην ὃ ὁποῖος νὰ εἶναι πιστός. 5. Ἀρμόζει (Il convient) νὰ σεβώμεθα πάντοτε τὴν θρησκείαν. 6. Πρέπει νὰ μᾶς γράφετε κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας. 7. Δὲν θέλω νὰ μοῦ λέγετε ψεύδη. 8. Ἐπιθυμοῦμεν ἵνα αἱ ἀδελφαί μας ἔλθουν νὰ μένουν μαζί μας τοῦτο τὸ θέρος. 9. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὃ ὁποῖος νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

§ 175. Τίθεται προσέτι ἡ Ὑποτακτική :

1ον Μετὰ τὰ ῥήματα τὰ συνοδευόμενα ὑπὸ ἀρνήσεως : Je ne dis pas qu'il soit mon ennemi δὲν λέγω ὅτι εἶναι ἐχθρὸς μου.

2ον Μετὰ ἐρώτησιν ἐνέχουσιν ἀμφιβολίαν : Pensez-vous qu'il vienne ? φρονεῖτε ὅτι θὰ ἔλθῃ ; Croyez-vous qu'il soit sincère ? πιστεύετε ὅτι εἶναι εἰλικρινής ;

3ον Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας qui, que, dont, ἡ τὸ ἐπίρρημα οὐ ὅπου, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκφράσωμεν τὸ δυνατόν γενέσθαι : Je cherche un ami qui me rende ce service ζητῶ φίλον ὁ ὅποῦς νὰ μοῦ κάμῃ αὐτὴν τὴν χάριν. J'irai dans une ville où je sois tranquille θὰ ὑπάγω εἰς μίαν πόλιν ὅπου νὰ εἶμαι ἥσυχος.

4ον Μετὰ τὰς φράσεις le seul, le plus, le mieux, le moins, le premier, le meilleur καὶ τὰς πρὸς ταύτας ἀναλόγους : Le chien est le seul animal dont la fidélité soit à l'épreuve ὁ κύων εἶναι τὸ μόνον ζῶον οὗτινος ἡ πιστότης εἶναι δεδοκιμασμένη. C'est le meilleur homme que je connaisse εἶναι ὁ κάλλιστος ἄνθρωπος ποὺ γνωρίζω.

Ἄσκησις. — Ὑποτακτική.

Θέσατε εἰς Ὑποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα.

1. J'irai le voir avant qu'il (partir). 2. La mère veille sur ses enfants pour qu'ils (être) en bonne santé. 3. Nous travaillons afin que nous (avoir) de quoi vivre. 4. J'irai vous voir pourvu qu'il (faire) beau temps. 5. Bien que nous (lire) assez, nous ignorons beaucoup. 6. Qui que vous (être), vous pouvez vous tromper. 7. Quel que (être) votre professeur, écoutez-le.

Θέμα. — Ὑποτακτική.

1. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ σᾶς ἴδῃ. 2. Ἐγερθῆτε ἑνωρὶς αὔριον τὸ πρωί, ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἐγκαίρως. 3. Ὁ ἐξάδελφός μου ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωμεν. 4. Καίτοι εἶναι πτωχός, εἶναι ἔντιμος ἄνθρωπος. 5. Θὰ περιμένω ἕως ὅτου ἀπέλθετε. 6. Καίτοι εἶσθε ὑψηλὸς καὶ παχύς, δὲν εἶσθε δυνατός. 7. Ἐργασθῆτε καλὰ εἰς τὸ σχολεῖον ἵνα γίνετε ἡμέραν τινὰ καλὸς πολίτης.

Εἰς τὰς αὐτὰς ὁμῶς περιπτώσεις, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καθ' **Ὁριστικήν**, ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν θετικόν τι καὶ βέβαιον: Je ne dis pas qu'il **est** mon ennemi. Croyez-vous que l'âme **est** immortelle? πιστεῦετε ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος; Néron est le *premier* empereur qui a persécuté l'Eglise ὁ Νέρων εἶναι ὁ πρῶτος αὐτοκράτωρ ὅστις κατεδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν.

§ 176. Εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις τίθεται πάντοτε Ὑποτακτικὴ μετὰ τοὺς ἐπομένους περιφραστικούς συνδέσμους:

'A moins que ἐκτὸς ἑάν.

Afin que ἵνα, ὅπως.

Avant que πρὶν ἤ.

Bien que καίτοι.

De peur que φόβῳ μή, μήπως.

Jusqu' à ce que ἕως ὅτου.

Loin que μακρὰν τοῦ, ἀντὶ νά.

Pour peu que ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν.

Pour que ἵνα, ὅπως.

Pourvu que ἀρκεῖ νά.

Quel...que ὅσος(οῖος)δήποτε.

Quelque... que ὅσονδήποτε.

Qui que ὅστιςδήποτε.

Quoi que ὅ,τιδήποτε.

Quoique καίτοι.

Sans que χωρὶς νά.

Si... que ὅσονδήποτε.

Soit que εἴτε.

Supposé que ὑποτιθεμένου ὅτι.

Avant que la guerre finisse, il coulera encore bien du sang πρὶν τελειώσῃ ὁ πόλεμος, θὰ ρεύσῃ ἀκόμη πολὺ αἷμα.

Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς.

§ 177. Ἐνεστῶς καὶ Παρωχημένοι. — Ὅταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος χρόνου, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καθ' ἐνεστῶτα μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς ἑάν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν· κατὰ παρωχημένον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἑάν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

Κυρία πρότασις.
'Ενεστῶς ἢ Μέλλον.

Je doute, Je douterai

Δευτερεύουσα πρότασις.
'Ενεστῶς τῆς Ὑποτακτικῆς.

qu'il le fasse.

Παρωχημ. τῆς Ὑποτακτικῆς.
qu'il l'ait fait.

§ 178. Παρατατικὸς καὶ Ὑπερσυντέλικος. — Ὅταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι παρωχημένου τινὸς χρόνου ἢ Ὑπο-

θετικῆς, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται κατὰ παρατατικὸν μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστώσαν ἢ μέλλουσαν, κατὰ ὑπερσυντέλικον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

Κυρία πρότασις.
Παρωχημένος ἢ Ὑποθετικῆ.
Je doutais, je doutai,
j'ai douté, j'avais douté,
κλπ. je douterais

Δευτερεύουσα πρότασις.
Παρατατικὸς τῆς Ὑποτακτικῆς.
qu'il le fit.
Ὑπερσυντέλ. τῆς Ὑποτακτικῆς.
qu'il l'eût fait.

179. Ὅταν τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφράζῃ πρᾶξιν γινομένην καθ' ἣν στιγμὴν ὁμιλοῦμεν ἢ διαρκῶς ἐπαναλαμβανομένην, δὲν τηροῦνται οἱ ἀνωτέρω κανόνες, ἀλλὰ τίθεται κατ' ἐνεστώτα τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως: Je n'ai jamais dit que vous soyez paresseux οὐδέποτε εἶπον ὅτι εἴσθε ὀκνηροί. Il ne faudrait pas que les enfants s'imaginassent qu'ils puissent devenir savants sans travailler δὲν πρέπει νὰ φαντάζωνται τὰ παιδιὰ ὅτι δύνανται νὰ γίνουν σοφοὶ χωρὶς νὰ ἐργασθοῦν.

Ἀσκησις. — Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ῥήματα εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον.

1. Il faut que nous (*partir*). 2. Fais aux autres ce que tu voudrais qu'on te (*faire*). 3. Cicéron méritait qu'on lui (*décerner*) le titre de Sauveur de la patrie. 4. Il faut que nous (*veiller*) tous au salut de la patrie. 5. L'avare voudrait que tout l'or du monde lui (*appartenir*). 6. J'aurai soin que vous (*avoir*) ce qu'il vous faut. 7. Je ne savais pas que tu (*visiter*, παρελθ. πρᾶξις) l'Amérique.

Θέμα. — Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς.

1. Ἡγνόουν ὅτι εἶχεν ἔλθει. 2. Θὰ ᾔθελον μόνον νὰ τὸν εἴχατε γνωρίσει. 3. Ἀπορῶ (Je m'étonne) ὅτι δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν μου. 4. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐλπίς ἢ ὁποῖα μοῦ ἔμεινε. 5. Ὁ πατήρ μου ἀπήτησε ν' ἀναχωρήσω ἀμέσως. 6. Τίς θὰ ἠδύνατο ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι εἶναι τίμιος ἄνθρωπος; 7. Δὲν διανοήθητε (pensé) ὅτι ὑπῆρξα ποτὲ τόσον ἄνανδρος ὥστε νὰ (pour) προδώσω τὰ μυστικά τῶν φίλων μου.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

§ 180. Ἡ ἀπαρέμφατος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ :

1ον Ὡς ὑποκείμενον : *Mentir est une action honteuse* τὸ ψεύδεσθαι εἶναι πρᾶξις ἐπονείδιστος.

2ον Ὡς κατηγορούμενον : *Vouloir c'est pouvoir* τὸ θέλειν δύνασθαι ἐστίν, ἡ θέλησις εἶναι δύναμις.

3ον Ὡς προσδιορισμὸς ὀνόματος ἢ ἐπιθέτου : *Le désir de plaire* ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν. *Habile à parler* ἱκανὸς εἰς τὸ ὁμιλεῖν.

4ον Ὡς ἀντικείμενον ρήματος : *Il sait lire* ἡξεύρει ν' ἀναγνώσκῃ. *J'aime à travailler* ἀγαπῶ νὰ ἐργάζωμαι.

§ 181. Ὡς ἀντικείμενον ρήματος, ἡ ἀπαρέμφατος τίθεται μόνον ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, ὅταν δηλ. τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως :

Je désire visiter la France ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Γαλλίαν. *Voulez-vous fermer la fenêtre ?* θέλετε νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον ;

Ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται Ὑποτακτικὴ :

Mon père désire que je visite la France ὁ πατήρ μου ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Γαλλίαν. *Voulez-vous que je ferme la fenêtre ?* θέλετε νὰ κλείσω τὸ παράθυρον ;

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται ἀπαρέμφατος ὅταν ὑποκείμενον αὐτῆς εἶναι τὸ ἀντικείμενον (ὄνομα ἢ ἀντωνυμία) τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως :

Dites à Pierre de fermer la fenêtre εἶπατε εἰς τὸν Πέτρον νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρον. *Je vous ordonne de fermer la fenêtre* σᾶς διατάσσω νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον.

§ 182. Ἡ ὡς ἀντικείμενον ρήματος χρησιμεύουσα ἀπαρέμφατος ἐκφέρεται ἢ ἀπροθέτως ἢ ἐμπροθέτως διὰ μιᾶς τῶν προθέσεων à ἢ de. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ρήματος τὸ ὁποῖον προηγεῖται τῆς ἀπαρεμφάτου.

**Τὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἅτινα δὲν ἀπαιτοῦν
πρόθεσιν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.**

aimer mieux προτιμᾶν
aller πηγαίνειν
compter προτίθεσθαι, σκοπεῖν

croire πιστεῖν
désirer ἐπιθυμεῖν
devoir ὀφείλειν

entendre ἀκούειν *sonner les cloches*
 envoyer στέλλειν *chercher*
 espérer ἐλπίζειν *être en état de*
 faire κάμνειν *avoir une bonne note*
 falloir πρέπει *venir de me*
 laisser ἀφήνειν *laissez-le partir*
 oser τολμᾶν *le dire, le nier*
 pouvoῖν δύνασθαι *le comprendre*
 préféréιν προτιμᾶν *restera ici*

πρετένδρε ἀξιοῦν *le connaître*
 savoir γινώσκειν *connaître*
 sembler φαίνεται *il dit la*
 sentir αἰσθάνεσθαι *battre ma*
 valoir mieue ἀξίζειν *καλλίτερον*
 προτιμητέον εἶναι
 venir ἔρχεσθαι
 voir βλέπειν
 vouloir θέλειν

Παραδείγματα.

Désirez-vous voyager ?
 Je compte partir demain.
 J'ose le dire.

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ταξιδεύσετε ;
 Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω αὔριον.
 Τολμῶ νὰ τὸ εἶπω.

Τὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἅτινα ἀπαιτοῦν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν ἀ.

accoutumer à συνειθίζειν
 aider à βοηθεῖν
 aimer à ἀγαπᾶν, ἀρέσκεσθαι
 apprendre à μαθάνειν *αὐτὸν*
 s'appreter à ἐτοιμάζεσθαι
 avoir à ¹ ἔχειν
 chercher à προσπαθεῖν
 consentir à στέργειν

consister à συνίστασθαι
 se disposer à διατίθεσθαι,
 ἐτοιμάζεσθαι
 donner à δίδειν
 employer à μεταχειρίζεσθαι
 encourager à ἐνθαρρύνειν
 engager à παρακινεῖν
 enseigner à διδάσκειν
 inviter à προσκαλεῖν
συννέμειν

¹ Τὸ avoir συνοδευόμενον ὑπὸ ὀνόματος ἀπαιτεῖ πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de : j'ai l'honneur (le plaisir, le regret, κλπ.) de vous annoncer.

Θέμα.—Ἀπαρέμφατος ἀπρόθετος.

1. Ὁφείλεις νὰ ὑπακούῃς εἰς τοὺς γονεῖς σου. 2. Ἀφήσατέ με ν' ἀναχωρήσω αὔριον. 3. Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω διὰ τὴν Γαλιαν. 4. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κῆπον σας. 5. Ἐλᾶτε νὰ μᾶς ἰδῇτε αὔριον εἰς τὰς ἑξ (à six heures). 6. Θέλω νὰ σᾶς ὁμιλήσω. 7. Ἐλπίζω νὰ ἴδω τὸν ἀδελφόν σας αὔριον. 8. Δὲν ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου. 9. Τί ἔρχεσθε νὰ κάμετε ἐδῶ ;

se mettre à ἀρχίζειν
parvenir à κατορθώνειν *monter*
persister à ἐπιμένειν *à lutter*
se préparer à προετοιμάζεσθαι
réussir à ἐπιτυγχάνειν

servir à χρησιμεύειν *la et sert à dormir*
songer à σκέπτεσθαι *à partir*
tarder à βραδύνειν *à venir, à venir*
tendre à τείνειν *à se courber de sa*
travailler à ἐργάζεσθαι *découvrir*
son bureau

Παραδείγματα.

Aimez-vous à voyager ?
Mon fils apprend à chanter.
Il cherche à me tromper.

Ἀγαπᾶτε νὰ ταξιδεύετε;
Ὁ υἱός μου μαρνθάνει νὰ ψάλλῃ.
Προσπαθεῖ νὰ μὲ ἀπατήσῃ.

Τὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἅτινα ἀπαιτοῦν

πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de. *d'être*

s'abstenir de ἀπέχειν
avertir de εἰδοποιεῖν
cesser de παύειν
charger de ἐπιφορτίζειν
commander de προστάσσειν
conseiller de συμβουλεύειν
se contenter de ἀρκεῖσθαι
craindre de φοβεῖσθαι
défendre de ἀπαγορεύειν
se dépêcher de σπεύδειν
dire de λέγειν *je lui ai acheté*
douter de ἀμφιβάλλειν *à avoir*
écrire de γράφειν *à réussir*
empêcher de ἐμποδίζειν *à peser*
s'empresser de σπεύδειν
entreprendre de ἐπιχειρεῖν
éviter de ἀποφεύγειν *faire*
se hâter de σπεύδειν *de partir*

mériter de ἀξίζειν *d'être mérité*
négliger de ἀμελεῖν *d'accomplir ses*
omettre de παραλείπειν *promesses*
ordonner de διατάσσειν *il lui ordonne de*
oublier de λησμονεῖν *de dire*
pardonner de συγχωρεῖν *bonjour*
parler de ὁμιλεῖν
permettre de ἐπιτρέπειν *il lui permet de*
prier de παρακαλεῖν *me mettre au courant*
promettre de ὑπόσχεσθαι *de donner de chose*
proposer de προτείνειν *de commencer cette*
se proposer de προτίθεσθαι *entreprise périlleuse*
recommander de συνιστᾷν *faire ce long*
refuser de ἀρνεῖσθαι *de refuser de lui proposer*
regretter de λυπεῖσθαι *de son*
remercier de εὐχαριστεῖν *ma proposition*
résoudre de ἀποφασίζειν *d'accepter votre*
tâcher de προσπαθεῖν *invitation*
à la
faire

Ἀσκήσις. — Ἀπαρέμφατος ἐμπρόθετος.

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου προθέσεως.

1. Mon frère apprend. ἄ. danser. 2. Avez-vous beaucoup. ἄ. faire aujourd'hui ? 3. J'ai plusieurs lettres. ἄ. écrire.
4. Votre frère a eu la bonté. ἄ. me prêter son dictionnaire.

Παραδείγματα.

Je vous conseille *de partir*.

Dites-lui *de venir*.

Je vous prie *d'ouvrir* la fenê-
nêtre.

Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀναχωρήσετε.

Εἰπατέ του νὰ ἔλθῃ.

Σᾶς παρακαλῶ ν' ἀνοίξετε τὸ
παράθυρον.

§ 183. Τέλος, ῥήματά τινὰ δέχονται τὴν ἀ ἢ τὴν *de* πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου. Τοιαῦτα εἶναι: commencer ἀρχίζειν, continuer ἐξακολουθεῖν, obliger ὑποχρεώνειν, κλπ.

5. Permettez-moi ~~de~~ fermer la fenêtre. 6. Dites à Pierre ~~de~~ ouvrir la porte. 7. Je vous prie ~~de~~ venir à cinq heures. 8. Il a cessé ~~de~~ pleuvoir. 9. Mon frère a oublié ~~de~~ écrire à Paris. 10. La police a réussi ~~à~~ découvrir le voleur. 11. Il est défendu ~~de~~ fumer ici. 12. Me promettez-vous ~~de~~ venir demain? 13. Je n'ai pas eu le temps ~~de~~ faire ma correspondance.

Θέμα. — Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς ἀντικείμενον.

1. Σκοπεύω νὰ συνοδεύσω τὸν πατέρα μου εἰς τὴν Γαλλίαν. 2. Ἐλᾶτε νὰ κάμετε ἓνα περίπατον μαζί μου. 3. Μὲ προσεκάλεσαν νὰ κάμω περίπατον. 4. Μανθάνω νὰ ὀμιλῶ τὴν γαλλικὴν. 5. Εἴπομεν εἰς τὸν ὑπὴρέτην νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς εὔρῃ. 6. Μὲ παρεκάλεσε νὰ ὑπάγω εἰς τὰς ἑπτὰ (à sept heures). 7. Ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν τὸν ὑπουργόν. 8. Πηγαίνετε γρήγορα νὰ πῖετε ἓνα ποτῆρι νερό. 9. Θὰ ἔχετε καιρὸν (le temps) νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν Κύριον Β. ; 10. Σᾶς συμβουλεύω νὰ μείνετε ἐδῶ καὶ νὰ ἐξακολουθήσετε τὰς σπουδὰς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ. DU PARTICIPE.

§ 184. Ὑπάρχουν δύο εἴδη μετοχῶν: ἡ ἐνεργητικὴ (le participe présent) καὶ ἡ παθητικὴ (le participe passé).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

§ 185. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ ἐκφράζει ἐνέργειαν, λήγει δὲ εἰς **ant** καὶ εἶναι πάντοτε **ἀμετάβλητος** :

Un homme *louant* Dieu ἄνθρωπος αἰνῶν τὸν Θεόν.

Des hommes *louant* Dieu ἄνδρες αἰνοῦντες τὸν Θεόν.

§ 186. Ὁ εἰς **ant** ρηματικὸς τύπος, ὅταν ἐκφράζη ποιότητα, ιδιότητα, κατάστασιν, εἶναι ρηματικὸν ἐπίθετον (adjectif verbal) καὶ τότε συμφωνεῖ πρὸς τὸ προσδιοριζόμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Παραδείγματα.

Ἐνεργητικὴ μετοχή.

J'ai vu cette mère *caressant*
son fils εἶδον τὴν μητέρα ταύτην
θωπεύουσαν τὸν υἱόν της.

On aime les enfants *obéissant*
aux volontés de leurs
parents ἀγαπῶμεν τὰ παιδιά τὰ
ὑπείκοντα εἰς τὰς θελήσεις τῶν
γονέων των.

Ρηματικὸν ἐπίθετον.

Cette mère est *caressante*
αὕτη ἡ μήτηρ εἶναι θωπευτικὴ.

On aime les enfants *obéissants*
ἀγαπῶμεν τὰ εὐπειθῆ
παιδιά.

Ἄσκησις. — Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ρηματικὸν ἐπίθετον.

Δείξατε ἐὰν αἱ ἐντὸς παρενθέσεων λέξεις εἶναι ἐνεργητικαὶ μετοχαὶ ἢ ρηματικὰ ἐπίθετα καὶ θέσατε αὐτὰ εἰς συμφωνίαν ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει.

1. Les flots s'avancent en (*mugissant*). 2. Des bruits (*alar-*

§ 187. Ἐνεργητικαὶ τινες μετοχαὶ διαφέρουν κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἀντιστοίχων ρηματικῶν ἐπιθέτων ἢ οὐσιαστικῶν. Αἱ κυριώτεραι τούτων εἶναι αἱ ἑξῆς :

Ἐνεργητικαὶ μετοχαί.

Convainquant πείθων.

Différant διαφέρων.

Excellant ἐξέχων, διαπρέπων.

Fabriqueur κατασκευάζων.

Fatigant καταπονδῶν.

Négligeant ἀμελῶν.

Présidant προεδρεύων.

Ρηματικά ἐπίθετα ἢ οὐσιαστικά.

Convaincant πειστικός.

Différant διάφορος.

Excellent ἐξαίρετος.

Fabricant κατασκευαστής.

Fatigant καταπονητικός.

Négligent ἀμελής.

Président πρόεδρος.

§ 188. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λαμβάνει πολλάκις πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν **en** εἰς τὰς τροπικὰς καὶ χρονικὰς προτάσεις, ἐκφράζουσα ἐμφαντικώτερον εἰς τὰς τελευταίας ταύτας τὸν συγχρονισμόν δύο πράξεων : Il lit toujours *en* se promenant ἀναγινώσκει πάντοτε περιπατῶν.

mant) circulent de toutes parts. 3. Nous traversâmes des prairies (*verdoyant*). 4. On punit les enfants paresseux et (*désobéissant*). 5. Les enfants (*aimant*) l'étude feront des progrès (*surprenant*). 6. Le berger a surpris deux loups (*ravis-*
sant) un mouton. 7. Nous entendions la foudre (*grondant*) sur nos têtes.

Θέμα. — Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ρηματικὸν ἐπίθετον.

1. Αὕτῃ ἡ νέα εἶναι ἡ ζωσα εἰκὼν τῆς μητρός της. 2. Οἱ λόγοι τοῦ ἦσαν παρηγορητικοί. 3. Ἀναγινώσκω ἱστορίαν ἐνδιαφέρουσαν. 4. Αὐτοὶ οἱ καρποὶ εἶναι ἐξαίρετοι. 5. Οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ διῆλθον τὴν νύκτα τρέμοντες καὶ ἡμιθανεῖς. 6. Κυττάξετε αὐτὰς τὰς σημαίας κυματιζούσας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας. 7. Εἶναι ὥραϊον νὰ βλέπη τις (ἀπαρέμφ.) παιδιὰ σεβόμενα καὶ ἀγαπῶντα τοὺς γονεῖς των.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ

Παθητική μετοχή άνευ βοηθητικοῦ.

§ 189. Ἡ παθητικὴ μετοχή, μὴ συνοδευομένη ὑπὸ βοηθητικοῦ ρήματος, λαμβάνεται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τὸ ὁποῖον προσδιορίζει :

Un frère *aimé* ἡγαπημένος ἀδελφός, une sœur *aimée* ἡγαπημένη ἀδελφή. Des frères *aimés* ἡγαπημένοι ἀδελφοί, des sœurs *aimées* ἡγαπημένες ἀδελφαί.

Παθητικὴ μετοχή μετὰ τοῦ être.

§ 190. Ἡ παθητικὴ μετοχή, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ **être**, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ρήματος :

Mon père, tu es *aimé*. Ma mère, tu es *aimée*.

Παθητικὴ μετοχή μετὰ τοῦ avoir.

§ 191. Ἡ παθητικὴ μετοχή, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ **avoir**, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου, ὅταν τοῦτο προηγῇται τῆς μετοχῆς. Μένει δὲ ἀμετάβλητος : 1ον "Ὅταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἐπιτάσσεται· 2ον "Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον.

**"Ασκησις. — Παθητικὴ μετοχή άνευ βοηθητικοῦ
ἢ μετὰ τοῦ être.**

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς·

1. Les instants (*perdu*) ne se retrouvent plus. 2. On ne regrette jamais les moments (*consacré*) à l'étude. 3. Les astronomes ont soutenu que toutes les planètes (*connu*) et non (*connu*) sont autant de mondes (*habité*). 4. Faute (*avoué*) est à moitié (*pardonné*). 5. Voltaire et Rousseau sont (*mort*) la même année.

Παραδείγματα.

"Αμεσον ἄντικ. προηγείται:

La femme que nous avons
vue ἢ γυνή τήν ὁποίαν εἶδομεν.

Les femmes que nous
avons **rencontrées** αἱ γυναῖκες
τάς ὁποίας συνηγήσαμεν.

Les lettres qu'ils ont
écrites αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας
ἔγραψαν.

"Αμεσον ἄντικ. ἔπεται :

Nous avons **vu** une femme
εἶδομεν μίαν γυναῖκα.

Nous avons **rencontré**
des femmes συνηγήσαμεν
γυναῖκας.

Ils ont **écrit** des lettres
ἔγραψαν ἐπιστολάς.

Δὲν ὑπάρχει ἄμεσον ἀντικείμενον :

Mes arbres ont **péri**.

Ces enfants ont **travaillé**
avec ardeur.

Ils ont **dormi** toute la
nuit.

Tὰ δένδρα μου κατεστρά-
φησαν.

Αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἰργάσθη-
σαν μετὰ ζήλου.

Ἐκοιμήθησαν ὅλην τὴν
νύκτα.

"Ασκησις. — Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς
παρενθέσεων μετοχάς.

1. Alexandre a (*gagné*) toutes les batailles qu'il a (*livré*).
2. Nos travaux ont (*commencé*) la semaine dernière (τὴν
παρελθοῦσαν ἑβδομάδα). 3. Nous avons (*acheté*) deux cha-
peaux. — Combien les avez-vous (*payé*) ? 4. La rivière a
(*débordé*) pendant le dernier orage. 5. La foudre a (*écrasé*)
deux maisons. 6. Toutes les fleurs que nous avons (*planté*)
ont (*péri*). 7. Nous avons (*récolté*) les fruits de ce verger et
nous les avons (*vendu*).

Θέμα. — Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir.

1. Τὰ στρατεύματα ἐβάδισαν καθ' ὅλην (toute) τὴν νύκτα.
2. Πόσους ἵππους ἡγόρασατε; — Ἠγόρασα δύο ἵππους. 3. Ἐγρά-
ψατε τὴν ἐπιστολήν σας; — Μάλιστα, τὴν ἔγραψα. 4. Εἶδομεν
πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ξένας. 5. Αἱ πόλεις τὰς ὁποίας εἶδομεν

Παθητική μετοχή ενεργητικοῦ ρήματος.

§ 192. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *ἐνεργητικῶν* ρημάτων συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ avoir καὶ ὑπάγεται εἰς τὸν γενικὸν κανόνα τῆς § 191 :

Les livres *que* nous avons **lus** τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἀνεγνώσαμεν. Ces enfants ont **lu** leurs livres αὐτὰ τὰ παιδιά ἀνέγνωσαν τὰ βιβλία των.

§ 193. Ἐὰν τὸ ἕμεσον ἀντικείμενον ἐκφέρεται διὰ τινος τῶν φράσεων combien de, que de, plus de, moins de, autant de, κλπ., ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ὕπερ ἀκολουθεῖ τὰς φράσεις ταύτας :

Autant de batailles il a *livrées*, autant de victoires il a *remportées* ὅσας μάχας συνῆψε, τόσας νίκας ἤρατο.

Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ρήματος.

§ 194. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *παθητικῶν* ρημάτων, συναπτομένη πάντοτε μετὰ τοῦ être, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον :

Tous les hommes seront *jugés* après leur mort ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουν κριθῇ μετὰ θάνατον.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ρήματος.

§ 195. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *ἀμεταβάτων* ρημάτων ἵτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ avoir, εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ ρήματα ταῦτα δὲν ἔχουν ἕμεσον ἀντικείμενον :

Nos fleurs ont *péri* τὰ ἄνθη μας κατεστράφησαν.

§ 196. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν *ἀμεταβάτων* ρημάτων ἵτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ être, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος :

Nos sœurs sont *parties* αἱ ἀδελφαὶ μας ἀνεχώρησαν.

καὶ αἱ χῶραι τὰς ὁποίας ἐπεσκέψθημεν μᾶς ἔφησαν ἀληθμονήτους (d'impérissables) ἀνχμνήσεις. 6. Μὲ εἶδατε (Θηλ.) χθὲς εἰς τὸν περίπατον ; — Ὅχι, Κυρία, δὲν σᾶς εἶδα. — Καὶ τοὺς ἀδελφούς μου ; — Τοὺς εἶδα καὶ τοὺς ἐχαίρετῃσα, ἀλλὰ δὲν εἶδα τοὺς γονεῖς σας.

Παθητική μετοχή ἀντωνυμικοῦ ρήματος.

§ 197. Εἰς τὰ ἀντωνυμικά ρήματα τὸ βοηθητικὸν être τίθεται ἀντὶ τοῦ avoir : Je me **suis** consolé παρηγορήθην, ἀντὶ j'**ai** consolé moi.

Ἐπομένως ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τῆς μετὰ τοῦ avoir συναπτομένης μετοχῆς, ἥτοι συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἐὰν τοῦτο προηγῇται αὐτῆς :

Voici les lettres qu'ils se sont *envoyées* ἰδοὺ αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας ἔστειλαν πρὸς ἀλλήλους.

Μένει δὲ ἀμετάβλητος, ἐὰν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἔπεται ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον : Ils se sont *écrit* plusieurs lettres ἔγραψαν πρὸς ἀλλήλους πολλὰς ἐπιστολάς. Elles se sont *parlé* longtemps ὠμίλησαν πρὸς ἀλλήλας πολλὴν ὥραν.

Ἄσκησις. — Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Ces enfants se sont (*blessé*) avec un canif. 2. Mes cousins se sont (*blessé*) le doigt avec un canif. 3. Mes frères se sont (*abstenu*) de vin. 4. Les éclairs se sont (*succédé*) sans interruption cette nuit. 5. Deux hommes hier se sont (*disputé*) dans la rue. 6. Votre frère et le mien se sont (*écrit*). 7. Ils se sont (*écrit*) plusieurs lettres. 8. Les orages qu'il y a (*eu*) ont nui aux (τὰς) récoltes.

Θέμα. — Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων.

1. Διεσκεδάσαμεν πολὺ χρός εἰς τὸν χορόν. 2. Ἀπηνύθηνμεν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ λάβωμεν (pour avoir) αὐτὰς τὰς πληροφορίας. 3. Δὲν μετεμελήθημεν διὰ τὴν εἰλικρινεῖάν μας. 4. Οἱ ἐξετασταὶ ἐφάνησαν (se montrer, passé comp.) ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς μαθητάς. 5. Οἱ στρατιῶται οἱ ὅποιοι εἶχον πολεμήσει (se battre, plus-que-parf.) γενναίως ἐβραβεύθησαν (être récompensé, passé comp.). 6. Διέρρευσαν (s'écouler, ἀπρὸς.) πολλοὶ αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς γραφῆς.

§ 198. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν κυρίως ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἴδ. § 144) συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον :

Ils se sont *abstenus* de rire κατέσχον τὸν γέλωτα. Elle s'est *écriée* αὕτη ἀνέκραξεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ρήματος.

§ 199. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος :

Il est *arrivé* des troupes ἔφθασαν στρατεύματα. Les chaleurs qu'il a *fait* οἱ καύσωνες τοὺς ὁποίους ἔκαμεν.

Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en.

§ 200. Ἡ παθητικὴ μετοχή, ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν ἀντωνυμίαν en, μένει ἀμετάβλητος, διότι τὸ en ἐπέχει θέσιν ἐμμέσου ἀντικειμένου :

J'ai trouvé des cerises et j'*en* ai *mangé* εὔρον κεράσια καὶ ἔφαγον ἐξ αὐτῶν.

Ὅταν ὅμως, πλὴν τοῦ en, ὑπάρχη καὶ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἡ μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν κανόνα τῆς συμφωνίας :

Mon père est absent, voici les nouvelles *que* j'*en* ai

Ἀσκησις.—Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Avez-vous bu de l'eau ? — Oui, j'*en* ai (*bu*). 2. Nous sommes (*allé*) chercher des champignons dans les bois, et nous en avons (*trouvé*) en abondance. 3. Étant (*allé*) à Athènes, nous en avons (*visité*) les plus beaux monuments et les plus belles ruines, et nous en avons (*rapporté*) une foule d'objets antiques. 4. Combien de cartes postales avez-vous (*reçu*) ? — Nous en avons (*reçu*) un peu de tous les pays que notre père a (*visité*). 5. Je penserai toujours à (τὸν) mon excellent maître, et je n'oublierai jamais les bonnes leçons que j'*en* ai (*reçu*).

regues ὁ πατήρ μου εἶναι ἀπὼν, ἰδοὺ αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ.

§ 201. Ὄταν τῆς ἀντωνυμίας *en* προηγῇται ποσοτικόν τι ἐπίρρημα, οἷον *combien, plus, autant, moins*, κλπ., ἡ μετοχὴ τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν :

Autant d'ennemis il a attaqués, autant il en a vaincus ὅσους ἐχθροὺς προσέβαλε, τόσους καὶ ἐνίκησεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

§ 202. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἔχει ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον ἢ τὴν ἀπαρέμφατον ταύτην, ὅποτε μένει ἀμετάβλητος, ἢ τὴν ἀντωνυμίαν ἥτις προηγεῖται, καὶ τότε συμφωνεῖ :

La chanson que j'ai entendu chanter (= *j'ai entendu chanter la chanson*) τὸ ᾄσμα τὸ ὁποῖον ἤκουσα ψαλλόμενον.

L'artiste que j'ai entendue chanter (= *j'ai entendu l'artiste chanter*) ἡ καλλιτέχνης τὴν ὁποίαν ἤκουσα ᾄδουσαν.

Ἄσκησις.— Μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφίσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. *L'artiste (fém.) que j'ai (entendu) chanter avait beaucoup de talent.* 2. *Les enfants que j'ai (vu) punir avaient l'air attristé.* 3. *Vous me parlez là d'événements que j'ai (entendu) raconter d'une façon toute différente.*

Θέμα. — Μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

1. Ἡ καλλιτέχνης τὴν ὁποίαν εἶδον χειροκροτουμένην (ἀπαρέμφ.) ἔψαλλε πολὺ καλὰ. 2. Τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα εἶδον παίζοντα (ἀπαρέμφ.) εἶχον θαυμασίαν ὑγείαν (étaient merveilleux de santé). 3. Ἐχειροκροτήσαμεν τοὺς ἡθοποιοὺς τοὺς ὁποίους ἤκούσαμεν παίζοντας (ἀπαρέμφ.). 4. Πληρώνομεν (On paye) σήμερον πολὺ ἀκριβὰ ἐδώδιμα τὰ ὁποῖα εἶδομεν πωλούμενα (ἀπαρέμφ.) ἄλλοτε πολὺ εὐθηνά.

Excepté, supposé, approuvé, κλπ.

§ 203. Αί μετοχαί *excepté, supposé, approuvé, passé, attendu, y compris, non compris, ci-joint, ci-inclus* εἶναι ἀμετάβλητοι ὅταν προηγῶνται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς φράσεως :

Excepté les vieillards ἐξαιρουμένων τῶν γερόντων.

Passé les vacances μετὰ τὰς διακοπὰς.

Ci-inclus copie de la lettre ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς.

Εὐρισκόμεναι ὅμως μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, αἱ μετοχαί αὗται συμφωνοῦν πρὸς αὐτό :

Les vieillards *exceptés* ἐξαιρουμένων τῶν γερόντων.

Les vacances *passées* μετὰ τὰς διακοπὰς.

La copie *ci-incluse* τὸ ἐγκλειστον ἀντίγραφον.

§ 204. Ὅταν τὰ *ci-joint* καὶ *ci-inclus*, ἀκολουθοῦντα ῥῆμα, προηγῶνται ὠρισμένου οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλονται, προηγούμενα δὲ ἀορίστου οὐσιαστικοῦ, μένουν ἀμετάβλητα :

Vous trouverez *ci-incluse* **la** copie ἢ **une** copie de ma lettre θὰ εὑρετε ἐγκλείστως τὸ ἀντίγραφον ἢ ἓν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Vous trouverez *ci-inclus* **copie** de ma lettre θὰ εὑρετε ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Θέμα.—Excepté, supposé, κλπ.

1. Θὰ εὑρετε συνημμένως τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου. 2. Ἐγκλείστως θὰ εὑρετε ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς. 3. Ἡ ἐγκλειστος ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν σᾶς ἀπευθύνω θὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ (vous apprendra) τὸν θάνατον τοῦ θείου σας. 4. Ἐξαιρουμένης τῆς ἐχίδνης, ὅλα τὰ ἔρπετὰ τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται (que l'on trouve) ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἀβλαβῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ. DE LA PRÉPOSITION.

§ 205. Αἱ κυριώτεραι προθέσεις εἶναι :

Ἄ ἐν, εἰς.	Hors ἐκτός, πλήν.
Après μετά (αἰτιατ.).	Malgré ἂν καί, καίτοι, καίπερ.
Avant πρό.	Outre ὑπέρ, πέραν, πλήν, ἐκτός.
Avec μετά, μέ.	Par διά, ὑπό.
Chez παρά (τινι).	Parmi μεταξύ.
Contre κατά, ἐναντίον.	Pendant κατά, ἐπί.
Dans ἐν, ἐντός.	Pour διά, ὑπέρ.
De ἐκ, ἀπό, παρά.	Près ἐγγύς, πλησίον.
Depuis ἐκ, ἀπό.	Sans ἄνευ, χωρίς.
Derrière ὀπισθεν.	Selon κατά, συμφώνως.
Dès ἀπό, εὐθύς ἄμα.	Sous ὑπὸ (αἰτιατ.).
Devant πρό, ἔμπροσθεν.	Sur ἐπί.
En ἐν, εἰς.	Vers πρός, περὶ (αἰτιατ.).
Entre μεταξύ.	Voici ἰδού.
Envers πρός.	Voilà ἰδού.
Hormis ἐκτός, πλήν.	

Παρατήρησις.—Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, αἱ ἀπλαῖ προθέσεις συντάσσονται ἐν γένει μετ' αἰτιατικῆς : Venez avec moi ἔλθετε μετ' ἐμοῦ. Derrière la maison ὀπισθεν τῆς οἰκίας. Devant la porte πρὸ τῆς θύρας. Entre le ciel et la terre μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Sur la table ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Θέμα. — Προθέσεις.

1. Ὁ πατήρ μου ἔρχεται μαζί μου. 2. Προχωροῦμεν κατὰ τοῦ ἀνέμου. 3. Τὸ ἔαρ ἔρχεται μετὰ τὸν χειμῶνα. 4. Θὰ φθάσωμεν πρὸ τῆς νυκτός. 5. Ἐργάζεται παρά τῷ ἄρτοποιῳ. 6. Θέλομεν κριθῇ κατὰ τὰ ἔργα μας. 7. Θὰ ἔχω τελειώσει ἐντὸς τριῶν ὥρων. 8. Πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν· θὰ διέλθω διὰ τῆς Ἑλβετίας. 9. Ἐτιμωρήθη δι' ἐλαφρὸν σφάλμα. 10. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἄνευ κληρονόμων.

§ 206. Αἱ κυριώτεραι περιφραστικαὶ προθέσεις (locutions prépositives) εἶναι :

‘A cause de ἔνεκα.

‘A l’égard de ὡς πρός.

‘A travers διὰ, ἀνά.

Au dedans de ἐντός.

Au-devant de πρό.

Au dehors de ἐκτός.

Au-dessus de ἄνωθεν, ὑπέρ.

Au-dessous de ὑπὸ (αἰτιατ.).

Autour de περί, περίξ.

Au travers de διὰ, ἀνά.

En dépit de παρὰ, ἐναντίον.

Jusqu’à μέχρι.

Loin de μακράν, ἀντί.

Par-dessus ἄνωθεν, ὑπέρ.

Près de πλησίον.

Quant à ὡς πρός.

Vis-à-vis de ἀπέναντι.

§ 207. Ἐπίθετά τινα ἢ μετοχαί, εὐρισκόμεναι πρὸ οὐσιαστικῶν ἢ ἀντωνυμιῶν, ἐπέχουν θέσιν προθέσεων. Τοιαῦται εἶναι :

Attendu ἔνεκα.

Concernant ὡς πρός, περί.

Durant ἐπί, κατὰ (χρον.).

Excepté ἐκτός, πλὴν.

Moyennant διὰ, διὰ μέσου.

Non compris μὴ συμπεριλαμβανομένου.

Passé παρελθόντος.

Proche πλησίον.

Sauf ἐκτός, πλὴν.

Suivant κατὰ, συμφώνως.

Supposé ὑποτιθεμένου.

Touchant ἐπί, περί.

Vu λαμβανομένου ὑπ’ ὄψιν, ἔνεκα. [μένου.

Υ compris συμπεριλαμβανο-

§ 208. Αἱ προθέσεις προτάσσονται συνήθως τῶν συμπληρωμάτων, πλὴν τῶν *durant*, *voici*, *voilà*, αἵτινες δύνανται καὶ νὰ ἐπιτάσσωνται : *Durant* sa vie ἢ sa vie *durant* ἐφ’ ὅσον ζῇ. *Me voici*, nous *voilà*, *voilà* Monsieur Paul.

§ 209. Προθέσεις τινὲς δύνανται νὰ τεθοῦν καὶ ἐπιρρηματικῶς, δηλ. ἄνευ συμπληρώματος : Je l’ai vu *après* τὸν εἶδον ἔπειτα. Je ne l’ai pas vu *depuis* δὲν τὸν εἶδον ἔκτοτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ

§ 210. ‘A travers, au travers de. — ‘H à travers οὐδέποτε ἀκολουθεῖται ὑπὸ τῆς προθέσεως de : *À travers* ces bois.

‘H δὲ au travers πρέπει πάντοτε νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς προθέσεως de : *Au travers* de ces bois.

§ 211. Avant, devant. — ‘H πρόθεσις *avant* ἀναφέρεται ἐν γένει εἰς τὸν χρόνον : Je suis arrivé *avant* vous ἔφθασα πρὸ ὑμῶν.

Ἡ δὲ devant ἀναφέρεται εἰς τὸν τόπον: Nous jouerons devant la maison θὰ παίξωμεν πρὸ τῆς οἰκίας.

§ 212. **Entre, parmi.** — Ἡ entre εἶναι ἐν χρήσει ὅταν πρόκειται περὶ δύο πραγμάτων μόνον ἢ περὶ ὀρισμένου ἀριθμοῦ πραγμάτων: *Entre* vous et moi μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ. Tours est *entre* Paris et Bordeaux ἡ Tours εἶναι μεταξὺ Παρισίων καὶ Βορδῶ. Remettre une affaire *entre* les mains de quelqu'un παραδίδω ὑπόθεσιν εἰς τὰς χεῖρας τινός.

Ἡ parmi εἶναι ἐν χρήσει προκειμένου περὶ πολλῶν πραγμάτων, περὶ ἀριθμοῦ ἀορίστου, καὶ ἰδίᾳ πρὸ ἀθροιστικοῦ ὀνόματος: *Parmi* les gens μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. *Parmi* la foule μεταξὺ τοῦ πλήθους.

§ 213. **Envers, vers.** — Ἡ πρόθεσις envers τίθεται ἐπὶ ἡθικῆς καὶ μεταφορικῆς σημασίας: Soyez charitables *envers* les pauvres ἔστε ἐλεήμονες πρὸς τοὺς πτωχοὺς.

Ἡ δὲ vers τίθεται ἐπὶ τόπου ἢ χρόνου: Il s'avança *vers* la colline ἐπροχώρησε πρὸς τὸν λόφον.

§ 214. **Près de, auprès de.** — Ἀμφότερα σημαίνουν τὴν ἐγγύτητα, ἀλλὰ τὸ δεύτερον σημαίνει μείζονα ἐγγύτητα: *Près de* l'église πλησίον τῆς ἐκκλησίας. *Auprès de* l'église πλησιέστατα τῆς ἐκκλησίας.

Τὸ auprès de τίθεται προσέτι πρὸς δῆλωσιν οἰκειάς σχέσεως: Restez *auprès de* moi μέινετε πλησίον μου.

§ 215. **Voici, voilà.** — Τὸ voici χρονικῶς ἀναφέρεται εἰς ὅ,τι μέλλομεν νὰ εἴπωμεν: *Voici* ce que je vous apporte: une histoire, une grammaire, un atlas ἰδοὺ τί σᾶς φέρω: μίαν ἱστορίαν, μίαν γραμματικὴν καὶ ἓνα ἄτλαντα.

Τὸ δὲ voilà ἀναφέρεται εἰς ὅ,τι ἐλέγχθη: Le travail et l'économie, *voilà* les deux routes qui conduisent à l'aisance ἡ ἐργασία καὶ ἡ οἰκονομία, ἰδοὺ αἱ δύο ὁδοὶ αἱ ἄγουσαι εἰς τὴν εὐπορίαν.

Ἀσκησις. — Προθέσεις.

Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο προθέσεων.

1. Soyez poli (*envers, vers*) tout le monde. 2. Le plaisir, l'intérêt, le devoir (*voici, voilà*) les trois mobiles des actions humaines. 3. Ce troupeau a passé (*à travers, au travers*) le champ. 4. Il était (*entre, parmi*) la foule. 5. Je me suis arrêté (*avant, devant*) l'église. 6. Il hésite (*entre, parmi*) la crainte et l'espérance. 7. (*Voici, voilà*) le code de l'égoïsme: tout pour moi, rien pour les autres.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ. DE L'ADVERBE.

§ 216. Τὰ κυριώτερα ἐπιρρήματα εἶναι :

1. Τοπικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de lieu.

Ailleurs ἄλλαχοῦ.	Dessous ὑποκάτω.	Là ἐκεῖ.
Alentour πέριξ.	Dessus ὑπεράνω.	Loin μακράν.
Ci ἐνταῦθα.	Devant ἔμπροσθεν.	Où ποῦ, ὅπου.
Dedans ἐντός.	En ἐκεῖθεν.	Près πλησίον.
Dehors ἐκτός.	Ici ἐνταῦθα, ἐδῶ.	Υ ἐκεῖ.

2. Χρονικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de temps.

Aujourd'hui σήμε-	Demain αὔριον.	Tantôt ἄρτι.
Alors τότε. [ρον.	Hier χθές.	Tard ἄργά.
Autrefois ἄλλοτε.	Jadis πάλαι.	Tôt ταχέως.
Bientôt μετ' ὀλίγον.	Jamais οὐδέποτε.	Toujours πάντοτε.
Déjà ἤδη.	Souvent συχνάκις.	

3. Ποσοτικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de quantité.

Assez ἄρκετά.	Peu ὀλίγον.	Tant τοσοῦτον.
Beaucoup πολύ. [μῶς.	Plus μᾶλλον.	Très λίαν.
Guère ποσῶς, οὐδα-	Que πόσον.	Trop πάρα πολύ.
Moins ὀλιγώτερον.	Si τοσοῦτον, τόσον.	

4. Καταφατικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes d'affirmation.

Assurément βεβαίως.	Certes, certainement βεβαίως.	Oui ναι.
---------------------	-------------------------------	----------

5. Ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de négation.

Ne δέν.	Ne ... point ποσῶς.	Nullement οὐδό-
Ne ... pas δέν.	Non ὄχι.	λως.

6. Τακτικά επιρρήματα. Adverbes d'ordre.

Auparavant πρότερον.	Ensuite έπειτα.	Secondement δεύ- τερον, κλπ.
D'abord κατ' αρχάς.	Premièrement πρώ- τον.	

7. Τροπικά επιρρήματα. Adverbes de manière.

Bien καλῶς.	Justement δικαίως.	Sagement φρονίμως.
Mal κακῶς.	ἀκριβῶς.	Sûrement ἀσφαλῶς.
Agréablement εὖ- χαρίστως.	Poliment εὐγενῶς, φιλοφρόνως.	βεβαίως. Vraiment ἀληθῶς, κλπ.

Παρατήρησις.—Τὰ ἐπιρρήματα en ἐκεῖθεν, καὶ y ἐκεῖ, εἶναι καὶ ἀντωνυμιαί (ἴδε § 95).

§ 217. Τὰ κυριώτερα περιφραστικά ἐπιρρήματα (*locutions adverbiales*) εἶναι :

'A côté παραπλεύρως.	Nulle part οὐδαμοῦ.
'A la hâte ἐσπευσμένως.	Par hasard κατὰ τύχην.
'A tort ἀδίκως.	Peu à peu βαθμηδόν.
Au dedans ἐντός.	Peut-être ἴσως.
Au dehors ἐκτός.	Point du tout ποσῶς.
Au delà πέραν.	Sans doute ἀναμφιβόλως.
Au-dessous ὑποκάτω.	Sur-le-champ πάραυτα.
Au-dessus ὑπεράνω.	Tout à fait ὅλως διόλου.
En bas κάτω.	Tout de suite ἀμέσως.
En deçà ἐντεῦθεν.	Tout à l'heure παρευθύς.
En face ἀντικρύ.	Tout à coup αἴφνης, κλπ.

Θέμα. — Ἐπιρρήματα.

1. Ὅμιλεῖ ὀλίγον. 2. Τὸν ἐκτιμῶ πολὺ. 3. Εἶναι ἤδη μεσημβρία. 4. Ὁ φίλος μου κατοικεῖ μακρὰν. 5. Ἡ καταγίγς ἐξερράγη αἰφνιδίως. 6. Θὰ μεταβῶ πρῶτον εἰς Μασσαλίαν καὶ ἔπειτα εἰς Παρισίους. 7. Μὴ ἀναβάλλετε δι' αὖριον ὅ,τι δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον. 8. Τὸ κακὸν ἔρχεται πάντοτε ἀρκετὰ ταχέως. 9. Ἐὰν κατὰ τύχην ἴδετε τὸν ἀδελφόν σας, εἰπατέ του ὅτι θ' ἀναχωρήσω πά-

Ἐπιρρήματα εἰς ment.

§ 218. Τὰ εἰς ment λήγοντα τροπικὰ ἐπιρρήματα παράγονται ἐκ τῶν ἐπιθέτων προσλήψει τῆς καταλήξεως ment.

Καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἐπίθετον λήγῃ εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰς φωνῆεν, ἢ κατάληξις ment προστίθεται εἰς τὸ ἀρσενικόν : Sage φρόνιμος, sagement, vrai ἀληθής, vraiment.

Ἐὰν δὲ λήγῃ εἰς σύμφωνον, ἢ κατάληξις ment προστίθεται εἰς τὸ θηλυκὸν τοῦ ἐπιθέτου : Heureux εὐτυχής, θηλ. heureuse, heurusement. Fier ὑπερήφανος, θηλ. fière, fièrement.

§ 219. Ἐξαιρέσεις. — 1. Τοῦ gentil χαρίεις, τὸ ἐπίρρημα εἶναι gentiment, τῶν δὲ bref βραχύς καὶ traître προδοτικός, τὰ ἐπιρρήματα εἶναι brièvement καὶ traîtreusement.

2. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ e ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως ment. Ταῦτα εἶναι τὰ aveugle τυφλός, commun κοινός, conforme σύμφωνος, confus συγκεχυμένος, diffus διακεχυμένος, énorme τεράστιος, exprès σαφής, ρητός, immense ἀπειρος, importun ὀχληρός, obscur σκοτεινός, opiniâtre ἰσχυρογνώμων, précis ἀκριβής, profond βαθύς, uniforme ὁμοειδής, τῶν ὁποίων τὰ ἐπιρρήματα εἶναι aveuglement, communément, conformément, κλπ.

Κατ' ἀναλογία τὸ impuni ἀτιμώρητος, σχηματίζει τὸ ἐπίρρημα αὐτοῦ impunément.

ραυτα. 10. Δοκίμαζε πάντοτε, ἴσως θὰ ἐπιτύχῃς. 11. Ἐπεσκέφθην τὴν Ἑλλάδα· εἶδον ἐκεῖ τοποθεσίας θαυμασίας.

Θέμα. — Ἐπιρρήματα εἰς ment.

Ὁ μαθητὴς θὰ σχηματίσῃ τὰ ἐπιρρήματα τοῦ θέματος ἐκ τῶν ἐν τῷ Λεξιλογίῳ ἀντιστοιχῶν ἐπιθέτων.

1. Αὐτὸ τὸ παιδί ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του φιλοστόργως. 2. Εἵπατε τὴν γνώμην σας εὐκρινῶς. 3. Πράξατε τοῦτο ἐπιμελῶς. 4. Ἡ χελώνη βαδίζει βραδέως. 5. Ὁ Λεωνίδας ἐπολέμησε ἀνδρείως καὶ ἀπέθανε νικηφόρως. 6. Ἐνθυμοῦμαι (se souvenir, ind. prés.) τὸ (de la) πρᾶγμα συγκεχυμένως. 7. «Παράδοσε τὰ ὅπλα», ἔλεγεν ἀλαζονικῶς ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν Λεωνίδα. «Ἐλα νὰ τὰ λάβῃς», ἀπῆν-τησεν ὑπερηφάνως ὁ Σπαρτιάτης. 8. Ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐπληρώθη θανασίμως εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην. 9. Μὴ ὀμιλεῖτε θορυβωδῶς. 10. Ὁ ρήτωρ ὀμιλεῖ εὐγλώττως.

3. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ φωνήεντος ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως *ment*. Ταῦτα εἶναι τὰ *dument* δεόντως, *assidument* ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς, *indument* ἀπρεπῶς, *crument* σκληρῶς, καὶ τινα ἄλλα, ἅτινα γράφονται ἀδιαφόρως μὲ ε ἢ μὲ περισπωμένην, οἷον *gaiement* ἢ *gaïment*. εὐθύμως, κλπ.

§ 220. Τὰ εἰς **ant** καὶ **ent** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ ἐπίρρημα αὐτῶν τροπῇ τοῦ **ant** εἰς **amment** καὶ τοῦ **ent** εἰς **emment** : Abondant ἄφθονος, *abondamment*, évident προφανής, *évidemment*.

Ἐξαίρεσις.—Τὰ ἐπίθετα *lent* βραδύς, *présent* παρών, *véhément* βίαιος, ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα : *lentement*, *présentement*, *véhémentement*.

Βαθμοὶ παραθέσεως.

§ 221. Ἐπιρρήματά τινα ἔχουν, ὡς τὰ ἐπίθετα, τρεῖς βαθμούς : *Prudemment* συνετῶς, *plus prudemment*, *le plus prudemment*.—*Tard* ἄργα, *plus tard*, *très tard*.

§ 222. Τὰ ἐπιρρήματα *bien*, *mal*, *beaucoup*, *peu* σχηματίζουν τὰ παραθετικά αὐτῶν ἀνωμάλως :

Θετικός.	Συγκριτικός.	Σχετικός ὑπερθετικός.
Bien καλῶς,	Mieux κάλλιον,	Le mieux κάλλιστα.
Mal κακῶς,	Pis ἢ plus mal χεῖρον,	Le pis ἢ le plus mal χεῖριστα.
Beaucoup πολὺ,	Plus ἢ davantage πλεόν,	Le plus πλεῖστον.
Peu ὀλίγον,	Moins ὀλιγώτερον,	Le moins ἐλάχιστα.

ΠΕΡΙ ἈΡΝΗΣΕΩΣ

§ 223. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἡ ἄρνησις ἐκφέρεται διὰ τῶν ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων *ne ... pas* καὶ *ne ... point*. Τὸ *ne ... point* εἶναι ἐμφαντικώτερον τοῦ *ne ... pas* :

Jé ne l'aime pas δὲν τὸν ἀγαπῶ. *Je ne l'aime point* δὲν τὸν ἀγαπῶ καθόλου.

Παράλειψις τοῦ pas ἢ point .

§ 224. Εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις, ἀντὶ τῶν ne . . . pas, ne . . . point τίθεται μόνον τὸ **ne** εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

1ον Ὅταν εἰς τὴν φράσιν ὑπάρχῃ ἀρνητικὴ τις λέξις: nul, nullement, aucunement, ni ἐπαναλαμβανόμενον, guère, jamais, plus (οὐχὶ συγκριτικόν), rien, aucun, autre, personne :

Nul ne l'écoute κανεὶς δὲν τὸν ἀκούει. *Je n'achète ni l'un ni l'autre* δὲν ἀγοράζω οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο. *Il ne parle jamais* δὲν ὁμιλεῖ ποτέ. *N'en parlons plus* ἄς μὴ ὁμιλῶμεν περὶ αὐτοῦ πλέον. *Je n'ai rien* δὲν ἔχω τίποτε. *Je n'ai vu personne* δὲν εἶδον κανένα.

2ον Μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν ἀκολουθοῦμένην ὑπὸ ρήματος καθ' ὑποτακτικὴν: *Est-il un seul homme qui ne sache cela ?* ὑπάρχει τις μὴ γνωρίζων τοῦτο ;

3ον Μετὰ τὸ *que* σημαῖνον *διὰ τί*: *Que n'êtes-vous arrivé plus tôt ?* *διὰ τί* δὲν ἤλθατε ἐνωρίτερον ;

4ον Μετὰ τὰ ρήματα *cesser* παύειν, *oser* τολμᾶν, *pouvoir* δύνασθαι, καὶ τὸ *savoir* ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ δύνασθαι, ὅταν ταῦτα ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου: *Il ne cesse de travailler* δὲν παύει νὰ ἐργάζεται. *Je n'ose le lui dire* δὲν τολμῶ νὰ τοῦ τὸ εἶπω. *Il ne peut parler* δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ. *Je ne saurais vous montrer le chemin* δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δείξω τὸν δρόμον.

5ον Ὅταν τὸ *ne* ἀκολουθῇται ὑπὸ τοῦ *autre* καὶ τοῦ *que*, ἰδίως ὅταν ἐξυπακούεται τὸ *autre*: *Il ne fait que rire* δὲν κάμνει ἄλλο εἰμὴ νὰ γελάῃ, διαρκῶς γελάῃ.

Χρησις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις.

§ 225. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἐπὶ καταφατικῆς ἐννοίας, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφέρεται μετὰ τοῦ *ne* εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις :

Θέμα. — Παράλειψις τοῦ pas ἢ point.

1. Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὸ εἶπω. 2. Δὲν ἠμπορῶ νὰ σιωπήσω. 3. Κανεὶς δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του. 4. Δὲν ὀφείλω τίποτε. 5. Δὲν εἶδομεν κανένα χθές. 6. Οὔτε τρώγει οὔτε πίνει. 7. Οὔτε τὸν ἐκτιμῶ οὔτε τὸν ἀγαπῶ. 8. Αὐτὸ τὸ παιδί δὲν παύει νὰ μᾶς ἐνοχλῇ. 9. Οὔτε θέλω οὔτε δύναμαι νὰ πράξω ὅ,τι (ce que) μοῦ ζητεῖτε. 10. Διὰ τί (Que) δὲν ἀνεχωρήσατε ἐγκαίρως ; 11. Ὑπάρχει κανεὶς τὸν ὁποῖον (dont) νὰ μὴ κακολογῇ (il ne médise) ;

1ον Μετὰ τὰ ρήματα appréhender φοβεῖσθαι, avoir peur φοβεῖσθαι, craindre φοβεῖσθαι, redouter φοβεῖσθαι, trembler τρέμειν :

Je *crains* (j'ai peur) qu'il **ne** vienne φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ.

Παρατήρησις.—Ὅταν ὁμως ἐπιθυμῶμεν νὰ γίνη τὸ ὑπὸ τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφραζόμενον, θέτομεν *ne* . . . *pas* :

Je *crains* qu'il *ne* vienne *pas* φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ.

2ον Μετὰ τὰ ρήματα empêcher ἐμποδίζειν, éviter ἀποφεύγειν, prendre garde ἐν τῇ σημ. τοῦ προσέχειν, προφυλάττεσθαι :

Empêchez qu'on **ne** lui parle ἐμποδίσατε νὰ ὁμιλήσῃ τις πρὸς αὐτόν. *Évitez* qu'on **ne** vous voie ἀποφύγετε νὰ σᾶς ἴδουν. *Prenez garde* qu'on **ne** vous entende προσέχετε μὴ σᾶς ἀκούσουν.

3ον Μετὰ τοὺς συνδέσμους à moins que ἐκτὸς ἐάν, de crainte que, de peur que φόβῳ μή, μήπως . . . :

Venez, à *moins* que vous **ne** receviez une lettre ἔλᾱτε, ἐκτὸς ἐάν λάβετε ἐπιστολήν. Taisez-vous, *de peur* qu'on **ne** vous entende σιώπα, μήπως σὲ ἀκούσουν.

4ον Μετὰ τὰς λέξεις autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur :

Il pense *autrement* qu'il **ne** parle σκέπτεται ἄλλως ἢ ὅπως ὁμιλεῖ. Il est *plus* savant que vous **ne** pensez εἶναι πλέον πεπαιδευμένος ἢ ὅσον νομίζετε.

Παρατήρησις.—Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις, ἐάν ἡ κυρία πρὸ-
τασις εἶναι ἀρνητικὴ ἢ ἐρωτηματικὴ, ἡ δευτερεύουσα δὲν λαμβά-
νει τὸ *ne* :

Je ne crains pas qu'il vienne δὲν φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ.
Je ne puis empêcher qu'il parte δὲν δύναμαι νὰ ἐμποδίσω
ν' ἀναχωρήσῃ. *Craignez-vous* qu'il vienne? φοβεῖσθε μήπως ἔλθῃ;

Θέμα. — Χρήσις τῆς ἀρνήσεως.

1. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ χάσετε τὴν δίκην σας. 2. Δὲν ἐξέρχομαι, ἐκτὸς ἐάν κάμῃ καλὸν καιρόν. 3. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ διδά-
σκαλός μας. 4. Δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἐμποδίσω τοῦ ν' ἀγαπᾷ
τὸ παινίδι μᾶλλον ἢ τὴν ἐργασίαν. 5. Προσέχετε μήπως σᾶς
ἀπατήσουν. 6. Ἐμποδίσατε νὰ ἔλθῃ, σᾶς ἰκετεύω. 7. Φοβοῦμαι
μήπως κανὲν δυστύχημα συνέβῃ εἰς τὸν υἱόν μου. 8. Εἶναι πλου-
σιώτερος παρ' ὅσον νομίζετε. 9. Γράφει καλλίτερον παρ' ὅ,τι ὁμι-
λεῖ. 10. Ὅμιλεῖ ἄλλως ἢ ὅπως πράττει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. DE LA CONJONCTION.

§ 226. Ἐκ τῶν συνδέσμων, οἱ μὲν χρησιμεύουν εἰς σύνδεσιν τῶν λέξεων καὶ τῶν κυρίων προτάσεων πρὸς ἀλλήλας, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἑξῆς :

Et καί.

Ou ἤ.

Ni οὔτε.

Mais ἀλλά.

Or ὅθεν.

Car διότι.

Donc ἄρα, λοιπόν.

Οἱ δὲ χρησιμεύουν εἰς σύνδεσιν τῆς δευτερευούσης προτάσεως πρὸς τὴν κυρίαν. Οἱ κυριώτεροι τούτων εἶναι οἱ ἑξῆς :

Que ὅτι, ἵνα.

Si ἔάν.

Comme ὥς, ὅτε, ἐπειδὴ.

Lorsque ὅτε.

Quand ὅταν.

Quoique καίτοι.

Puisque ἀφοῦ, ἐπειδὴ,

κλπ.

§ 227. Οἱ κυριώτεροι περιφραστικοὶ σύνδεσμοι (locutions conjonctives) εἶναι :

Afin que ἵνα.

De sorte que ὥστε.

Pendant que ἐνῶ (χρον.).

Parce que διότι.

Dès que ἄμα.

Tandis que ἐνῶ.

Après que ἀφοῦ (χρον.).

Avant que πρὶν, κλπ.

Παρατηρήσεις.— 1. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ οὐ, τοπικὸν ἐπίρρημα, μετὰ βαρεῖας : *Où* allez-vous ? πρὸς τὸν σύνδεσμον οὐ ἤ, ἄνευ βαρεῖας : *Jean ou Paul*.

2. Τὸ que εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, ἐπίρρημα ἢ σύνδεσμος. Τὸ que εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ὅταν εὐρίσκεται ἀντὶ τῶν *lequel, laquelle*, κλπ. : *Voici la fleur que je préfère* ἰδοὺ τὸ ἄνθος τὸ ὅποῖον προτιμῶ. — Τὸ que εἶναι ἐπίρρημα, ὅταν σημαίνει πόσον : *Que la vertu est aimable !* πόσον ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητὴ ! — Τὸ que εἶναι σύνδεσμος, ὅταν συνδέῃ δύο προτάσεις : *Je désire qu'il vienne* ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

3. Τὸ *si* εἶναι ὅτε μὲν ἐπίρρημα, ὅτε δὲ σύνδεσμος. Τὸ *si* εἶναι ἐπίρρημα ὅταν σημαίνει τόσον : Il a plu *si* fort que la rivière a débordé ἔβρεξε τόσον δυνατά, ὥστε ὁ ποταμὸς ἐπλημμύρησεν. Il n'est pas *si* grand que moi δὲν εἶναι τόσον ὑψηλὸς ὅσον ἐγώ. — Τὸ *si* εἶναι σύνδεσμος ὅταν συνδέῃ δύο προτάσεις : Je viendrai *si* vous le désirez θὰ ἔλθω ἐὰν ἐπιθυμῇτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

§ 228. **Que.**—Ὁ σύνδεσμος *que* ἔχει διαφόρους χρήσεις, τῶν ὁποίων αἱ κυριώτεραι εἶναι αἱ ἑξῆς :

1ον Χρησιμεύει εἰς σύνδεσιν προτάσεων : Je crois *que* vous vous trompez νομίζω ὅτι ἀπατᾷσθε.

2ον Χρησιμεύει εἰς σχηματισμὸν τοῦ δευτέρου ὅρου τῆς συγκρίσεως (ἴδε § 64).

3ον Τίθεται ἐνίοτε χρονικῶς ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὅτε, ἐνῶ : Un matin *que* je sortais de très bonne heure πρωτῶν τινά, ἐνῶ ἔξερχόμην λίαν ἐνωρίς.

4ον Τίθεται ὑποθετικῶς ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ εἴτε, συντασσόμενος μεθ' Ὑποτακτικῆς : *Qu'*il vienne ou non, je ne m'en soucie pas εἴτε ἔλθῃ εἴτε δὲν ἔλθῃ, ἀδιαφορῶ.

5ον Χρησιμεύει πολλάκις πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῶν συνδέσμων quand, depuis que, bien que, sans que, puisque, parce que, κλπ.¹ : *Quand* on est riche et *qu'*on est géné-

¹ Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ *que* συντάσσεται μεθ' Ὀριστικῆς ἢ Ὑποτακτικῆς, καθ' ὅσον ὁ σύνδεσμος, τὸν ὅποιον ἀντικαθιστᾷ, ἀπαιτεῖ Ὀριστικὴν ἢ Ὑποτακτικὴν.

Θέμα. — Σύνδεσμοι.

1. Αὐτὸ τὸ παιδί δὲν φοβεῖται οὔτε τοὺς γονεῖς του οὔτε τοὺς διδασκάλους του. 3. Νομίζω ὅτι ἔχετε δίκαιον. 3. Ἀκούετε (προσ-τακτ.) τοὺς διδασκάλους σας, διότι ἔχουν περισσοτέραν πεῖραν ἀπὸ σᾶς. 4. Μείνατε ἢ ἀναχωρήσατε. 5. Θὰ ὑπάγω νὰ ἴδω τὸν φίλον μου πρὶν ἀναχωρήσῃ. 6. Δὲν πιστεύομεν πλέον τὸν ψεύστην, καί-τοι λέγει (subj. |prés.) |τὴν ἀλήθειαν. 7. Ὅταν τοῦ γράψετε ἢ (ὅταν) τοῦ ὁμιλήσετε, νὰ τὸν χαιρετίσετε ἐκ μέρους μου. 8. Ὅ,τι-δήποτε καὶ ἂν κάμετε, ὀφείλετε νὰ ἐργασθῇτε πολὺ πρὶν γίνετε ἄξιος τῆς (mériter mon) συγγνώμης μου.

reux, on compte beaucoup d'amis όταν είναι τις πλούσιος και μεγαλόδωρος, έχει πολλούς φίλους. *Bien qu'il soit jeune et qu'il soit bien portant*, il ne veut pas travailler καίτοι είναι νέος και υγιής, δεν θέλει να εργασθῇ.

§ 229. **Quoique, quoi que.** — 'Ο σύνδεσμος quoique καίτοι, γράφεται ως μία λέξις : J'irai vous voir, *quoique* je sois malade θα έλθω να σᾶς ἴδω, καίτοι εἶμαι ἀσθενής.

'Η φράσις quoi que ὁ,τιδήποτε, γράφεται διὰ δύο λέξεων : *Quoi que* vous puissiez dire, vous ne me convaincrez pas ὁ,τιδήποτε και ἂν δυνηθῇτε να εἴπητε, δεν θα με πείσετε.

§ 230. **Quand, quant à.** — 'Ο σύνδεσμος quand ὅτε, όταν, γράφεται με d : Je partirai *quand* j'aurai fini θ' ἀναχωρήσω όταν θα ἔχω τελειώσει.

Tò quant à είναι περιφραστική πρόθεσις και σημαίνει ὡς πρὸς : *Quant à moi*, je ne sortirai pas ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, δεν θα ἐξέλθω. *Quant à cette affaire*, je m'en inquiète peu ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν υπόθεσιν, ὀλίγον ἀνησυχῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ. DE L'INTERJECTION.

§ 231. Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα εἶναι :

Ὀδύνης : Ah ! aïe ! ahi ! hélas ! ἄ ! ὦχ ! φεῦ !

Χαρᾶς : Ah ! bon ! καλὰ !

Φόβου : Ha ! hé ! ho ! ἄ ! ὦ ! φεῦ !

Ἀποστροφῆς : Fi ! φεῦ !

Θαυμασμοῦ : Oh ! ah ! ἄ ! ὦ !

Ἐκπλήξεως : Ha ! ὦ !

Προσκήσεως : Hé ! holà ! αἶ !

Προσοχῆς : Holà ! gare ! πρόσεξε !

Σιγῆς : Chut ! σίγα ! σιωπή !

232. Πλεῖσται λέξεις εἶναι ἐν χρήσει κατὰ σύμπτωσιν ὡς ἐπιφωνήματα, οἷον allons ! ἄγωμεν ! δεῦτε ! bon ! καλὰ ! ciel ! οὐρανέ ! paix ! εἰρήνη ! ἡσυχία ! silence ! σιωπή ! κλπ.

233. Τὰ κυριώτερα περιφραστικὰ ἐπιφωνήματα (locutions interjectives) εἶναι : fi donc ! ἄπαγε ! eh bien ! λοιπόν ! grand Dieu ! Θεέ μου ! juste ciel ! δίκαιε οὐρανέ ! tout beau ! σιγά ! ἀγάλια ! κλπ.

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

A.

abattre, καταπαύω.
 abondance, f. ἀφθονία.
 absence, f. ἀπουσία.
 absent, ἀπών.
 absolument, ἀπολύτως· ἐξά-
 παντος.
 abstenir (s'), ἀπέχω.
 abuser, καταχράμαι.
 accomplir, ἐκτελῶ.
 accumuler, συσσωρεύω.
 accusé, m. κατηγορούμενος.
 acheter, ἀγοράζω.
 action, f. πράξις.
 adjectif, m. ἐπίθετον.
 admiration, f. θαυμασμός.
 admirer, θαυμάζω.
 adopter, υἱοθετῶ.
 adresse, f. διεύθυνσις ἐπιστο-
 λῆς. | πανουργία.
 adresser, ἀπευθύνω.
 affaire, f. ὑπόθεσις, ἐργασία.
 affronter, ἀντιμετωπίζω. | ἀψη-
 âge, m. ηλικία. [φῶ.
 âgé, ηλικιωμένος.
 agir, ἐνεργῶ, πράττω.
 agréable, εὐχάριστος.
 aile, f. πτέρυξ.
 aimant, m. μαγνήτης.
 air, m. ἀήρ. | ὕψος.
 alarmant, τρομακτικός.
 aller, πηγαίνω.
 âme, f. ψυχή.
 amer, πικρός.
 ami, m. φίλος.
 amiral, m. ναύαρχος.

amusant, τερπνός, διασκεδαστι-
 an, m. ἔτος. [κός.
 âne, m. ὄνος.
 Angleterre, f. Ἀγγλία.
 animal, m. ζῶον.
 année, f. ἐνιαυτός, ἔτος.
 annoncer, ἀγγέλλω.
 antique, ἀρχαῖος.
 antiquité, f. ἀρχαιότης.
 apercevoir, παρατηρῶ.
 apparition, f. ἐμφάνισις.
 appartenir, ἀνήκω.
 appeler, καλῶ.
 appliquée, ἐπιμελής.
 apporter, φέρω.
 apprendre, ἀναγγέλλω· διδάσκω.
 | μανθάνω.
 approche, f. προσέγγισις.
 approcher, προσεγγίζω.
 après-midi, m. ἀπόγευμα.
 Arabe, Ἀραβ.
 arc-en-ciel, m. οὐράνιον τόξον.
 ardeur, f. ζῆλος, ζέσις.
 argent, m. ἄργυρος. | χρήματα.
 armée, f. στρατός.
 arrêter, σταματῶ. | συλλαμβάνω.
 | s'—, ἵσταμαι, σταματῶ.
 arroser, ποτίζω.
 artiste, καλλιτέχνης, -ης.
 assemblée, f. συνάθροισις.
 assister, βοηθῶ.
 assuré, βέβαιος, ἀσφαλής. | θαρ-
 ραλέος.
 attaquer, προσβάλλω.
 atteindre, βάλλω, κυτπῶ. | φθά-
 νω εἰς τινα σκοπόν.
 atteler, ζευγνύω.

attendre, ἀναμένω.
 attentif, προσεκτικός.
 attirer, ἐφέλκω· ἐπισπῶμαι.
 attristé, περίλυπος.
 aujourd'hui, σήμερον.
 aussi, ἐπίσης.
 autant, τοσοῦτον, τόσον.
 auteur, m. αὐτουργός, ἐκτελεστής. | συγγραφεύς.
 autre, ἄλλος.
 autrefois, ἄλλοτε.
 avancer καὶ s'—, προχωρῶ, προβαίνω.
 avant-coureur, m. πρόδρομος. | προμήνυμα.
 avant-hier, παρ' ἑξῆς.
 avare, φιλάργυρος.
 avenir, m. μέλλον.
 avenue, f. δενδροστοιχία.
 aveugler, ἐκτυφλῶ.
 avidement, ἀπλήστως.
 avoine, f. βρώμη.
 avouer, ὁμολογῶ.
 avril, m. ὁ Ἀπρίλιος.

B.

bague, f. δακτύλιος.
 balancer, ταλαντεύομαι.
 balle, f. ἔμπορ. δέμα (μπάλλα).
 banc, m. κάθισμα.
 bandeau, m. διάδημα, πέπλος.
 bataille, f. μάχη.
 bavard, φλύαρος.
 beau, bel, ὡραίος.
 beaucoup, πολύ.
 beauté, f. καλλονή.
 berger, m. ποιμήν, βοσκός.
 besoin, m. ἀνάγκη.
 bestiaux, m. pl. κτήνη, ζῶα.
 bien, m. τὸ ἀγαθόν. | ἐπὶ. καλῶς. | μετ' οὐσιαστικοῦ μεσολαβούντος ὀριστ. ἄρθρου: πολὺς, πολλή, πολύ, πολλοί, κλπ.
 bienfait, m. εὐεργέτημα, εὐεργετῶν παιδιῶν.
 bienfaiteur, m. εὐεργέτης. [σία.

bière, f. ζῦθος.
 blanc, λευκός.
 blé, m. σῖτος.
 blesser, πληγώνω.
 bleu, κυανοῦς.
 blond, ξανθός.
 bœuf, m. βοῦς.
 bois, m. ξύλον. | δάσος.
 boisson, f. ποτόν.
 bonheur, m. εὐτυχία.
 bonté, f. ἀγαθότης, καλωσύνη. | —s, εὐεργετήματα.
 bord, m. ὄχθη.
 bouche, f. στόμα.
 boulanger, m. ἄρτοποιός.
 bouquet, m. ἀνθοδέσμη.
 bourse, f. χρηματιστήριον.
 boussole, f. μαγνητικὴ πυξίς.
 braconnier, m. λαθροθῆρας.
 brave, ἀνδρεῖος.
 bravoure, f. ἀνδρεία.
 briller, λάμπω.
 brosser, βουρτσίζω.
 broyer, συντρίβω.
 bruit, m. κρότος, θόρυβος.
 brutal, κτηνώδης.

C.

cahier, m. τετράδιον.
 caisse, f. κιβώτιον.
 calculer, ὑπολογίζω.
 campagne, f. ἐξοχή.
 canal, m. διωρυξ.
 canif, m. κονδυλομάχαιρον.
 cardinal (ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν), ἀπόλυτος.
 carnet, m. σημειωματάριον.
 ceinture, f. ζώνη.
 céleste, οὐράνιος.
 cent, ἑκατόν.
 centaine, f. ἑκατοντάς.
 central, κεντρικός.
 cerf-volant, m. χάρτινος ἀετὸς τῶν παιδιῶν.
 cerise, f. κεράσιον.

cerisier, m. κερασέα.
 certes, βεβαίως.
 certain, τις.
 César, ὁ Καῖσαρ.
 cesse (sans —), ἀδιακόπως.
 cesser, παύω.
 chacun, ἕκαστος.
 chaise, f. κάθισμα, καρέκλα.
 chambre, f. δωμάτιον.
 chameau, m. κάμηλος.
 champ, m. ἀγρός.
 champignon, m. ἀμανίτης, μα-
 chant, m. ᾄσμα, τραγούδι. [νιτάρι.
 chanter, ᾄδω, τραγουδῶ.
 chaque, ἕκαστος.
 charitable, φιλόανθρωπος.
 charité, f. ἡ πρὸς τὸν πλησίον
 ἀγάπη.
 Charles, ὁ Κάρολος.
 charmant, θελκτικός.
 charretier, m. καρραγωγεὺς.
 chat, m. γαλῆ.—tigre, αἰλουρο-
 τίγρις.
 chaud, θερμός. | οὐσ. ἀ. ζέστη.
 chef-d'œuvre, m. ἀριστοῦργημα.
 chemin, m. ὁδός, δρόμος.
 cher, ἀκριβός. | ἐπίρ. ἀκριβὰ.
 chercher, ζητῶ, ἐρευνῶ.
 cheval, m. ἵππος.
 cheveux, m. pl. κόμη, μαλλιά.
 chien, m. κύων, σκύλος.
 chien-loup, m. κυνόλυκος.
 choisir, ἐκλέγω.
 chose, f. πρᾶγμα.
 Cicéron, ὁ Κικέρων.
 ciel, m. οὐρανός.
 circuler, κυκλοφορῶ.
 clair (ἐπὶ χρώματος), ἀνοικτός.
 clef, f. κλειδί.
 code, m. κώδιξ.
 cœur, m. καρδιά.
 combat, m. μάχη.
 combattre, μάχομαι.
 combien, πόσον. — de, πόσος.
 commander, διατάσσω, παραγγ-

γέλλω. | διουικῶ.
 comme, ὡς, καθώς. | πόσον.
 commencer, ἀρχίζω.
 commerce, m. ἐμπόριον.
 commissaire (de. police), m.
 ἀστυνόμος.
 complet, πλήρης, ἐντελής.
 comprendre, ἐννοῶ.
 concert, m. συναυλία.
 concevoir, συλλαμβάνω. | δια-
 νοοῦμαι.
 conciliant, διαλλακτικός.
 conclure, περαίνω, κλείω.
 conduire, ὁδηγῶ.
 conduite, f. διαγωγή.
 congédier, ἀποπέμπω.
 connaître, γινώσκω, γνωρίζω.
 consacrer, ἀφιερῶ.
 conscience, f. συνείδησις.
 conseil, m. συμβουλή.
 sentir, συναίνω.
 considérer, θεωρῶ.
 contempler, θεωρῶ προσεκτικῶς,
 ἐπισκοπῶ.
 content, εὐχαριστημένος.
 contenter, εὐχαριστῶ.
 contrée, f. χώρα.
 contre-porte, f. δεύτερον θυρό-
 φύλλον.
 contribuer, συντελῶ.
 coq, m. ἀλέκτωρ, πετεινός.
 Corneille, ὁ Κορνήλιος.
 corps, m. σῶμα. [φία.
 correspondance, f. ἀλληλογρα-
 corriger, διορθώνω.
 cdté (de tous—s), πανταχόθεν.
 coucher, κατακλίνομαι.
 coucou, m. κόκκυξ, κοῦκκος.
 couler, ρέω.
 couleur, f. χρῶμα.
 courage, m. θάρρος, ἀνδρεία.
 courageux, θαρραλέος, ἀνδρεῖος.
 courbé, κυρτός.
 courir, τρέχω.
 cousin, m. ἐξάδελφος.

couteau, m. μαχαίριον.
 coûter, στοιγίζω.
 couvert, κεκαλυμμένος.
 crayon, m. μολυβδοκόνδυλον.
 crime, m. ἔγκλημα.
 croire, πιστεύω.
 cruel, σκληρός.
 cuire, ψήνω. | ψήνομαι.
 cuisant, καυστικός, ἀλγεινός.
 cultivateur, m. γεωργός.
 cultiver, καλλιεργῶ.

D.

danger, m. κίνδυνος.
 danser, χορεύω.
 date, f. ἡμερομηνία.
 davantage, περισσότερον.
 déborder, πλημμυρῶ.
 décerner, ἀπονέμω.
 déchirer, σχίζω, ξεσχίζω.
 découdre, ξηλώνω.
 découvrir, ἀνακαλύπτω.
 décrire, περιγράφω.
 déduire, ἀφαιρῶ.
 défaite, f. ἥττα.
 défaut, m. ἐλάττωμα.
 défendre, υπερασπίζω. | ἀπαγο-
 déjà, ἤδη. [ρεύω.
 déjeuner, m. πρόγευμα.
 délicieux, ἡδύς, τερπνός.
 demain, αὔριον.
 demander, ζητῶ.
 demeurer, κατοικῶ.
 dépêcher (se), σπεύδω.
 dépendre, ἐξαρτῶμαι.
 dépense, f. δαπάνη.
 déplaire, ἀπαρέσχω.
 depuis, ἀπὸ (χρον.). | — que, ἀφ'
 ὅτου.
 dernier, τελευταῖος. | P'année
 —ère, πέρυσι.
 désagréable, δυσάρεστος.
 descendre, καταβαίνω. | κατὰ-
 γομαι.
 désert, ἔρημος.

déshonneur, m. ἀτιμία.
 désirer, ἐπιθυμῶ.
 désobéir, ἀπειθῶ.
 désoler, ἐρημῶ.
 déteindre, ξεβάφω.
 devant, ἐμπρός.
 devise, f. ἔμβλημα.
 devoir, m. καθήκον. | θέμα μαθη-
 devoir, δφείλω. [τοῦ.
 dévouement, m. ἀφοσίωσις.
 dictionnaire, m. λεξικόν.
 Dieu, m. ὁ Θεός.
 différent, διάφορος.
 difficile, δύσκολος.
 digne, ἄξιος.
 dimanche, m. ἡ Κυριακή.
 dîner, m. γεῦμα.
 dîner, γευματίζω.
 dire, λέγω.
 discussion, f. συζήτησις.
 disparaître, ἐξαφανίζομαι.
 disputer (se), φιλονεικοῦμεν
 πρὸς ἀλλήλους.
 dissoudre, διαλύω.
 distraire (se), διασκεδάζω.
 divin, θεῖος.
 docile, εὐπειθής, εὐάγωγος.
 doigt, m. δάκτυλος.
 domestique, οἰκιακός, κατοικί-
 διος. | οὖς. ὑπηρετής.
 donner, δίδω.
 doré, χρυσοῦς.
 doublure, f. ὑπόρραμμα, φόδρα.
 doucement, ἥρεμα.
 doute, m. ἀμφιβολία.
 doux, γλυκύς. | ἥπιος.
 drame, m. δράμα.
 drap, m. ἐριούχον, τσόχα.
 droit, ἐπ. εὐθύς.
 droit, m. δικαίωμα.
 dur, σκληρός.

E.

eau, f. ὕδωρ.
 éblouir, ἐκθαμβῶ.

échapper, διαφεύγω.
 échouer, αποτυγχάνω.
 éclair, m. ἀστραπή.
 écolier, m. μαθητής.
 écorce, f. φλοιός.
 écouter, ακούω.
 écraser, συντρίβω. | ἀφανίζω.
 écrire, γράφω.
 effet, m. ἀποτέλεσμα. | en —,
 πράγματι.
 effort, m. ἀγών, προσπάθεια.
 effrayer, ἐκφοβίζω.
 égal, ἴσος.
 église, f. ἐκκλησία.
 élégant, κομψός.
 élève, m. μαθητής.
 élevé, ὑψηλός.
 élever, τρέφω. | ἀνατρέφω.
 émouvoir, συγκινῶ. [ρία.
 empire, m. κράτος, αὐτοκρατο-
 employer, μεταχειρίζομαι.
 encombrer, πληρῶ, γεμίζω.
 encourager, ἐνθαρρύνω.
 encrier, m. μελανοδοχεῖον.
 endormir (s'), ἀποκοιμῶμαι.
 endroit, m. μέρος.
 enfin, ἐπὶ τέλους.
 enfuir (s'), φεύγω.
 engagement, m. συμφωνία.
 engager, ἀρχομαι (μάχης), συ-
 νάπτω (μάχην).
 ennemi, ἐπ. ἐχθρικός. | οὖς. ἐχ-
 énorme, μέγιστος. [θρός.
 ensemble, ὁμοῦ, μαζί.
 ensuite, ἔπειτα.
 entendre, ἀκούω.
 entier, ὁλόκληρος.
 entre, μεταξύ.
 entrée, f. εἴσοδος.
 entrer, εἰσέρχομαι.
 enveloppe, f. φάκελλος.
 envie, f. φθόνος.
 envoyer, στέλλω.
 épais, πηκτός.
 épée, f. ξίφος.

épineux, ἀκανθώδης.
 épouvantail, m. φόβητρον.
 éruption, f. ἔκρηξις.
 escarpé, ἀπόκρημνος.
 escompte, m. ἔκπτωσης.
 espace, m. διάστημα.
 espérance, f. ἐλπίς.
 espérer, ἐλπίζω.
 esprit, m. πνεῦμα.
 essouffler, ποιῶ ἀσθματικόν.
 essuie-main, m. χειρόμακτρον.
 estime, f. ἐκτίμησις.
 estimer, ἐκτιμῶ.
 estomac, m. στόμαχος.
 été, m. θέρος.
 éteindre, σβήνω.
 éternel, αἰώνιος.
 étoffe, f. ὕφασμα.
 étoile, f. ἀστήρ.
 étonner, ἐκπλήττω.
 étranger, ξένος.
 étudier, μελετῶ.
 évaporer (s'), ἐξατμίζομαι.
 événement, m. συμβάν.
 examen, m. ἐξέτασις.
 excellent, ἐξαιρετός.
 exclure, ἀποκλείω.
 exécuter, ἐκτελῶ.
 exemple, m. παράδειγμα.
 exercice, m. ἄσκησις.
 exhaler, ἀποπνέω.
 explorer, ἐξερευνῶ.
 extrême, ἄκρος, μέγιστος.

F.

fabriquer, κατασκευάζω.
 face à face, πρόσωπον πρὸς
 πρόσωπον.
 facilement, εὐκόλως.
 façon, f. τρόπος.
 faiblesse, f. ἀτονία.
 faire, πράττω, κάμνω.
 fait, m. συμβάν, γεγονός.
 falloir, δεῖ, πρέπει.
 famille, f. οἰκογένεια.

famine, f. λιμός.
 fardeau, m. φορτίον· βάρος.
 faucher, θερίζω.
 faute, f. σφάλμα, λάθος. | — de, ἐλλείπει...
 faux, ψευδής. | κίβδηλος.
 feindre, προσποιούμαι.
 félicitations, f. συγχαρητήρια.
 félicité, f. ευδαιμονία.
 fenêtre, f. παράθυρον.
 fer, m. σίδηρος.
 fermer, κλείω.
 fête, f. έορτή.
 feu, m. πῦρ.
 fidèle, πιστός.
 fier, υπερήφανος.
 figue, f. σῦκον.
 figure, f. μορφή.
 figurer (se), φαντάζομαι.
 fil, m. κλωστή.
 fille, f. κόρη.
 fin, λεπτός.
 final, τελευταῖος, τελικός.
 finir, τελειώνω.
 flanc, m. κλιτύς (ὄρους).
 flatterie, f. κολακεία.
 fléau, m. μάστιξ.
 fleur, f. ἄθος.
 fleuve, m. ποταμός.
 flot, m. κύμα.
 flotte, f. στόλος.
 fois, f. φορά. | à la —, συγχρόνως.
 fonctionnaire, m. δημόσιος ὑπάλληλος.
 fond, m. τὸ βάθος, ὁ βυθός.
 fondateur, m. ιδρυτής.
 force, f. δύναμις.
 forêt, f. δάσος.
 former, σχηματίζω.
 fort, ép. ισχυρός. | ἐπὶρ. λίαν.
 fortifier, ἐνισχύω, τονῶ.
 fortune, f. τύχη. | πλοῦτος, περυσία.
 foule, f. πλῆθος.
 fournir, παρέχω, προμηθεύω.

foyer, m. ἐστία.
 frais, δροσερός. | νωπός.
 France, f. Γαλλία.
 franchement, ειλικρινῶς.
 frappant, θαυμαστός.
 fréquenter, συναναστρέφομαι.
 froid, m. ψυχρός.
 fromage, m. τυρός.
 fruit, m. καρπός.
 fuir, (ἀπο)φεύγω.
 fumée, f. καπνός.
 fumer, καπνίζω.
 funeste, δλέθριος.
 fureur, f. μανία. | μεγάλη ὀργή.

G.

gagner, κερδίζω.
 garçon, m. παῖς, ἀγόρι.
 gare, f. σταθμός (σιδηροδρ.).
 général, m. στρατηγός.
 général (en), γενικῶς.
 généralement, γενικῶς.
 gens, f. pl. ἄνθρωποι.
 glacial, παγωμένος.
 globe, m. γήτινη σφαῖρα, γῆ.
 gloire, f. δόξα.
 gourmand, λαίμαργος.
 gravir, ἀναρριχῶμαι.
 gravité, f. βαρύτης. | σπουδαιότης.
 grec, ép. Ἑλληνικός. | οὐσ. Ἑλλην.
 grève, f. ἀπεργία. | se mettre en —, ἔπεργῶ.
 gronder, βρέμω, βροντῶ.
 gros, χονδρός. | μέγας.
 guérir, θεραπεύω. | θεραπεύομαι.
 guerre, f. πόλεμος.

H.

habit, m. ἔνδυμα.
 habiter, κατοικῶ.
 habituel, συνήθης.
 habituer, συνειθίζω (τινά).
 haie, f. φράκκη.
 haine, f. μῖσος.
 hâter (se), σπεύδω.

hebdomadaire, εβδομαδιαῖος.
 hélas ! φεῦ !
 herbe, f. βοτάνη.
 héroïque, ἥρωϊκός.
 héros, m. ἥρωας.
 hésiter, διστάζω.
 heure, f. ὥρα. | tout à l'—, πρὸ
 ὀλίγου.
 heureux, εὐτυχής.
 hier, χθές.
 hirondelle, f. χελιδών.
 hiver, m. χειμῶν.
 honnête, τίμιος.
 honneur, m. τιμή.
 honorablement, ἐντίμως.
 honorer, τιμᾶ.
 honteux, ἐπονείδιστος.
 hôpital, m. νοσοκομεῖον.
 huile, f. ἔλαιον.
 huitre, f. ὕστρεον, στρείδι.
 humain, ἀνθρώπινος.
 humanité, f. ἀνθρωπότης.

I.

ici, ἐδῶ.
 ignorant, ἀμαθής.
 ignorer, ἀγνοῶ.
 île, f. νῆσος.
 immédiatement, ἀμέσως.
 immortel, ἀθάνατος.
 implacable, ἀδυσώπητος.
 importance, f. σπουδαιότης.
 important, σπουδαῖος.
 impôt, m. φόρος.
 inaltérable, ἀναλλοίωτος.
 inanimé, ἄπνους.
 indigner, κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν,
 παροργίζω.
 indiquer, δεικνύω.
 indisposé, ἀδιάθετος.
 indulgent, ἐπιεικής.
 infirmier, m. νοσοκόμος.
 injuste, ἄδικος.
 injustice, f. ἀδικία.
 inquiet, ἀνήσυχος.

inserire, ἐγγράφω.
 instant, m. στιγμή.
 instruire, διδάσκω.
 intempérance, f. ἀκρασία, ἀκο-
 interdire, ἀπαγορεύω. [λασία.
 intéressant, ἐνδιαφέρον, εὐχά-
 intérêt, m. συμφέρον. [ριστος.
 interruption, f. διακοπή.
 intrépide, ἀτρόμητος. [βία.
 intrépidité, f. τὸ ἀτρόμητον, ἀφο-
 inutile, ἀνωφελής, ἄχρηστος.
 invention, f. ἐφευρεσις.
 invitation, f. πρόσκλησις.
 irriter, παροργίζω, ἐρεθίζω.
 issu, καταγόμενος.

J.

jambe, f. κνήμη.
 Jeanne, ἡ Ἰωάννα.
 joie, f. χαρά.
 joli, κομψός, ὡραῖος.
 jouer, παίζω.
 jour, m. ἡμέρα. | tous les —s, κα-
 θημερινῶς. | ὁσημέραι.
 journal, m. ἐφημερίς.
 journalier, ἡμερήσιος.
 journée, f. ἡμέρα.
 juge, m. δικαστής.
 juste, δίκαιος.
 justice, f. δικαιοσύνη.

L.

laborieux, φιλόπονος.
 labourer, ἀροτριῶ.
 laisser, ἀφήνω.
 lait, m. γάλα.
 laitier, m. γαλακτοπώλης.
 langue, f. γλῶσσα.
 laver, πλύνω.
 leçon, f. μάθημα.
 lecture, f. ἀνάγνωσμα.
 légende, f. παράδοσις, θρύλος.
 léger, ἐλαφρός. | — vêtu, ἐλα-
 φρῶς ἐνδεδυμένος.
 légumes, m. pl. λαχανικά.

lentement, βραδέως.
 lettre, f. ἐπιστολή.
 lever (se), ἐγείρομαι.
 levier, m. μοχλός.
 liberté, f. ἐλευθερία.
 lieu, m. μέρος.
 lieue, f. λεύγη, λεῦγα.
 ligne, f. γραμμή.
 liquide, m. ὑγρόν.
 livre, m. βιβλίον.
 livrer, συνάπτω (μάχην).
 locataire, m. ἐνοικιαστής.
 loi, f. νόμος.
 long, μακρός.
 longtemps, ἐπὶ πολὺ.
 Louis, ὁ Λουδοβίκος.
 loup, m. λύκος.
 lourd, βαρὺς.
 lucratif, ἐπικερδής.
 luire, λάμπω.
 lumière, f. φῶς.

M.

machine, f. μηχανή.
 magnanerie, f. μεταξοσκωλη-
 main, f. χεῖρ. [κοτροφεῖον.
 maintenant, τώρα. [αρχος
 maitre, m. διδάσκαλος. | κυρί-
 mal, m. τὸ κακόν. | ἄλγος, πόνος.
 avoir —, ἄλγῳ. | ἐπὶρ. κακῶς.
 malade, ἀσθενής.
 malheur, m. δυστυχία.
 malheureux, δυστυχής.
 malsain, νοσηρός.
 manger, τρώγω.
 manière, f. τρόπος.
 marchand, m. ἔμπορος.
 marcher, βαδίζω, περιπατῶ.
 mare, f. τέλμα, βάλτος.
 marguerite, f. μαργαρίτα.
 Mars, m. Μάρτιος. | ὁ Ἄρης.
 matelot, m. ναύτης.
 matin, m. πρωτὰ.
 matinée, f. προμεσημβρία.
 mauvais, κακός.

maxime, f. ἀξίωμα. | γνωμικόν.
 méchant, κακός.
 mécontent, δυσηρεστημένος.
 médecin, m. ἱατρός.
 médire, κακολογῶ.
 meilleur, καλλίτερος.
 même, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.
 | en — temps, ταυτοχρόνως.
 ménage, m. οἰκογένεια. | ἀνδρό-
 mensonge, m. ψεῦδος. [γυνον.
 mentir, ψεῦδομαι.
 méridional, μεσημβρινός, νότιος.
 mérite, m. ἀξία.
 mériter, εἶμαι ἄξιος, ἀξίζω.
 merveille (à), θαυμάσια.
 merveilleux, θαυμάσιος.
 miel, m. μέλι.
 mieux, καλλίτερα.
 mineur, m. μεταλλευτής.
 misère, f. ἀθλιότης, δυστυχία.
 mobile, m. μτφ. ἐλατήριο.
 mode, f. συρμός, μόδα.
 modeste, μετριόφρων.
 modestie, f. μετριοφροσύνη.
 moineau, m. στρουθίον, σπουργ-
 mois, m. μῆν. [γίτι.
 moissonneur, m. θεριστής.
 moitié (à), κατὰ τὸ ἥμισυ.
 moment, m. στιγμή.
 monde, m. κόσμος.
 montagne, f. ὄρος.
 montrer, δεικνύω.
 monument, m. μνημεῖον.
 moral, ἠθικός.
 mort, f. θάνατος.
 mot, m. λέξις.
 motif, m. αἰτιολογία.
 mourir, ἀποθνήσκει.
 mouton, m. πρόβατον.
 mugir, μυκῶμαι.
 multiplier, πολλαπλασιάζω, -ομαι.

N.

natal, γενέθλιος.
 nature, f. φύσις.

navigateur, m. θαλασσοπόρος.
 nerveux, νευρώδης, ρωμαλέος.
 niais, μωρός, εὐήθης.
 nid, m. φωλεά.
 noir, μέλας, μαῦρος.
 noisette, f. λεπτοκάρυον, φουν-
 nom, m. ὄνομα. [τούκι.
 nombre, m. ἀριθμός.
 nombreux, πολυάριθμος.
 nord, m. βορρᾶς.
 nourrir, τρέφω.
 nourriture, f. τροφή.
 nouveau, νέος. | de —, πάλιν, ἐκ
 nouvelle, f. εἰδησις. [νέου.
 noyer (se), πνίγομαι.
 nu, γυμνός.
 nuée, f. μτφ. σμήνος.
 nuire, βλάπτω.
 nuisible, βλαβερός.
 numéral, ἀριθμητικός.

O.

obéir, ὑπακούω.
 obéissance, f. ὑπακοή.
 obéissant, εὐπειθής, ὑπάκουος.
 objet, m. ἀντικείμενον.
 obligant, ὑποχρεωτικός, φιλό-
 φρων.
 obtenir, λαμβάνω, ἐπιτυγχάνω.
 occasion, f. εὐκαιρία.
 odeur, f. ὁσμή, μυρωδιά.
 odorant, odoriférant, εὐώδης.
 œillet, m. γαρύφαλλον.
 œuf, m. ὠόν, αὐγόν.
 officier, m. ἀξιωματικός.
 oiseau, m. πτηνόν. — mouche,
 κολύβριον (πτηνόν).
 ombrager, σκιάζω.
 ombre, f. σκιά. | σκότος.
 on, ἄντων. ἄορ. τις, τινες.
 oncle, m. θεῖος.
 opération, f. ἐγχείρισις.
 opinion, f. γνώμη.
 or, m. χρυσός.
 orage, m. θύελλα.

ordinaire (d'), συνήθως.
 ordinairement, συνήθως.
 ordinal (ἐπὶ ἀριθμητικῶν), τα-
 ordonner, διατάσσω. [κτικός.
 orgueilleux, ὑπερήφανος.
 oriental, ἀνατολικός.
 ornement, m. κόσμημα.
 orphelin, ὀρφανός.
 oublier, λησμονῶ.
 ouvert, ἀνοικτός.
 ouvrage, m. ἔργον.
 ouvrier, m. ἐργάτης.
 ouvrir, ἀνοίγω.

P.

pain, m. ἄρτος, ψωμί.
 paix, f. εἰρήνη.
 palais, m. ἀνάκτορον.
 pâle, ὠχρός. | (ἐπὶ χρωμάτων)
 ἀνοικτός.
 panier, m. κάνιστρον, πανέρι.
 paquet, m. δέμα.
 paraître, φαίνομαι.
 parapluie, m. ὀμβρέλλα.
 parcourir, διατρέχω.
 pardonner, συγχωρῶ.
 parents, m. pl. γονεῖς. | συγγενεῖς.
 paresseux, ὀκνηρός.
 parfait, τέλειος.
 parfaitement, ἐντελῶς, ἄριστα.
 parfum, m. ἄρωμα.
 parler, ὁμιλῶ.
 parole, f. λόγος, λέξις.
 part, f. μέρος, μερίδιον.
 partie, f. μέρος, μέρος τοῦ ὅλου.
 partir, ἀναχωρῶ.
 parvenir, κατορθώνω.
 pas, m. βήμα.
 passer, διέρχομαι. | διάγω.
 passion, f. πάθος.
 patience, f. ὑπομονή.
 patient, ὑπομονητικός.
 patron, m. προϊστάμενος.
 payer, πληρώνω.
 pays, m. χώρα, τόπος.

paysan, m. χωρικός.
 pêche, f. ροδάκινον.
 peindre, βάφω. | ζωγραφίζω.
 peintre, m. ζωγράφος. [ἐνῶ.
 pendant, πρόθ. ἐν, κατά. | — que,
 penser, σκέπτομαι. | φρονῶ.
 percepteur, m. εἰσπράκτωρ.
 percevoir, εἰσπράττω.
 perdre, χάνω.
 périr, ἀπόλλυμαι, χάνομαι.
 permettre, ἐπιτρέπω.
 personne, f. πρόσωπον, ἄνθρωπος.
 | ἄντων. τις, μετ' ἄρνήσ. οὐδεὶς.
 perte, f. ἀπώλεια.
 peuple, m. λαός.
 peuplé, πολυάνθρωπος.
 peur, f. φόβος.
 piano, m. κλειδοκύμβαλον, πιάνο.
 pièce, f. τεμάχιον. | νόμισμα.
 pied, m. πούς, πόδι.
 place, f. θέσις.
 placer, τοποθετῶ.
 plaindre, οἰκτείρω, συμπονῶ.
 | se —, παραπονῶμαι.
 plaisir, ἀρέσκω.
 plaisir, m. ἡδονή, τέρψις, εὐχα-
 plante, f. φυτόν. [ρίστησις.
 planter, φυτεύω.
 plat, ἐπίπεδος, ἰσόπεδος, λεῖος.
 pleurer, κλαίω.
 pleuvor, βρέχει.
 plomb, m. μόλυβδος.
 pluie, f. βροχή.
 plume, f. γραφίς, πέννα.
 plus, ἐπὶ. πλέον, μᾶλλον.
 plusieurs, πολλοί, πλεῖστοι.
 pluvieux, βροχερός.
 poète, m. ποιητής.
 poindre, ὑποφώσκω.
 point, ἐπὶ. οὐδόλως, ποσῶς.
 poitrine, f. στῆθος.
 poli, εὐγενής.
 police, f. ἀστυνομία.
 pomme, f. μήλον. | — de terre,
 porte, f. θύρα. [γεώμηλον.

porter, φέρω. | se — (ἐπὶ ὑγείας),
 εἶμαι. Se — bien, ὑγιαίνω.
 portier, m. θυρωρός.
 posséder, κατέχω.
 possible, δυνατός.
 poule, f. ὄρνις.
 pousser, φύομαι, βλαστάνω.
 poussière, f. κόνις, κονιορτός.
 poussin, m. νεοσσός.
 pouvoir, δύναμαι.
 prairie, f. λειμών.
 pré, m. λειμών.
 précieux, πολύτιμος.
 prédire, προλέγω.
 préférence, f. προτίμησις.
 préférer, προτιμῶ.
 premier, πρῶτος.
 prendre, λαμβάνω, παίρνω.
 préparer, παρασκευάζω.
 prescrire, παραγγέλλω (ἐπὶ ἰα-
 présence (en), ἐνώπιον. [τροῦ).
 présent, m. δῶρον.
 présent (à), τώρα.
 préserver, προφυλάττω.
 presqu'île, f. χερσόνησος.
 pressé, βαστικτός.
 prêt, ἔτοιμος.
 prétendre, διατείνομαι.
 prêter, δανείζω.
 prêtre, m. ἱερεύς.
 prévenir, εἰδοποιῶ.
 prier, παρακαλῶ.
 prière, f. προσευχή. | παράκλησις.
 printemps, m. ἔαρ.
 prix, m. τιμή.
 probablement, πιθανῶς.
 prochain, προσεχής.
 produire, παράγω. | προξενῶ.
 professeur, m. καθηγητής.
 profession, f. ἐπάγγελμα.
 profondément, βαθέως.
 progrès, m. πρόοδος.
 promesse, f. υπόσχεσις.
 promettre, υπόσχομαι.
 prononcer, προφέρω.

prophète, *mr.* προφήτης.
 propre, καθαρός.
 propriété, *f.* ιδιότης.
 prospérité, *f.* εὐτυχία.
 provenir, προέρχομαι.
 Providence, *f.* Πρόνοια.
 prudemment, συνετῶς.
 prudence, *f.* φρόνησις, σύνεσις.
 public, δημόσιος, κοινός.
 puissant, ισχυρός.
 punir, τιμωρῶ.
 pur, καθαρός. | ἄγνός.

Q.

quart (d'heure), *m.* τέταρτον τῆς
 quelquefois, ἔνι ὅτε. [ῶρας.
 question, *f.* ἐρώτησις.

R.

Racine, ὁ Ρακίνας.
 raconter, διηγούμαι.
 raisin, *m.* σταφυλή.
 raison, *f.* δίκαιον.
 rapidement, ταχέως.
 rappeler (se), ἐνθυμούμαι
 rapporter, *μτφ.* ἀποκομίζω.
 ravir, ἄρπάζω.
 rayon, *m.* ἀκτίς.
 recevoir, λαμβάνω.
 réchauffer, θάλπω, θερμαίνω.
 récolter, συγκομίζω.
 récolte, *f.* συγκομιδή.
 recommandation, *f.* σύστασις.
 récompense, *f.* ἀνταμοιβή.
 reconduire, προπέμπω.
 reconnaître, αναγνωρίζω.
 recoudre, ξαναρράπτω.
 recréer, τέρω, διασκεδάζω.
 redire, ἐπαναλέγω.
 refaire, ξανακάμνω.
 réfléchir, σκέπτομαι.
 reflet, *m.* ἀντανάκλασις.
 regard, *m.* βλέμμα.
 régiment, *m.* Στρατ. σύνταγμα.
 région, *f.* χώρα.

régner, βασιλεύω.
 regretter, λυποῦμαι.
 relation, *f.* σχέσις.
 religieux, θρησκευτικός. | εὐλαβής.
 relire, ἀναγινώσκω πάλιν.
 remède, *m.* φάρμακον.
 remerciement, *m.* εὐχαριστία.
 remontrance, *f.* παραίνεσις, ἐπί-
 remords, *m.* τύψις. [πληξίς.
 renaître, ἀναγεννᾶμαι.
 renard, *m.* ἀλώπηξ, ἄλεποῦ.
 rencontrer, συναντῶ.
 rendre, καθιστῶ.
 renseigner, πληροφορῶ.
 repas, *m.* γεῦμα, δεῖπνον.
 repentant, μετανοῶν.
 répondre, ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι.
 réponse, *f.* ἀπάντησις.
 reposer (se), ἀναπαύομαι.
 résolument, ἀποφασιστικῶς.
 respect, *m.* σέβας.
 respecter, σέβομαι.
 respirer, ἀναπνέω.
 responsabilité, *f.* εὐθύνη.
 rester, μένω.
 retard, *m.* ἀργοπορία.
 retomber, μεταπίπτω.
 retrouver, ἐπανευρίσκω.
 réussir, ἐπιτυχᾶν· κατορθώνω.
 revenir, ἐπανερχομαι.
 reverdir, ἀναθάλλω.
 revêtir, περιβάλλομαι.
 revivre, ἀναζῶ.
 revoir, ἐπαναβλέπω.
 riche, πλούσιος.
 richesse, *f.* πλοῦτος.
 rideau, *m.* παραπέτασμα.
 ridicule, γελοῖος.
 rire, γελῶ.
 rival, *m.* ἀντίζηλος.
 rivière, *f.* ποταμός.
 robe, *f.* ἐσθῆς, φόρεμα.
 robuste, εὐρωστος.
 roi, *m.* βασιλεὺς.
 rose, *f.* ρόδον, τριαντάφυλλον.

rosier, m. ροδῆ, τριανταφυλλιά.
royal, βασιλικός.
rue, f. ὁδός.
ruines, f. pl. ἐρείπια.
ruse, f. πανουργία, δόλος.

S.

sage, σοφός. | φρόνιμος, συνετός.
sagesse, f. σοφία. | σύνεσις.
saisir, δράττομαι.
salon, m. αἴθουσα.
salut, m. σωτηρία.
sans, πρόθ. ἀνευ. — cesse, ἀδια-
santé, f. υγεία. [κόπως.
satisfaire, εὐαρεστῶ.
sauvage, ἄγριος.
sauver, σώζω.
sauveur, m. σωτήρ.
savoir, γινώσκω, ἤξεύρω.
scène, f. σκηνή.
scie, f. πρίων, πριόνι.
science, f. ἐπιστήμη.
scier, πριονίζω.
sec, ξηρός.
secourir, βοηθῶ.
Seigneur, m. ὁ Κύριος, ὁ Θεός.
semaine, f. ἑβδομάς.
sembler, φαίνομαι.
sentir, αἰσθάνομαι. — bon, εὖ-
séparer, χωρίζω. [διάζω.
serpent, m. ὄφις, φίδι.
servir, χρησιμεύω.
seul, μόνος.
sévère, αὐστηρός.
si, σύνδ. ἐάν.
siècle, m. αἰών.
signe, m. σημεῖον
silencieux, σιωπηλός.
sobre, λιτός.
sobriété, f. λιτότης.
soie, f. μέταξα.
soigner, περιποιούμαι.
soin, m. φροντίς, ἐπιμέλεια.
soir, m. ἑσπέρα.
sol, m. ἔδαφος.

soldat, m. στρατιώτης.
soleil, m. ἥλιος.
sombre (temps —), συννεφιά.
somme, f. ποσόν.
sommeil, m. ὕπνος. | avoir —
songer, σκέπτομαι. [νυστάζω.
sonner, ἤχῳ. | ἐνεργ. κρούω.
sorte (de la —), τοιουτοτρόπως.
sortir, ἐξέρχομαι.
sot, ἀνόητος, μωρός.
souffrir, ὑποφέρω, πάσχω.
souhaiter, εὐχομαι. [ρῶ.
soulager, ἀνακουφίζω, παρηγο-
soulever, ἀνυψῶ, ἀναίρω.
sourd-muet, m. κωφάλαλος.
souris, f. μῦς, ποντικός.
soutenir, μτφ. διατείνομαι.
souvenir (se), ἐνθυμούμαι.
souvent, συχνάκις, πολλάκις.
studieux, ἐπιμελής.
subir, ὑφίσταμαι.
succéder, διαδέχομαι.
sucre, m. σάκχαρις.
suffire, ἀρκῶ.
suite (tout de —), ἀμέσως.
suivre, ἀκολουθῶ.
sujet, m. ὑπόθεσις (ἔργου, κλπ.).
supérieur, ἀνώτερος.
surprendre, καταλαμβάνω ἐξαί-
φνης. | ἐκπλήττω.
survivre, ἐπιζῶ.

T.

tableau, m. εἰκόν.
talent, m. τάλαντον, δεξιότης.
tard, ἄργα.
teindre, βάφω.
teinturier, m. βαφεύς.
tempérance, f. ἐγκράτεια.
température, f. θερμοκρασία.
temps, m. χρόνος, καιρός.
terme, m. τέρμα. | ἐνοίκιον.
terre, f. γῆ.
terrible, τρομερός.
tête, f. κεφαλή.

thé, m. τέιον, τσάϊ.
 théâtre, m. θέατρον.
 timidité, f. δειλία.
 tirer, ἔλκω, σύρω· ἐξάγω. | βάλ-
 λω, ρίπτω (ἐπὶ ὅπλου).
 titre, m. τίτλος.
 toile, f. ὀθόνη, πανί.
 tomber, πίπτω.
 tonneau, m. πῖθος.
 tonner, βροντῶ.
 tort, m. ἄδικον.
 tour, m. γύρος.
 tracer, χαράσσω.
 traduction, f. μετάφρασις.
 traduire, μεταφράζω.
 train, m. ἀμαξοστοιχία.
 trainer, ἔλκω, σύρω.
 traite, f. συναλλαγματική.
 tranquille, ἡσυχος.
 travailler, ἐργάζομαι.
 travers (à), διὰ μέσου.
 traverser, διαβαίνω.
 trésor, m. θησαυρός.
 tribunal, m. δικαστήριον.
 tribut, m. φόρος.
 tromper (se), ἀπατῶμαι.
 troubler, ταρασσω.
 troupeau, m. ποῖμνιον.
 troupes, f. pl. στρατεύματα.
 tuer, φονεύω.
 tulipe, f. λείριον (φυτ.).

U.

universel, παγκόσμιος.
 utile, χρήσιμος, ὠφέλιμος.

V.

vache, f. ἀγελάς.
 valeur, f. ἀξία.

veiller, ἀγρυπνῶ, ἐπαγρυπνῶ.
 vendre, πωλῶ.
 venimeux, ἰοβόλος.
 venir, ἔρχομαι.
 vent, m. ἄνεμος.
 ver à soie, m. μεταξοσκώληξ.
 verdoyant, χλοερός.
 verger, m. ὀπωρόκηπος, περιβόλι.
 vérité, f. ἀλήθεια.
 verre, m. ποτήριον.
 version, f. μετάφρασις.
 vert, πράσινος.
 vertu, f. ἀρετή.
 viande, f. κρέας.
 vice, m. ἐλάττωμα, κακία.
 victoire, f. νίκη.
 vie, f. ζωή. | τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
 vieux, γηραιός.
 vil, ζωηρός.
 villageois, m. χωρικός.
 ville, f. πόλις.
 vin, m. οἶνος, κρασί.
 viser, σκοπεύω, σημαδεύω.
 visite, f. ἐπίσκεψις.
 visiter, ἐπισκέπτομαι.
 visiteur, m. ἐπισκέπτης.
 vite, ταχέως.
 vivre, ζῶ. | de quoi —, τὰ πρὸς
 voir, βλέπω. [τὸ ζῆν.
 voisin, m. γείτων.
 voiture, f. ἄμαξα.
 volcanique, ἡφαιστειογενής.
 volet, m. παραθυρόφυλλον.
 voleur, m. κλέπτης.
 volontiers, εὐχαρίστως.
 vouer, εὐχομαι, τάζω.
 vouloir, θέλω.
 vrai, ἀληθής.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

A.

ἀβλαβής, inoffensif.
 Ἀβραάμ, Abraham.
 ἀγαθόν, bien, m.
 ἀγαθός, bon.
 ἀγαπῶ, aimer.
 Ἀγγλία, Angleterre, f.
 ἀγελάς, vache, f.
 ἅγιος, saint.
 ἀγνοῶ, ignorer.
 ἀγοράζω, acheter.
 ἀγρός, champ, m.
 ἀγροτικός, champêtre.
 ἀδάμας, diamant, m.
 ἀδελφή, sœur, f.
 ἀδελφός, frère, m.
 ἄδικος, injuste.
 ἀδύνατος, impossible.
 ἀήρ, air, m.
 ἀθάνατος, immortel.
 Ἀθῆναι, Athènes.
 ἀθωάνω, absoudre.
 Αἰγυπτιακός, égyptien.
 Αἰγύπτιος, Égyptien.
 Αἴγυπτος, Égypte.
 αἴθουσα, salon, m.
 αἷμα, sang, m.
 αἰσθάνομαι, sentir.
 αἰών, siècle, m.
 ἄκανθα, épine, f.
 ἀκίνητος, immobile.
 ὠκοή, oreille, f.
 ἀκολουθῶ, suivre.
 ἀκόμη, encore.
 ἀκούω, entendre, écouter.

ἀκριβά, cher.
 ἀκριβός, cher.
 ἀλαζών, orgueilleux.
 ἀλέθω, moudre.
 Ἀλέξανδρος, Alexandre.
 ἀλεξικέραυνον, paratonnerre, m.
 ἀλήθεια, vérité, f.
 ἀληθής, vrai.
 ἀληθῶς, véritablement.
 ἄλλά, mais.
 ἄλλος, autre.
 ἄλλοτε, autrefois.
 ἄλώπηξ, renard, m.
 ἅμαξα, voiture, f.
 ἁμαξηλάτης, cocher, m.
 ἁμάξιον, charrette, f.
 ἁμαξοστοιχία, train, m.
 ἀμέλγω, traire.
 ἀμελής, paresseux.
 Ἀμερικανός, américain.
 Ἀμερική, Amérique.
 ἀμέσως, tout de suite.
 ἀμφιβάλλω, douter.
 ἀναβάλλω, remettre.
 ἀναγγέλλω, annoncer.
 ἀναγινώσκω, lire ; μτχ. lu.
 ἀναγκαῖος, nécessaire.
 ἀναγνωρίζω, reconnaître.
 ἀνάγνωσις, lecture, f.
 ἀνακαλύπτω, découvrir.
 ἀνάκτορον, palais, m.
 ἀναμένω, attendre.
 ἀνάμνησις, souvenir, m.
 ἄνανδρος, lâche.
 ἀναπαύομαι, se reposer.
 ἀναχώρησις, départ, m.

ἀναχωρῶ, partir.
 ἀνδρείως, courageusement.
 ἄνεμος, vent, m.
 ἄνευ, sans.
 ἀνεψιά, nièce, f.
 ἀνεψιός, neveu, m.
 ἀνὴρ, homme, m.
 ἀνθοδέσμη, bouquet, m.
 ἀνθοκράμβη, chou-fleur, m.
 ἄνθος, fleur, f.
 ἀνθρώπινος, humain.
 ἄνθρωπος, homme, m. | πλ. — οἱ, hommes, m. gens, f.
 ἀνοησία, sottise, f.
 ἀνοίγω, ouvrir.
 ἀνοικτός, ouvert.
 ἀνταμείβω, récompenser.
 ἀντανακλῶ, refléter.
 ἀντί, au lieu de.
 ἀντικαθιστῶ, remplacer.
 ἀντιπρόεδρος, vice-président.
 ἀνυπομονησία, impatience, f.
 ἀξίζω, valoir.
 ἄξιος, digne. | εἶμαι —, mériter.
 ἀπαγγέλλω, réciter.
 ἀπαιτῶ, exiger.
 ἀπαντῶ, répondre. | (συναντῶ) rencontrer.
 ἀπατηλός, trompeur.
 ἀπατῶ, tromper.
 ἀπέρχομαι, s'en aller.
 ἀπευθύνω, adresser. | —ομαι, s'adresser.
 ἄπιον, poire, f.
 ἀπίστευτος, incroyable.
 ἄπιστος, infidèle.
 ἀπλότης, simplicité, f.
 ἄπνους, inanimé.
 ἀποθνήσκω, mourir.
 ἀποκοιμῶμαι, s'endormir.
 ἀποκτῶ, acquérir.
 Ἀπόλλων, Apollon.
 ἀπομακρύνω, éloigner.
 ἀποσκευαί, bagages, m. pl.
 ἀποσύρω, retirer.

ἀποτέλεσμα, effet, m.
 ἀποτελῶ, faire.
 ἀπουσία, absence, f.
 ἀποφασίζω, résoudre.
 ἀποφεύγω, éviter.
 ἀπόψε, ce soir.
 Ἀπρίλιος, avril, m.
 ἄργά, tard.
 ἄργότερον, plus tard.
 ἀρέσκω, plaire.
 ἀρετή, vertu, f.
 ἀριστούργημα, chef-d'œuvre, m.
 ἀρκετά, assez.
 ἀρκετός, assez de.
 ἄρτοποιός, boulanger, m.
 ἄρτος, pain, m.
 ἀρχαῖος, ancien.
 ἀρχίζω, ἀρχομαι, commencer.
 ἀσεβής, impie.
 ἀσθένεια, maladie, f.
 ἀσθενής, malade.
 Ἀσία, Asie.
 ἀσκηπής, nu-tête, tête nue.
 ἀστήρ, étoile, f.
 ἀστρονόμος, astronome, m.
 ἀσφάλεια, sûreté, f.
 ἄτομον, personne, f.
 ἀτρόμητος, intrépide.
 αὐξάνω, croître.
 αὔριον, demain.
 Αὐστράλια, Australie.
 Αὐστρία, Autriche.
 αὕτη, ἴδ. οὗτος.
 αὐτοκρατορία, empire, m.
 αὐτός, lui, il. | μέν —, moi-même.
 ἀφῆνω, laisser.
 ἄφθονος, abondant.
 Ἀφρική, Afrique.
 Ἀφροδίτη, Vénus.

B.

Βαβυλών, Babylone.
 βαδίζω, marcher.
 βαθέως, profondément.

βασιλεύς, roi, m.
 βασιλικός, royal.
 βασίλισσα, reine, f.
 βέβαιος, sûr.
 βιβλιοθήκη, bibliothèque, f.
 βιβλίον, livre, m.
 βίος, vie, f.
 βλέπω, nuire.
 βλέμμα, regard, m.
 βλέπω, voir ; μτχ. vu.
 βοήθεια, aide, f.
 βούτυρον, beurre, m.
 βραβεύω, récompenser.
 βραδύς, lent.
 βραδύτερον, plus tard.
 βράζω, bouillir.
 βρέχει, il pleut.
 βροχή, pluie, f.
 βωβός, muet.

Γ.

γάλα, lait, m.
 γαλή, chat, m.
 Γαλλία, France, f.
 γαλλικός, français. | ή — ή, le
 français.
 γάμος, mariage, m.
 γεγονός, fait, m.
 γείτων, voisin, m.
 γελῶ, rire.
 γενικῶς, généralement.
 γενναίως, courageusement.
 γεννῶμαι, naître.
 γέρων, vieux, vieil. | οὐσ. vieil-
 lard, m.
 γεώμηλον, pomme de terre, f.
 Γεώργιος, Georges.
 γεωργός, cultivateur, m.
 γῆ, terre, f.
 γίνομαι, devenir.
 γλαῦξ, hibou, m.
 γλυκύς, doux.
 γλῶσσα, langue, f.
 γνώμη, opinion, f.
 γνωρίζω, savoir, connaître.

γονεῖς, parents, m. pl.
 γονιμοποιῶ, fertiliser.
 Γουλιέλμος, Guillaume.
 γραμματική, grammaire, f.
 γραφεῖον, bureau, m.
 γραφή, écriture, f.
 γραφίς, plume, f.
 γράφω, écrire.
 γρήγορα, vite.
 γυμνόπους, nu-pieds, pieds nus.
 γυνή, femme, f.
 γωνία, angle, m.

Δ.

δανείζω, prêter.
 Δαρεῖος, Darius.
 δεῖγμα, échantillon, m.
 δειπνῶ, souper.
 Δεκέμβριος, décembre, m.
 δένδρον, arbre, m.
 δεύτερος, deuxième, second,
 deux.
 δημιουργός, créateur, m.
 δημιουργῶ, créer.
 διὰ (αἰτίας.), pour.
 διαγωγή, conduite, f.
 διακρίνω, distinguer.
 διαλύω, dissoudre.
 διαρκῶ, durer.
 διαρρέω, οὐδ. s'écouler, passer.
 διάσημος, célèbre.
 διασκεδάζω, οὐδ. s'amuser.
 διασχίζω, fendre.
 διαταγή, ordre, m.
 διατρέχω, parcourir.
 διαψεύδω, démentir.
 διδασκτικός, instructif.
 διδάσκαλος, maître, m.
 διδάσκω, instruire.
 δίδω, donner.
 διέπω, gouverner.
 διέρχομαι, passer.
 διευθυντής, directeur, m.
 διήγημα, conte, m.

διηγούμαι, raconter.
 δίκαιον, raison, f.
 δικαιοσύνη, justice, f.
 δικαστής, juge, m.
 δίκη, procès, m.
 διορθώνομαι, se corriger.
 διπλασιάζω, doubler.
 δῖς, deux fois.
 διψῶ, avoir soif.
 διώρυξ, canal, m.
 δοκιμάζω, essayer.
 δολοφονῶ, assassiner.
 δόξα, gloire, f.
 δραχμή, drachme, f.
 δρέπω, cueillir.
 δρόμος, chemin, m.
 δροσερός, frais.
 δύναιμαι, pouvoir ; μτχ. pu.
 δύναμις, force, f.
 δυσηρεστημένος, mécontent.
 δυσκολία, difficulté, f.
 δύσκολος, difficile.
 δυσπιστία, méfiance, f.
 δυστύχημα, accident, m.
 δυστυχής, pauvre, malheureux.
 δωμάτιον, chambre, f.
 δῶρον, présent, m. cadeau, m.

E.

εάν, si.
 εαρ, printemps, m.
 εβδομάς, semaine, f.
 ἐγείρω, lever, élever. | —ομαι,
 ἐγκαίρως, à temps. [se lever.
 ἐγκαταλείπω, quitter.
 ἐγκλείω, enfermer.
 ἔδαφος, sol, m.
 ἐδῶ, ici.
 ἐδώδιμα, denrées, f. pl.
 ἐθνικός, national.
 εἰδησις, nouvelle, f.
 εἰκὼν, image, f. tableau, m.
 εἰλικρίνεια, sincérité, f.
 εἰλικρινής, sincère, franc.
 εἰρήνη, paix, f.

εἰσάγω (ἐμπορ.), importer.
 εἰσερχομαι, entrer.
 ἕκαστος, chacun.
 ἐκεῖ, là.
 ἐκκλησία, église, f.
 ἐκλέγω, choisir.
 ἐκπληρῶ, remplir, accomplir.
 ἐκπλήττω, étonner.
 ἐκρήγνυμαι, éclater.
 ἔκτακτος, extraordinaire.
 ἐκτελῶ, exécuter, remplir.
 ἐκτιμῶ, estimer.
 ἐλάττωμα, défaut, m.
 ἐλαφρός, léger.
 Ἑλβετία, Suisse, f.
 ἐλέφας, éléphant, m.
 ἔλκω, tirer.
 Ἑλλάς, Grèce, f.
 Ἑλλην, grec.
 ἐλληνικός, grec.
 ἐλπίζω, espérer.
 ἐλπίς, espoir, m. espérance, f.
 ἐμβλημα, devise, f.
 ἐμπόρευμα, marchandise, f.
 ἐμπόριον, commerce, m.
 ἔμπορος, marchand, m.
 ἐμφανίζομαι, paraître.
 ἐμφάνισις, apparition, f.
 ἐνάρετος, vertueux.
 ἐνασχόλησις, occupation, f.
 ἐνδιαφέρων, intéressant.
 ἐνδυμα, habit, m.
 ἐνδύω, vêtir.
 ἐνθυμούμαι, se souvenir, se
 rappeler.
 ἐνιαυτός, année, f.
 ἐνίοτε, quelquefois.
 ἐννοῶ, comprendre.
 ἐνοίκιον, loyer, m.
 ἐνοχλῶ, déranger, importuner.
 ἐντιμος, honorable. | honnête.
 ἔντομον, insecte, m.
 ἐντός, ἐπὶ. dedans. | πρόθ. dans.
 ἐνώπιον, devant.
 ἐνωρίς, de bonne heure.

ἐνωρίτερον, plus tôt.
 ἐξάδελφος, cousin, m.
 ἐξάίρετος, excellent.
 ἐξακολουθῶ, continuer.
 ἐξαφανίζομαι, disparaître.
 ἐξέρχομαι, sortir.
 ἐξέτασις, examen, m.
 ἐξεταστής, examinateur, m.
 ἐξίσου, également.
 ἐξόφλησις, quittance, f.
 ἐξοχή, campagne, f.
 ἐπαινετός, louable.
 ἐπαινῶ, louer.
 ἐπαίτης, mendiant, m.
 Ἐπαμεινώνδας, Épaminondas.
 ἐπαναβλέπω, revoir.
 ἐπανερχομαι, revenir, retourner.
 ἐπάνοδος, retour, m.
 ἐπὶ (μετὰ γεν.) sur ; (χρον. μετ' αἰτ.) pendant ; (χρον. μετὰ γεν.) sous.
 ἐπιεικής, indulgent.
 ἐπιθυμία, désir, m.
 ἐπιθυμῶ, désirer.
 ἐπικερδής, lucratif.
 ἐπιμελής, appliqué. | soigneux.
 ἐπιπλον, meuble, m.
 ἐπισκέπτομαι, visiter.
 ἐπιστολή, lettre, f.
 ἐπιτίμησις, reproche, m.
 ἐπιτρέπω, permettre.
 ἐπιτυχάνω, réussir ; obtenir.
 ἐργάζομαι, travailler.
 ἐργασία, travail, m. affaire, f.
 ἐργάτης, ouvrier, m.
 ἔργον, œuvre, f. ouvrage, m.
 ἐργοστάσιον, fabrique, f.
 ἔρεισμα, arc-boutant, m.
 ἐρευνῶ, chercher.
 ἔριον, toison, f.
 ἐρπετόν, reptile, m.
 Ἑρριέττη, Henriette.
 Ἑρρῖκος, Henri.
 ἐρυθρός, rouge.
 ἐρχομαι, venir.

ἐσπέρα, soir, m.
 ἐταιρία, société, f.
 ἔτος, an, m. | κατ'—, tous les ans.
 εὐαρεστοῦμαι, vouloir bien. | ἂν εὐαρεστῇσθε, s'il vous plaît.
 εὐγένεια, noblesse, f.
 εὐγλωττία, éloquence, f.
 εὐγλωττος, éloquent.
 εὐδαίμων, heureux.
 εὐθηνά, bon marché.
 εὐθύς, ἐπίθ. droit.
 εὐκολος, facile.
 εὐκόλως, facilement.
 εὐμορφος, joli.
 εὐπειθής, obéissant.
 εὐρίσκω, trouver.
 Εὐρώπη, Europe, f.
 εὐσεβής, pieux.
 εὐτυχής, heureux.
 εὐτυχία, bonheur, m.
 εὐφορία, fertilité, f.
 εὐφορος, fertile.
 εὐφραίνω, réjouir.
 εὐφυία, intelligence, f.
 εὐχαριστημένος, content.
 εὐχαρίστησις, plaisir, m.
 εὐχαριστῶ, contenter, satisfaire.
 εὐχαρίστω, volontiers.
 εὐωδιάζω, sentir bon.
 ἐφέτος, cette année.
 ἐφεύρεσις, invention, f.
 ἐφημερίς, journal, m.
 ἐχθρός, ennemi, m.
 ἐχιδνα, vipère, f.

Z.

ζέστη, chaud, m.
 ζῆλος, ardeur, f.
 ζηλότυπος, jaloux.
 ζήτημα, question, f. affaire, f.
 ζητῶ, chercher. | demander.
 ζυγίζω, peser.
 ζῦθος, bière, f.
 ζῶ, vivre.

ζωγραφίζω, peindre.
ζωγράφος, peintre, m.
ζῶν, vivant.
ζωολογικός, zoologique.
ζῷον, animal, m.

H.

ἤδη, déjà.
ἡδονή, plaisir, m.
ἠθικός, moral.
ἠθοποιός, acteur, m.
ἡλικία, âge, m.
ἥλιος, soleil, m.
ἡμέρα, jour, m. journée, f.
ἡμιθανής, demi-mort.
ἡμισυ, moitié, f.
ἡξεύρω, savoir.
ἥρωϊκός, héroïque.

Θ.

θανάσιμος, mortel.
θάνατος, mort, f.
θάπτω, ensevelir.
θαρραλέος, courageux.
θάρρος, courage, m.
θαυμάζω, admirer.
θαυμάσιος, admirable.
θέατρον, théâtre, m.
θεία, tante, f.
θεῖος, oncle, m.
θέλω, charmer.
θέλω, vouloir.
θέμα, thème, m.
Θεός, Dieu, m.
θερμοκρασία, température, f.
Θερμοπύλαι, Thermopyles.
θερμός, chaud.
θέρος, été, m.
θέσις, place, f.
θλιβερός, triste.
θόρυβος, bruit, m.
θορυβώδης, bruyant.
θρησκεία, religion, f.

θυγάτηρ, fille, f.
θυμοειδής, fougueux.
θύρα, porte, f.
θυσία, sacrifice, m.

I.

Ἰάκωβος, Jacques.
ιατρός, médecin, m.
ιερέυς, prêtre, m.
ἱκετεύω, supplier.
Ἰούλιος, κύρ. ὄν. Jules.
Ἰούνιος, juin, m.
ἵππος, cheval, m.
ἰσθμός, isthme, m.
ἴσος, égal.
ἱστορία, histoire, f.
ἰσχυρός, fort.
ἴσως, peut-être.
Ἰταλία, Italie.
Ἰωάννης, Jean.

K.

καθαρίζω, nettoyer.
καθαρός, propre.
καθέκλα, chaise, f.
καθῆκον, devoir, m.
κάθηναι, s'asseoir.
καθημερινῶς, tous les jours.
καθιστῶ, rendre.
κάθοδος, Ἑλλ. Ἰστορ. retraite, f.
καινουργής, neuf.
καιρός, temps, m. | κάμνει καλὸν
—όν, il fait beau.
Καῖσαρ, César.
κακία, méchanceté, f. (ἐν ἀντιθέ-
σει πρὸς τὴν ἀρετὴν) vice, m.
κακολογῶ, parler mal de, médire.
κακός (ἐπὶ πραγμ.), mauvais. |
τὸ —όν, mal, m.
καλά, bien.
καλλιέργεια, culture, f.
κάλλιστα, très bien, parfaite-
ment.

καλλιτέχνης, -ης, artiste.
καλλονή, beauté, f.
καλός, bon.
καλλίτερον, mieux.
καλλίτερος, meilleur.
καλῶ, appeler.
καλῶς, bien.
κάμνω, faire.
κάμψη, chenille, f.
κανείς, personne.
καρδιά, cœur, m.
Κάρολος, Charles.
καρπός, fruit, m.
κατάγομαι, descendre.
καταδικάζω, condamner.
καταδιώκω, poursuivre.
καταιγίς, orage, m.
κατακρίνω, condamner.
κατακτητής, conquérant, m.
καταπειθω, persuader.
καταπληκτικός, étonnant, sur-
prenant.
κατάστημα, magasin, m.
κατεντροπισμένος, honteux.
κατηγορούμενος, accusé, m.
κάτοικος, habitant, m.
κατοικῶ, habiter, demeurer.
κάτοπτρον, miroir, m.
κατώτερος, inférieur.
καφές, café, m.
κερασέα, cerisier, m.
κεράσιον, cerise, f.
Κερασοῦς, Cérasonthe.
κερδίζω, gagner.
κεφάλαιον, capital, m.
κεφαλή, tête, f.
κηλὶς, tache, f.
κῆπος, jardin, m.
κηπουρός, jardinier, m.
κηρίον, bougie, f.
κιμωλία, craie, f.
κλαίω, pleurer.
κλειδί, clef, f.
κλέπτης, voleur, m.
κληρονόμος, héritier, m.

κλίβανος, four, m.
κοιλιάς, vallée, f.
κοιμῶμαι, dormir.
κοινωνία, société, f.
Κολόμβος, Colomb.
κόμη, cheveux, m. pl.
κομίζω, apporter.
κοντός, court.
κόπτω, couper.
κόρη, fille, f.
Κορνήλιος, Corneille.
κόσμος, monde, m.
κουρασμένος, fatigué.
κρέας, viande, f.
κρημνός, précipice, m.
κρίνω, juger.
κρύπτω, cacher.
κτίζω, bâtir.
κτυπῶ, frapper, battre.
κύαθος, tasse, f.
κυματίζω, flotter.
κύπελλον, tasse, f.
κυττάζω, regarder.
κύων, chien, m.

Λ.

λάθος, faute, f.
λαμβάνω, prendre, recevoir.
λαμπρός, magnifique.
λάμπω, luire, reluire.
λαός, peuple, m.
λέγω, dire ; μτχ. dit.
λειμών, prairie, f.
λεξικόν, dictionnaire, m.
λέξις, mot, m.
λεπτὸν (τῆς ὥρας), minute, f.
λευκός, blanc.
λέων, lion, m.
λήγω, échoir.
λησμονῶ, oublier.
λήψις, réception, f.
λίαν, très, fort.
λίθος, pierre, f.
λιμήν, port, m.

λιμνάζω, croupir.
λίπασμα, engrais, m.
λόγος, parole, f.
Λονδίνον, Londres.
Λουδοβίκος, Louis.
Λούκουλλος, Lucullus.
Λυκοῦργος, Lycurgue.
λύπη, affliction, f. peine, f.
chagrin, m.
λυπῶ, affliger. | —οὔμαι, plain-
Λυών, Lyon. [dre.

M.

μαζί, ensemble.
μάθημα, leçon, f.
μαθητής, élève, m. écolier, m.
Μάϊος, mai, m.
Μακεδονία, Macédoine, f.
μακράν, loin.
μακρός, long.
μαλακός, mou.
μαλλιά, cheveux, m. pl.
μᾶλλον, plus.
μανθάνω, apprendre.
Μαντίνεια, Mantinée.
μαραίνω, faner.
Μαρία, Marie.
μάρμαρον, marbre, m.
Μάρτιος, mars, m.
μάχη, bataille, f.
μεγαλειῶν, grandeur, f.
μεγαλοφώνως, haut.
μέγας, grand.
μέθυσος, ivrogne, m.
μελάνη, encre, f.
μελετῶ, étudier.
μέλλω, devoir.
μένω, rester.
μέρος, part, f. partie, f.
μεσημβρία, midi, m.
μετά (μετά γεν.), avec.
μεταβαίνω, aller, se rendre.
μέταλλον, métal, m.
μεταμελοῦμαι, μετανοῶ, se re-
pentir.

μέταξα, soie, f.
μετεμψύχωσις, métempsycose, f.
μέτρον, mètre, m.
μέτωπον, front, m.
μηδέν, rien.
μῆλον, pomme, f.
μήν, mois, m.
μήτηρ, mère, f.
μιαίνω, profaner.
μικρός, petit.
μισητός, odieux.
μόλυβδος, plomb, m.
μόνον, seulement.
μόνος, seul.
μουσική, musique, f.
μῦθος, fable, f.
μυλωνάς, meunier, m.
μῦς, souris, f.
μυστικόν, secret, m.

N.

Ναπολέων, Napoléon.
ναυαγός, naufragé, m.
ναυτιλία, navigation, f.
νεᾶνις, fille, f.
νεαρός, jeune.
Νεῖλος, Nil (le).
νεκρός, mort, m.
νέος, jeune ; οἱ — οἱ, les jeunes
gens. | (ζακινουργῆς) neuf.
νεότης, jeunesse, f.
νικηφόρος, victorieux.
Νοέμβριος, novembre, m.
νομίζω, croire.
νόμος, loi, f.
νοσηρός, malsain.
νοῦς, esprit, m.
νυμφεύομαι, épouser.
νύξ, nuit, f.
νυστάζω, avoir sommeil.

Ξ.

ξένος, étranger.
Ξέρξης, Xerxès.

Ο.

ὁδηγῶ, conduire.
ὁδός, rue, f. route, f. chemin, m.
οἰκία, οἶκος, maison, f.
οἰκογένεια, famille, f.
οἰκοδομῶ, bâtir.
οἰκονόμος, économe.
οἰνόπνευμα, eau-de-vie, f.
οἶνος, vin, m.
ὀκνηρία, paresse, f.
ὀκνηρός, paresseux.
ὀλίγος, peu de. | —ον, peu, un peu. | μετ' —ον, bientôt.
ὅλος, tout, entier.
ὀμιλῶ, parler.
ὀμοιάζω, ressembler.
ὄνομα, nom, m.
ὀνομάζω, appeler. | —ομαι, s'appeler.
ὀνομαστός, renommé.
ὄνος, âne, m.
ὄπλον, arme, f.
ὀπωρικόν, fruit, m.
ὀπωρόκηπος, verger, m.
ὀρθός, juste. | droit.
ὀρνιθών, basse-cour, f.
ὄρος, montagne, f.
ὀσημέραι, tous les jours.
οὐδέποτε, jamais.
οὐρανός, ciel, m.
οὖς, oreille, f.
οὔτε, ni.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ἐπίθ. ce, cet, cette, πλ. ces.
ὀφείλω, devoir.
ὀφθαλμός, œil, m.
ὄφις, serpent, m.

Π.

παγκόσμιος, universel.
πάθος, passion, f.
παιγνίδιον, jeu, m.
παιδίον, παῖς, enfant, m.

παίζω, jouer.
παλαιός, vieux ; ancien.
Παναμάς, Panama.
παντοδύναμος, tout-puissant.
πάντοτε, toujours.
παραγγέλλω, commander.
παράγω, produire.
παράδειγμα, exemple, m.
παραδίδω, rendre.
παράθυρον, fenêtre, f.
παρακαλῶ, prier.
παραμελῶ, négliger.
παραπολύ, trop.
παραπονοῦμαι, se plaindre.
Παρασκευή, vendredi, m.
παρατήρησις, observation, f.
παρατηρῶ, apercevoir.
παρελθών, passé, dernier. | τὴν —οῦσαν ἐβδομάδα, la semaine dernière.
παρηγορητικός, consolant.
παρηγορῶ, consoler.
Παρίσιοι, Paris.
παρίσταμαι, assister.
παρουσιάζομαι, se présenter.
παῖς, tout.
πατήρ, père, m.
πατρίς, patrie, f.
Παῦλος, Paul.
παχύς, gros.
πεδιάς, plaine, f.
πεῖρα, expérience, f.
πενιχρῶς, pauvrement.
πεπαιδευμένος, instruit.
περιηγητής, voyageur, m.
Περικλῆς, Périclès.
περιμένω, attendre.
περιουσία, fortune, f.
περίπατος, promenade, f.
περιπατῶ, marcher. | se promener.
περιπέτεια, aventure, f.
περιφρονῶ, mépriser, dédaigner.
περιχαρής, joyeux.
Πέρσης, Perse.

πέρυσι, l'année dernière.
 Πετρούπολις, Petrograd.
 πηγή, source, f.
 πῦλος, chapeau, m.
 πίνω, boire ; μτχ. bu.
 πίπτω, tomber.
 πίσσον, petit-pois, m.
 πιστεύω, croire.
 πιστός, fidèle.
 πλέον, plus.
 πληγώνω, blesser.
 πληθυσμός, population, f.
 πλήρης, plein.
 πληροφορία, renseignement, m.
 πληροφορῶ, informer, rensei-
 πληρώνω, payer. [gner.
 πλησίον, près. | ὁ —, le prochain.
 πλούσιος, riche.
 πλουτίζω, enrichir.
 πλοῦτος, richesse, f.
 πνεῦμα, esprit, m.
 πόθεν, d'où.
 ποιητής, poète, m.
 ποιμήν, berger, m.
 πόλεμος, guerre, f.
 πολεμῶ, combattre, se battre.
 πολικός, polaire.
 πόλις, ville, f.
 πολίτης, citoyen, m.
 πολιτίζω, civiliser.
 πολλάκις, souvent.
 πολὺς, beaucoup de. | πλ. πολλοί,
 plusieurs. | ἐπὶρ. πολύ, très,
 beaucoup.
 πολύτιμος, précieux.
 πονηρός, rusé.
 ποσόν, somme, f.
 πόσος, combien de.
 ποταμός, rivière, f. fleuve, m.
 ποτέ, jamais.
 τότε, quand.
 ποτήριον, verre, m.
 ποτίζω, arroser.
 ποῦ ; οὐ ?
 πράγμα, chose, f.

πράξις, action, f.
 πράσινος, vert.
 πράττω, faire. | agir.
 πρέπει, il faut.
 πρόβατον, mouton, m.
 προγευματίζω, déjeuner.
 προδίδω, trahir.
 πρόεδρος, président, m.
 προικίζω, douer.
 προϊόν, produit, m.
 προλέγω, prédire.
 προσβάλλω, assaillir.
 προσεκτικός, attentif.
 προσεκτικῶς, attentivement.
 προσεύχομαι, prier.
 προσεχής, prochain.
 προσκαλῶ, inviter.
 προστάτης, protecteur, m.
 προσφέρω, offrir.
 πρότασις, proposition, f.
 προτέρημα, mérite, m.
 προτιμητέος, préférable.
 προτιμῶ, préférer.
 προφυλάττω, préserver.
 προχθές, avant-hier.
 προχωρῶ, avancer.
 πρωΐα, matin, m.
 πρωτεύουσα, capitale, f.
 πρῶτος, premier.
 πτέρυξ, aile, f.
 πτέρωμα, plumage, m.
 πτηνόν, oiseau, m.
 πτωχός, pauvre.
 Πυθία, Pythie.
 πῦρ, feu, m.
 πυρκαϊά, incendie, m.
 πυροσβέστης, pompier, m.
 πωλῶ, vendre.
 πῶς, comment.

P.

ραγδαίως, à verse.
 Ραχίνας, Racine.
 ράπτω, coudre.

ρέω, couler.
ρήτωρ, orateur, m.
ρίπτω, jeter.
ρόδον, rose, f.
ρυπαίνω, salir.
Ρώμη, Rome.
Ρωσία, Russie, f.

Σ.

σαλάτα, salade, f.
σβήνω, éteindre.
σέβομαι, respecter.
σελήνη, lune, f.
σελῖς, page, f.
Σεπτέμβριος, septembre, m.
Σηκουάνας, Seine, f.
σημαία, drapeau, m.
σημερινός, de ce jour.
σήμερον, aujourd'hui. | — τὴν
πρωτῶν, ce matin.
σίδηρος, fer, m.
σῖτος, blé, m.
σιωπή, silence, m.
σιωπῶ (ἀποσιωπῶ), taire. | (σιγῶ)
se taire.
σκεπάζω, couvrir.
σκέπτομαι, penser à.
σκέψις, réflexion, f.
σκιά, ombre, f.
σκληρός, dur.
σκοπεύω, se proposer, compter.
σκόληξ, ver, m.
σούπα, soupe, f.
Σοφία, Sophie.
σοφός, sage, savant.
σοφῶς, sagement, sagement.
σπάνιος, rare.
σπανίως, rarement.
σπαρτιάτης, spartiate.
σπουδάζω, étudier.
σπουδή, étude, f.
σταθμός (σιδηροδρ.), gare, f.
σταφυλή, raisin, m.
στέλλω, envoyer.

στιγμή, moment, m. instant, m.
στίχος, vers, m.
στοιχίζω, coûter.
στράτευμα, troupes, f. pl.
στρατιώτης, soldat, m.
στρατός, armée, f.
stroγγύλος, rond.
συγγνώμη, pardon, m.
συγγραφεύς, auteur, m.
συγκινῶ, émouvoir ; μτχ. ému.
συγκομίζω, récolter.
συγκρίνω, comparer.
συλλαμβάνω, arrêter. | — ιδέαν,
concevoir une idée.
σύλλογος, société, f.
συμβαίνει, il arrive.
συμβουλεύω, conseiller.
συμμαθητής, camarade, m.
σύμπαν, univers, m.
συμπεραίνω, déduire.
συμφωνία, marche, m.
συναθροίζω, rassembler.
συναλλαγματική, traite, f.
συναναστροφή, société, f.
συναντῶ, rencontrer.
συνάπτω (μάχην), livrer.
συνδέω, réunir.
συνεδρίασις, séance, f.
σύνεσις, sagesse, f.
συνετός, sage.
συνήθεια, habitude, f.
συνήθως, ordinairement.
συνοδεύω, accompagner.
συρμός, mode, f.
συχνάκις, souvent.
σφαῖρα, balle, f. | globe, m.
σφάλμα, faute, f.
σχέδιον, projet, m.
σχολεῖον, σχολή, école, f.
Σωκράτης, Socrate.
σῶμα, corps, m.

Τ.

τακτικῶς, régulièrement.
ταλαίπωρος, pauvre.

ταξιδεύω, voyager.
 ταξίδιον, voyage, m.
 ταξιδιώτης, voyageur, m.
 τάξις (σχολ.), classe, f.
 ταχέως, vite, rapidement.
 ταχυδρομείον, poste, f. | cour-
 rier, m.
 ταχύτης, vitesse, f.
 τάως, paon, m.
 τέϊον, thé, m.
 τέκνον, enfant, m.
 τελειότης, perfection, f.
 τελειώνω, finir, terminer.
 τέρψις, plaisir, m.
 Τετάρτη, mercredi, m.
 τέχνη, art, m.
 τηλεγράφημα, télégramme, m.
 τηρῶ, observer.
 τίγρις, tigre, m.
 τιμή, prix, m. | honneur, m.
 τίμιος, honnête.
 τιμῶ, honorer.
 τιμωρῶ, punir.
 τίποτε (μετ' ἀρνήσ.), rien.
 τόκος, intérêt, m.
 τολμῶ, oser.
 τόμος, volume, m.
 τοποθεσία, site, m. (οἰκίας) ex-
 position, f.
 τόπος, lieu, m.
 τόσον, tant, si, autant, aussi.
 τραγωδία, tragédie; f.
 τραῖνον, train, m.
 τρέμω, trembler.
 τρίτος, troisième, trois.
 τρομερός, terrible.
 τρυφερός, tendre.
 τρώω, manger.
 τυρός, fromage, m.
 τύχη, fortune, f. sort, m.
 τώρα, maintenant, à présent.

Y.

ὑγεία, santé, f.
 ὑγρόν, liquide, m.

ὕδωρ, eau, f.
 υἱός, fils, m.
 ὑμῶ, chanter, louer.
 ὑπάγω, aller.
 ὑπακούω, obéir.
 ὑπάρχει, ὑπάρχουν, il y a.
 ὑπερηφάνεια, fierté, f. orgueil, m.
 ὑπερήφανος, fier, orgueilleux.
 ὑπερνικῶ, vaincre.
 ὑπηρέτης, domestique, m. ser-
 viteur, m.
 ὑπηρέτρια, servante, f.
 ὑπηρετῶ, servir.
 ὕπνος, sommeil, m.
 ὑπόγειον, cave, f.
 ὑπόθεσις, affaire, f.
 ὑποθέτω, supposer.
 ὑποκρισία, hypocrisie, f.
 ὑπόκληψις, réputation, f. (έμπορ.)
 crédit, m.
 ὑπόλοιπον, reste, m.
 ὑπομονή, patience, f.
 ὑποστηρίζω, soutenir.
 ὑπόσχομαι, promettre.
 ὑποτάσσω, soumettre.
 ὑπουργός, ministre.
 ὑποφέρω, souffrir.
 ὕφασμα, étoffe, f.
 ὑψηλός, haut, grand.

Φ.

φαίνομαι, sembler, paraître.
 φαιός, gris.
 φεγγίτης, œil-de-bœuf, m.
 φέρω, porter.
 φήμη, réputation, f.
 φθάνω (ἀφικνοῦμαι), arriver.
 φθονερός, envieux.
 φιάνθρωπος, charitable.
 φιλάργυρος, avare.
 φιλόπονος, laborieux.
 φίλος, ami, m.
 φιλόστοργος, tendre.
 φιλόποπος, soupçonneux.
 φλόξ, flamme, f.

φόβητρον, épouvantail, m.
φοβοῦμαι, avoir peur, craindre,
appréhender.
Φοίνικες, Phéniciens.
φονεύω, tuer.
φορά, fois, f.
φόρεμα, habit, m. (γυναικεῖον)
robe, f.
φορτώνω, charger.
φορῶ, porter.
Φραγκλῖνος, Franklin.
φράγκον, franc, m.
φρονῶ, penser.
φύλλον, feuille, f.
φύσις, nature, f.
φυτόν, plante, f.
φῶς, lumière, f.
φωτίζω, éclairer.
φωτογραφία, photographie, f.

X.

χαίρετῶ, saluer.
χάλαζα, grêle, f. | πίπτει —, il
grêle.
χαμηλός, bas.
χάνω, perdre.
χαρακτήρ, caractère, m.
χαράσσω, graver. | rayer.
χαρίεις, gentil.
χάρτης, papier, m.
χαρτοπωλεῖον, papeterie, f.
χεῖλος, lèvre, f. | σινδ. bord, m.
χειμὼν, hiver, m.
χειροκροτῶ, applaudir.

χελιδών, hirondelle, f.
χελώνη, tortue, f.
χῆρος, veuf.
χθές, hier.
χιονίζει, il neige.
χιών, neige, f.
χλόη, herbe, f.
χορός, bal, m.
χρήματα, argent, m.
χρήσιμος, utile.
χρῆσις, usage, m.
χριστιανός, chrétien.
Χριστός, le Christ.
χρόνος, temps, m.
χρυσός, or, m.
χώρα, pays, m.
χωρικός, paysan, m.
χωροφύλαξ, gendarme, m.

Ψ.

ψάλλω, chanter.
ψεῦδος, mensonge, m.
ψεύστης, menteur, m.
ψήνω, cuire.
ψυχή, âme, f.
ψυχός, froid, m.
ψυχρός, froid.

Ω.

ώρα, heure, f.
ώραῖος, beau, bel.
ῶριμος, mûr.
ὠρολόγιον, montre, f.
ὠφέλιμος, utile.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Προκαταρκτικά γινώσεις.	3
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ	4
Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον	4
Τὸ ἀόριστον ἄρθρον	5
Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον	6
Ἀντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἁρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως de	7
ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.....	8
Χρήσις τοῦ ὀριστικοῦ ἁρθρου πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων...	8
Παράλειψις τοῦ ὀριστικοῦ ἁρθρου	9
ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ	11
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	11
Διγενῆ ὀνόματα	13
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	17
Ὀνόματα σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικόν.....	18
Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.....	19
Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων	20
Ὀνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν	21
Ὀνόματα εὐχρηστα μόνον κατὰ πληθυντικόν.....	22
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ	23
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	23
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	27
Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου	28
Περὶ συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου	30
Περὶ τῶν ἐπιθέτων, nu, demi, feu, κλπ.	31
Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα	33
Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου.....	33
Δεικτικὰ ἐπίθετα	35
Κτητικὰ ἐπίθετα	36
Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα	38
Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν	41
Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικά καὶ κλασματικά ἐπίθετα....	42
Ἀόριστα ἐπίθετα	42
Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout.	43

	Σελίς
Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	47
Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι	47
Αἱ ἀντωνυμίαι en, y	53
Συμφωνία τῆς le, la, les	54
Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi	54
Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι	55
Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι	57
Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι	58
Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν	59
Ἀντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν lequel, κλπ.	60
Χρῆσις τῆς qui ἢ τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν	61
Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι	62
Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι	64
Χρῆσις τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν	64
ΤΟ ΡΗΜΑ	66
Avoir	67
Être	69
Πρώτη ὁμάς. Ρήματα εἰς er. Aimer.	72
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινων εἰς er ρημάτων.	75
Δευτέρα ὁμάς. Ρήματα εἰς ir. Finir.	77
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινων εἰς ir ρημάτων.	79
Τρίτη ὁμάς (1ος τύπος). Ρήματα εἰς oir. Recevoir.	81
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς oir ρημάτων.	83
Τρίτη ὁμάς (2ος τύπος). Ρήματα εἰς re. Rompre.	84
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς re ρημάτων.	86
Παθητικὸν ρῆμα : Être aimé	87
Ἀντωνυμικὸν ρῆμα	90
Ἀντωνυμικὸν ρῆμα se laver	91
Ἀμετάβατον ρῆμα.	94
Ἀμετάβατον ρῆμα tomber.	95
Ἀπρόσωπον ρῆμα : Neiger	98
Περὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος	100
Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ καὶ τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος	102
Ἀνώμαλα ρήματα	105
ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ	136
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον. Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et	136

	Σελίς
Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ou ἢ διὰ τοῦ ni.....	136
Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν comme, ainsi que, κλπ.	137
Ὑποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.....	137
Συμφωνία τοῦ ῥήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον.....	138
Συμφωνία τοῦ ῥήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν..	139
C'est, ce sont	139
Περὶ ἀντικειμένου τοῦ ῥήματος	140
Περὶ ἀντικειμένου ῥημάτων τινῶν	140
Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς.....	141
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς.....	143
Χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου	145
Η ΜΕΤΟΧΗ	149
Ἐνεργητικὴ μετοχή.....	149
Παθητικὴ μετοχή. Συμφωνία τῆς παθητικῆς μετοχῆς....	151
Παθητικὴ μετοχή ἄνευ βοηθητικοῦ.....	151
Παθητικὴ μετοχή μετὰ τοῦ être.....	151
Παθητικὴ μετοχή μετὰ τοῦ avoir	151
Παθητικὴ μετοχή ἐνεργητικοῦ ῥήματος.....	153
Παθητικὴ μετοχή παθητικοῦ ῥήματος.....	153
Παθητικὴ μετοχή ἀμεταβάτου ῥήματος.....	153
Παθητικὴ μετοχή ἀντωνυμικοῦ ῥήματος	154
Παθητικὴ μετοχή ἀπροσώπου ῥήματος	155
Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en	155
Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.....	156
Excepté, supposé, approuvé, κλπ.	157
Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ	158
Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως προθέσεων τινῶν	159
ΤΟ ΕΠΙΡΡΗΜΑ	161
Ἐπιρρήματα εἰς ment	163
Βαθμοὶ παραθέσεως	164
Περὶ ἀρνήσεως. Παράλειψις τοῦ pas ἢ point.	165
Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις ...	165
Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ	167
Παρατηρήσεις περὶ τινῶν συνδέσμων.....	168
ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ	170

**ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.**

38, ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΛ, 38

ΘΕΟΔ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

Πλήρης σειρά 7 Γαλλικῶν βιβλίων ἀποτελούντων ἐνιαῖον
ΣΥΣΤΗΜΑ πρὸς μεθοδικὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης,
πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων τῶν Γυμνασίων καὶ
τῶν ἀντιστοιχῶν τάξεων τῶν λοιπῶν Σχο-
λείων τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ, ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ,
ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τὴν
Α' τάξιν τῶν Ἀστικῶν Σχολείων καὶ τὴν Γ' τάξιν τῶν
ὀκταταξίων Γυμνασίων.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ, ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ
Ὑπουργείου διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν ὀκταταξίων Γυμνασίων.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ, ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ
Ὑπουργείου διὰ τὴν Ε' τάξιν τῶν ὀκταταξίων Γυμνασίων.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ Δ' ΚΑΙ Ε', ἐγκεκριμένη ὑπὸ
τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν Σ' καὶ τὴν Ζ' τάξιν τῶν ὀκτατα-
ξίων Γυμνασίων.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ Σ' ΤΑΞΕΩΣ, ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ
Ὑπουργείου διὰ τὴν Η' τάξιν τῶν ὀκταταξίων Γυμνασίων.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ, βοηθητικὸν βιβλίον
πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων τῶν Γυμνασίων καὶ λοι-
πῶν Σχολείων τῆς Μ. Ἑκπαιδεύσεως.

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ, βοηθητικὸν βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῶν
μαθητῶν πασῶν τῶν τάξεων τῶν Γυμνασίων.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ :

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ (Le Français Commercial).
Ἐκδοσις 4η.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ. Ἐκδοσις 5η.